CATALOGUS
PLANTARUM

RAY

1677

RAY, J.
c

43083/A

Wing R 382
Keynes 8

First (blank) leaf
wanting

Robt Etheridge Jr.

RAY, J

CATALOGUS PLANTARUM *ANGLIÆ*, ET Inſularum Adjacentium:

Tum Indigenas, tum in agris paſſim cultas complectens.

In quo præter Synonyma neceſſaria, facultates quoque ſummatim traduntur, unà cum Obſervationibus & Experimentis Novis Medicis & Phyſicis.

Editio ſecunda, Plantis circiter quadraginta ſex, & Obſervationibus aliquammultis auctior.

OPERA

JOANNIS RAII, M.A.
& Societatis Regiæ Sodalis.

LONDINI,
Typis *Andr. Clark*, Impenſis *Joh. Martyn.* Regalis Societatis Typographi, ad Inſigne Campanæ in Cœmeterio D. *Pauli*. M. DC. LXXVII.

43257

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

Quid in hac Editione de novo præſtitum ſit.

1. ERrata ſeu noſtra, ſeu Typographica, emendavimus.

2. Plantas circiter 30, præter Fungorum 16 ſpecies, partim per oblivionem in priori editione omiſſas, partim noviter inventas addidimus.

3. Obſervationes illas promiſcuas, quæ, quòd ſeriùs tranſmiſſæ eſſent, in Appendicem ad calcem libri conjeceramus, ſuis ſingulas locis diſpoſuimus.

4. Obſervationes non paucas, nec, ut ſperamus, inutiles, quæ vel nobis legentibus ex quo Catalogum edidimus fide dignæ occurrerunt, vel ab amicis communicatæ ſunt paſſim inſeruimus.

5. Duas tandem icones, alteram Fungi phalloidis, alteram Pentaphylloidis fruticoſi adjecimus.

Nomina plantarum quæ huic Editioni acceſſerunt.

Alchimilla Alpina quinquefolia *C. B.*

Alſine ſpuria puſilla repens foliis Saxifragæ aureæ. N.D.

Aſphodelus paluſtris Scoticus minimus. N. D.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo *J. B.*

Carum ſive Careum *Ger.*

Ceraſus ſylveſtris Septentrionali fructu parvo ſerotino. N.D.

Fœniculum vulgare.

Fungorum 16 Species, & ſuperſunt tamen multo adhuc plures.

Geranium Cicutæ folio inodorum album.

Gladiolus lacuſtris *Cluſii.*

Gramen caninum Spicâ ariſtatâ.

Gramen cyperoides Spicâ caſſâ ſimplici.

Gramen cum panicula Graminis lanati Dalechampii.

Gramen ſecalinum.

Graminifolia repens paluſtris. N. D.

Hieracium fruticoſum latifolium glabrum.

Hieracium montanum latifolium glabrum minus.

Jacobæa Senecionis incano folio perenne.

Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor latifolia.

Millefolium aquaticum flore galericulato minus.

Muſcus arboreus nodoſus ſive geniculatus.

Muſcus marinus rubens pennatus.

Muſcus coralloides apicibus coccineis.

Ornithogalum

Ornithogalum luteum.

Polygonum Germanicum incanum flore majore.

Ribes ſylveſtre.

Salix latifolia folio ſplendente.

Sedum Alpinum ericoides purpureum vel cæruleum.

Sedum parvum paluſtre flore incarnato.

Trifolium corniculatum minus anguſtioribus foliis fruticoſius.

Trifolium pratenſe album foliis purpureis.

Trifolium Ornithopodii ſiliquis.

His adde à *D. Dent*, in agro Cantabrigienſi obſervatas, & in Catalogo omiſſas,

1. Narciſſum medio-luteum vulgarem, *quem & nos aliquoties in agrorum marginibus vidimus, ſuſpicamur tamen eum hortorum vel reliquiis, vel rejectamentis originem ſuam debere.*

2. Cardaminem flore multiplic. *Ego plantas flore pleno ſeu multiplici inſignes, pro ſpecie ab iiſdem flore ſimplici diſtinctis non habeo. Hæc tamen varietas ſine mentione à me in Catalogo non fuit omittenda.*

3. Convolvulum minimum; *qui an Specie à minore diſtinctus ſit, cùm eum nondum viderim, non auſim certò definire.*

4. Elleborinem minorem flore albo *Park.*

5. Lichenem ſylveſtrem calic. ſtriato.

6. Ornithogalum vulgare: *quod & nos in pomariis & locis incultis interdum obſervavimus, ejuſ-*

dem

dem tamen cum Narciſſo jam dicto originis eſſe opinamur.

7. Plantaginem roſeam. *Hanc etiam à ſemine ex hortis aliquando projecto ortam puto.*

8. Prunum ſylveſtrem fructu albo, *White Bullace.*

9. Prunum ſylveſtrem fructu nigro majore, *Black Bullace. Utranque hanc ſpeciem in ſepibus non infrequentem eſſe affirmat: pro ſpontaneis ergo per me licet accipiantur.*

Tabulæ prioris Figurarum explicatio.

Figura II Fungum phalloidem integrum repræſentat.

Fig. IV Volvam biſectam exhibet, in qua *aa* tunicam extimam: *b* Gelatinam tunicæ extimæ proximam: *c* Tunicam ſecundam ſub gelatina: *d* Pulpam viridem tunicæ ſecundæ ſubjectam: *e* Tunicam tertiam exterius reticulatam quæ erumpente phallo glandem imitatur: *f* levem illam & ſpongioſam ſubſtantiam quæ corpus veretri efficit.

CLARISSIMO VIRO

D. *Franciſco Willughby*

ARMIGERO,

Amico & Mæcenati ſuo

Plurimum Honorando,

HOC

Qualecunque Opuſculum

Grato & Devoto Animo

OFFERT AC DEDICAT

JOANNES RAIUS.

PRÆFATIO.

DEcennium eſt & quod excurrit, Amice Lector, ex quo Catalogum Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium in lucem emiſi. Hujus cùm exemplaria omnia jam ſint diſtracta, novámque editionem ſuperiori æſtate cùm Academiam inviſerem ſtudioſi à me efflagitarent; cúmque generalem illum, quem pridem pollicitus fueram, totius Britanniæ ſtirpium Catalogum nullo ferè negotio ad privatum Academicorum uſum accommodari poſſe viderem; opportunum duxi, tum ut horum deſideriis ſatisfacerem, tum ut aliorum quoque quotquot rei Botanicæ apud nos operam dant ſtudia promoverem, fidem datam liberare, eúmque publico exhibere. Nec mora, libellum in manus ſumpſi, diligentérque perlectum & prelo aptatum Typographo permiſi, ut ante exactam hyemem, ſi fieri poſſet, excuderetur. Jam ut intelligas, quantum in eo laboraverim, quam methodum ſecutus ſim, quid-

que demum præſtiterim, pauca quædam præfari neceſſarium duxi. In primis ergo ut Catalogum hunc omnibus ſuis numeris (quantum in me fuit) abſolutum redderem, nullis laboribus, nullis ſumptibus peperci; peragratis non ſemel etiam remotiſſimis hujus Regni provinciis, hinc Occidentem versùs ad Belerium *uſque promontorium ſeu extremum* Cornubiæ *angulum, indè versùs Septentrionem ad* Carleolum *&* Bervicum. *Quo factum eſt, ut pleraſque omnes hîc traditas ſtirpes locis ſuis natalibus creſcentes propriis ipſe oculis viderim & manibus collegerim, exceptis admodum paucis quibus obeliſcus præfigitur, vel ex idoneis autoribus,* Lobelio *aut* Johnſono *ſumptas, vel ab amicis quorum ſumma fides & ſingularis his in rebus peritia communicatas. Nec contentus fui plantas inveſtigâſſe duntaxat & collegiſſe, verùm etiam ſic collectas cum ſuis apud Botanicos hiſtoriis & iconibus ſtudiosè contuli, deſcriptis eis quæ ab aliis omiſſæ & nondum proditæ videbantur, additis verò notis Characteriſticis, quibus certò dignoſci poſſent, iis quæ confusè, obſcurè & negligenter traditæ ſunt. Atque hæc fuit longè difficillima penſi mei pars. Cùm enim Recentiores qui*

ab

ab initio Phytologiam excolere renaſcentibus jam literis cœperunt, plerique omnes Veteres imitati, plantas breviter admodum & ſuccinctè deſcripſerunt, paucis & ferè generalibus notis contenti: nonnulli etiam, ut ſtirpes à ſe inventas Antiquorum deſcriptionibus accommodarent, imaginarias quaſdam partes iis affingere non ſunt veriti; Hos ſequuti Plantarum cognitione non ſatìs inſtructi, ex una & eadem ſtirpe vel breviter & obſcurè, vel diverſis anni & incrementi ſui temporibus deſcriptâ, duas vel etiam tres & nonnunquam plures ſpecies fecerunt. Quinimo in plantis ejuſdem familiæ & cognationis ſimilitudo multoties confuſionem parit, ínque tanta multitudine ſpecierum & brevitate deſcriptionum exercitatiſſimus quiſque perſæpe hæreat neceſſe eſt, nec quid ſibi velint Botanici facilè divinare poſſit; cùm generalis & ambigua deſcriptio, vel pluribus ejuſdem generis, vel fortaſſe nulli ſibi cognitæ aut ab aliis deſcriptæ competere videatur. In plantis verò ubique obviis & vulgaribus, quas quotidianis conculcamus pedibus, maximam plerunque difficultatem experimur, dum nonnulli ſolis nominibus defuncti eas tanquam ſatis notas prætereunt, alii neg-

ligenter adeò & perſunctoriè deſcribunt, ut non deſcripſiſſe ſatius fuiſſet; unde hiſtoriæ Graminum, *v.g.* Hieraciorum, Atriplicum, Lapathorum *magnâ confuſione & obſcuritate laborant. Ex his (ut id obiter moneam) abundè conſtat, quàm difficile ſit aliquid eximium in* Rei herbariæ *ſcientia conſequi, quam qui pro dignitate & cum laude tractare vellet, oportet ut ingenio & memoria polleat, ut utriuſque Linguæ, tum* Græcæ *tum* Latinæ, *peritus ſit, ut plantas ipſas diligenter inſpiciat, earúmque partes omnes curiosè contempletur; convenientias, differentias, ſapores, odores, facultates exploret, ut Veterum & Recentiorum ſcripta attentè legat, & ſtudiosè inter ſe contendat. Unde patet, quàm non æquam viribus ſuis materiam ſumpſerunt* Gerardus & Parkinſonus *noſtrates, cùm* Hiſtorias Plantarum *generales conſcribere aggreſſi ſunt, homines neque ingenio præſtantes, neque Linguarum cognitione inſtructi, neque in plantis ipſis inſpiciendis & obſervandis ſatis diligentes, quos ſi in re aliqua difficili conſulturus adeas, nihilo plerunque doctior, ſed aliquanto fortaſſe perplexior diſcedes, cùm involvant potiùs omnia & obſcurent*

quam

quam explicent aut illuſtrent. Verùm de iis, nè defunctorum manibus inſultare videar, plura dicere ſuperſedeo.

Quod ad methodum attinet, Stirpium titulos Alphabetico ordine diſpoſui, partim ut brevitati, cui in hoc opuſculo ſtudeo, meliùs conſulerem; partim etiam nè Phytologiæ ſtudioſi cum faſtidio ſuo & temporis diſpendio eandem plantam bis quærere cogantur, ſemel in Indice, iterum in Libro; partim denique quia methodum generalem plantarum omnium, cum notis generum characteriſticis, quàm poſſum accuratam, brevi Deo dante emiſſurus ſum. Synonyma duntaxat neceſſaria, Gerardi ſc. Parkinſoni, Johannis & Caſpari Bauhini *titulos adjeci, nè volumen in majorem craſſitiem intumeſceret, quàm ut commodè circumferri poſſit.* Reliqua *ſiquis deſiderat,* C. Bauhini *pinacem aut* J. Bauh. *hiſtoriam adeat. Quæ de viribus adjeci, è probatiſſimis Medicis juxta ac Botanicis ſumpſi, additis inſuper novis obſervationibus benè multis, partim noſtris, partim ab amicis communicatis, nec non medicamentis aliquot rarioribus, uſûs eximii, quibúſque in periculoſiſſimis nonnullis affectibus & ſymptomatis potiſſimùm fidunt*

Medici

Medici hujus ævi celebriores. Fatendum tamen eſt (neque enim Lector id debet ignorare)quòd nec medicamenta hîc propoſita, nec quævis alia à plantis deſumpta, ſemper & in omnibus promiſſos effectus ſortiantur; vel ob nimiam fortaſſe cum ægri conſtitutione convenientiam, unde ei cibus potiùs quàm medicina fiant; vel ob nimiam repugnantiam, unde ventriculus ab iis abhorreat & debilitetur, ſiquidem medicandorum temperaturæ non parum varient, Quodque aliis cibus eſt, aliis fuat acre venenum; *vel denique quia non tempeſtivè adhibentur. Satìs eſt ſi plerunque medentis expectationi reſpondeant. Quocirca prudens Medicus ad ſingulos morbos pharmacorum copiam paratam habere debet, ut ſi hoc minus ſuccedat, aliud & aliud experiatur. Nè quis igitur imaginetur uni alicui morbo unum aut aliud remedium ſufficere, nec opus eſſe tantâ multitudine; cùm eadem, ut diximus, omnibus non conveniant, & alicubi fortaſſe haberi, aliquando etiam urgente ſymptomate expectari non poteſt quod commodiſſimum eſt, ſed ex hortis aut agris vicinis Medicus petere cogatur quod propoſito ſuo conducat. Quid quod tenuioribus quorum facultates medica-*

mentis

mentis carioribus & longiùs petitis comparandis non ſufficiunt, adverſæ valetudinis præſidia quærenda ſunt è domeſticis & ſponte ortis, quæ unicuique malo opportuna benigna parens Natura affatim ſubminiſtrat. Cùm autem Schroderus *plantarum officinalium facultates ab aliis fusè traditas magno ſanè cum judicio in epitomen contraxit, nè actum agerem, ejus verba plerunque adhibui, omiſſo ſubinde per incuriam aut feſtinationem Autoris nomine, quod & in aliis quandoque factum hîc palàm agnoſco & profiteor, nè quis plagii crimen, à quo ſemper alieniſſimus fui, mihi meritò impingat.*

Quòd ſiquis me falcem in alienam meſſem temerè immiſiſſe arguat, cùm ipſe Medicinam nec faciam nec profitear; ſciat, me quamvis profeſſione Medicus non ſim, inſtinctu tamen naturæ ab ineunte ætate rei herbariæ *ſtudio deditum, & in Botanicorum ſcriptis jam diu verſatum, nec adeò hoſpitem eſſe in praxi Medica, quin facilè perſpiciam quæ cui plantæ vires potiſſimùm conveniant: quamvis in his non tam Medicum agam quàm Philoſophum naturalem.*

Jam quoniam non defuturos ſcio qui laborem

rem hunc noſtrum ut inutilem & ſuperfluum cavillentur, liceat mihi, bona Lectoris cum venia, quanto hi in errore verſentur, paucis oſtendere. Imprimis ergo obſervatu dignum eſt, pleroſque omnes qui ſtudia noſtra tanto cum ſupercilio damnant & contemnunt, harum rerum prorſus rudes eſſe & ignaros, adeoque minùs idoneos judices, qui de iis ſententiam ferant: quóſque deceret magìs prudentiſſimi vatis conſilio obſequi; Nec tua laudabis ſtudia aut aliena reprêndes. *His ſi rariorem aliquam ſtirpem oſtendas, quærere ſolent; Ad quod utilis ſit. Si reſpondeas vel te neſcire, vel vires ejus nondum eſſe compertas, confeſtim exclamant, Quæ hæc vana curioſitas? Quid attinet irreparabile temporis diſpendium facere in iis quæ nullius in vita usûs ſunt, tot neceſſariis neglectis?*

Quaſi verò ſapientiſſimus rerum conditor aliquid temerè & in nullum uſum creâſſet, aut ſi nobis incognitus ſit, non eò magìs laborare debeamus ut illum inveſtigemus. Aut quaſi quæ ille creare dignatus eſt, nobis nè ſpectatu quidem digna forent. Mihi utique perſuaſiſſimum eſt, quæcunque terrâ oriuntur, ſi minùs hominibus, certè brutis animantibus naſci aut

ad pabulum aut ad Medicinam. Hæc autem vel ſuis nos carnibus & lacte alunt, vel pellibus, lanâ & telis veſtiunt, vel operibus juvant, vel curſu & venationibus oblectant, ut medicamenta omittam, quæ ab animalibus innumera deſumuntur. Benè certè nobiſcum actum fuiſſet, ſi Veteres in plantis quas nobis tradiderunt obſervandis diligentiores fuiſſent, & deſcribendis accuratiores: Non tot ſententiis de plantarum nominibus hodie pugnatum eſſet; non tantum temporis & operæ inſumendum eorum menti exquirendæ, irrito demum plerunque (nec mirum) conatu, cùm quid ſcriberent nec ipſi interdum ſatis nôſſe videantur. Ut tacerem innumeros hinc errores ortos qui Phytologiam miſerè contaminârunt, dum Recentiores plantis quibus deſcriptiones Veterum competere crediderunt, nomina & facultates quoque iis nullatenus convenientes temerè attribuerunt. Nec tantùm genera rerum noviſſe ſufficiet, ſed & ſingulas etiam ſpecies perſequi neceſſarium eſt; cùm in plantis ejuſdem familiæ & cognationis, quibus communis teſſera & character genericus convenit, ſpecies nonnullæ à reliquarum viribus & temperamento longiſſimè recedant, & diverſis, imò planè

contrariis,

contrariis, facultatibus dotatæ reperiantur: ſic v.g. in genere Aconiti *reliquis omnibus malignis & venenatis* Antithora *ſalutaris cenſetur: ſic in genere* Ranunculorum & Tithymalorum *pleræque acres & cauſticæ ſunt, aliquæ tamen dulces & inſipidæ: in iis autem quæ earundem virium participes ſunt, aliæ aliis congeneribus multò ſunt efficaciores. Ne quis igitur ſupervacuam eſſe tantam diligentiam temerè credat, cùm perſpicuum ſit plurimùm humanæ vitæ intereſſe, ut hæc clarè tradantur, neque ſine maximo & non raro extremo ægrotantium damno & periculo ignorari poſſe, cùm aliter facile evenire queat, ut pro Antidoto venenum, aut pro medicamento efficaci fatuum & inutile propinetur.*

Præterea qui ſcientiarum methodos inſtituere, & ſuis res ſingulas locis diſponere aggredietur (Quod quanti uſûs ſit ad eas citiùs addiſcendas, clariùs intelligendas & diutiùs retinendas, neminem in literis mediocriter verſatum latere arbitror) ſpecies omnes in numerato habeat oportet, ut poſſit unumquodque genus notis ſuis eſſentialibus & characteriſticis definire.

Deinde

Deinde qui Medicinæ limites promovere, eámque novis inventis locupletare geſtit, non aliter faciliùs voti compos fiet, quàm omnes ſimplicium medicamentorum ſpecies accuratè expendendo. Formæ autem priùs cognoſcendæ ſunt quàm vires indagari poſſunt : quibus cognitis, guſtu mox & odore conjecturâ captâ, ſingula experietur, adeóque inveſtigabit quid in unoquoque genere efficaciſſimum ſit & maximarum virium.

Quin & veriſimile eſt in tanta experimentorum multitudine occurſurum aliquando medicamentum unum vel alterum tanti miſeris mortalibus in morbis graviſſimis ſolatii & levaminis, ut iis inveniendis vel totam vitam impendiſſe non pœniteret.

His adde quòd ad differentias partium minimarum ex quibus corpora conſtant inveſtigandas, ad partes ipſas à ſe invicem ſeparandas, earúmque texturas & vires explorandas ad uſus humanæ vitæ, accuratam ſpecierum omnium cognitionem apprimè conducere, cùm alia in aliis phænomena magìs obvia ſint & manifeſta ; aliáque aliis in partes ſuas immediatas faciliùs reſolvantur,

tur, unde & de iis quæ non adeò prompte Analyticæ obſequuntur, rectiùs judicare poſſimus.

Inſuper cùm adeò multiplex ſit & ferè inexplicabilis plantarum varietas, tot odores, ſapores, colores quibus ſenſibus noſtris blandiantur, tot figurarum elegantiæ quibus intuentes oblectent, Natura ipſa nos invitare videtur ad eas contemplandas, & ad fruendum voluptate conceſsâ & honeſtâ.

Denique cùm ſupremus rerum Opifex *ad immenſitatem potentiæ, ſapientiæ, bonitatis ſuæ hac in parte explicandam tot plantarum ſpecies condiderit; cúmque in mundo hoc ſublunari & viſibili præter hominem non aliud animal ſit intelligentiæ & rationis particeps, quod eas recognoſcere & contemplari valeat, huic ſanè incumbere videtur, ſingulas ſpecies diligenter exquirere, nequa pars Naturæ operum negligatur, aut Creatoris laude vacet.*

Supereſt jam Lectorem moneam, me pro diſtinctis Plantarum ſpeciebus non habere quæ 1. *Floris duntaxat colore differunt. Eſt equidem fateor in pleriſque ſpeciebus ſuus cuique flori color proprius & naturalis;*

lis; qui vel caſu aliquo & ex accidenti nonnunquam variat, vel cultu & mangonio immutatur. Caſu, *in ſpontaneis, cujuſmodi ſunt* Digitalis, Cichoreum, Prunella, Malva, Anonis, *aliæque plurimæ, quarum color quamvis plerunque purpureus eſt aut cæruleus, nonnunquam tamen albus aut incarnatus (ut vocant) obſervatur. Hanc autem mutationem vel conditioni ſoli, vel naturæ ſeminis, vel aeris temperamento attribuendam cenſeo; de quibus prolixius diſſerere non permittit Præfationis anguſtia.* Cultu & mangonio, *in hortenſibus, in quibus floris color alteratur vel ſatione, in ſolo pinguiori aut alieno, vel tranſlatione iterata de loco in locum, vel irrigatione aquâ colore aliquo imbutâ. Priorem modum mihi olim perſuaſi unicum eſſe quo poſſint obtineri flores vel colore, vel foliorum multiplicitate, vel aliis accidentibus diverſi: Verùm* P. Laurembergius, *Autor in iis quæ ſibi comperta tradit fide digniſſimus, de tranſlationis & irrigationis efficacia ad hos effectus producendos mihi ſatisfecit.* Ego (*inquit ille*) in Caryophyllis

ſæpius expertus ſum, quos ſimplices Vere primùm, deinde Autumno, iterum Vere ſequenti tranſpoſui (neque interim florere paſſus ſum) inveníque æſtate omnium flores multiplices, qui erant antea ſimplices. *Horticult. cap.* 28. *ſect.* 3. *Deinde ad mutationem coloris in florem inducendam variis in locis hæc repetit.* Terrâ pinguiſſimâ in ſole exſiccatâ aut cribratâ reple vas aliquod. Ei implanta germen florum candidorum (nam hi ſoli tingi poſſunt.) Ad irrigandum non utere aliâ aquâ quàm rubefactâ, ſi flores rubeos deſideras, viridi ſi virides, &c. Tali aqua bis de die plantam irriga manè & veſperi, noctu transfer in ædes, nè nocturnum aut matutinum bibat rorem per 3. ſeptimanas. Produci flores experieris tinctos non prorſus eo colore quem effudiſti, ſed partim eo, partim naturali. 2. *Nec magis ſpecificè differre cenſeo quæ floris duntaxat multiplicitate aut plenitudine diſcrepant. Hoc enim ſeu in incultis accidat, ſive in hortenſibus procuretur, iiſdem de cauſis dependet, iiſque quos diximus modis obtinetur.* Tandem,

Tandem, ut ſummatim dicam, Nec flos geminatus altero alteri innato, qualis in Primula *&* Paralyſi *cernitur, nec flos in radiatis nudus, qualis obſervatur in* Chamæmelo, Cotula, Matricaria *& aliis; nec prolifer, qualem* Bellis, Calendula *aliæque Corymbiferæ non raro obtinent; nec fatuus, nec petalis fiſtuloſis, nec alio quocunque hujuſmodi accidente à naturali & communi figura, ſitu, colore, texturâ abludens ſpeciei diverſitatem arguit; Cùm omnes hæ varietates, unà cum ſuperiùs memoratis, ex eodem ſemine naſcantur, cùm earum aliquæ arte (ut diximus) induci poſſint; cùm nulla ſemine propagetur, ſed ſtolonibus, ramulis aut radicum fœturâ tantùm. Cum denique eodem in loco ſine cultura diutiùs relictæ aut neglectæ paulatim degenerent, colorum elegantias amittant, foliorum comam exuant, & ad ſylveſtrium ingenium redeant.*

Nec floribus tantùm, ſed & cauli, & foliis, & fructibus plurima accidunt quæ plantas quibus inſunt naturâ & ſpecie differre, meâ ſententiâ non convincunt.

cunt. Cauli, v. g. accidit interdum ut latus & planus ſit; Foliis ut variegata, quemadmodum in Agrifolio, Alaterno, Buxo, Dulcamara, Artemiſia, Hyſſopo, Meliloto, Mentaſtro, Origano, Salvia, Tanaceto, *&c. vidimus: aut ad margines criſpa, ut in* Cardiaca, Endivia, Lactuca, Mentha, Petroſelino, Phyllitide: *aut digitata, ut in eadem* Phyllitide. *Fructuum innumeræ ferè ſunt differentiæ, præſertim in* Malis *&* Pyris, *reſpectu magnitudinis, colorum, ſaporum, & aliquatenus etiam figuræ, quæ ſatione & inſitione infinitùm adhuc variari poſſunt.*

Jam quoniam omiſſæ ſunt in hoc Catalogo plurimæ ſtirpes pro indigenis Angliæ ab aliis proditæ, cujuſmodi ſunt Abſinthium album *Lob.* Alcea Ægyptia Moſchata, Ammi vulgare, Anagyris fœtida, Anchuſa, Alcibiadion, Anch. lutea, Angelica ſativa, Ariſtolochia longa, Armeriæ neſcio quot ſpecies, Blitum majus album, Bupleurum anguſtifolium & latifolium, Calamintha montana præſtantior, Viola Mariana,

Cardamine

Cardamine trifolia, Caryophylli aliquot ſpecies, Caucalis Peucedani folio, Chamænerion anguſtifolium, Cymbalaria, Doronicum Romanum, Meliſſa Moldavica, Cyclamen, Pæonia mas & fœmina, Nardus Celtica, & Nardus Celtica altera, Solidago Saracenica, Viola Lunaris, Blattariæ tres aut quatuor varietates, Soldanella Alpina, aliæque multæ; *oportet ut in eo Lectori ſatisfaciam, & oſtendam non ſine ratione à me prætermitas fuiſſe. Cùm ergo,* 1. *Earum nonnullæ calidioris cœli alumnæ hyemes noſtras ægrè tolerent etiam in hortis diligenter cultæ & contectæ:* 2. *Aliquæ hortorum rejectamentis aut reliquiis originem ſuam debeant:* 3. *Aliæ in locis ubi naſci dicuntur à me fruſtra quæſitæ fuerint; meritò omnes rejeciſſe videor, nè ſtudioſi iis indagandis ſupervacui laboris tædio æternùm vexentur, aut inſtinctu noſtro rei pretioſiſſimæ temporis jacturam faciant.*

Quamvis autem ſummam plantis indagandis diligentiam adhibuerim, non auſim promittere Catalogum abſolutum ſpecierum omnium in Anglia *ſponte provenientium.*

Non

Non enim ego omnes hujus Inſulæ angulos rimatus ſum; non omnes campos, planities, ſylvas obivi, montes, clivos, rupes perreptavi. Quod tamen ad eum perficiendum omninò neceſſarium foret, cùm plurimæ apud nos plantæ topicæ habeantur, hoc eſt unius alicujus loci propriæ, nec extra eum temerè inveniendæ. Topicas reſpectu Angliæ intelligo, nam abſolutè & totius univerſi reſpectu ullas dari topicas vix facilè conceſſerim, ſiquidem quæ apud nos quantum ego obſervaverim topicæ ſunt, ut v. g. Peplis maritima, Eryngium campeſtre, Polemonium petræum Geſneri, *in exteris regionibus frequentiſſimæ occurrunt.*

Cæterum nemo miretur me tantillo operi tantum temporis impendere potuiſſe; Οὐ γὰρ ἐσμὲν τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων. *Mihi ſcilicet propoſitum fuit perplexa expedire, obſcura illuſtrare, omiſſa ſupplere, omnem denique Lectoris animo ſcrupulum eximere. An ſcopum aſſecutus ſum, aliorum eſto judicium, nè quid de meipſo arrogantius dicam. Cùm autem difficile admodum ſit (ut ſcitè Galenus)* Ἄνθρω-

ον ὄντα μὴ διαμαρτάνειν ἐν πολλοῖς, τὰ
ὅλως ἀγνοήσαντα, τὰ δὲ κακῶς κρίναντα,
ὰ δὲ ἀμελέστερον γράψαντα, *humanæ ſor-*
is memor, meæque tenuitatis conſcius,
ninimè dubito, quin & opuſculum hoc
a habeat Σφάλματα, *ſuóſque nævos &*
rrores, pauciores tamen eos ſpero mino-
iſque momenti. Quod ſi præter ſpem no-
tram plures gravioréſque deprehendi con-
igerit, ego utcunque venia non indignus
uero, cùm quod potui præſtiterim, cer-
úmque ſit non induſtriam nobis, ſed vel
ortunam vel ingenium defuiſſe.

Explicatio

Explicatio Nominum Abbreviatorum.

AD. & *Ad. Lob.* Adverſaria Penæ & Lobelii.
C. B. Caſpari Bauhini Pinax.
C. B. Prod. Caſpari Bauhini Prodromus.
Cæſ. & *Cæſalp.* Andreas Cæſalpinus.
Cam. Camerarius.
Cluſ. & *Cluſ. hiſt.* Caroli Cluſii Hiſtoria.
Col. Fabius Columna.
Dod. Remb. Dodonæi Pemptades.
Eyſt. Hortus Eyſtettenſis.
Fuch. Fuchſii hiſt.
Ger. & *Ger. emac.* Gerardi hiſtoria emaculata à Tho. Johnſon.
Geſn. Geſnerus.
J. B. Joannis Bauhini Hiſtoria.
Lob. Lobelii Obſervationes. *Lob. ico.* ejuſdem icones.
Ludg. Hiſtoria Lugdunenſis.
Matth. Matthiolus in Dioſcoridem.
P. B. Phytologia Britannica.
Park. Jo. Parkinſoni Theatrum Botanicum *Park. parad.* Ejuſdem Paradiſus terreſt. ſeu Hortus.
Tab. Tabernæmontanus.
Thal. Jo. Thalii Sylva Harcinia.
Trag. Hieron. Tragi hiſtoria.

C. literá in Margine poſita indicat Plantas illas quibus præfigitur Agri Cantabrigienſis alumnas eſſe.
C. C. Significat Catalogum Cantabrigienſem à nobis editum.

Abies

A

ABies *Ger. Park.* alba ſive fœmina *C. B* fœmina, ſive Ἐλάτη θήλεια *J. B. The Firr Tree.* In Alpibus Scoticis eam copioſè provenire aiunt. Verùm ſuſpicor ego arborem ibi vulgarem eam eſſe quæ *Picea* Herbariis peritioribus dicitur. Siquidem quæ in hortis & viridariis noſtris paſſim colitur, & vulgò *The Firr Tree* appellatur, Picea eſt ; ut patet ex notis illis Piceæ characteriſticis, quòd ſc. coni graciles & longi deorſum dependeant, quódque folia rigida & pungentia incerto ordine ramulos cingant.

N. 1. Provenit tantùm ſemine, radix nullam penitùs ſobolem profert : deciſo cacumine inareſcit radicitùs eodem anno. *Theophr.* Nos verò,quamvis hæc variis in locis iteret & inculcet Theophraſtus, experientiâ docti affirmamus; ramulos Abietis deciſos & & terræ implantatos, non germinare tantùm, ſed & radices agere, & in arbores tandem adoleſcere : Siquidem oſtendit nobis D. *Franciſcus Willughby* arbuſculas ſatis lætas & vegetas ex ramulis à ſeipſo ante quadriennium depactis.

2. Hujus reſina duplex in uſu eſt. 1. *Liquida*,quæ colligitur è tuberculis Abietum novellarum,ſed pauca: Hanc Officinæ Terebinthinam Venetam falsò vocant. 2. *Sicca*, quæ utì Thus figurâ ementitur,ita uſum ejus æmulatur.

3. Hujus generis arbores proceræ & ſpecioſæ circiter 33 in colle quodam juxta *Wareton* agri Staffordienſis

ſis vicum, duobus milliaribus à Neoporto remotum, viſendum de ſe ſpectaculum præbent.

4. Cereviſiâ diætetica dictâ cui infuſi ſunt ramuli aut ſummitates hujus, bono cum ſucceſſu in affectibus Scorbuticis ſæpenumero uſus ſum. D. *Needham.*

2 Abrotănum campeſtre *C.B. Ger. Park.* Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos, aliis Abrotanum ſylveſtre *J.B. Wild Sothern-wood. At a place called Elden in Suffolk,* 12 *miles beyond Newmarket, in the way towards Lynne, on the balks of the Corn-fields, and by the way-ſides abundantly, for a mile in length and breadth: alſo a mile from Barton-mills, where a ſmall ſtone ſtandeth in the road to Lynne, to direct paſſengers, and in the furze-buſhes under the hill plentifully. Obſerved by* Tho. Williſell, *upon whoſe information I made a journey on purpoſe to ſee it* [*and ſome other plants*] *and found it accordingly in the places mentioned.*

3 C. Abſinthium vulgare *Park. Lob.* vulgare majus *J.B.* latifolium ſive Ponticum *Ger.* Ponticum ſeu Romanum Officinarum ſeu Dioſcoridis *C. B. Common Wormwood.*

N. 1. Cal. 2. Sicc. 3. Ventriculum ac hepar roborat, appetentiam excitat, obſtructiones tollit & indè natos affectus, ut Icterum, Hydropem, &c. Febribus putridis etiam diuturnis confert; vitioſos humores per urinam expurgat: pellit præterea interaneorum vermes, tandémque veſtes à tineis conſervat. *Schrod.* In uſu ſunt ſuccus ejus expreſſus, aqua deſtillata, ſyrupus, ſal fixum, oleum. Verùm his omnibus præſtare videtur cereviſia ſeu vinum abſinthites, quod & ventriculum roborat, & appetitum excitat, & obſtructiones reſerat, & urinam ciet. Aqua deſtillata languidior eſt & minorum virium. Sal fixum ſi à reliquis partibus vi ignis omninò ſeparetur, mihi nec guſtu, nec facultatibus differre videtur ab alterius cujuſcunque plantæ ſale fixo. Siquidem omnia hujuſmodi ſalia naturâ

naturâ & qualitatibus convenire exiſtimo,ut id ſemel moneam.

2. Creditur inhibere concitationem ad Venerem, quo nomine apud honeſtas fœminas vini aut zythi eo parati uſus damnatur. *Cornar.* apud *J.B.*

3. Ex longo eſu comarum Abſinthii Pontici *Matth.* [quod ab hoc diverſum eſt] ex quæ Sacc. adſervatæ fuerant,hydropicos quoſdam quaſi deploratos ſanitati reſtitutos ſe noviſſe ſcribit Matthiolus.

4. Salis Abſinthii ſcrupulus unus, dimidium drachmæ, aut eo amplius,pro ægri viribus aut ætate,in ſucci limonum cochleari uno exhibitum ad vomitum compeſcendum, vix unquam fruſtratur medicum: eſt a. in frequenti uſu celeberrimis hujus urbis Londinenſis medicis. Nec dubito quin centurias aliquot hominum, ne dicam myriadas, ex ipſis Orci faucibus eripuerit, cùm alia medicamenta nequicquam profeciſſent. *D.Hulſe. v.River. Obſerv.* ubi hoc remedium proponit & commendat. D.Sydenham in iliaca paſſione ejus efficaciam agnoſcit & deprædicat *Tract. de febribus.*

5. Abſinthium viride cum adipe ſuillo contuſum Anginæ & tonſillarum tumoribus exteriùs applicatum auxiliatur,ut ipſe ſæpiùs vidi.D.*Hulſe.*

6. Hujus manipulus in aquæ frigidæ ſextariis tribus per 8 horas infuſus, manè & veſperi, ſed præcipue à prandio aut cœna potus exiguâ quantitate, quantum ſc. patera vinaria capiat, in hyſtericis affectibus, obſtructionibus lienis, & ventriculi debilitate plurimùm prodeſt.Siquidem aquæ nulli inſunt vapores qui caput tentent,cùm in vino aut cereviſia abundent.D.*Bowle.*

7. Oleum Abſinthii interiùs ſumptum necat vermes,venenis reſiſtit, oppilationibus hepatis & icteritiæ confert. *Idem.*

Abſinthium Seriphium Belgicum *J.B. C.B.* marinum album *Ger.* Seriphium, ſive marinum Anglicum *Park. Engliſh Sea-wormwood.* In maritimis.

N. Hanc quoque ſpeciem vino & cereviſiæ, vel incoquunt, vel infundunt noſtrates ad uſus ſupradictos.

C. Acanthium vulgare *Park.* album *Ger.* nam flos hujus plantæ interdum albus eſt, licèt plerunque ſit purpureus. Spina alba tomentoſa latifolia ſylveſtris *C. B.* alba ſylveſtris Fuchſio *J.B.* *The Common Cotton-thiſtle.*

N. Uſus florum hujus ad lactis coagulationem; ideóque à quibuſdam *Præſura* appellatur. *Cæſalp.* Verùm Cinaræ ſylveſtris flores huic uſui frequentiùs adhibentur ab Italis & Narbonenſibus Gallis.

C. Acer majus *Ger. emac.* majus latifolium, Sycomorus falsò dictum *Park.* majus, multis falsò Platanus *J.B.* I. ſive montanum candidum *C.B.* *The great Maple, commonly, yet falſly, the Sycomore-tree.* Apud nos non provenit ſponte, quod ſciam: adeò tamen frequens eſt in areis, cœmeteriis & circa nobilium ædes, ut meritò inter adoptivas locum inveniat.

N. Veris initio cùm germina novella turgeſcunt, antequam explicentur in folia, arbor hæc in trunco, ramis aut radicibus vulnerata, dulcem & potulentum ſuccum copiosè effundit, non ſecùs ac Betula. Quin & autumno quoque poſt delapſa ſtatim folia & per totam etiam hyemem; prout menſe Septembri proximè elapſo & hoc ipſo Decembri ſe expertum nobis retulit D. *Martinus Liſter* in hoc opuſculo ſæpiùs memorandus, Vir in hujuſmodi raris & inobſervatis, minúſque obviis naturæ phænomenis & effectis indagandis ſagax, & inveniendis fœlix. Namque poſt foliorum defluxum gemmæ illico turgeſcere incipiunt. Advertendum tamen eſt, hoc ei non accidere quacunque cœli conſtitutione aut aeris temperie, ſed gelidâ tantùm & leviter pruinoſâ. Siquidem experti ſumus ſuperiore anno tum huic arbori tum Aceri minori & Juglandi inciſis aut terebratis, poſt nocturnum gelu

gelu ſplendente ſole (modò frigus non nimium vehemens eſſet) ſuccum uberrimè emanare; non interno&tu quidem aut ſummo mane, ſed duabus tribúſve à Solis exortu horis, & circa meridiem maximè: Deinde poſt gelu vehementius & diuturnius, cùm frigus incipit ſe remittere, maximâ omnium quantitate fluere, etiam è vulneribus pridem factis, iiſque arboribus quæ vix unquam aliàs vulneranti reſpondent. Quod adeò verum eſt, ut ſi gelu fortè inciderit adulto vere, cùm jam ſuccus extillare deſiit, modò folia non planè explicentur, denuo fluxum repetit, & matutinis horis emanat: matutinis horis, inquam, nam eâ tempeſtate ante meridiem iterum ceſſat. Calore invaleſcente, ſuccus craſſeſcit nonnihil, & ad fluxum ineptus redditur, ſapore dulci, nauſeoſo & adſtringente.

C. Acer minus *Ger. emac.* minus & vulgare *Park.* vulgare minori folio *J. B.* IV. ſive campeſtre & minus *C.B. The common Maple.* In ſepibus. Huic quoq; inciſione factâ lachryma ubertim extillat.

C. Acetōſa vulgaris *Park.* I. ſive pratenſis *C. B.* Oxalis vulgaris folio longo *J.B.* Ox. ſeu Acetoſa *Ger. Common Sorrel.* In pratis & paſcuis.

N. 1. Frig. & Sicc. 2. Appetitum excitat, choleram reprimit, ſitim ſedat: unde in febribus ſimplicibus ac peſtilentibus uſitatiſſima eſt, atque etiam utiliſſima, ſeu ſuccum expreſſum juſculis & ſorbitionibus immiſcere, ſeu folia iiſdem incoquere malueris. Æſtivis menſibus idoneum multorum ciborum condimentum eſt.

2. Singulare eſt quod aliqui practici pro horribili ſecreto habent; quòd Acetoſæ radix ſiccata & decocta rubello eleganti colore aquas tingat: cujus tamen Rulandus jampridem meminit. *Simon Paullus.*

C. Acetōſa arvenſis lanceolata *C. B.* minor lanceolata *Park.* Oxalis tenuifolia *Ger.* parva auriculata repens

J.B. Sheeps Sorrel. In arenoſis & ſiccioribus. Oxalida minorem *Ger.* ad hoc caput refero; nec enim ſpecificè, ſed accidentaliter tantùm ratione loci ab hac differre exiſtimo. Iiſdem cum præcedente viribus pollet.

Acetōſa rotundifolia hortenſis *C. B.* Oxalis Franca ſeu Romana *Ger.* ſativa Franca, ſive Romana Rotundifolia *Park.* folio rotundiore repens *J.B. Roman or French Sorrel. I found it in ſome dry water-courſes among the Mountains in Cumberland.* Viribus cum reliquis ſuæ ſortis convenit.

Acetoſella, *v.* Trifolium acetoſum.

Achillēa, *v.* Millefolium.

Acĭnos, *v.* Clinopodium.

C. Acĭnos multis *J. B.* Ocymum ſylveſtre *Ger.* Clinopodium minus ſive vulgare *Park.* arvenſe Ocymi facie *C.B. Wild Baſil.* In montoſis cretaceis. *This I take to be that which grows on the borders of Gogmagog hills and New-market-heath.*

† Acĭnos Anglica Cluſii *Park.* Ac.4. mulierculis Botanopolis Londinenſibus *Polium Montanum* falsò dicta *Ger. emac.* Clinopodium ocymi facie alterum *C. B. Small Engliſh Stone-baſil.* Aſſerit Parkinſonus utramque hanc ſpeciem apud nos ſponte provenire, quem conſule. Ego (ut verum fatear) non intervenire ſpecificam inter has plantas differentiam ſuſpicor, quum nullam hactenus obſervare potuerim.

Aconītum racemoſum, *v.* Chriſtophoriana.

Acŏrus verus ſive Calamus Officinarum *Park.* verus, ſive Calamus aromaticus Officinarum *C.B.* verus, Officinis falsò Calamus *Ger.* Calamus aromaticus vulgaris, multis Acorum *J.B. The ſweet-ſmelling Flag or Calamus.* In fluvio *Yare* propè Nordvicum à Cl. viro D. *Tho. Brown* M.D. primùm obſervatus, nobiſque ante decem annos oſtenſus fuit. Habetur & alibi in Anglia ſponte, nimirum circa *Hedly* in Surreia. Mr. *Brown*: quin & D. *Needham* in agro Ceſtrienſi eum copiosè provenire ait.

N. 1. Calfacit & ſicc. in principio 3. Partium tenuium eſt. Uſus præcip. in obſtructione menſium, lienis ac hepatis, in dolore colico, in ruptis & contuſis. Ad urinæ deductionem commendat Fallopius in vino tenui decoctam radicem cum ſucco Boraginis. *Schrod.*

2. Radices hujus conditæ guſtui ſunt jucundæ & ventriculo gratæ, eáſque Turcæ manè jejuni adversùs corrupti aeris contagia manducare ſolent. Quin & radices Acori Antidotis utiliter admiſceri ſcribit Dioſcorides. Tartaros quoque eas circumferre ſolitos, & aquam non bibere quin priùs Acori radix in ea fuerit macerata Cluſio referebat Bernardus Paludanus.

3. Radices ſiccatæ gratiorem ſpirant odorem. Nam (ut rectè Plinius) recentium virus majus.

Acorus paluſtris, *v.* Iris lutea paluſtris.

† Adianthum ἀκρόστιχον ſeu furcatum *Thal.* Filix ſaxatilis Tragi *J.B. Park.* ſaxat. V. ſive corniculata *C.B. Horned Maiden-hair. On the Rocks in Edinburgh Park.* T. Williſell.

C. Adianthum album *Tab.* Ruta muraria *C.B. J. B. Ger.* muraria, ſive Salvia vitæ *Park. Wall-rue, Tentwort.* In muris lapideis & pontibus. *In Cambridge-ſhire on the Walls of Cherry-hinton Church.*

N. Adiantho cæteríſque capillaribus temperamento & facultatibus non multùm abſimilis eſt; Nam tartaream & viſcoſam mucilaginem in Pulmonibus contentam diſcutit: ideóque prodeſt tuſſientibus, difficiliùs reſpirantibus, latere dolentibus: Valet & ad renum & veſicæ dolores, urinam clementer cit, calculóſque & arenulas expellit. Peculiariter a. præſtare hanc compertum eſſe ſcribit Matthiolus ad puerorum enterocelas 40 diebus continuis pulvere exhibito.

C. Adianthum aureum majus *Ger.* Polytrichum aureum majus *Park. C.B.* Pol. Apuleii majus quibuſdam *J. B.*

 Great

Great golden Maiden-hair or Goldilocks. In boggy places frequently, in moſt Countries of England. In Cambridgſhire we once found it on Hinton-moor.

De viribus hujus nihil certi traditur. Parkinſonus iiſdem cum Adiantho albo pollere ſcribit, & certè ad pulmonis vitia à noſtratibus adhibetur, quo ſucceſſu neſcio. J. Bauhinus ſcopas veſtium Belgicas ex eo parari ſibi perſuadet. Veſtium ſcopæ fiunt è radicibus Graminis iſchæmi hirſuti, an & ex hujus quoque caulibus me latet.

C. Adianthum aureum minus *Tab.* Polytrichum aureum minus *C.B. Park.* Apuleii minus quorundam *J.B.* Muſcus capillaris ſive Adianthum aureum minus *Ger. Little Goldilocks or golden Maiden-hair.* In muris & aggeribus. Hujus duas aut tres varietates obſervavimus.

Adianthum aureum humilius foliis latis ſubrotundis. An Muſcus Trichomanis facie Jungermanni, foliis utrinq; rotundis ſplendentibus? *Catal. Altdorf? Dwarf broad-leaved Goldilocks or golden Maiden hair.* Surculi hujus unciales aut ſeſcunciales, densè ſtipati, exiles admodum, rubentes aut ex rubro nigricantes, foliis ornati ſtatim à radice alternatim poſitis, latis, ſubrotundis, tenuibus & ferè membranaceis. An Flores & capitula proferat, nobis hactenus incompertum. *In the Spring-head on Shoat-bank on that ſide the Mountain that looks down upon Skipton. Mr.* Liſter. *We have alſo found it in other ſuch like places.*

Ægilops bromoides, *v.* Gramen feſtucæ.

C. Agrifolium *Ger.* Agrifolium ſive Aquifolium *Park.* Aquifolium ſive Agrifolium vulgò *J.B.* Ilex V. ſive aculeata baccifera folio ſinuato *C.B. The Holly-tree.* In ſepibus. Rarior eſt in agro Cantabrigienſi.

N. 1. Qui Agrifolium folio leni diverſum ſtatuunt à vulgari, næ illi multùm hallucinantur: nam vetulæ tantùm arbori accidit ut talis fiat. Sæpe etiam in ſpino-

ſpinoſiſſima Aquifolia occurrunt ejuſmodi folia non ſpinoſa, ut cuilibet obſervare licet.

2. Baccæ ad colicos dolores utiles ſunt: craſſos ſiquidem pituitoſóſque humores per alvum educunt 10 aut 12 numero aſſumptæ, ut ab his ſe accepiſſe ait Dodonæus, qui earum experimentum quandoque fecerant.

3. Arbor hæc operibus topiariis in Septentrionalibus præſertim regionibus præ aliis opportuna eſt, cùm ſit frigoris patientiſſima & perenni nitentium foliorum virore aſpectui grata, nec tonſuram reſpuat: interim tamen, cùm tardiſſimè creſcat, neque importuna ramorum luxurie, neque radicum reptatu hortulano moleſta aut odioſa eſt.

4. Ad viſcum parandum. Delibratis Junio aut Julio menſibus hoc genus arboribus quotquot opus fuerit; cortices detracti per 7 aut 8 horas continuas in aqua coquantur donec tenerrimi evadant. Coctos in acervum cum Filice SSS componas, & per 2 aut 3 ſeptimanas fermentari ſinas. Exemptos deinde in mortario tandiu tundas donec fingi formarique poſſint inſtar maſſæ farinaceæ. Tandem in aqua fluente ſubmerſos manibus verſes & diligenter ſubigas. Aqua brevi ſordes omnes & recrementa ſecum auferet, reliquo viſco puro & defæcato.

5. Zythogalum factum ex cereviſia & lacte in quo decocti ſunt hujus foliorum aculei, mirè conducit ad dolorem colicum & tormina inteſtinorum, ut in ſemetipſa aliiſque nuperrimè experta eſt matrona quædam poſt alia medicamenta fruſtra tentata. Idem proculdubio efficiet foliorum decoctum.

† Agrifolium baccis luteis nondum deſcriptum *P.B. Holly with yellow berries. By Warder Caſtle in Wiltſhire belonging to the Lord Arundel.* 20

Hoc accidentaliter potiùs quàm ſpecificè à ſuperiore differre exiſtimo. Habetur & apud nos Agrifolium folio variegato, quod ego potiùs pro naturæ luſu quàm

quàm ſpecie diverſa habendum cenſeo. Et ut id ſemel dicam, idem & aliis quamplurimis plantis accidere animadverti, quas tamen non idcirco ſpecificè differre ſtatuo, ſed accidentaliter tantùm; cùm hujuſmodi mutatio etiam arte induci poſſit, nimirum vel calce radici ſuppoſita, vel pari mixturâ calcis cum terra ruderoſa, ut docet D. Morriſon; éſtque hæc variegatio nihil aliud quàm morbus quidam superveniens foliis, qui pangendo in perennibus durat, ſatione evaneſcit. Nec magìs ſpecificè differre cenſendæ ſunt quæ ſolo floris colore aut plenitudine diſcrepant: ſiquidem ex ſemine plantæ cujus flos ſimplex & cæruleus v. g. aut purpureus, ſi pinguiori ſolo ſeratur, enaſcentur inter alias nonnullæ flore multiplici & albo aut incarnato varióve à matre diverſæ.

N. Agrifolii ſummitates teneræ deſtillatæ inſigne præbent diureticum. D. *Needham.*

C. Agrimonia *Ger.* vulgaris *Park.* Agr. ſive Eupatorium
21 *J.B.* Eupatorium veterum ſive Agrimonia *C.B. Common Agrimony.* In paſcuis. Æſtate floret.

N. 1. Hepatica nobiliſſima imprimis eſt (unde & Hepatorium dicitur) vulnereáq; ideóque uſu creberrimo venit in morbis ab hepatis imbecillitate ortis, utì ſunt hydrops, cachexia, icterus. Extrinſecùs adhibetur ſæpiſſimè in balneis & lotionibus. In uſu ſunt herba ipſa ejúſque aqua deſtillata, ſuccus & ſyrupus.

2. Pulvis Agrimoniæ ſiccatus & in vehiculo idoneo quocunque exhibitus à *Riverio prax. & Obſerv.* plurimùm commendatur in mictu involuntario, nec ſine ratione. D. *Hulſe.*

C. Alcĕa vulgaris *J.B.* I. ſeu vulgaris major *C.B.* vulga-
22 ris ſive Malva verbenacea *Park.* Malva verbenacea *Ger. Vervain-Mallow.* Ad agrorum margines, inque vepretis & ſepibus frequens.

N. Ex emplaſticorum & emollientium medicamentorum numero eſt, útque facie externa ſic etiam viribus cum malva convenit. Celebratur ab empiricis ad caliginem oculorum. Aqua decocta torminibus inteſtinorum remedio eſt. Breviter Alcea,Malva & Ibiſcus omnibus totius corporis calidis doloribus apprimè conducunt. *J.B.*

C. Alchimilla *Ger.* vulgaris *C. B.* major vulgaris *Park.* Pes leonis ſive Alchimilla *J. B.* Germanis chirurgis Sanicula major, quòd ſit ei tum facie tum viribus admodum affinis. *Ladies mantle.* In paſcuis & pratis montoſis, præſertim in Septentrionalibus Angliæ regionibus,ubi à vulgo *Bears-foot* appellatur.

N. 1. Vulneraria eſt è nobiliſſimis. Calfacit, ſicc. aſtring. Sanguinem ſiſtit, menſéſque & alba mulierum profluvia. Folia & ſummitates atque etiam radix vulnerariis potionibus, pulveribus, emplaſtris atque unguentis adjiciuntur. *Schrod.*

2. Mulierum mammas impensè laxas linteum ejus decocto intinctum & impoſitum duras ſolidaſque efficit. *J.B.* è Fuchſio. Præcipua eſt in hac planta vis adſtrictoria,cujus virtute agit quicquid agit.

Alchimilla Alpina quinquefolia *C.B.* minor quinquefolia *Park.* Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum flore muſcoſo *J.B.* *Cinque-foil-Ladies mantle. We found it this year* [1671] *on a mountain in Weſtmerland, beſide a great pool or lake called Hulls-water, about 3 miles from Pereth in Cumberland,juſt over againſt Wethermellock.*

Alectorolophos,v. Pedicularis.

Alga marina platyceros poroſa *J. B.* Porus corallo affinis VII. ſive Porus cervinus Imperati *C. B.* *Broad-leaved horned wrack.* Telæ lineæ ſeu ſericeæ texturâ ſuâ perſimilis eſt hæc planta, unde nobis aliquando *Silken wrack* dicta eſt. Siccam ſæpiùs in littora maris rejectam collegi, virentem nondum videre contigit.

Alga

26 Alga trichodes fontalis *C.B.* Alga ſive Conferva fontalis trichodes *Park.* Trichomanes aquaticum Dalechampii *J.B.* *Water Maiden-hair. In the ciſtern or conduit-houſe at Leeds Abby in Kent, belonging to Sir William Meredith, and doubtleſs in other the like places.*

Alga, *v.* Fucus.

27 C. Alliaria. *Ger. Park. J.B. C.B. Jack by the hedge, Sawce alone.* In aggeribus foſſarum.

N. Uſus ejus ad embammata ſive intinctus. Recens urinam cit, ſicca veneno adverſatur. Singularem vim habet quâ putredini reſiſtit, unde ſuccus ejus inſpiſſatus ad gangrænam aliáque ulcera putrida, ſordida atq; maligna unguentis cataplaſmatibúſque inditur. Folia enematis incoquunt ad nephriticos dolores & calculum. Contra veterem tuſſim ex reſina & melle ſicca lingitur.

28 Allium montanum bicorne, an Ampelopraſſum? *Mountain Garlick, or perhaps Vine-leek.* Folia huic neque fiſtuloſa ſunt, neque rotunda, ſed supernè plana, ſubtus carinata, anguſta, glauca, tria aut quatuor in caule. Capitulum duplici folliculo membranaceo in acutum mucronem deſinente clauditur. *This I obſerved on the Scars of the Mountains above Settle in York-ſhire.* Huic ſimile ſi non idem in pratis & aggeribus propè Ceſtriam copioſum vidi ſuperiore anno, cujus bulbus ſimplex cortice nigro tegitur, mitem & vix perceptibilem Allii odorem ſpirans.

29 C. Allium ſylveſtre latifolium *C.B.* urſinum *Ger. Park.* urſinum bifolium vernum ſylvaticum *J. B. Ramſons.* In pratis & ad rivulos.

30 C. Allium ſylveſtre *Park. Ger. emac.* campeſtre juncifolium capitatum purpuraſcens majus *C. B. Crow Garlick.* In paſcuis ſiccioribus, nonnunquam in aggeribus & muris.

N. 1. Allium [de ſativo loquor] calf. & ſicc. in 4. ſecundùm Galenum. Alexipharmacum eſt. Uſus præcip. internus & externus in colicâ flatulentâ, lumbricis,

bricis, peſte [cum aceto] tuſſi, calculo. *Schrod.* Et ad prædictos affectus a vulgo ſæpiſſimè vel in lacte, vel in juſculo decoctum exhibetur, undè & Theriaca ruſticorum appellatur. Verùm uſus ejus frequentior moleſtus eſt & noxius,partim ob fœtorem intolerabilem,præcipuè verò quia dolorem capitis infert, ſitim excitat, oculis nocet, ſenſuúmque omnium inſtrumentis.

2. Refert hiſtoriam Zacutus Luſitanus de quodam ſene qui cùm in tempore hyberno per nivoſa loca diu iter feciſſet, innato ventriculi calore penè extincto lethaliter decubuit. Pro quo inſtaurando & vivificando cùm calidiſſima remedia nequicquam proficerent; tandem Zacutus admonitus ab Avicenna Allium ſiccum melle delibutum exhibuit. Hoc cùm quatriduo uſurpâſſet, melius habere cœpit; & cùm ejus uſum menſem unum continuâſſet, ſanitati reſtitutus eſt. Atque id ipſum Septentrionales populos experientia docet, qui propterea allium in continuo uſu habent. *Sennert.inſtit.lib.4.part.1.cap.3.*

3. Allium cum adipe ſuillo contuſum,ſi plantæ pedum eo inungantur, multum conducit ad pulmonum canales aperiendos & ab infarctu liberandos in Aſthmate,&c. D. *Hulſe.*

4. Si emplaſtra ex Allio contuſa pedum plantis applicentur, oris halitus Allium ſpirabit. Verùm iſtiuſmodi odorem vapores totius corporis habitum penetrantes non producunt; ſed corpuſcula quædam ex Allio decedentia ſanguini miſcentur,cúmque eo ſimul ad pulmones delata, unà cum fuliginoſis ſanguinis effluviis per expirationem emittuntur. D.*Lower* contra *Edm. de Meara.*

C. Alnus *Ger.* vulgaris *Park. J. B.* rotundifolia glutinoſa viridis *C.B. Common Alder.* Ad aquas.

N. 1. Folia viridia impoſita tumores diſcutiunt & inflammationes reſtinguunt: viatorum calceis impoſita dolorem & laſſitudinem tollunt, *Trag.*

2. E

2. E cortice Alni cum ferro detrito & rubiginoſo per aliquot dies aquâ macerato color efficitur niger, atramenti ſimilis, quo nonnulli ad tingendum utuntur.

3. Certum eſt & indubitatum palos ex Alno ſub aquis infixos progreſſu temporis lapideſcere *J.B.* Verùm hoc neque Alno proprium, neque materiei ejus naturæ tribuendum cenſemus, ſed potiùs conditioni ſoli aut liquori cuidam lapideſcenti qui in ejus poros ſe inſinuat. Nam nec ipſam ligni ſubſtan tiam in lapidem mutatam eſſe certum eſt, nec Alno ſemper & in quocunque ſolo accidit ut lapideſcat, & alia præterea ligni genera in lapideam ſubſtantiam indurata vidimus, Caſtaneam v. g. Aſpleiæ non procul ab *Woburn* in comit.Bedfordiæ.

4. Experimentum Kentmanni de Alno in lapidem induranda nobis non ſucceſſit, *v. C.C.* in Alnus.

Alnus nigra baccifera *J.B.C.B.* nigra ſive Frangula *Ger.* Frangula ſive Alnus nigra baccifera *Park.* *The black Alder*. In ſylvis,ſed rariùs.

N. 1. Cortex interior (potiſſimùm radicis) purgat humores noxios omnes, maximè ſerum, unde & hydropicis prodeſt. Debet autem in umbra ſiccari, quoniam viridis vomitiones movet. Decoctum quoq; quod hinc paratur,quieſcat oportet 2 aut 3 dies antequam propinetur ob eandem rationem.

2. Tritus cum aceto, & ſcabiei illitus intra paucos dies illam ſanat & exſiccat. Eſtque hoc experimentum ſingulare,inquit *J.B.*

† Alopecuros maxima Anglica *Park.* altera maxima Anglica paludoſa *Ger.emac.* altera maxima Anglica paludoſa, ſive Gramen Alopecuroides maximum *J. B. Lob.Ad. part.alt.* In riguis herbidis comitatûs Southamptoniæ proxime ſalinas & antiquas ædes *Drayton* vocatas, cis mare duobus mill. Anglicis à *Portſmouth* ex adverſo Vectis inſulæ plurima : itémque in udis foſſis lacuſtribus Eſſexienſis comitatûs juxta Thameſis amœ-

amœniſſima fluenta. *Idem ibid. Great Engliſh Marſh-Foxtail Graſs.*

C. Alſine aquatica major *C. B.* aquatica ſive paluſtris major *Park.* paluſtris *Ger.* major repens perennis *J.B. Great Marſh Chickweed.* In paluſtribus & ad fluviorum ripas. 34

Alſine cruciata marina *v.* Anthyllis maritima lentifolia.

C. Alſine foliis Triſſaginis *Ger. Park.* III. ſive chamædryfolia floſculis pediculis oblongis inſidentibus *C. B.* Alſine ſerrato folio glabro *J.B. Germander-chickweed.* In hortis & areis lociſque cultis, tota æſtate floret. 35

C. Alſine foliis Veronicæ *Ger.* foliis ſubrotundis Veronicæ *Park.* II. ſive Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus *C. B.* ſerrato folio hirſutiore, floribus & loculis cauliculis adhærentibus *J. B. Speed-well Chickweed.* Ad margines agrorum ſicciores, non rarò & in muris antiquis & locis ruderatis. 36

Alſine foliis hederaceis Rutæ modo diviſis *Lob.* recta triphyllos, ſive laciniata *Park.* IV. ſive triphyllos cærulea *C. B.* folio profundè ſecto, flore purpureo ſeu violaceo *J.B. Baſtard Chickweed with leaves divided like Rue-whitlow-graſs. At Rowton in Norfolk betwixt the town and the high-way,* 12 *miles before you come to Norwich: and at Mewell in Suffolk between the two Wind-mills and the Warren-lodge, in a wheat ground, on the right hand of Lynne-road: and in Gravel-pits two miles beyond Barton-mills, on the ridg of the hill, where a ſmall cart-way croſſeth the road to Lynne, and in the graſs thereabout plentifully.* Th. Williſell. 37

C. Alſine hederacea *Ger.* I. ſive hederulæ folio *C.B.* hederulæ folio minor *Park.* Alſines genus Fuchſio, folio hederulæ hirſuto *J.B.* Morſus gallinæ folio hederulæ *Lob. Ivy-chickweed or ſmall Henbit.* In arvis inter ſata primo vere floret. Plena & exacta hujus plantæ de- 38

deſcriptio habetur apud *J. B.* tom. 3. part. 2. pag. 369.

Alſine hederula altera *Ger. v.* Lamium folio caulem ambiente.

C. Alſine hirſuta myoſotis *Ad.* arvenſis hirſuta magno flore *C. B.* Auricula muris quorundam flore parvo, vaſculo tenui longo *J.B. Mouſe-ear-Chickweed.* In arvis reſtib.

C. Alſine hirſuta altera viſcoſa *C. B.* ſpuria IV.*Dod. The broader-leaved Mouſe-ear-Chickweed.* Hæc omnino ſpecie diſtincta eſt à præcedente. Florem habet minorem,evanidum: folia breviora, latiora, pallidiora; caules erectiores. Quinetiam tota planta, in ſiccioribus præſertim nonnihil viſcoſa eſt. Floret circa finem Aprilis & initio Maii, & poſteà brevi marceſcit.

C.Alſine longifolia uliginoſis proveniens locis *J.B.Long-leaved Water-chickweed. On boggy grounds, and by rivulets and ditch ſides that carry water all the year.* Folia hujus longa ſunt, pallidè viridia, Gratiolæ paria ſed minora, caules infirmi procumbentes, floſculi exigui petalis quinis bifidis ad unguem uſque.

C. Alſine minor,ſive media *Ger.* XI. ſive media *C.B.*vulgaris,ſive Morſus gallinæ *J.B. Middle or common Chickweed.* In uliginoſis,ad ſepes & vias, itémque in hortis inter olera paſſim. Hæc planta, ratione loci aliorúmque accidentium,magnitudine inſigniter variat; unde Botanici in plures eam ſpecies diremerunt.

C. Alſine minor multicaulis *C.B.* minima *Ad. Lob.Dod. Ger.J.B. Fine Chickweed.* In iiſdem locis cum præcedente. Hæc ſpecies à Lobelio in Adverſ. rectè deſcribitur. Flos ejus 5 foliolis indiviſis conſtat, unde à reliquis hujus generis nullo negotio diſtinguitur.

Alſine paluſtris foliis tenuiſſimis, *v.* Saxifraga paluſtris Anglica.

C.Alſine

Alſine paluſtris, Portulacæ aquaticæ ſimilis. Alſine aquaticæ ſurrectiori *J.B.* ſimilis, ſi non eadem. An 44
Alſine paluſtris minor ſerpyllifolia *Ger. Park? Small water-Chickweed, by ſome called Blinks. Doctor Johnſon affirms this* Alſine pal.min.ſerpyllifolia, *to be found between Kentiſh-town and Hampſtead, in watry places, where the Plant I mean by this title is to be found; whence I gueſs him to underſtand the ſame by that title.* In paluſtribus & aquoſis, præſertim ſolo arenoſo, non rarò etiam inter ſegetes humidiori ſolo. In agro Cantabrigienſi non alibi quàm in paluſtribus circa *Gamlingay* obſervavimus. Flos hujus parvus, pentapetalos, albus: vaſculum ſeminale tricoccon, 3 grana nigra continens, in 3 carinas per maturitatem dehiſcit. Sui generis planta eſt, & ab Alſine longè diverſa.

Alſine Plantaginis folio *J. B. Plantain leaved Chickweed.* 45
Hujus flos exiguus 5 foliolis indiviſis conſtat. *This is ſuppoſed to be the* Alſine fontana *Ger.* i.e. aquatica media *C.B. Park. J. Bauhine queſtions whether it be not the* Alſine marina *of Dodonæus.* Ad ſepes & in dumetis, uliginoſis præſertim. Floret vere.

Alſine rotundifolia ſive Portulaca aquatica *Ger. emac.* aquat. minor folio oblongo ſive Portulaca aquatica 46
Park. paluſtris minor folio oblongo *C.B. Water Purſlane.* In paluſtribus & aquoſis, ubi per hyemem aquæ ſtagnârant. In agro Cantabrigienſi me non vidiſſe memini.

Alſine ſpuria puſilla repens foliis Saxifragæ aureæ. *Small creeping round-leaved Baſtard-Chickweed.* Parvula admodum eſt & tenella: Hederæ terreſtris modo per 47
terram repit. Sunt a caules ejus ſeu propagines hirſutæ. Folia longis pediculis inſident, rotunda, hirſuta, per margines crenata, Morſûs gallinæ, vel Saxifragæ aureæ foliorum æmula, quibus tamen longè minora ſunt. Ex alis foliorum ſingulis ſinguli flores exeunt, brevibus pediculis nixi, ſubrubri aut carnei,

quinque foliolis compoſiti, aut fortè uno in quinque lacinias diviſo, nam in tanta floſculorum parvitate accuratè diſcernere non potui. Semen in fundo calycis pentaphylli. Ad margines rivulorum in aggeribus udis, unà cum Campanula Cymbalariæ foliis in Cornubia & Devonia frequens. Julio & Auguſto menſibus floret.

C. Alſine tenuifolia *J. B.* *Fine leaved Chickweed. In the Corn-fields on the borders of Triplow-heath, Gogmagog-hills, and other places of Cambridge-ſhire.* Lino cathartico cùm floret ſimilis eſt.

N. 1. Alſine refrigerat & humectat moderatè, undè inflammationes & calores reſtinguit, tum intus ſumpta, tum exteriùs applicata, non ſecus ac Portulaca & Sempervivum minus. Atrophiâ phthiſíque laborantibus eſca ſalutaris æſtimatur.

2. Aviculæ caveis incluſæ, cum eſcam faſtidiunt, hujus herba recreantur.

Althæa vulgaris *Park.* I. ſive Dioſcoridis & Plinii *C. B.* Alth. ſive Biſmalva *J. B.* Alth. Ibiſcus *Ger.* *Marſh-mallows.* In paluſtribus maritimis.

N. Emollit, laxat, diſcutit, dolores lenit, tumores maturat, acrimoniam mitigat & corrigit, tum herba, tum etiam radix & ſemen. Uſus præcip. in affectibus veſicæ & calculo renum, in Aſthmate & Pleuritide. Externus ejus uſus creberrimus eſt in clyſteribus, cataplaſmatis, &c. *Schrod.* In ſumma ad quatuor præcipuè utilis eſſe perhibetur. 1. Ad calculum renum & veſicæ [tum Syrupus Althææ, tum decoctum foliorum & præcipuè radicum, ſeu ore tenus aſſumptum, ſeu in clyſteribus, tum denique ſemen quovis modo præparatum.] 2. Ad affectus pulmonum, Aſthma, tuſſim, phthiſin, pleuritin. 3. Ad inteſtinorum eroſiones, dyſenteriam, &c. [Decoctum radicum & mucilago ſeminis præcipuè.] 4. Ad tumores duros emolliendos aut maturandos [cataplaſma foliorum aut radicum.]

C. Alyſ-

C. Alyſſon Germanicum echioides *Lob.* Aparine major Plinii *Ger.* Borago minor ſylveſtris *Col.Park.* qui in ejus deſcriptione non ſemel errat. Bugloſſum ſylveſtre caulibus procumbentibus *C. B.* Cynogloſſa fortè topiaria Plinio, Echium lappulatum quibuſdam *J. B.* tom.3. lib. 33. c.7. pag. 590. & Cynogloſſa forte topiaria Plinio *ejuſdem* eodem lib.cap.10. pag. 601. ubi melior habetur deſcriptio & icon, cùm quæ in priore loco aliena ſit. *Small wild Bugloſs, great Gooſe-graſs, German Madwort. Near Newmarket, in the hedge of a Lane leading to the town, near the Church, which ſtands by the Kings houſe: alſo by Boxley in Suſſex, and in the Holy Iſland.*

Ambroſia campeſtris repens, *v.* Coronopus Ruellii.

C. Anagallis aquatica minor folio ſubrotundo *C. B.* aquat. flore cæruleo folio rotundiore minor *J. B.* aquat. vulgaris ſive Becabunga *Park.* Anagallis ſive Becabunga *Ger. emac. Common Brooklime.* In rivulis.

N. Calfacit & humectat moderatè. Uſus præcip. in Scorbuto. Calculum renum & veſicæ inſigniter expellit; menſes ciet, fœtum mortuum ejicit. Extrinſecùs opitulatur phlegmonis & eryſipelati, *Schrod.* Viribus cum Naſturtio convenit, niſi quod imbecillior ſit.

C. Anagallis aquatica minor folio oblongo *C. B.* aquat. minor *Ger.* aquat. folio oblongo crenato *Park.* aquat. flore purpuraſcente, folio oblongo minor *J. B. The leſſer long-leaved Brooklime.* Cum priore. Habetur & altera hujus itémque ſuperioris ſpecies apud autores: an apud nos inveniantur, curioſis obſervandum relinquo.

C. Anagallis aquat. rotundifolia *Ger.* aquat. 3 *Lob.* aquat. VI. ſive rotundifolia non crenata *C.B.* aquat. 3 Lobelii, folio ſubrotundo non crenato *Park.* Samolus Valerandi *J.B. Round-leaved water-Pimpernel.* In paluſtribus

& aquoſis, *as about the skirts of Hinton and Teverſham Moors near Cambridge.*

C. Anagallis aquatica anguſtifolia *J. B.* aquat. 8, ſive anguſtifolia ſcutellata *C. B. Narrow-leaved Brooklime.* In aquoſis & ad rivulos. Hæc eſt, ni fallor, Anagallis aquat. 4 *Lob.* quamvis minùs rectè picta ſit cum floribus & vaſculis in ſummitatibus ramulorum.

C. Anagallis fœmina *Ger.* cærulea fœmina *J. B.* terreſtris 2. ſive cæruleo flore *C. B. Park.* Inter ſegetes, ſed rariùs in Anglia; in exteris regionibus non minùs frequens eſt quàm mas. *In Cambridge-ſhire in the corn-fields, by the way leading from Cambridge to Hiſton.*

C. Anagallis mas *Ger.* flore phœniceo *Park.* phœnicea mas *J. B.* terreſtris I. ſive phœniceo flore *C. B.* Corchorus Cratevæ, Theophraſti & Nicandri *Ang. Male Pimpernel.*

Has duas varietates non ſpecificè, ſed accidentaliter tantùm differre exiſtimo, ſolo nimirum floris colore.

N. 1. Moderatè calida eſt & ſicca, unde & pro vulneraria habetur adhibetúrque uſu interno & externo.

2. Adversùs peſtem mirificè conducit, ità uſurpata ut poſtquam ex illa (in vino ſc. decoctâ) mediocrem hauſtum acceperis, in lectum te componas probè contectus & ſudes. *Trag.*

3. Mulier quædam Lutetiæ, aquâ è Phœnicea Anagallide deſtillatâ, multos ſuffuſione laborantes curavit. *J. B.* Verùm (ut puto) ſuccus cum melle permiſtus & inſtillatus, id efficaciùs præſtaret. Nam aquæ deſtillatæ, ut plurimùm nihil ferè aliud ſunt quàm inſipidum phlegma, parúmque aut nihil de viribus plantarum unde eliciuntur in ſe continent.

4. Ad phthiſin & tabem pulmonum, ſputum fœtidum &

& purulentum bibat æger ſingulis diebus mane & veſperi aquæ Anagallidis maris deſtillatæ, cum pari quantitate lactis vaccini permiſtæ, & ſacchari optimi q. ſ. edulcoratæ cochlearia duodecim. Expertiſſimi commodi medicamentum.

5. Baſileæ in frequenti uſu eſt pro torminibus recens natorum. Ejus decocto utuntur fœminæ Weſtphalicæ in menſibus movendis. *C. Hofman. De Medicam. Officin.*

Anagallis lutea *Ger.* flore luteo *Park.* terreſtris IV. ſive lutea nemorum *C.B.* lutea, Nummulariæ ſimilis *J.B.* *Yellow Pimpernel.* In ſylvis & umbroſis humidioribus frequens, in pleriſque omnibus hujus Regni Comitatibus.

C. Anchūſa degener facie Milii ſolis *Ger. emac.* Lithoſpermum nigrum flore albo, ſemine Echii *J.B.* VII. ſive arvenſe radice rubra *C.B.* arvenſe radice rubente *Park.* *Baſtard Alkanet, Baſtard Gromil or Salfern.* Inter ſegetes ubique.

Androſæmum vulgare *Park.* maximum fruteſcens *C. B.* Siciliana, aliis Cæciliana & Androſæmum *J.B.* Clymenum Italorum *Ger.* *Tutſan or Park-leaves.* In dumetis & foſſarum aggeribus.

N. Sanguinem ſiſtit, & inſigne vulnerarium eſſe perhibetur, tum interiùs ſumptum, tum extrinſecùs applicatum. Androſæmum dicitur, quia comæ ejus tritæ rubro colore inficiunt, & velut cruentant terentium digitos: Et hæc ſignatura eſt quam vocant, unde ad ſanguinem cohibendum utile eſſe arguunt.

C. Anemōne nemorum *Ger.* ſylv. V. ſive nemoroſa, flore majore *C. B.* Ranunculus nemoroſus albus ſimplex *Park.* phragmites albus & purpureus vernus *J. B.* *Single wild Wood-Anemony, or Wood-Crowfoot.* Aprili menſe floret, & reperitur in ſylvis ubique.

† Anemōne tuberoſa radice *P.B.* *Wind-flower or Anemony*

 with

with a knobbed root. Upon Cotſwald hills near Black Burton very plentifully. Mr.Heaton. Quamvis neſciamus planè,quam plantam intelligant per hunc titulum, & an deſcripta ſit necne; quia tamen putamus oriri inibi aliquod genus Anemones, titulum omittere noluimus.

C. Angelica ſylveſtris *Ger. Park.* ſylv. major *C. B.* ſylv. magna vulgatior *J.B. wild Angelica.* In aquoſis & ad rivulos paſſim. Qu. an ab hac ſpecificè differat Archangelica dicta? nobis non videtur.

C. Angelica ſylveſtris minor ſive erratica *C. B.* ſylv. repens *J. B.* Herba Gerardi *Ger.* Podagraria vulgaris *Park. Herb Gerard, Goutwort or Aſhweed.* Ad ſepes,præcipuè hortorum, ubi ſemel plantata reptatu ſuo odioſa eſt,nec facilè extirpari poteſt.

N.1. Angelica ſylv. eiſdem pollere viribus creditur cum ſativa,verùm languidior & infirmior eſt multo. Hoſpes quidam in Ducatu Wirtembergico Angelicam ſylv. celebrabat in morbis equorum, pecorum & ſuum,exhibitam viridem in potu vel ſiccam. *J. B.* qui plura habet.

2. Podagraria ex re nomen habet,nam podagricis optimè facit. Adduntur folia recentia tenera oleribus.

C. Anōnis ſpinoſa flore purpureo *C. B. Park.* An. ſive Reſta bovis *Ger.* An. ſive Reſta bovis vulgaris purpurea & alba ſpinoſa *J. B. Reſt-harrow, Cammock, Petty Whin.* Flos plerunque purpureus, rariùs albus.

N.Eleganter Theophraſtus κολοβοανθῆ dixit Anonin; ſemper enim mutilus ac detruncatus obſervatur. *Bod. à Stapel.* in *Theophr.hiſt.* p.642.

C. Anōnis non ſpinoſa purpurea *Ger.* non ſpinoſa flore purpureo *Park. J. B.* IV. ſive ſpinis carens purpurea *C. B. Purple Reſt-harrow without prickles.* In paſcuis ſterilioribus, & agrorum marginibus paſſim.

N. Cortex

N. Cortex radicum, ut & radix ipſa, urinam ciet, calculos renum & veſicæ atterit, carnoſum ramicem abſumit, dentium dolores mulcet, hepatis infarctus liberat, vel in vino infuſa, vel in poſca decocta & aliquandiu bibita.

C. Anthyllis leguminoſa *Ger.* legum. vulgaris *Park.* Loto affinis 2, ſive L. aff. Vulneraria pratenſis *C. B.* Vulneraria ruſtica Geſneri *J. B.* *Kidney-vetch*, *Ladies finger.* In paſcuis ſiccioribus, præſertim cretaceis & arenoſis, macro ſolo. Apud Germanos in uſu eſt pro vulneraria, ut nomen arguit.

Anthyllis maritima lentifolia *C.B.* lentifolia, ſive Alſine cruciata marina *Ger. emac.* lentifolia Peplios effigie maritima *J.B.* *Sea-pimpernel or Sea-chickweed, with Lentil-like leaves.* In litoribus maris arenoſis frequens.

Antirrhīnum arvenſe majus *C.B.* ſylveſtre medium *Park.* minus *Ger.* anguſtifolium ſylveſtre *J.B.* Orontium Archigenis q. Aurantium, quòd Auriginem morbum levet. *The greater wild Snapdragon or Calves-ſnout.* In arvis ſolo arenoſo.

N. Rari usûs eſt in medicina, ſed propter floris elegantiam in hortis colitur. Fabuloſa ſunt, frivola & ſuperſtitioſa, quæ afferuntur de viribus hujus plantæ & aliarum nonnullarum contra ſpectra, incantationes, veneficia, &c.

C. Antirrhīnum arvenſe minus *C.B.* minimum *J.B.* minimum repens *Ger.emac.* ſylveſtre minimum *Park.* In arvis & viis publicis non raro. *About Gogmagog-hills nigh Cambridge in the corn-fields.* Hæc planta ob floris & ſeminis ſimilitudinem rectiùs ad Linarias refertur quàm ad Antirrhina, ut nos primùm monuit D. Morriſonus. *The ſmalleſt wild Snapdragon or Calves-ſnout.*

Aparīne major Plinii, *v.* Alyſſon Germanicum Echioides

C. Aparīne *Ger.* *J.B.* vulgaris *Park.* *C. B.* Lappago Plinii,

nii, lib.26. cap.10. *J.B.* Philanthropon Dioſcoridis & Plinii. *Clivers (rather Cleavers) or Gooſe-graſs.* Pullorum anſerinorum eſca frequens. Dioſcorides *ſaith, that it is uſed to cleanſe milk.*

N. 1. Herba cum axungia trita ſtrumas diſcutit, aquam deſtillatam alvum cohibere aſſerunt, efficaciſſimámque eſſe adversùs morbum regium *Trag.*

2. Aqua ejus deſtillata, vel herba ipſa minutim conciſa ínque vini albi q. ſ. decocta & pota, in calculo & arenulis inſigne eſt remedium. D. *Needham.*

3. Pulvis qui ex hac herba & vitulino liene in furno exiccatis fit arcanum eſt ad tumores lienis & flatus hypochondriacos.

C. Aparine ſemine læviore. *Gooſe-graſs with ſmoother ſeed.* Inter ſegetes præſertim ſolo cretaceo, *as about Gogmagog-hills and other places of Cambridge-ſhire.* Hujus ſemina multò læviora ſunt quàm ſuperioris, non tamen prorſus glabra, proinde diverſa eſſe videtur ab Aparine lævi *Park.*

C. Aphăca *Park. Ger. emac.* Vicia quæ Pitine Anguillaræ latâ ſiliquâ, flore luteo *J. B.* Vicia lutea foliis Convolvuli minoris *C. B. Yellow Vetchling.* Inter ſegetes.

C. Apium paluſtre ſeu Officinarum *C. B.* vulgare ingratius *J. B.* paluſtre, ſeu Eleoſelinum Veteribus *ejuſdem.* Apium Officinarum ſeu Paludapium *Park. Smallage.* In paludoſis & foſſis, præſertim maritimis.

N. 1. Hujus radix calefacit, ſiccat, incidit, aperit, unde & inter 5 radices aperientes numeratur. Urinam & menſes movet, calculum pellit, regium morbum ſolvit. Semen annumeratur ſeminibus calidis minoribus.

2. Semen ad eadem ad quæ ſativi Apii commendatur: minùs tamen tutus ejus uſus eſt. Nam Comitiali morbo obnoxii ab hoc offenduntur,

ut

ut evidentibus experimentis compertum legimus.

3. In hortos tranſlatum diligenti culturâ mitius minúſque ingratum evadit. Unde in Italia & Gallia folia ejus teneriora, unà cum ſuperna radicis parte abſciſſa, cum oleo & pipere eſitant ſecundis menſis, & in deliciis habent. Gallis hoc genus herbæ *Sceleri* dicitur, cujus uſum Italis debent. Sunt qui contendunt *Sceleri* hoc, ſeu Apium dulce mavis dicere, à vulgari Apio ſpecificè diverſum eſſe; quorum ſententiæ non accedo, quoniam Apium dulce in hortos noſtros tranſlatum, vel è ſemine ex Italiâ aut Galliâ ad nos tranſmiſſo ortum, paulatim degenerat in vulgare Paludapium, ob Aeris ſc. frigiditatem. Quod idem & Fœniculo dulci apud nos ſato poſt 3 vel 4 annos plerunque accidit.

C. Aquilegia ſylveſtris *C.B.* vulgaris ſimplex *Park.* flore ſimplici *J.B.* flo. cæruleo *Ger.* Columbina, quia partes florum incurvatam columbæ cervicem & roſtellum referunt *Jo. Bod.* in Theophr. hiſt. *Columbines.* In dumetis; *as in a cloſe near Teverſham-moor in Cambridge-ſhire, and in the Weſt-Countrey, Wales and Yorkſhire.*

N. 1. Calefacit moderatè & ſiccat. Aperit hepar & lienem. Præſtantiſſimum eſt remedium adversùs morbum regium, autore Trago, quem conſule. Ciet urinam & menſes, vulnera conſolidat, ventris tormina ſedat. *Schrod.*

2. Semen in expellendis variolis & morbillis uſûs mulierculis eſt creberrimi. *Idem.*

3. Folia in uſu ſunt in collutionibus & gargariſmis.

Arăcus, *v.* Vicia.

† Arbŭtus *Ger. Park.* folio ſerrato *C.B.* Arbutus, Comarus Theophraſti *J. B.* Arbutus ſive Unedo *Ad.* Galeno perperam Epimelis. *The Strawberry-tree.* Mirum, arbuſculam hanc calidiorum regionum incolam,

lam, nec cis Alpes & Cebennas montes nobis uſquam viſam, in Occidentalibus Hiberniæ provenire.

C. Argemōne capitulo longiore *C. B. Ger. Park.* capitulo longiore ſpinoſo *J. B. Long rough-headed baſtard Poppy.* Inter ſegetes & ad agrorum margines.

C. Argemōne capitulo rotundiore *Park.* capit. breviore *C. B.* capit. breviore hiſpido *J. B.* cap. torulo *Ger.* cap. torulis cannulato *Lob. Round rough-headed baſtard Poppy.* Cum priore.

Argemōne Cambro-britannica lutea *Park.* adde perennis, quoniam radix hujus plantæ per multos annos durat, quod huic ſpeciei proprium & peculiare eſt. *Yellow wild baſtard Poppy.* C. Bauhinus duas deſcribit ſpecies Argemones luteæ Alpinæ, verùm neutra in omnibus cum hac noſtra convenire videtur. *On the back of Snowden going from Carnarvan to Llanberris, we found it by the way-ſide, not far from the ſaid Village of Llanberris.*

C. Argentīna *Ger.* Potentilla *Park. C. B.* Potentilla ſeu Argentina *J. B.* Anſerina *Trag. Wild Tanſie, Silver-weed.*

N. 1. Refrigerat moderatè, aſtringit fortiùs, ſiccat, conſtipat. Hinc ſanguinis expuitioni medetur, diarrhœam & reliquos tum alvi tum uteri fluxus compeſcit: hæmoptoicis & hæmorrhoouſis ſubvenit: renum calculum inſigniter atterit: vulneribus inſuper & ulceribus admodum conducit. Externè famoſa eſt in doloribus dentium mitigandis, putredine gingivarum arcenda, æſtu febrili ſopiendo, quem potenter compeſcit, ſi cum ſale & aceto contuſa plantis pedum ſupponatur, vel carpis applicetur. *Schrod.*

2. Aquam hujus ſtillatitiam ad Lentigines, panos & maculas, fuſcúmq; colorem ſole contractum delendum, Anglæ mulierculæ adhibent. *Lob.*

3. Hujus

3. Hujus radices, quas *Moors* vocant, in agro Eboracenſi circa *Settle* hyberno tempore effoſſas pueri eſitant. Sunt enim ſapore ſuavi, nec minùs grato quàm paſtinacæ : ut à pharmacopœo quodam fide digno certiores facti ſumus.

S. Armerius pratenſis *Ger.* Caryophyllus ſimplex laciniatus VII. i. e. Car. pratenſis laciniato flore ſimplici, ſive Flos cuculi *C.B.* Flos cuculi, Odontis quibuſdam *J.B.* Lychnis plumaria ſylveſtris ſimplex *Park. in parad. Meadow-pink, Wild Williams, Cuckow-flower*, in pratis humidis & ad rivos. Parkinſonus rectè eam Lychnidem inſcribit : Bauhinus Caryophyllum malè, cùm nec vaſculum, nec florem habeat Caryophylli.

Armeria ſylveſtris altera calyculo foliolis faſtigiatis cincto *Lob.* Caryophyllus pratenſis *Ger.* pratenſis noſter major & minor *Park.* Car. barbatus ſylv. *C. B.* Viola barbata anguſtifolia Dalechampii *J. B. Deptford Pink.* In pratis & paſcuis, plurimis in locis ſolo arenoſo aut glareoſo. Æſtate floret.

Aria Theophraſti *Ger.* Alni effigie lanato folio major *C.B.* Sorbus Alpina *J.B.* ſylv. Aria Theophraſti dicta *Park. White Beam-tree. In many places eſpecially of the Weſt-countrey on hills and rocks.* Variat folio obtuſiore & acutiore.

C. Artemiſia vulgaris *J.B. Park.* vulg. major *C.B.* Artem. mater herbarum *Ger. Mugwort.* Ad ſepes & agrorum margines. Non aliter differunt Artemiſia 1. & 2. *Ger.* ſive rubra & alba *Park.* quàm caulis & florum colore, teſtibus J. B. C. B. & Johnſono apud *Ger.* unde pro diverſis ſpeciebus neutiquam ſunt habendæ.

N. 1. Uterina eſt, Menſes ſc. fœtum, ſecundinas pellit, ſordes abſtergit, adeóque uſùs creberrimi eſt mulierculis, qui eam adhibent internè & externè, adeò ut vix balnea & lotiones

nes parent, in quibus Artemiſia non contineatur. *Schrod.*

2. Decocto Artemiſiæ, ſi id cum ſaccharo & melle temperetur, tuſſis mitigatur, pulmo mundatur, calculus comminuitur. Sæpè autem non-cauſa pro cauſa ſumitur, & fortè quod hîc Artemiſiæ tribuitur, ſaccharo & melli debetur.

3. Herbæ ſiccatæ pulvis 3 drachm. pondere, in vino potus optimum eſt doloris iſchiadici remedium autore Parkinſono: qui & herbam recentem aut ejus ſuccum hauſtum in convenienti aliquo liquore præſtantiſſimum eſſe remedium aſſerit, iis qui nimium Opii ſumpſerunt.

C. Arum *J. B.* vulgare *Ger.* vulgare maculatum & non maculatum *Park.* Arum 2. & 3. ſive maculatum maculis candidis vel nigris & vulgare non maculatum *C.B. Cuckow-pint, Wake-Robin.* Ad ſepes & in umbroſis primo vere exit.

N. 1. Ari cujuſcunq; ſed præcipuè maculati radix inſigni acrimonia pollet, ità ut integro die ſemel guſtata linguam vellicet. Radices omnium dum teneræ ſunt lacteum ſuccum ſtillant inciſæ. *Trag.*

2. Radix, ejus maximè quod maculata habet folia, ſive ſicca ſive recens tuſa ac ad minus drachmæ pondere ſumpta, remedium eſt præſentiſſimum ac minimè fallax adverſus venenum & peſtem: quidam tantundem addunt Theriacæ *Trag.* & paulò pòſt, ad peſtem & anthracem vix præſtantiorem ac ſalubriorem herbam novi, quàm folia Ari recentia impoſita.

3. Decocta radix melle excepta medetur pectoris morbis omnibus pituitoſis: expectorat enim validiſſimè craſſas lentáſque excreationes, adeóque aſthmaticos maximè juvat: hernias curat, & urinam ciet.

4. Noſtrates mulieres ex Ari radicibus ſtillatitias aquas ad fucum parant, quas ad faciem erugandam illu-

illuſtrandámque magnis laudibus efferunt. Id quod etiam efficaciùs præſtat inſolatus radicum ſuccus, ceruſſæ ſpeciem referens, quem *Gerſa* vulgò nominant; is ſiquidem mirum in modum cuti ſplendorem & candorem conciliat. *Matth.*

5. Radix Ari ſiccata inſigne medicamentum eſt in Scorbuto, nec minùs efficax in affectibus lienis & ventriculi frigidis; præſertim in flatibus. D. *Needham.*

6. Hujus herbâ & radicibus circa *Maydſton* Cantiani agri non ignobile oppidum ad linteamina mundanda ſaponis loco aut certè eidem admixtis ruſtici utuntur. D. *Skippon.*

C. Arundo vallatoria *Ger. Lob.* vulgaris paluſtris *J.B.* inodora I. i.e. vulgaris ſive phragmites Dioſcoridis, κάλαμος χαρακίας Theophraſti *C. B.* Harundo vulgaris ſive vallatoria *Park. Common Reed.* In aquis.

C. Aſcyron *Ger.* vulgare *Park.* Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo *J.B.* Hyp. Aſcyron dictum IV. ſive Androſæmum hirſutum *C.B.* at cur hirſutum appellat? *Ordinary S. Peters-wort.* Amat rivulorum margines & loca paludoſa. Ut facie externâ, ità & viribus, cum Hyperico convenire videtur.

N. Hujus ut & Androſæmi ſemini Veteres vim purgatricem attribuunt.

C. Aſcyrum ſupinum villoſum paluſtre *C.B. Park.* Aſc. 2. ſive ſupinum ἐλώδης Cluſii *Ger. emac. Round-leaved S. Peters-wort. On boggy grounds about ſpringing waters in many places, moſt abundantly towards the Lands-end in Cornwal: in Cambridge-ſhire on the boggy grounds beyond Gamlingay.*

Aſparăgus paluſtris *Ger.* marinus craſſiore folio *Park.* maritimus craſſiore folio *C. B.* marinus *J.B. Marſh-Aſparagus or Sperage. Found in ſundry places, as in the Marſhes near Briſtow, about Harwich in Eſſex*, &c. v. *Ger.* &

& *Park.* Anno 1667. *I found it growing on the cliffs at the Lezard point in Cornwal.*

N. 1. Aſparagum hunc paluſtrem ſolis natalibus & accidentibus inde ortis à ſativo differre exiſtimo. Nam quòd ſalſuginem quandam contrahat, quòd folia craſſiora habeat, majoréſq; baccas, mari imputandum eſt. Eadem nempe evenire ſolent & aliis plantis in maris vicinia naſcentibus.

2. Radix eſt diuretica, lithontriptica, & ex aperitivis quinque: Epar, lienem præcipuè & renes infarctu liberat, ideóque in decoctis eò reſpicientibus frequentiſſima eſt. *Schrod.*

3. Aſparagi cauliculus leviter decoctus (ut vulgò parari ſolet) & pro cibo ſumptus, ventrem mollit, urinámque cit, fœtorem tamen mirum ei conciliat, ut quivis in ſeipſo facilè poteſt experiri.

4. Radicis decoctum epotum ægrè meientibus, regio morbo laborantibus, nephriticis & iſchiadicis auxiliatur. *J. B.*

5. Frequentior uſus diureticorum quorumcunque veſicam exulcerat.

C. Aſperŭla *Ger.* II. ſive Rubeola montana odora *C. B.* Aſperula aut Aſpergula odorata *Park.* Rubiis accedens Aſperula quibuſdam, aut Hepatica ſtellaris *J. B. Woodroof.* In ſylvis & dumetis montoſis.

N. 1. Uſus hujus in obſtructo hepate ac meatu biliario; & hinc in ictero ac in hepate calidiore refrigerando. Extrinſecùs in intemperie hepatis calida, &c.

2. Fertur in vinum conjecta hilaritatem efficere, & ſaporem ei gratiſſimum conciliare, unde Germanis in frequenti uſu eſt.

Aſphodĕlus paluſtris Scoticus minimus. *The leaſt Scottiſh Aſphodil. Found about two miles North of* Barwick *near a ſmall rivulet.* Triplo aut quadruplo minor eſt

eſt Aſphodelo Lancaſtriæ. Caulis vix palmaris vel nudus vel unico tantùm folio præditus. Flores quantum conjicio albi, nam penè defloruerat: vaſcula ſeminalia brevia & ſubrotunda.

Aſphodĕlus Lancaſtriæ *Ger.* luteus acorifolius paluſtris Anglicus Lobelii *J.B.* Pſeudo-aſphodelus primus *Cluſ.* major ſive paluſtris *Park.* paluſtris Anglicus *C. B.* *Lancaſhire Aſphodil or baſtard Aſphodil.* Hæc eſt illa ſpecies quam ego ſæpiùs inveni in Angliæ & Cambriæ paluſtribus, cujus caulis firmus eſt & erectus, flores pulchrè lutei, ſtellati, in ſpicam ſatis grandem & denſam compoſiti. Aſphodelum Lancaſtriæ verum mihi nondum contigit in Anglia videre ſpontaneum.

N. Floribus lixivio maceratis puellæ crinem flavum inficiunt. *Lob.*

Aſplenium ſive Ceterach *J.B. Park. Ger.* Aſplenium ſive Scolopendra, Ceterach Officinarum *C. B.* *Ceterach, Spleenwort, Miltwaſt.* In ſaxorum crepidinibus & templorum muris, in Occidentali hujus regni parte plurimis in locis, *as on the walls about Briſtol, and the ſtones at S. Vincents rock*, &c.

N. Aſplenium dicitur, quòd adverſus ſplenis morbos efficax ſit: Scolopendrion verò à ſimilitudine Scolopendræ inſecti. Uſus præcip. in liene tumido, expuitione ſanguinis, fluxu alvi. Extrinſecùs mundificat vulnera & ulcera. *Schrod.*

Aſtragălus ſylvaticus *Ger.* ſylv. foliis oblongis glabris *C. B.* Aſtragaloides ſive Aſtragalus ſylvat. Aſtragalo magno Fuchſii, vel Chamæbalano leguminoſæ affinis planta *J.B.* Lathyrus ſylveſtris lignoſior *Park.* *Woodpeaſe or Heath-peaſe.* In ſylvis & dumetis Cantii, Suſſexiæ, Warwici, aliiſque frequens.

C. Atrĭplex ſylveſtris anguſtifolia *Park. Ger. emac.* ſylv. IX. ſive anguſto oblongo folio *C.B.* ſylv. Polygoni aut Helxines folio *Lob.* vulgaris anguſtifolia cum folliculis *J.B.* *Narrow leaved wild Orache.* In fimetis & ruderibus,

deribus,necnon inter ſegetes & juxta vias. Hæc facilè à reliquis hujus generis diſtingui poteſt, partim foliis quæ ad Polygonum accedunt, latiora tamen ſunt & ſubinde leviter ſinuata; partim vaſculis triangulis folliculaceis.

C. Atrĭplex ſylveſtris *J.B.* ſylv. vulgaris *Ger. emac.* ſylv. vulgatior ſinuata major *Park.* I. ſive folio ſinuato candicante *C.B.* *Common wild Orache.* In fimetis & ruderibus. Hæc planta à J. Bauhino rectè deſcribitur, ab aliis neutiquam. A reliquis cognominibus plantis hinc facilè dignoſcitur, quòd vaſculum ſeminale cùm clauditur, ſtellam quinque radiorum repræſentet intuentibus, unicum autem ſemen continet, parvum, nigrum, ſplendens, compreſſum; unde Blito potiùs quàm Atriplici accenſenda videtur.

C. Atrĭplex ſylveſtris altera *Ger. emac. C. B.* *The leſſer wild Orache.* Cum priore. In hac planta deſcribenda adeò breves & obſcuri ſunt autores, ut neſciam planè quid ſibi velint. Quocirca nos eam quam hoc titulo intellectam volumus, accuratiùs deſcribere conabimur. Radicem habet albam, ſimplicem, ſurculoſam, fibrillis etiam capillatam. Caulem erectum quidem, ſed infirmum, propè terram oblongos procumbentes ramos, caule etiam ipſo longiores ſpargentem, ex adverſo binos. Folia, præſertim inferiora, triquetra, è lata baſi in acutum mucronem deſinentia, & haſtæ cuſpidi aliquatenus ſimilia, obiter ſinuata ſeu dentata; quæ in ſummo caule ſunt longiora, anguſtiora & ad margines plerunque æqualia. Vaſcula ſeminalia triquetra è duobus foliolis conniventibus compoſita, ut in reliquis hujus generis.

Atrĭplex maritima noſtras. Atriplicis marinæ ſpecies Valerando *J.B.* *Engliſh Sea-Orache.* Diverſa eſt hæc ab Atriplice marina repente *Lob. Park.* marinâ *Ger.* maritimâ laciniatâ *C.B.* quam ad litus maris Mediterranei ſæpiùs obſervavi. Noſtra ſiquidem caules habet longos, humi procumbentes, ſaltem ſi caules dicendi ſunt,

ſunt,& non rami. Nam qui medius eſt,ſæpe erigitur. Folia triangularia, obiter interdum ſinuata, utrinque ad baſin proceſſum velut auriculam obtinent. Flores in ſummitatibus ramulorum ſtaminei,nunc albi, nunc rubri. Succedit ſemen in pericarpio trigono (quod componitur è duobus foliolis triquetris conniventibus) contentum. Hujus duæ ſunt varietates,nimirum Atrip. marina alba, & Atr. mar. rubra. In quamplurimis cum præcedente convenit, & fortaſſe quicquid intercedit diſcriminis, id totum natalibus imputandum eſt.Alii diligentiùs examinent,& eas invicem conferant.

6. Atriplex ſylveſtris latifolia *Lob.* ſylv. 3, ſive latifolia *C. B.* ſylv. latifolia, ſive Pes anſerinus *Park.Ger. emac.* Atrip. dicta Pes anſerinus *J.B.Gooſe-foot, or Sow-bane.* In fimetis.

.Atriplex ſylveſtris latifolia altera *Ger. emac.*ſylv.4,ſive latifolia acutiore folio *C. B.* Atrip. dicta Pes anſerinus alter ſive ramoſior *J. B. The other Gooſe-foot or Orache.* Cum priore.

. Atriplex olida *Ger.* olida ſive ſylveſtris fœtida *Park.* ſylv.8,ſive fœtida *C. B.* fœtida *J.B.* puſilla olida hircina,vulvaria vocata,garum olens *Lob.Stinking Orache.* In locis ruderatis,ſed rariùs.

N. 1. Atr.(ſativam præcipuè intellige) refrigerat & humectat. Cocta eſtur ut olus,& in alvo ſolvenda celebris eſt. Unde etiam nonnulli quinque herbis emollientibus eam annumerant.

2. Semen exhibitum, tum alvum abundè ſubducit non ſine moleſtia,tum crebros vomitus provocat; experimento Pharmacopœi cujuſdam, qui ad ruſticos purgandos eo uti ſolebat. *Matth.*

3 Uſus Officinalis præcipuè externus eſt in clyſteribus & epithematibus paregoricis. *Schrod.*

4. Atriplicis olidæ folia contuſa cum Saccharo conſervam faciunt hyſtericis utiliſſimam. D. *Needham.*

5. Pedem anſerinum dictum in cibis commanducatum præſentaneum ſuibus venenum eſſe, nè fortè lectorem minùs attèntum fugiat, ſæpius monet & inculcat Tragus; eúmque ſequuti reliqui ferè omnes Botanici confirmant: unde noſtratibus *Sow-bane* dicitur.

C. Avēna alba *J. B.* vulgaris ſive alba *C. B.* veſca *Lob. Ger. Park. Common or manured white Oats.* In agris ſeritur.

C. Avēna nigra *J.B. C. B. Black Oats.* Hæc non occurrit apud Gerardum aut Parkinſon. quamvis in aliquibus Angliæ regionibus frequentiùs etiam quàm prior ſeratur.

Avēna nuda *J.B. C.B. Ger. Park. Naked Oats.* Versùs extremum Cornubiæ angulum copioſè ſeritur, ubi à ruſticis *Pillis* & *Pill-corn* dicitur. Aiunt & in Devonia eam ſeri; verùm nos ibi non vidimus.

C. Auricŭla leporis minima *J. B.* An Bupleurum minimum *Park?* An Bupl. anguſtiſſimo folio *C.B. The leaſt Hares-ear.* Deceptum puto Gerardum, cùm Bupleurum anguſtifolium *Dod.* apud nos ſponte provenire aſſerat. Illud ſc. mihi nunquam occurrit, at hæc à J. Bauhino *tom.3. part.2. pag.* 201. deſcripta ſæpiùs. *As near Elleſley in the road from Cambridge to St.Neotes: on a bank by the Northern road-ſide a little beyond Huntington. At Maldon in Eſſex, in a yard where they build veſſels at Full-bridge: at Haſtings in Suſſex, near the little brook that runs beſide the caſtle, below the bridge, and elſewhere.* Auguſto & Septembri menſibus floret & ſemen perficit. Accuratam ejus tum figuram tum deſcriptionem vide apud *J.B.* loco citato.

C. Auricŭla muris pulchro flore albo *J. B.* An Caryophyllus arvenſis hirſutus flore majore *C. B. Mouſe-ear with a large white flower, on dry banks about Cambridge, as upon the hill of Health, on Newmarket-heath among the buſhes, and in the Devils-ditch plentifully; alſo on the* banks

banks by London roads ſide between Trumpington and Hawkſton, and further on beyond Fullmere in the road it ſelf.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo *J. B. Fair-flowered Mouſe-ear with very narrow leaves. On the mountains about Settle in Yorkſhire plentifully, and elſewhere.* Flos lacteus, pentapetalos; florem Saxifragæ paluſtris Anglicæ refert.

Auricula muris, *v.* Alſine hirſuta & Piloſella.

B

Baccharis Monſpelienſium, *v.* Conyza major.

C. Ballote *Matth. Dod. Lob.* Marrubium nigrum *Ger. emac.* nigrum ſive Ballote *J. B.* nigrum fœtidum, Ballote dictum *Park.* nigrum IV. ſive nigrum fœtidum, Ballote Dioſcoridis *C. B. Stinking Horehound.* In ruderibus & ad ſepes.

N. Herbæ decoctum præſtantiſſimum eſt remedium in affectione hypochondriaca, itémque in hyſterica. D. *Bowle.*

C. Barbarea *J. B. Ger.* flore ſimplici *Park.* Eruca 7, i. e. lutea latifolia ſive Barbarea *C. B.* Naſturtium hybernum *Thal. Winter-Creſſes or Rocket.* In muris & aggeribus juxta rivulos & aquas fluentes. Dentiſalus ſcorbutica *Cat. Altd.*

Barbarea muralis *J. B.* Eryſimo ſimilis hirſuta planta *Park.* Eryſimo ſimilis hirſuta non laciniata alba *C. B. Wall-creſs with Daiſie-leaves.* In muris & rupibus, in Borealibus & Occidentalibus Angliæ regionibus, præſertim montoſis, *as upon the walls of the Church of Aſhburn in the Peak,* &c. Hanc olim habui pro Cardamine pumila Bellidis folio *Cluſ.* Vereor nè Johnſonus & Parkinſonus noſtrates eundem errorem erraverint. Oſtenſa eſt mihi aliquando pro Turriti minori, &

reverà magnam habet cum Turriti vulgari convenientiam, ut non immeritò ità denominare poſſet.

N. 1. Naſturtio facultate ſimilis videtur. Vulneraria eſt, ulcera purgat & ſiccat. Acetariis hyeme præſertim additur. Semen, urinam ciet, & calculoſas arenulas expellit. Hodie in rariore uſu eſt.

2. Franciſcus Indiæ de Gatta miris laudibus effert vomitorium paratum cum aquâ ſtillatitiâ arantiorum immaturorum tepidâ, & ſufficienti quantitate pulveris hujus herbæ in podagricis,gonagricis,& iſchiadicis affectibus. Vide J.Bauhinum *tom.2. part.2.lib.21. cap.12. pag.869.*

C. Bardāna major *Ger.* vulgaris major *Park.* Perſonata, ſive Lappa major aut Bardana *J.B.* Lappa I. ſive major, Arcium Dioſcoridis *C. B. Great Bur-dock, Clotbur.* In incultis paſſim.

Bardāna major altera *Ger.* major lanuginoſis capitulis *Park.* Perſonata altera cum capitulis villoſis *J.B.* Lappa major montana capitulis tomentoſis ſive Arctium *C.B. Woolly-headed Bur-dock.* In agro Somerſetenſi, tribus à Bathonia milliaribus, propè domicilium D. *Joannis Colt.* Lob. Circa *Skipton* oppidum, & alibi in ea Comitatûs Eboracenſis parte quæ *Craven* dicitur. Non alia in re à præcedenti differt quàm echinis,quorum ſpinæ lanugine incanâ ceu aranearum telis intertextæ ſunt.

Bardāna minor *Ger.* Xanthium ſive Lappa minor *J.B. Park.* Lappa minor, Xanthium Dioſcoridis *C. B. The leſſer Bur-dock.* Apud nos rariùs occurrit. *I once found it in the road from Portſmouth to London, ſome three miles from Portſmouth; and in other places on dunghills.* Gaudet ſolo læto ac pingui. In tranſmarinis ad rivulos & in aquoſis ſcrobibus ſæpiùs obſervavi.

N. 1. Siccat, eſt pulmonica, diuretica, diaphoretica,

ca, extergens, ſubaſtringens. Hinc convenit in aſthmate, calculo, expuitione ſanguinis, in vulneribus inveteratis, tumore lienis aliarúmque partium, in arthriticis morbis, quibus peculiari proprietate conferre ſtatuitur.

2. Semen inſigne lithontripticum cenſetur. Propinetur autem in pulverem comminutum in cereviſia tenui aut Zythogalo, noſtratibus *Poſſet-drink* dicto, Lunâ plenâ.

3. Extrinſecùs imponuntur folia vulneribus inveteratis, articulis luxatis, ambuſtis, &c. *Schrod.*

4. Hujus caules, antequam Lappæ gignantur, in acetariis numerat Laurembergius, iiſque validam vim frangendi calculum, augendi ſemen, excitandi Venerem tribuit.

5. Bardana minor calfacit & ſiccat, digerit. Guſtu eſt ſubamaro & acri. Uſus præcip. (ſecundùm Matthiol.) in minera lepræ educenda [cum Rhabarbaro exhibetur radix] in lipothymia. Extrinſecùs in ſtruma & tumoribus diſcutiendis [epithema] in capillis luteo colore tingendis. *Schrod.*

Becabunga, *v.* Anagallis aquatica.

C. Behen album *Officin. Ger.* Been album Officinarum *J.B.* Papaver ſpumeum ſive Ben album vulgò *Park.* Lychnis ſylveſtris, quæ Ben album vulgò *C.B.* *Spatling Poppy, White Bottle.* Inter ſegetes. Hæc planta foliis eſt plurimùm glabris, nonnunquam tamen hirſutis, ſtaminum quoque apicibus plerunque albis, interdum purpureis reperitur.

N. Tragus ad fomenta & balnea ſudatoria herbam commendat. Succus ophthalmiam tollit & oculorum dolores mulcet, docente Schwenckfeldio. Semen pituitam purgat, & comitialibus datur.

Bella donna, *v.* Solanum lethale.

C. Bellis major *J. B. Ger.* major vulgaris ſive ſylveſtris *Park.* I. ſive major ſyl. caule folioſo *C. B.* Buphthalmum majus *Lon.* Conſolida media vulnerariorum *Lob.*

The greater wild white Daiſie or Ox-eye. In pratis & paſcuis.

N. Herba integra [caules, folia, flores] in Zythogalo decocta & pota adverſus aſthma, phthiſin, orthopnœam, ſingulare remedium cenſetur. D.*Senior.*

C.Bellis minor ſylveſtris ſimplex *Park.*minor ſylv. ſpontanea *J.B.* minor 4, ſive ſylveſt. & 5, ſive ſylveſtris altera *Ger.* VII. ſive ſylv. minor *C. B. Common wild Daiſie.* In pratis & paſcuis per totum annum floret.

N.1. De temperamento hujus plantæ non conſentiunt Botanici, alii calidam & ſiccam, alii frigidam & humidam faciunt. Verùm acetoſus ſapor frigiditatem arguit,& effecta ſiccare Bellium oſtendunt.

2. Vulneraria inſignis eſt tum major, tum etiam minor. Exteriùs in emplaſtris & fomentis adhibetur, interiùs ſuccus ejus vulnerariis potionibus admiſcetur: unde & Conſolida minor Officinis dicitur.

3. Mulierculis noſtris uſitatum eſt herbam cum floribus infantibus ad alvum laxandam exhibere. *Schrod.*

4. Hujus radices exteriùs uſurpantur ad ſcrophulas & ſtrumas optimo cum ſucceſſu. D.*Needham.*

5. Bellidis minoris radices in lacte decoctæ & catellis exhibitæ, impediunt nè creſcant, ſi vulgo fides.

Berberis Officinarum,*v.*Oxyacantha.

Beta ſylveſtris maritima *C. B. Park. Sea-Beet.* Frequens ad litora. Johnſonus apud Gerardum aſſerit hanc non differre ſpecie à Beta ſativa alba. Aſt magnitudo,color viridior,& glabricies foliorum,diverſam arguunt.

N.1.Calf.& ſicc.laxat alvum ob nitroſitatem: errhinum eſt, præcipuè radix: nam ſuccus ejus naribus exceptus ſternutamenta proritat. *Trag.*

2. Plantulæ recentes cum radicibus leviter bullitæ & ex aceto poſtea devoratæ, cibi appetentiam afferunt,ſitim compeſcunt, choleram in ventriculo reprimunt.

3.Beta

3. Beta ob ſaporis fatuitatem apud Veteres celebris. *Martial.* Ut ſapiant fatuæ fabrorum prandia Betæ.

4. Succus hujus herbæ expreſſus naribus attractus humores pituitoſos è cerebro magnâ copiâ elicit; adeóque Cephalalgiam quantumvis inveteratam compeſcit & profligat. Medicamentum hoc à nonnullis pro ſecreto habetur.

C. Betonica aquatica *Ger.* aquat. major *Park.* Scrophularia 3, ſive aquat. major *C. B.* maxima radice fibroſa, *J.B.* *Water-Betony,* rectiùs *Water-Figwort.* Ad rivos.

Betonica Pauli, *v.* Veronica Pratenſis.

C. Betonica *Ger.* I. ſive purpurea *C. B.* vulgarior flore purpureo *Park.* vulg. purpurea *J. B.* Ceſtron & Pſychotrophon Dioſcoridis & Plinii *ejuſdem.* *Wood-Betony.* In ſylvis & dumetis. Flore eſt communiter purpureo, interdum albo.

N. Quamplurimæ huic plantæ virtutes attribuuntur quoquo modo ſumptæ.

1. Sic breviter Schroderus. Calf. & ſiccat in 2. Acris eſt & amara. Diſcutit, atten. aper. & abſtergit. Inprimis cephalica eſt & epatica, ſplenetica, thoracica, uterina, necnon & vulneraria, & demum diuretica. Hinc uſu interno & externo creberrima venit, maximè in morbis capitis.

2. Obſervandum, radicum facultates longè diſpares eſſe à foliorum & florum viribus, utpote quæ multùm ſtomacho oríque ingratæ, nauſeam, rugitus, vomitúmque cieant: folia è contra odora, aromatica, & grato ſapore nonnihil roborante cibo & medicamento naturæ amica. *J. B.*

3. Betonicæ aquaticæ radices vomitiones cient, autore Hofmanno.

4. Plantarum omnium ſucci expreſſi, poſtquam aliquandiu ſteterint, & fæcibus ſubſidentibus clari evaſe-

rint, aliquâ ruboris tincturâ perfuſi apparent, alii dilutiore, ſaturatiore alii. Ex omnibus quos expertus ſum *Betonicæ* vulgaris dilutiſſimus eſt & minimè coloratus. D. *Fiſher*.

5. Pſeudo-Thea è foliis Betonicæ, Scorodoniæ & Chamæpityos confecta, edulcorata & calida pota in Podagra, Cephalalgia & nervorum affectibus mirificè prodeſt,& dolores lenit. D.*Bowle*.

C. Betŭla *Ger.Park. C.B. & aliorum*. Betulla Plinii & Σημύδα Theophraſti *J.B. The Birch-tree*. In ſylvis humidis & ericetis.

N. 1. Veris initiis,antequam folia prodiêre,in trunco aut ramis vulnerata, dulcem ſuccum copiosè effundit, cujus poti vim & efficaciam in calculo renum & veſicæ, inque ſtranguria & urina cruenta non immeritò celebrant Helmontius aliique. In hac arbore interdum ante medium Februarii, cùm ſcilicet hyems clementior fuerit, interdum non ante initium Martii aſcendit. Verùm cùm primò emanat gelu remiſſius fluxum ejus non ſiſtit. Vidi enim diu noctúque nullâ intermiſſione extillantem liquorem, cùm ſtatim poſt egreſſum in ſtirias vi frigoris condenſaretur. Hoc ſucco, partim mero, partim cum melle cocto, phthiſin ſcorbuticam non ſemel curavi. D. *Needham*.

2. Folia calf.ſicc. attenuant, abſtergunt, reſolvunt, aperiunt, amara ſunt; hinc uſûs non minimi in hydrope, ſcabie, &c. intus & extus adhibita. Cortex item,quia bituminoſus,calfacit & emollit,adhibetúrque in ſuffitibus aeri corrigendo dicatis. Fungus ejus vi pollet adſtrictoria, unde ramenta ejus hæmorrhoidibus inſperſa ad miraculum fluxum cohibent. *Schrod*.

3. Hujus viminum ſeu ſurculorum gracilium uſus ad magiſtratuum olim,nunc ad Pædagogorum virgas; ad ſcopas; ad qualos plectendos,autore Turnero; viſco illitorum ad aucupia.

4. Tragus,

4. Tragus, Lonicerus, & C. Bauhinus teſtantur, Veteres ante repertum chartæ uſum, in hujus cortice candido ſcribere ſolitos. *Vidimus nos* (inquit Tragus) *Curiæ oppido Rhætiæ ſuperioris nonnulla carmina in cortice Betulæ exarata.* Et reverà (experientiâ teſte) non inepti ſunt huic uſui exteriores illi candidi & membranacei cortices, qui velut cuticulæ quædam in mediocris magnitudinis arboribus craſſiorem corticem amplectuntur, cujuſmodi quatuor aut etiam quinque diverſas nonnunquam ſeparavimus; unde ſuſpicamur novam quotannis arbori huic cuticulam accedere, ex humore qui paulatim per corticem tranſudat concretam.

5. Ventriculi pecorum quibus coagulum lactis noſtri parant, ſucco Betulæ conditi ſeu macerati, caſeos omnes qui eo coagulo coeunt à vermibus aſſerunt, certo id atteſtante experimento. *Trag.*

C. Betülus ſive Carpinus *Ger.* Oſtrys ſive Oſtrya I. ulmo ſimilis, fructu in umbilicis foliaceis *C. B.* Oſtrys ſive Oſtrya Theophraſti *Park.* Fagus ſepium *J. B. Hornbeam tree, Horſe-beech, or Horn-beech.* In ſylvis & ſepibus.

N. 1. In hujus arboris hiſtoria Botanici admodum confuſi ſunt & obſcuri, ut videre eſt apud *J.B.* Lobelius ſub Tiliæ maris titulo eam deſcribit. Ligni ejus magna ſoliditas & firmitudo, undè ad rotas molendinares, cochleas, trochleas, aliáque quæ ponderibus ſuſtinendis inſerviunt, adhibetur.

2. Hæc etiam arbor vere vulnerata lachrymam effundit.

C. Bifolium ſylveſtre vulgare *Park.* majus ſive Ophrys major quibuſdam *J.B.* Ophrys bifolia *Ger. C.B. Tway-blade.* In pratis & ſylvis frequens.

Bifolium minimum *J.B.* Ophrys minima *C. B. The leaſt Tway-blade. We have found it on ſeveral Moors and Heaths in Darbyſhire, Northumberland and York-ſhire, particularly not far from Almond-bury; and on Pendle-hill in Lancaſhire near the Beacon.*

Biſtorta

Biſtorta major *Ger.* ma. vulgaris *Park.* ma. rugoſioribus foliis *J. B.* II. ſive radice magìs intorta *C. B.* In pratis humidis, ſed rariùs. *The greater Biſtort or Snakeweed. It is frequent in the meadows and paſtures about Sheffield in York-ſhire, and in ſeveral other places of that Countrey. I have lately found it in ſome meadows about Tamworth and Faſely in Warwick-ſhire, plentifully.*

N. 1. Refrigerat & ſiccat ad gr. 3. hujus radix, aſtringit validè, eſt auſteriuſcula, alexipharmaca, ſudorifera. Uſus præcip. in vomitu compeſcendo, abortu præcavendo, &c. *Schrod.*

2. Pulvis radicum cum conſerva roſarum egregiè compeſcit ſanguinis ſputum, dyſenteriam, aliáſque fluxiones, & menſes nimios ſiſtit. Pulvis aſperſus ſanguinem è vulneribus manantem cohibet.

Biſtorta minor *Ger.* minor noſtras *Park.* minima *J.B.* IV. ſive Alpina media *C.B.* *Small Biſtort or Snakeweed. In ſeveral places of Weſtmorland. It was ſhewn me this year* [1671] *by* T. W. *in a mountainous paſture about a mile and a half from a village called Wharf, not far from the foot-way leading thence to Settle in York-ſhire, plentifully.* Parkinſonus Biſtortam minorem noſtratem diverſam putat à Biſtorta minore Alpina, verùm falſus eſt. C. Bauhinus duplicem facit Biſtortam Alpinam, mediam ſc. de qua agimus, & minorem. Ego unam duntaxat ſpeciem agnoſco: ſiqua tamen ſit differentia, noſtras minor potiùs cenſenda eſſet quàm media; Quam enim ego inveni in Alpibus, major videbatur noſtrate. Alii diligentiùs conferant.

C. Blitum erectius ſive 3. Tragi *J.B.* minus *Dod.* minus album, *Ger.* album minus *C.B.* itémque polyſpermon *ejuſdem.* minus album ſylv. *Park.* itémque polyſpermon *ejuſdem.* Polyſporon Caſſiani Baſſæ Anguillaræ *Lob.* *upright Blite or All-ſeed.* In fimetis, lupuletis, & arvis pinguioribus. Blitum album minus & Blitum polyſpermon

ſpermon *C.B.* Jo. Bauhini autoritate (qui Blitum hoc erectius idem facit Polyſporo Caſſiani Baſſæ Anguillaræ *Lob.* atque etiam Blito minori *Dod.* cujus quoque figuram adhibet) ad idem caput reduco. Gerardus, C.Bauhinus,& eum ſecutus Parkinſonus, Blitum minus *Dod.* & Polyſporon Caſſ. Baſſ. *Lob.* pro diverſis habent, quoniam figuræ diverſæ ſunt. Quicquid autem ſit de figuris Deſcriptio Polyſpori apud Lobelium huic Blito optimè convenit. Catalogo Cantab. inſeruimus hanc plantam ſub titulo Bliti albi minoris.

N.Refrigerat & emollit : ſapor ei fatuus.

C.Bonus Henricus *J.B. Ger.* Tota bona *Lob. Dod.* Lapathum unctuoſum *Park.* ſylveſtre latifolium I. ſive unctuoſum *C.B. Common Engliſh Mercury, or All-good.* Ad vias & in oleraceis.

N. 1. Mirificè confert ad ſordida ulcera purganda & glutinanda,autore Fuchſio : Folia cum oleribus cocta atque eſitata lubricam reddere alvum teſtatur Dodonæus.

2. Vermes in ulceribus putridis animantium quadrupedum natos excutit certiſſimo experimento, ſi herba tuſa ulceribus imponatur, id quod non ſemel ipſe vidi. *Trag.*

Bromos ſterilis,*v.*Feſtuca.

Braſsica marina monoſpermos *Park.* monoſpermos Anglica *J.B.* ſylv. 2, ſive maritima *C. B.* marina Anglica *Ger.Sea-Colewort or Cabbage.* In litoribus circa Angliam ubique ferè.Hanc noſtrates populi maritimi pro olere eſitant , atque etiam ſativæ Braſſicæ præferunt.

Braſsica ſylveſtris *Ger. Park. J. B.* arvenſis *C. B. Wild Colewort. On Dover cliffs, and divers other the like places.*

N. 1. Inſignem magnitudinem & ſtaturam aſſequitur hæc planta : videtur quoque in plures annos durare, unde ſuſpicor eam ſpecificè differre à Braſſica vulgari

vulgari ſylveſtri, meretur certè *arborea marina* denominari.

2. Qui arthritide vexantur non tantùm in cibo braſſicam uſurpent, ſed & illa alvum ſubducant, fervefactæ ſucco expreſſo poto. *Trag.*

C. Bryonia alba *Ger. Dod.* alba vulgaris *Park.* I. aſpera, ſive alba baccis rubris *C.B.* vitis alba ſive Bryonia *J.B.* *White Bryony.* Ad ſepes.

N. 1. Purgat validè feroſos & pituitoſos humores: ſplenetica, uterina, & jecoraria eſt, utpote quorum obſtructiones aperit. Hydropicorum aquas per vomitum ac ſeceſſum educit, menſes ciet, fœtum ejicit, ſuffocationes uteri arcet, aſthmata ſanat, podagricis convenit intus & extus. *Schrod.*

2. Circulatores & Agyrtæ nonnulli ex hujus radice mira quædam monſtra effingunt, quæ cùm aliquot dies ſiccæ arenæ mandaverint, pro mandragoris poſtea diſtrahunt. *Trag. J. B.* Hac impoſturâ & noſtratium vulgo illudunt hujuſmodi nebulones.

3. Conſerva radicum Bryoniæ albæ magnitudine nucis myriſticæ bis in die ſumpta, uſu ejus per longum tempus continuato, epilepſiam vel etiam hyſtericam paſſionem perſæpe profligat & ſanat. Idem præſtat radicis fruſtulum poculo quo æger ad bibendum utitur perpetuò inditum. *D. Bowle.*

4. Hujus aſparagis qui prima germinatione exeunt ſolebant veteres veſci, ut docet *Columella* l. 12. c. 7. Ab omnibus pro more per ver edi tradit Galenus, eduliúmque eſſe propter adſtrictionem ſtomacho gratum. De iis etiam Paulus hoc modo ſcribit, Bryoniæ aſparagi ſtomacho quidem accommodati ſunt, & urinam cient, parum tamen nutriunt, etſi cùm coquantur, olerum aſparagis in nutriendo efficaciores ſunt. Quæ de vitis ſylveſtris ſive Tami quidem, ſed nequaquam de hujus germinibus veritatem habent, inquit Dodonæus; nam hujus aſparagi nequaquam aſtringunt,

ſed

ſed alvúm vehementiùs commovent,ſtomachóque gravem moleſtiam inferunt.

C.Bryonia nigra *Ad.Ger.* ſylv. nigra *Park.*IV. lævis, ſive nigra racemoſa *C.B.* Vitis nigra quibuſdam ſive Tamus Plinii folio cyclamini *J. B.* Melothron Theophraſti *eidem.* Sigillum B.Mariæ *Offic.* *Black Bryony.* Ad ſepes & in dumetis.

N. 1. De viribus hujus plantæ non convenit (ut video) inter Botanicos. Compertum eſt (inquit Lob.) vel mulierculis, vehementiùs urinam renúmque ſabulum,menſiúmque ſaburram impellere potu. Incidit & attenuat lentam pituitam, præſertim in Thoracis affectibus. De vi purgatrice nihil dum comperi. C. *Hofman.*

Hofmanno ſuffragatur D.*Liſter*, qui aſſerit ſe,quamvis tum radicem ipſam in ſubſtantia(ut aiunt)tum ejus extractum largâ doſi ſæpiùs exhibuerit, nunquam tamen obſervare potuiſſe eam vel per vomitum, vel per ſeceſſum, vel alio quovis modo ſenſibili operari.

2. Pulvis radicum Bryoniæ nigræ cum aceto & ſtercore vaccino ad formam Cataplaſmatis redactus podagricos dolores lenit.

Bugloſſum ſylv. caulibus procumbentibus *C.B.* *v.* Alyſſon Germanicum echioides.

C.Bugloſſa ſylveſtris minor *Ger. emac.* Bugloſſum ſylveſtre 2, ſive ſylv. minus *C. B.* ſylveſt. minus *Park.* Echium Fuchſii ſive Borago ſylveſt. *J.B.* *Small wild Bugloſs. On dry banks, and in the borders of plowed fields.*

C.Bugloſſum luteum *Ger.* Hieracium capitulis cardui benedicti maximum, Bugloſſum echioides quibuſdam *J. B.* Hier. montanum hirſutum I. ſive echioides capitulis cardui benedicti *C. B.* Lingua bovis *Park.* *Lang de boeuf.* Ad agrorum margines, non rarò & in ſylvis cæduis. Uſurpatur pro olere, in cibo.

C.Bu-

C. Bugŭla. *Ger. Dod.* vulgaris *Park.* Conſolida media pratenſis cærulea *C. B.* Conſolida media, quibuſdam Bugula *J.B.* *Bugle.* In ſylvis & pratis humidis vulgatiſſima. Variat floris colore carneo & albo.

N. 1. Vulneraria eſt, tam intrinſecùs quàm extrinſecùs adhibita: Confert & ictero, hepatis obſtructioni, urinæ retentioni, &c. *Schrod.*

2. Unguentum è foliis Bugulæ, Scabioſæ, & Saniculæ tuſis, & in axungia bullitis ad ſiccitatem uſque, & deinde expreſſis ad omnis generis ulcera, contuſiones & vulnera ſananda plurimùm valet. *Park.* qui ejus uſum nobilibus matronis commendat.

† Bugŭla cærulea Alpina *Park.* Conſolida media cærulea Alpina *C. B. J. B.* *Mountain Bugle or Sickle-Wort. On Carnedh-llewelin in Carnarvanſhire, found by Doctor Johnſon: it hath not yet come in my way in England.*

C. Bulbocaſtănum majus & minus *Ger.* majus folio Apii. *C.B.* Nucula terreſtris major *Park.* *The Earth-Nut or Kipper-Nut.* In paſcuis præſertim ſolo arenoſo. Ego hactenus unam duntaxat vidi Bulbocaſtani ſpeciem, nec plures agnoſcit *J.B.* C. Bauhinus Nuculam terreſtrem Septentrionalium *Lob.* (quam Lobelius in Anglia vel mulierculis notam dicit) Bulbocaſtani ſui majoris ſynonymam facit. Botanici & Phytologi noſtrates pro bulbocaſtano minore habent quod paſſim apud nos ſponte provenit. Quocirca has non eſſe diverſas plantas meritò ſuſpicor.

N. Radix eſtur cruda noſtratibus pueris; verùm excorticata & cum modico pipere in jure carnium cocta, ſuavis admodum cibus eſt, multùm nutriens & Venerem ſtimulans. Medicamentis addita, cruenta mingentibus & etiam ſpuentibus auxiliatur.

Bulbocodium, *v.* Narciſſus.

Bunias ſylveſtris, *v.* Napus.

Bupleurum, *v.* Auricula leporis.

Buph-

Buphthalmum vulgare *Ger.* Dioſcoridis *C. B.* Chamæmelum Chryſanthemum quorundam *J. B.* Buphthalmum Matthioli ſive vulgare Millefolii foliis *Park. Common Oxe-eye. I found this on a bank near the River Tees, not far from Sogburn in the Biſhoprick of Dureſm.*

C. Burſa paſtoris *J. B. Ger.* major vulgaris *Park.* B. p. foliis ſinuatis 2. ſive B. p. major folio ſinuato *C. B.* Thlaſpi fatuum *Geſn.hort. Shepherds purſe, Pick-purſe or Caſeweed.* Hæc planta foliis mirè ludit, unde illam quæ folio eſt non ſinuato, pro diverſa ſpecie non habeo; Atque idcirco cum J. Bauhino ad idem caput reduco,& pro eadem ſpecie reputo B.p.foliis ſinuatis primam,ſecundam & tertiam *C.B.*

N. Aſtringit & conſtipat: hinc valet in hæmorrhagia narium [ſi peſſum è cotone factum & ejus ſucco intinctum naribus indatur] diarrhœâ, dyſenteriâ, mictione cruentâ, fluxu nimio mulierum. Externè vulneribus ſolidandis à plebeiis adhibetur, nec ſine ſucceſſu. Quinimo additur ſæpiùs cataplaſmatis febrifugis quæ carpis imponuntur.

Burſæ paſtoriæ loculo ſublongo affinis pulchra planta *J.B.* B.p.major folio non ſinuato *C.B.* Thlaſpi Veronicæ folio *Park. Great Shepherds-purſe with long pouches. On the ſides of the mountains in ſeveral places of Craven in York-ſhire.*

C. Burſa paſtoris minor *Park.* B.p. foliis ſinuatis IV. ſive minor foliis inciſis & Thalii *C.B.* B. paſtoria minima *Ger.* B.p. parva folio glabro ſpiſſo *J.B. The leſſer Shepherds-purſe.* In arvis, & nonnunquam etiam in paſcuis, ſolo arenoſo. Naſturtium petræum *Tab. Ger.* cum J.Bauhino huc refero, non obſtante quòd figuræ diverſæ ſint,& quòd C.Bauhinus eas diſtinguat.

Buxus *Ger. J. B.* arboreſcens *C. B.* Buxus arbor vulgaris *Park. The Box-tree. On Boxhill near Darking in Surrey, copiouſly.*

N. 1. Ad

N. 1. Ad ea quæcunque torno elaborari poſſunt, nihil hoc ligno præſtantius, lautius, ſequacius. Rari usûs eſt in medicina : ſunt tamen qui oleum è ligno deſtillant ſummè narcoticum , idque magnopere commendant in epilepſia , odontalgia , dentibúſque corroſis. *Schrod.* v. Quercetan. *Pharmac. reſtitut.*

2. Decocto ligni Buxi lues Gallica æquè curatur ac Guaiaco. *Prævot. Medic. pauper.*

C

C. Calamintha aquatica *Ger. emac.* VI. ſive arvenſis verticillata *C.B.* arvenſis verticillata, ſive aquatica Belgarum Lobelio *Park.* Mentha arvenſis verticillata hirſuta *J.B. Water Calamint, with whorled Coronets.* Ubi per hyemem aquæ ſtagnârant, plurimis in locis male denominatur Calamintha , cùm Menthæ ſpecies ſit.

C. Calamintha flore minore odore pulegii, *J. B.* odore pulegii *Ger.* altera odore pulegii , foliis maculoſis *Park.* Cal. 2. ſive Cal. pulegii odore ſive Nepeta *C. B.* *Field-Calamint.* In agrorum marginibus & viis publicis, ſolo glareoſò plurima.

C. Calamintha vulgaris *Park.* vulgaris Officinarum *Ger. emac.* 3, ſeu vulgaris vel Officinarum Germaniæ *C.B.* flore magno vulgaris *J. B.* *Common Calamint.* Rariùs apud nos occurrit. *In ſome Cloſes about Cheſterton near Cambridge.*

N. 1. Calf. ſicc. attenuat : ſtomachica & uterina eſt inprimis : menſes ciet, urinam movet, hepar reſerat , tuſſi medetur. *Schrod.*

2. Folia potu aut illitu demorſis à ſerpentibus opitulari perhibentur. Decoctum eorum orthopnoicis, ruptis,

ruptis, convulſis, torminibus, choleris, horroribúſque auxiliatur, regium morbum expurgat, venenis reſiſtit: tineas, lumbricos, aſcaridas, cæteráque interaneorum mala, herba cum ſale & melle pota, enecat, autore Dioſcoride. *J.B.*

3. Frequenter eſitatam elephantiacos ſanare certum eſt. *Dod. ex Apul. & Dioſc.*

Calceŏlus Mariæ *Ad.Ger.* Elleborine major, ſive Calceolus Mariæ *Park.* Hell. flore rotundo, ſive Calceolus *C. B.* Damaſonii ſpecies quibuſdam, ſive Calceolus D. Mariæ *J.B.* *Ladies ſlipper. In ſome Woods in Lancaſhire and York-ſhire, as in Helks-Wood faſt by Ingleborough.*

Calcitrapa, *v.* Carduus ſtellatus.

Caltha paluſtris *J.B.* paluſtris vulgaris ſimplex *Park.* IX. ſive paluſtris flore ſimplici *C. B.* pal. major, *Ger. Marſh-Marigold.* In aquoſis & ad fluviorum ripas.

Camelīna *Ger.* Cam. ſive Myagrum alterum amarum *Park.* Myagrum ſiliquâ longâ *C. B.* Myagro affinis planta ſiliquis longis *J.B.* Eryſimum Galeno & Theophraſto *ejuſdem. Treacle-wormſeed. In the Oſier holts by the Bridge at Ely, and in all other the Oſier grounds by the River there. I have alſo obſerved it at Aſhburn in the Peak.*

Campanula, *v.* Trachelium.

Campanŭla cymbalariæ foliis *Ger. emac. Park.* cymbalariæ foliis vel folio hederaceo *C. B.* Camp. folio hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ *J. B.* *Tender Ivy-leaved Bell flower. On many moiſt and watery banks in the weſt of England, eſpecially in Cornwal. I have alſo found it in the North, as about Sheffield.*

Campanŭla rotundifolia *Ger.* minor ſylv. rotundifolia *Park.* minor rotundifolia vulgaris *C. B.* parva Anguillaræ Cantabrica *J. B.* *The leſſer round-leaved Bell-flower.* Hæc planta magnitudine & figurâ foliorum inſig-

niter variat. Unde Campanulam minorem albam & purpuream *Ger.* ab hac non differre exiſtimo. Folia ima rotunda ſunt,quæ in caulibus longa. In montoſis & ſiccioribus. Color floris plurimùm cæruleus, interdum albus.

C. Cannăbis ſpuria *Park. Ger.* ſylveſtris quorundam Urticæ inerti affinis *J.B.* Urtica fatua aculeata I. ſive aculeata foliis ſerratis, *C. B.* *Wild Hemp.* In arvis. Variat floris colore, qui communiter purpureus eſt, rariùs albus.

Cannăbis ſpuria flore luteo amplo, labro purpureo. *Fair-flower'd Nettle-Hemp.* Inter ſegetes, & in fimetis, variis in locis regionum Septentrionalium maximè.

C. Cannăbis ſativa *C.B.* mas & fœmina *J. B.* ſativa mas & fœmina *Park.* 1, ſeu mas & 2, ſeu fœmina *Ger.emac.* *Hemp the Male and Female, or Winter and Summer Hemp.* Seritur in agris.

N. 1. Semen,ſi copioſiùs ſumatur, extinguit genituram. Lacte decoctum tuſſi opitulatur. Emulſio ſeminis ictero prodeſt; at caput vaporibus replet, & immodicè ſi eſtur delirium facit.

2. Herbæ ſuccus inſtillatus aurium dolores ab obſtructione natos ſanare traditur; eſt etiam hic ſuccus certa pernicies inſectis interaneis & vulnerum putridorum alumnis. Quæ præterea de Cannabi annotavimus, vide in Catalogo Cantabr. nè eadem hîc repetere cogamur.

3. Quòd ſemen hujus plantæ genituram extinguat, ſecurè nimis prodiderunt medici,cùm è contra potiùs Veneris incentivum ſit. Perſæ certè in hunc uſum non ſemen tantùm cannabis frigunt, & cum ſale commixtum in ſecundis menſis eſitant, ſed etiam,herbâ nondum plenè maturâ,folia in umbra ſiccata & in pulverem redacta, & deinde cum melle in pilulas ovi columbini magnitudine formata, vorare ſolent, ut refert *Olearius.* Hanc obſervationem D. *Liſter* debeo.

Canna-

Cannabina aquatica, *v.* Eupatorium cannabinum.
Caput gallinaceum Belgarum, *v.* Onobrychis.
Caprifolium, *v.* Periclymenum.

C. Cardamīne *Ger.* Naſturtium pratenſe majus, ſive Cardamine latifolia *Park.* prat. I. ſive pratenſe magno flore *C.B.* Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe ſylveſtre *J.B.* *Ladies-ſmock, Cuckow-flower.* Floret Aprili & Maio. In pratis.

Cardamīne impatiens vulgò Sium minus impatiens *Ger.* minimum, *noli me tangere* dictum, ſive impatiens Naſturtii ſylveſtris folio *Park.* Siſymbrii Cardamines ſpecies quædam inſipida *J. B?* *Impatient Ladies-ſmock or Cuckow-flower. Among the ſtones under the ſcars near Wharf, a village ſome three miles diſtant from Settle toward Ingleborough.*

Cardamīne impatiens altera hirſutior. Siſymbrium Cardamine hirſutum minus flore albo *J. B.* male imprimitur purpureo, ut patet ex deſcriptione. An Naſturtium aquaticum minimum *C. B?* *The other impatient Cuckow-flower or Ladies-ſmock. This is very common in ditches and moiſt places, flowering in the beginning of the Spring.* A vulgari impatiente differt, quòd folia hirſutiora & molliora ſordidiùs vireant, quòd pauciores habeant pinnulas ad mediam coſtam, eáque minùs concinnas; quódque caules non adeò rigidi ſint & erecti. Siliquæ tamen longæ, tenues, ſi extremo tangantur, pari modo diſſiliunt. Deſcriptio J. Bauhini in omnibus ſatis convenit huic plantæ, præterquam quòd hujus accidentis non meminerit, ipſi fortè aut non animadverſi aut neglecti: eſt enim & Cardamine vulgari commune.

C. Cardiăca *J. B. Park. Ad. Ger.* Marrubium nigrum I. ſeu Mar. Cardiaca dictum, fortè primum Theophraſti *C. B.* *Motherwort.* In fimetis. An ſponte non dixerim, Occurrit certè aliquoties extra hortos.

N. I. Cordis palpitationi ſeu Cardialgiæ conferre,

argumento eſt nomen. Ciet urinam & menſes, pectus à pituita deterget, & difficulter parientibus opitulatur, unde & *Mother-wort* Anglicè dicitur.

2. Hujus decoctum aut pulvis cum Saccharo mixtus & exhibitus in palpitatione cordis, lienis morbis & affectibus hyſtericis mirandæ virtutis & efficaciæ medicamentum eſt. D.*Bowle.*

3. A veterinariis ad boum & equorum morbos ſubinde uſurpatur,& ſpeciatim in nuperâ quæ apud nos graſſabatur equorum peſte, magno cum ſucceſſu exhibita eſt.

C. Carduus acaulis *Lob.* Chamæleon ſive Carlina IV. i.e. Carlina acaulos minore purpureo flore *C.B.* Chamæleon exiguus Tragi *J.B.* Carlina acaulis minor purpureo flore *Ger.emac.* Carl. ac.Septentrionalium *Park. Dwarf Carline-thiſtle.* In montoſis & ſiccioribus, *as upon Suſſex-downs, and in many places of Cambridge-ſhire, v. g. on the Plain where the Peſt-houſes ſtand, &c. plentifully.*

N. 1. Suſpicatur *J. B.* hoc genus Cardui eſſe quod Monachi in Meſuem Coronam fratrum appellant, quia Caput magnum ſtat tanquam pater ſeu Abbas; Capitula verò tanquam filii ejus & fratres in modum coronæ patrem circumſtant.

2. Carlina (intellige præcipuè acaulon & cauliferam magno flore) alexiph. eſt & ſudorifera: peſtis contagia arcet curátque,ſi tempeſtivè propinetur. Diuretica quoque eſt & emmenagoga,hydropicis confert,tineas ventris necat.

3. Philippus Melanchon cùm cum hypochondriacis doloribus conflictaretur,uſu herbæ Chamæleontis eos mitigavit: & hujus remedii efficaciam eum deprædicâſſe teſtatur Camerarius.

C. Carduus lacteus *Matth.* Mariæ *Ger.* Mariæ vulgaris *Park.* Marianus, ſive lacteis maculis notatus *J.B.* Silybum ſive Carduus lacteus I. i.e. C. albis maculis notatus

tatus vulgaris *C. B.* Leucographis Plinii *Lugd. Milk-thiſtle, or Ladies-thiſtle.* Ad agrorum margines, & in aggeribus foſſarum.

Carduus Mariæ non maculatus. *Ladies-thiſtle without ſpots.* Non alia in re à vulgari differt, quàm quòd maculis careat. *This was ſhewn me by Mr. George Horſnell near Clarkenwell, London.*

N. 1. Hujus decoctum datur utiliter ad jecinoris & vaſorum infarctus, & remorantes urinas: quare confert hydropicis, ictericis ac nephriticis.

2. Aqua è foliis deſtillata laterum morbo medetur. *Trag.* Semen in emulſionibus crebri eſt usûs. *Schrod.*

3. Aqua deſtillata præcipui usûs eſt in phagedænis, nomis & ulceribus erodentibus; ſi linteamina probè humectentur aquâ illâ, & ulceribus imponantur.

4. Folia tenera demptis aculeis oleribus non incommodè adduntur.

C. Carduus lanceatus *Ger.* lanceolatus ſive ſyl. Dodonæi *J. B.* lanceatus latifolius ſive major *Park.* ſpinoſiſſimus VI. ſive lanceatus latifolius *C. B?* *The common Spear-thiſtle.* In incultis, & ad ſepes.

C. Carduus nutans *J. B.* Cirſion 3 tota ſua ſtirpe magis ſpinoſum *Dod.* An Carduus ſpinoſiſſimus latifolius ſphærocephalus vulgaris *C. B?* *Thiſtle with a bending head.* In agris incultis, & ad eorum margines. Hic cenſetur Carduus moſchatus *Ger.* Onopyxos tertius Dalechamp. *Lugd.*

C. Carduus polyacanthos primus *Ger. emac.* Aculeoſa Gazæ *Ad.* Polyacantha *Tab.* ex ſententia Johnſoni. *Thiſtle upon Thiſtle.* In aggeribus foſſarum, & inter vepres. Flos hujus præcedentis flori ſimilis eſt, ſed multis numeris minor, & interdum etiam nutat, ſed leviter.

C. Carduus polyacanthos ſecundus *Ger. emac.* ſylveſtris 3 *Dod.* Polyacantha *Lob.* Carduus ſpinoſiſſimus capitulis

minoribus *P. B. Welted thiſtle with ſmall flowers.* In aggeribus foſſarum & locis ruderatis. Horum deſcriptiones quære inter nomina cap. 490. lib. 2. *Ger. emac.* ubi ſatis accuratè ab aliis ſpeciebus diſtinguuntur.

C. Carduus paluſtris *C.B. Park.* caule criſpo *J.B.* polyacanthos 3 *Ger. emac. Marſh-Thiſtle.* Carduus hic ad hominis altitudinem ſæpe attollitur, & flos colore albo ſubinde variat.

C. Carduus ſtellatus *Ger. Dod.* ſtellatus ſive Calcitrapa *J.B.* ſtellatus III. ſive ſtellatus foliis Papaveris erratici, *C.B. Star-thiſtle.* Juxta vias publicas, & in ſterilioribus.

C. Carduus tomentoſus Corona fratrum dictus *Park.* capite tomentoſo *J.B.* ubi plena & accurata habetur deſcriptio. Card. eriocephalus *Ger. emac.* Card. ſphærocephalus V. ſive Card. capite rotundo tomentoſo *C.B. Woolly-headed Thiſtle.* In montoſis & interdum etiam campeſtribus, ſed rariùs. *In many Cloſes about Madingly-wood, Childerley, Kingſton, &c. in Cambridgeſhire.*

N. Hujus capitula antequam flores explicantur aquâ decoquunt nonnulli, cùmque butyro ac pipere cinararum more eſitant & in deliciis habent.

C. Carduus vulgatiſſimus viarum *Ger.* ceanothos, ſive viarum & vinearum repens *Park.* vinearum repens folio Sonchi *C.B.* ſerpens lævicaulis *J.B. Common Way-thiſtle, or creeping-thiſtle.* Ubique ſecus vias, & in arvis nimis frequens.

N. 1. Cardui plerique omnes floris colore variant, præcipuè verò Carduus paluſtris & Card. viarum vulgatiſſimus.

2. Cardui cujuſcunque ſemen diureticum eſt.

C. Carlina ſylveſtris *Dod. J. B. Ger.* item & *Park.* quoad deſcriptionem & locum. Nam figura Parkinſoni ineptè tranſſumpta eſt è Lobelii Obſerv. éſtque Cardui

vulga-

vulgatiſſimi viarum. Figuræ quippe Carlinæ ſylveſtris & Cardui viarum vulgatiſſimi apud Lobelium in Obſ. tranſpoſitæ ſunt. Cnicus ſylveſtris ſpinoſior *C. B.* *The common wild Carline-thiſtle.*

N. Carlinæ ſylveſtris duæ ſpecies habentur; Una radice eſt perenni, caule multiplici, rubente, glabro; florum ſtaminibus aureis; quæ in Gallia Narbonenſi, Italia & Sicilia non procul à mari copiosè provenit, cujus figura habetur apud Cluſium & Gerardum ſub titulo Carlinæ ſylv. majoris. Altera annua eſt, caule ſingulari hirſuto, florum ſtaminibus fuſcis, quæ paſſim habetur in ſiccioribus paſcuis, non in Anglia duntaxat, ſed in omnibus quas luſtravi regionibus. Hujus figura habetur apud Dodonæum & J. Bauhinum. Quinetiam deſcriptio Dodonæi & locus conveniunt. Bauhini deſcriptio in floris colore nonnihil aberrat. Has duas ſpecies Botanici hactenus non ſatìs diſtinxerunt, unde orta eſt obſcuritas & confuſio.

Carpinus, *v.* Betulus.

C. Carum ſive Careum *Ger.* Carum vulgare *Park.* Caros *J. B.* Cuminum pratenſe, Carui officinarum *C. B.* *Carawaies. In the Fens in Lincolnſhire, and in the low paſtures about Hull in Yorkſhire plentifully: alſo in Jeſus Colledge cloſes, &c. at Cambridge.*

N. Semen ſtomachicum eſt ac diureticum, ſiquidem flatus diſcutit, concoctionem promovet, urinam ciet, cerebrum corroborat. Hinc uſus ejus inſignis in colica, vertigine, &c. Culinæ ad plurimos uſus inſervit: nam & panibus compinſitur, & caſeis adjicitur [in Germania] juſculis & placentis aliiſque ferculis incoquitur, & in officinis Saccharo obducitur. Radix dum adhuc tenera eſt non minùs efficax habetur quam ſemen, éſtque caro ejus in cibis ipsâ etiam paſtinacâ jucundior & delicatior, teſte Parkinſono.

C. Caryophyllāta *Ger. Dod.* vulgaris *Park. C. B.* vulgaris flore parvo luteo *J. B.* Geum *Tur.* Herba benedicta

Brunſ. Sanamunda vulgò, Barbaris Avancia. *Avens, Herb-bennet.* Ad ſepes.

N.1. Subaſtringit, roborat, diſcutit; cephalica ac Cardiaca eſt, venenis adverſatur. Uſus præcip. internè in catarrhis exiccandis, ſanguine coagulato reſolvendo. *Schrod.*

2. Vinum in quo infunditur radix, optimo & jucundiſſimo odore ac ſapore commendatur; cor exhilarat, & obſtructiones reſerat. *Trag.*

3. Rad. infuſa Cereviſiæ ſummum tenet in roborandis articulis & viſceribus. D. *Hulſe.*

4. Radicis ℥ii. aut Herbæ integræ manipulus i. in Aq. font. aut Zythogali ℔ ii. decoctæ ad $\frac{1}{4}$ conſumptionem, ad Febres intermittentes, præſertim tertianas duabus horis ante paroxyſmum, vel etiam in ipſo paroxyſmo optimo cum ſucceſſu propinari ſolet. D. *Hulſe.*

C. Caryophyllāta flore majore *C.B. Avens with a large flower. We found this in our Gardens at Cambridge, which we had brought out of the neighbour-fields, but do not particularly remember the place: alſo in Tedford-wood in the Wolds Lincolnſhire.*

Caryophyllāta montana purpurea *Ger. emac. Park.* aquatica nutante flore *C. B.* aquat. flore rubro ſtriato *J. B. Purple mountain Avens.* In Weſtmorlandia & Eboracenſis Comitatûs Occidentalibus montoſis, v.g. circa *Settle, Ingleton,* &c. frequentiſſima: inveni & in Cambriæ montoſis circa *Snowdon,* &c. nuper etiam in Com. Warwicenſi.

Caryophyllus marinus minimus *Ger. Lob.* montanus minor *C.B.* Caryophylleus flos aphyllocaulos vel junceus minor *J.B.* Gramen marinum minus *Park. Tab. Thriſt or Sea-July-flower.* In maritimis tum paluſtribus tum ſcopulis frequentiſſimus. Hujus varietatem majorem obſervavi in Mediterraneis propè Moguntiam Germaniæ urbem, unde & C. Bauhinus non ſine ratione eum montanum denominat, quamvis apud nos nullibi

quod

quod ſciam in Mediterraneis habeatur, ſed perpetuò juxta mare,aut in paluſtribus ſalſis.

C. Caryophyllus Virgineus *Ger.* ſylveſtris humilis flore unico *C. B.* ſed perperàm *flore unico* addit,ſi noſtrum intelligit, qui duos aut tres vel etiam plures in ſingulis caulibus flores gerit. Betonica coronaria ſive Caryophyllea repens rubra *J.B. Maiden Pinks. On Sandy hills in Bedfordſhire; alſo on a little hill or brow whereon Furze grows,next to Juniper-hill, on Hilderſham-ſide in Cambridge-ſhire, and in other places. Mr. G. Horſnell gathered it on a little hill near Slough, about a mile and half from Windſor,called Mantham hill. I find this to be the ſame Pink which groweth ſo plentifully by the roads ſide on the ſandy hill you aſcend going from Lenton to Notingham. The ſame alſo Mr. F. Willughby obſerved near Bridge-north in Shropſhire.* Floret Junio & Julio.

Caſtanea *J. B. Ger. Dod. Ad.* vulgaris *Park.* ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtanea *C. B. The Cheſnut-tree. I have obſerved it in ſome Woods about Sittingburn in Kent, and near Woburn in Bedfordſhire; whether ſpontaneous, or planted at the firſt,I cannot determine.*

N. 1. Interior membrana rubens, quæ corticem fructúmque diſcernit, ex vino auſtero pota duarum drachmarum pondere, ſiſtit valenter immodicos omnes alvi fluores & ſanguinis rejectiones. Quinetiam cum pari pondere ramentorum eboris, alba fœminarum profluvia cohibet.

2. Ex farina caſtanearum cum melle fit electuarium adversùs tuſſim & ſanguinis ſputum. *Dod.*

3. Emulſio caſtanearum cum decocto Glycyrrhizæ extracta,addito pauxillo ſeminum papaveris, confert iis qui ardore urinæ laborant. *Cam.*

4. Toſtæ ſub cineribus aut in ſartagine donec molles evadant,non ingratum cibum præbent. Certè in multis Italiæ locis,ruſtici & agricolæ caſtaneis freſis ſe ſuóſque plurimùm ſuſtentant: Urbani verò & lautio-

res,

res, decorticatas cum ſucco arantiorum aut limonum & tantillo ſacchari, menſis ſecundis adjiciunt. Sunt tamen flatulentæ, ventriculo & capiti inimicæ, viſcerum infarctibus opportunæ; colico dolori obnoxiis & iis qui ad calculum proclives ſunt, minùs commodæ, imò noxiæ.

C. Catanance leguminoſa quorundam *J. B.* Ervum ſylveſtre *Ger. Dod.* ſylv. ſive Catanance *Park.* Lathyrus V. ſive ſylveſtris minor *C. B. Crimſon-graſs-Vetch. I have found it in many places, as in the buſhes about Pancras-Church near London, at Black-Notley in Eſſex, Hadnam in the Iſle of Ely, in Kent, Suſſex, and elſewhere.* In marginibus agrorum Maio & Junio floret.

C. Caucălis Anglica flore rubente *Park.* Lappula canaria latifolia ſive Caucalis *J.B.* Lappa boaria Plinii *Lugd.* An Caucalis flore rubro folio latiore *Lob?* altera purpuraſcens foliis latioribus & craſſioribus [caucalide candida] ſemine etiam majore *Ad.* An Caucalis rubello flore *Cluſ. hiſt?* Certè tum Lobelius, tum Cluſius hanc deſcribere videntur. An Caucalis Apii foliis, flore rubro *Ger?* Verùm neque hujus neque Parkinſoni figura placet. C. Bauhinus ex hac ſpecie duas facere videtur, nimirum Caucalin lato Apii folio, & Cau. Monſpeliacam echinato magno fructu. *Purple-flowred great baſtard Parſley.* In agro Cantabrigienſi inter ſegetes, & alibi.

C. Caucălis minor floſculis rubentibus *Ger. emac.* minor flore rubente *Park.* An Caucalis 7. ſive ſemine aſpero, floſculis rubentibus *C. B?* Anthriſcus quorundam ſemine aſpero hiſpido *J.B. Hedge-Parſley.* In dumetis, & ad ſepes. Julio & Auguſto floret, ſeménque maturat.

C. Caucălis ſegetum minor Anthriſco hiſpido ſimilis. *Small Corn-Parſley.* Hæ duæ Plantæ proximè dictæ, quamvis inter ſe admodum ſimiles ſunt, in nonnullis tamen manifeſtè differunt. Primò illa procerior eſt, quippe quæ ad bicubitalem altitudinem non rarò aſcen-

aſcendit; hæc humilior, quæ pedem aut certè cubitum unum vix unquam excedit. 2. Illa erectior eſt & internodiis longioribus; hæc tortuoſa & ſparſa, geniculis frequentioribus. 3. Illius caulis propè terram hirſutior eſt quàm hujus. 4. Illius floſculi albi vel etiam dilutè rubentes 5 foliolis conſtant, æqualis ferè magnitudinis, & ſtamina continent purpureis apiculis capitata, cùm hujus floſculi ad luteum vergentes duo petala exteriora interioribus manifeſtò ampliora obtineant, apicibus autem albis ſtaminula coronantur. 5. Hujus ſemina multò ampliora ſunt, apiculis in ſummitate viridibus; illius longè fragrantiora magíſque aromatica, coloris obſcurioris, apiculis purpureis. Denique illam extra ſepes & vepreta haud temerè apud nos invenies; hanc in ſepibus nunquam, plerunque inter ſegetes: *whence Mr. Goodyer called this, Caucalis pumila ſegetum.*

C. Caucălis nodoſa echinato ſemine *C.B. Ger.emac. Park.* nodoſa echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas *J.B.* At falſus eſt J. Bauhinus, multùm enim abludit ab Anthriſco hiſpido. *Knotted Parſley.* Ad agrorum margines, & in aggeribus terrenis.

C. Caucălis tenuifolia floſculis ſubrubentibus *C.C.* Lappula canaria flore minore ſive tenuifolia *J. B.* illius tamen ſeminum ſpinulæ purpureæ ſunt, cùm noſtræ albæ. *Fine-leaved baſtard Parſley, with ſmall bluſh-coloured flowers.* Inter ſegetes in agro Cantabrigienſi & alibi, ſed rariùs. Inveni in tranſmarinis circa Genevam & hanc & ejus varietatem ſpinulis purpureis quam deſcribit J. Bauhinus.

C. Centaurium luteum perfoliatum *C.B. Cam. Park.* parvum luteum *Ger.* Perfoliatum Centaurium luteum *J. B.* *Yellow Centory.* In montoſis & ſiccioribus pratis & paſcuis. Cùm hæc vox [Centaurium] Græcè ſcribatur vel κενταύρειον cum dipthongo, vel κενταύειον cum ſimplici iota, penultima vel produci poteſt vel corripi: hinc Lucretius

Abro-

Abrotanique graves & triſtia Centauria.

Centaurium paluſtre luteum minimum. *The leaſt yellow Marſh-Centory.* Hæc planta versùs extrema Cornubiæ in ſolo putrido & lacuſtri provenit, necdum quod equidem ſciam deſcripta eſt. Radix ei alba, lignoſa, ſimplex, nonnunquam fibris majoribus donata. Folia ad radicem parva, anguſta, oblonga. Caulis trium circiter digitorum altitudine aſſurgit, nunc ſimplex, nunc multiplex, ramoſus: ad cujus ſingula genicula duo ex adverſo foliola anguſta acuta. Flores in ſummitatibus ramulorum longis pediculis ſubnixi, lutei, exigui, ferè ſemper clauſi, quinque foliolis (quantum deprehendere licuit) mihi viſi ſunt componi. Vaſculum ſeminale figuræ ellipticæ, per maturitatem in duas carinas dehiſcit, & ſemen effundit minutiſſimum, ſubrotundum, ex ruffo nigricans. Totius herbulæ ſapor amarus. Perfecto ſemine radicitùs exareſcit.

C. Centaurium minus *C. B.* minus vulgare *Park.* minus flore purpureo & albo *J. B.* parvum *Ger.* Gentiana hydropica *Catal. Altd. Small Purple Centory.* Variat floris colore.

N. 1. Galenus ob ingentes miráſque hujus plantæ facultates, de ea & ipſius viribus integrum librum conſcripſit.

2. Spleneticum eſt & hepaticum, amarum citra mordacitatem, undè & leviter aſtringens, extergens, aperiens, vulnerarium. Utile eſt in ictero, menſibus ſuppreſſis, ſcorbuto, arthritide, lumbricis, & ſpecificè in morſu canis rabidi. *Schrod.*

3. Datur ejus decoctum utiliter tertianariis, quòd bilem per inferna dejicere dicatur, quo factum eſt ut quidam hanc plantam febrifugam vocaverint.

4. Herbæ comæque decoctum lentigines, varos, alphos,

alphos,& cæteras cutis infectiones exterit. In Hetruria *Biondella* nuncupatur, quoniam extergendis dealbandíſque mulierum capillis ex lixivio plurimùm præſtat. *Matth.*

5. Cæterùm quod Dioſcorides, & poſt eum Galenus,eóſque ſecuti ferè omnes Botanici ſcribant, bilem & pituitoſos humores per alvum educere, iſchiadicíſque infundi decoctum (inquit Dodonæus) tametſi frequenter & feliciter hoc uſi, per alvum tamen expurgationem ullam facere obſervare non potuimus, &c.

6. Novi hominem qui pro deſperato relictus importuno uſu Centaurii in potulentis, & hauſtu decoctionis fortis in vino omni mane,ab ictero convaluit. D. *Bates*,in M.S.

7. Hortenſe ſolum reſpuit, nec hortis quamcunque adhibueris curam aſſueſcit. *J.Bod.lib.*2. *c.*2. *p.*87. & iterum *lib.* 9. *c.*9. *p.* 1045. Illud experientiâ didici, Centaurium in hortos tranſlatum eodem perire anno, nec unquam ex ſemine renaſci.

Cerăſus avium nigra & racemoſa *Ger.* racemoſa fructu non eduli *C. B.* racemoſa quibuſdam, aliis Padus *J. B.* Ceraſus avium racemoſa *Park.* qui diſtinguit hanc à Ceraſo racemoſa putida Pado Theophraſto dicta; quin & Cluſium & C. Bauhinum reprehendit, quòd has ſpecies confuderint. Conſule ſis Parkinſonum & *C.B. Birds Cherry.* In Weſtmorlandia & Occidentali montoſa Comitatûs Eboracenſis parte copioſè: Vidimus & in Derbiæ ſylvis montoſis.

C.Cerăſus ſylveſtris fructu rubro *J B.Common wild Cherry.* In ſylvis & ſepibus non raro: fortè ex oſſiculis ceraſorum hortenſium ab avibus eò delatis. Aiunt enim Plinius & Athenæus, ceraſa à Lucullo primùm in Italiam advecta è Ceraſunte oppido Ponti. Mihi tamen vix perſuaſerint ante id tempus Ceraſos, ſaltem ſylveſtres,in Europa fuiſſe nullas.

Cerăſus

Cerăſus ſylveſtris fructu nigro *J.B.* major ac ſylveſt. fructu ſubdulci, nigro colore inficiente *C. B.* *The black Cherry-tree.*

Cerăſus ſylveſtris ſeptentrionalis fructu parvo ſerotino. *The wild Northern Cherry-tree with ſmall late-ripe fruit.* Ad ripas fluvii Teſa propè *Bernard caſtle* oppidum copioſè. D. *Johnſon.* Materies Ceraſi nigræ ſimilis. Caudex in inſignem magnitudinem excreſcit, adeò ut orgyjam nonnunquam ſeu duas ulnas ambitu excedat. Folia quàm Ceraſi nigræ longiora latioráque, & acutioribus denticulis inciſa. Fructus parvus, rotundus ruber, quíque ante initium Septembris plenam maturitatem non aſſequitur, quamvis arbor cum primis ſui generis vere floreat, tunc quoque adeò acerbus, ut edendo vix ſit. Oſſicula ſata promptè germinant, quæque inde emergunt virgæ ſeu arbuſculæ Ceraſis hortenſibus inſerendis aptiſſimæ cenſentur; ſurculis in arbores proceras celeri auctu adoleſcentibus, fructus etiam præcoces & guſtui grátos edentibus.

N. 1. Recentia alvum laxant, ſicca reſtringunt. Item dulcia alvum ſubducunt, ſed minùs grata ſunt ſtomacho; acida & auſtera pituitoſis excrementoſiſque ventriculis ſunt apta, ſed aſtringunt.

2. Aqua acidorum ſtillatitia, ut & ceraſa ipſa, in intinctibus febrilem ardorem compeſcunt, ſitim extinguunt, & cibi appetentiam conciliant.

3. Ceraſa dulcia in morbis capitis, Apoplexiâ, Epilepſiâ, Paralyſi, &c. peculiariter proficua cenſentur.

4. Oleum è nucleis Ceraſorum per expreſſionem maculas & lentigines aufert; utile quoque eſt Arthritidi & calculo renum ac veſicæ. Quin & gummi Ceraſi celebratur vi lithontripticâ.

5. Ceraſa nigra eorúmque aqua ſtillatitia, à matronis noſtris

noſtris valdè celebrantur adversùs motus convulſivos, præcipuè infantum.

6. Videmus paſſeres qui plurimùm ceraſis delectantur, quo tempore ceraſa matura ſunt, longè majora habere hepata quàm aliàs. *Arnold. Villanov.*

. Cerefolium ſylveſtre *Ger.* Chærophyllum ſylveſtre *C.B.* Anthriſcus Plinii quibuſdam ſemine longo Cicutariæ vel Chærophylli, *J. B.* *Common wild Chervil.* Caulis medullâ repletus cavitatem non habet. Ad ſepes.

N. 1. Chærophyllum [ſativum præcipuè] calf. & ſicc. partium tenuium eſt, diureticum, emmenagogum & lithontripticum: ſanguinem coagulatum reſolvit, ſomnum ſuaviter inducit. *Schrod.*

2. Extrinſecùs usûs inſignis eſt in dolore colico, in urina retenta [impoſit. in cataplaſm.] omnes tumores & concretos ſanguinis grumos diſcutit, non aliter ac ſigillum Solomonis. Præcipuè commendatur ad tumores & duritiem mammarum.

C.Chamæciſtus vulgaris flore luteo *C.B.* Helianthemum *Lob.* vulgare *Park.* vulgare flore luteo *J. B.* Helianthemum Anglicum luteum *Ger.* *Dwarf-Ciſtus*, *Little Sun-flower.* In montoſis cretaceis & ſiccioribus, *as all about Gogmagog-hills*, *Newmarket-heath*, &c.

N. 1. Vulneraria eſt & aſtringens hæc planta; undè in ſputo ſanguinis, alvi profluvio, uvulâ (& ut numero dicam) omnibus affectibus quibus fluxus nimius conjunctus eſt, Symphyti aliarúmque Conſolidarum more uſurpari poteſt. *J. B.* Hinc *Panax Chironium* nonnullis credita eſt, & Herbariorum Germanicorum vulgo *Conſolida aurea* dicta.

2. Variat hæc planta interdum floris colore, ſed rariſſimé.

C.Chamæ-

C. Chamædrys ſylveſtris *Ger.* ſpuria ſylv. *Park.* ſpuria latifolia ſive fœmina *J. B.* XV. ſive ſpuria minor rotundifolia *C. B.* *Wild Germander.* In paſcuis. Vere floret. Hæc à flore & vaſculo ſeminali Veronicæ potiùs quàm Chamædryos ſpecies cenſenda eſt.

N. Caloris & ſiccitatis cum amaritudine participem eſſe, ac Tuſſi, incipienti Hydropi, indurato lieni, ſtranguriæ, viſcerum obſtructionibus, cacochymiæ & virginum fœdis coloribus conferre tradunt Tragus, Lobelius & Dodonæus. *J.B.*

Chamædrys ſpuria foliis pediculis oblongis inſidentibus. An Chamædry ſpuriæ affinis rotundifolia ſcutellata *C. B*? Alyſſon Dioſcoridis montanum *Col.* *Wild Germander, with leaves ſtanding on long foot-ſtalks.* In ſylvis humidis, & ad ſepes ſolo humido, ſed rariùs.

N. 1. Chamædryn vulgarem ſeu ſativam, quamvis aliquoties invenimus in marginibus agrorum ſatis remotam ab aliquo ædificio, ſponte tamen provenire non audemus aſſerere.

2. Chamædrys [de ſativa intellige] tenuium eſt partium, potenter urinam ac ſudorem movet. Hinc confert in febribus, ſcorbuto, ſanguine coagulato, ac inprimis in arthritide, ictero, & urina ſuppreſſa. Arcanum antipodagricum Carolo V. Imperat. à medicis Genuenſibus olim commendatum. *Cat. Altd.*

3. Extrinſecùs adhibetur in ulceribus ſerpentibus, in dolore hæmorrhoidum, in ſcabie ac pruritu, in catarrhis exiccandis.

4. Apud noſtrates mulierculas in menſium ſuppreſſione decoctum ejus uſus eſt creberrimi. Hæc planta in agro Cantabrigienſi *Engliſh Treacle* dicitur.

5. Quidam celebris ob Scrophularum curationem exhibebat decoctionem Chamædryos in vini albi lib. ii. ad lib. i. conſumptionem, Doſ. coch. vi. mane & veſperi,

veſperi, per menſis ſpatium: quo non proficiente exhibebat infuſionem Roris marini & Linguæ cervinæ *ana* m. i. in vini albi lib. iiii. per horas 24; & ſumebat æger cochlearia 8 bis indies, quo decocto fovebat etiam partes tumentes. D.*Hulſe* è MS. nondum edito.

Chamæmelum *Ger.* vulgare *Park.* vulgare leucanthemum Dioſcoridis *C.B.* odoratiſſimum repens flore ſimplici *J.B. Common Camomile.* In paſcuis uliginoſis. *In Cornwall it is ſo plentiful, that you may ſent it all along as you ride.* Reperitur aliquando flore nudo, *as in Tuthill-fields by Weſtminſter.*

N.1. Digerit, laxat, mollit, mitigat dolorem, menſes & urinam ciet; eapropter usûs inſignis eſt in dolore colico, in cruciatibus ſpaſmi flatulenti, & convulſionibus.

2. Inter omnes plantas quotquot in balnea contra calculum recipiuntur, nihil floribus Chamæmeli efficacius.

3. Extrinſecus ejus uſus eſt in paregoricis, emollientibus, maturantibus cataplaſmatis, clyſteribus, &c. *Schrod.*

4. Oleum chamæmelinum tumores duros emollit & diſſipat, dolores ſedat, &c.

5. Chamæmelum nobile (i.e. vulgare noſtras) potentiùs calefacit ac attenuat: digerit etiam & rarefacit; remiſſiùs verò emollit ac dolores mitigat. *J.B.*

6. Nonnulli adversùs calculum ejus decoctum propinant. Quidam nephriticus qui poſt multa remedia incaſsùm adhibita, morbum indies exacerbari ſenſit, ex ſequenti remedio inſigne levamen percepit. Recipiebam florum chamæmeli vulg. m.ii. quibus affundebam Vini Rhenani lib.ii. pond. civilis. Sinebam illa digeri in cineribus calidis per 2 horas. Poſtea fortiter exprimebam infuſum colandum & aliis novis manipulis Chamæmeli affundendum, & unà

iterum per duas horas digerendum itémque tertia vice eandem enchireſin eſſe iterandam: At infuſum non diutiùs tandem eſſe coquendum percipiebam antequam ultimo colaretur quàm Aſparagos aut Piſces coquimus. Obſervandum hoc ipſum decoctum adeò reddi ſalſum à ſale ſuo volatili, ut jurare quis auſit pugillos aliquot ſalis culinarii in eo eſſe liquefactos. Hujus ergo Decocti 2 vel 3 coch. remiſcebam hauſtulo Vini calidi, & illi propinabam: A cujus medicamenti ſimpliciſſimi uſu, Deo benedicente, non ſolùm graviſſima recenſita ſymptomata mitigabantur; ſed quoque laxatis ſenſim eo ureteribus, citra inſignem moleſtiam aliquot calculi ex renibus in veſicam detruſi excernebantur. Poſt in aliquammultis probavi, qui inſigne levamen ſenſerunt, præcipuè ſi in balneo conſiderent. *Simon Paullus*. Notatu dignum eſt quod ſcribit de inſigni ſalſedine quam aqua ex iteratis infuſionibus contraxit.

7. Succi Chamæmeli cochlearia duo vel tria cum guttulis aliquot ſpiritûs vitrioli in juſculo exhibitus in febre quacunque intermittente, paulò ante acceſſum, inſtantem paroxyſmum plerunque avertit & aufert.

Chamæmōrus *Ger. Cluſ.* Anglica *Park.* foliis Ribes Anglica *C.B.* Rubo Idæo minori affinis Chamæmorus *J.B.* *Knot-berry, or Knout-berry-buſh.* Hanc plantam non diverſam eſſe puto à Chamæmoro Cambrobritannica ſive Lancaſtrenſi vaccinio nubis *Park.* quamvis ille novam ejus figuram dederit, à Chamæmori Cluſiani figura longè diverſam. Johnſonus certè aliique periti Botanici, quibus & nos ſuffragamur, Chamæmorum *Ger.* eandem ſtatuunt cum Vaccinio nubis *ejuſdem.* Ipſe etiam in ſummitatibus montium *Pendle* & *Ingleborough*, vaccinium nubis ſedulò quæſivi, nec tamen aliam inveni plantam quàm Chamæmorum Cluſii. Anno 1668. circa finem Julii, in ſummitate cujuſdam montis *Hinckel-haugh* dicti, tribus circiter mil-

milliaribus ab oppido Eboracenſis agri *Settle* ad Orientem remoti, copioſum cum fructu maturo inveni. Fructus autem figurâ ſuâ Rubi Idæi mora æmulatur, in eo diverſus, quòd ſingulares acini nonnihil majores ſint. Color ejus ante plenam maturitatem, præcipuè parte ſoli obverſa, ruber; cùm jam perfectè maturuit, è rubro in flavum paulatim degenerat; guſtus quoque ex acerbo in dulcem & mihi quidem gratiſſimum mutatur.

N. Huic Chamæmoro valdè affinis eſt, ſi non eadem, Cham. Norwegica prima *Cluſ.* De cujus viribus in Scorbuto ſimilibúſque morbis perſanandis *v. Cluſ. hiſt.* Lepidum inprimis & ridiculum Scorbuti ſanandi modum ex Hoieri epiſtola refert. Norvegi ſc. Scorbuticos in vicinam aliquam inſulam moris abundantem exponunt, ibidémque ſolos relictos domum non transferunt donec ſanitati ſunt reſtituti. Tum enim illi quaſi ab omni humanitate excluſi, vitæ tamen (quod credibile eſt) cupidi, moris iſtis veſci coguntur, ſive ut extremo remedio promiſſam ſanitatem recuperare tentent, ſive ut ſitim, quâ ut plurimum torquentur, extinguant. Dúmque hoc ad ſatietatem agunt, ſine dubio intra paucos dies oppidò convaleſcunt. Verùm hoc æſtate duntaxat fieri poteſt, &c. vide.

Chamæpericlymĕnum *Park. Ger.* Periclymenum 3 ſive humile *C. B.* Periclymenum parvum Prutenicum Cluſii *J. B.* *The Dwarf Honey-ſuckle.* *At the North-weſt end of the higheſt of Cheviot hills, among the rocks on the Weſt-ſide, plentifully.* Cum Periclymeno nihil habet ſimilitudinis, ideoque malè inſcribitur Chamæpericlymenum. Flos ei albus, quadrifolius.

C. Chamæpĭtys vulgaris *Park.* vulgaris odorata flore luteo *J. B.* 3, i.e. lutea vulgaris, ſive folio trifido *C. B.* mas *Ger.* Iva arthritica *Offic.* Ajuga ſive Chamæpitys mas Dioſcoridis *Lob.* *Common Ground-pine.* In agris reſtib. ſed rariùs. *As on the Layes about the*

borders of Triplow-heath in Cambridge-ſhire, and in ſeveral places in Kent, near Rocheſter, Darford, &c.

N. 1. Nervoſum genus roborat, incidit, aperit, diuretica eſt & emmenagoga; confert in arthriticis doloribus. Decocta in vino, vel in pulverem redacta, & cum Hermodactylis & Terebinthina Veneta in pilulas compoſita, in frequenti apud nos uſu eſt adverſus podagram. J. Bauhinus ab Hermodactylis cavendum monet.

2. Menſes movet, fœtum mortuum & ſecundinas expellit; idque adeò potenter, ut uſus ejus in utero geſtantibus omninò interdicatur, quoniam abortum facit. *Park.*

C. Chelidonium majus *Ger.* majus vulgare *Park. C.B.* Chelidonia *J. B. The greater Celandine.* In locis ruderatis & aſperis umbroſis.

N. 1. Cal. ſicc. 3. bilem per alvum & urinam educit, viſum acuit. Hinc conducit in ictero, [ſyrupus è ſucco cum toto] obſtructione hepatis, lienis & ureterum.

2. Extrinſecùs oculorum imbecillitati, ulceribus, cæteriſque affectibus medetur vel aqua ſtillatitia, vel etiam ſuccus: verùm hic cùm acerrimus ſit, adhibendus non eſt niſi iis additis quæ acrimoniam ejus retundant. *Schrod. J. B.* Succi hujus magna quantitas ingreditur compoſitionem *aquæ mirabilis*, ut vocant.

3. Succus herbæ illitus Herpetem miliarem efficaciter compeſcit & ſanat. D. *Hulſe.*

C. Chelidonium minus *Ger. Park.* Chelidonia minor 2, ſive rotundifolia minor *C.B.* Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum *J. B. Pilewort, the leſſer Celandine.* In pratis, & ad ſepes. Primo vere exit, & Aprili, nonnunquam etiam Martio florere incipit; umbrâ gaudet.

N. 1. Veteres Chelidonio ſuo minori inſignem attribuunt acrimoniam, cujus noſtrum particeps non eſt,

&

& proinde haudquaquam confert iis morbis quibus Chelidonium Veterum.

2. Refrigerat & humectat. Uſus præcip. in ictero, ſcorbuto, hæmorrhoidum fluore. Extrinſecùs ſpecificè mariſcas ſive ficos ani curat, dentiúmque putredini maximopere ſubvenit. *Schrod.*

C. Chondrilla viſcoſa humilis *C. B. Park. Ger. emac. Dwarf Gum-Succory.* Hæc illa eſt quam in *Cat. Cant.* ſub titulo Lactucæ ſylveſtris minimæ dedimus, & tum nondum deſcriptam putavimus. *On a bank and in a ditch, by the ſide of a ſmall lane or drove, leading from London-road to Cambridge-river, juſt at the water or brook croſſing the road, about one quarter of a mile from the Spittle-houſe-end. Tho. Williſell hath ſince found it about Pancras-church near London.* Alibi in Anglia eam nondum invenimus, at in tranſmarinis circa Monſpelium, & alibi non ſemel. Johnſonus apud Gerardum aſſerit hanc in aliquibus hujus Regni locis inveniri, quæ tamen non meminit.

Chriſtophoriāna *Ger.* vulgaris *Park.* Aconitum racemoſum, Actæa quibuſdam *J. B.* racemoſum, an Actæa Plinii lib. 27. cap. 7. *C. B. Herb Chriſtopher or Bane-berries. Mr. Witham ſhewed me this growing in Haſelwood-woods, near Sir Walter Vavaſours Park-pale in York-ſhire, but not plentifully. In Weſtmorland I heard nothing of it.*

C. Chryſanthĕmum ſegetum *Ger. emac.* ſegetum noſtras *Park.* folio minùs ſecto glauco *J. B.* Bellis lutea foliis profundè inciſis major *C. B. Corn-Marigold.* Segetes frigidiorum tractuum hoc ſcatent, regionibus æſtuoſis rarius eſt, nec ullus ejus in medicina uſus quod ſciam.

C. Cichoreum ſylveſtre *Ger. emac. Park.* II. i. e. ſylveſtre ſive Officinarum *C. B.* Seris picris Dioſcoridis, Cichoria Theophraſti, Intybum erraticum Plinii *ejuſdem.* Cichorium ſylveſtre & ſativum *J. B.* qui aſſerit Cichorium ſylveſtre non differre à ſativo niſi culturâ,

& ſativum ſi non colatur fieri ſylveſtre. *Wild-Succory.* Ad agrorum margines. Flos communiter cæruleus rariùs albus. Horatius hujus vocis [Cichorei] penultimam producit, *Me cichorea levéſque malvæ.* Nam cùm Græcè variè ſcribatur, vel κιχόρειον cum diphthongo, vel κιχόριον cum ſimplici ι, Latinè etiam variè poteſt efferri, penultimâ vel productâ, vel correptâ.

N. 1. Pleriſque autoribus frigidum cenſetur, verùm ſapor amarus caliditatem arguit. Diureticum eſt, attenuat, abſtergit. Uſus præcip. in hepatis obſtructione & febribus. *Schrod.*

2. Aqua è floribus cæruleis deſtillata, inflammationibus & caligini oculorum impoſita, potenter remedium affert.

3. Folia cocta & aceto comeſta gonorrhœam reprimunt. *Matth.*

4. Flos hujus plantæ ad Solis ortum & occaſum ſeſe pandit & recludit, ſive ſudum, ſive nubilum fuerit cœlum. *Trag.*

5. Rad. Cichorei, cort. median. Sambuci, virgult. Dulcamaræ, Abſinth. & rad. Lapathi acuti egregium euporiſton in hydrope, obſtructionibus & flatulentia præbent. D. *Bowle.*

Cichoreum luteum *v.* Hieracium aſperum.

C. Cicūta *Lob. Ger.* I. ſive major *C. B.* vulgaris major *Park.* Cicuta Veteribus & Neotericis *J.B. Hemlock.* In aggeribus terrenis, ad foſſas, &c.

N. 1. Summè frigida & venenata cenſetur, & Socratis ſupplicio odioſa. Nihilominùs frequens ejus uſus modernis eſt in tumore ac inflammatione lienis. Succus emplaſtro ſplenico incoctus extrinſecùs adhibetur. *Schrod.* Verùm peritiores Medici Cicutam calidam eſſe affirmant, & minimè frigidam. Extrinſecùs uſurpata anodyna eſt: tumores duros & ganglia potenter diſcutit in cataplaſmatis, vel in emplaſtro de cicuta cum Ammoniaco. D. *Needham.*

2. Pulvis

2. Pulvis radicum ad grana 20 in febribus malignis vel Quartana ante paroxyſmum exhibitus omnibus quæ ego unquam expertus ſum diaphoreticis antecellit. D. *Bowle.*

C. Cicutaria fatua *Lob.* tenuifolia *Ger.* Cicuta minor ſive fatua *Park.* minor, Petroſelino ſimilis *C.B.* Cicutaria Apii folio *J.B.* *The leſſer Hemlock or Fools Parſley.* In hortis oleraceis.

C. Cicutaria paluſtris *Lob. Ger.* paluſtris tenuifolia *Park. C.B.* Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam *J. B.* *Marſh or Water-Hemlock.* In aquis cœnoſis & rivis pigrioribus.

C. Cicutaria vulgaris *J.B.* Myrrhis ſylveſtris *Park.* ſylv.3, ſive ſylveſtris ſeminibus lævibus *C. B.* Cicutaria alba Lugdunenſis & Cicutaria paluſtris Camerarii *Ger.* ſed perperàm meâ ſententiâ. *Wild Cicely.* In pomariis, & paſſim ſub arboribus. *In ſome places they call this Cow-weed, and in the Spring-time give it to their Kine, which greedily eat it.*

N. Duas familias novimus Monbelgardi (inquit Joh. Bauh.) quæ exiſtimantes ſe colligere Paſtinacas Germanicas, hyemali tempore has forte fortunâ offenderunt foliis deſtitutas, [hæ nempe Paſtinacis ſimiliores ſunt quàm Cicutæ radicibus] ex quarum eſu licèt pauco, inciderunt in grandia ſymptomata ſuffocationis, torporem ac inſaniam, ita ut ebrios veriùs exprimerent. Curavit hos vomitu, pulvere Saxonico, &c. vide *Tom.* 3. *lib.* 27. *pag.* 181. At noſtrates aſſerunt Paſtinacas ipſas vetuſtiores torporem hunc & delirium inducere, unde eas *Mad neppes* vocant.

C. Circæa Lutetiana *Lob.Ger.* Lutetiana major *Park.* Solanifolia Circæa dicta major *C.B.* Ocymaſtrum verrucarium *J.B.* Herba D. Stephani *Tab.* *Enchanters Nightſhade.* In umbroſis humidis. Huic plantæ ſoli, ex omnibus quas ego hactenus vidi aut novi, natura florem bifolium dedit. Fabius Columna duas præterea meminit

minit flore bifolio, nimirum Hypecoon legitimum *Cluſ.* ſeu Cuminum ſiliquoſum *Matth.* cui tamen Cluſius florem hexaphyllum tribuit; & Alſines facie novam plantam, à ſe in Phytobaſano deſcriptam.

C. Cirſium Anglicum *Lob. Ger. emac.* Anglicum primum *Park.* Anglicum radice Hellebori nigri modo fibroſa, folio longo *J.B.* Cirſium IV. ſive majus ſingulari capitulo magno, vel incanum variè diſſectum *C. B.* *The Engliſh ſoft or gentle Thiſtle.* In pratis humidis & paludoſis frequens. *In the Fens in the Iſle of Ely abundantly: likewiſe in the firſt Cloſe you paſs through going in the foot-way from Cambridge to Cherry-hinton.*

N. Johnſonus in Gerardo ſuo emaculato Cirſium Pannonicum 1 pratenſe *Cluſii* huic noſtro idem facit: verùm deſcriptio per omnia non congruit. Caſpar Bauhinus cùm Cirſium Anglicum capitulo magno & variè diſſectum appellat, non leviter errat.

Cirſium Britannicum Cluſii repens *J. B.* Cir. aliud Anglicum *Park.* Cirſium ſingulari capitulo ſquammato vel incanum alterum *C. B.* *The great Engliſh ſoft or gentle Thiſtle, or the melancholy Thiſtle.*

N. Hoc genus Londino ad nos miſſum fuit ſub titulo *Cardui mollis Helenii folio:* At verò jam planè perſpicio & deſcriptionem, & figuram, & locum Cirſii Britannici repentis *Cluſ.* huic plantæ convenire, quam & ipſe ad radices montis *Ingleborough*, circa *Settle*, & alibi in agro Eboracenſi & Weſtmorlandico inveni: ideóque & Johnſonus falſus fuit, & nos ab eo ſeducti, cùm utrúmque illud Cirſium Cluſii ad idem caput reduximus, *Cat. Cant. p.* 35.

C. Clemătis daphnoïdes minor *J.B. C.B.* Vinca pervinca *Offic.* minor *Ger.* vulgaris *Park. Periwinkle.* Ad ſepes, & in aggeribus foſſarum.

N. 1. Vulneraria inſignis eſt. Uſus præcip. in fluxionibus alvi, dyſenteriâ, hæmorrhoidibus, expuitione ſan-

ſanguinis, hæmorrhagia narium, vulneribus ſeroſo liquore manantibus. Extrinſecùs in profluvio menſium, narium, in laxitate ac dolore dentium: Lac extinctum revocat. *Schrod.*

2. Vinum turbidum quódque colorem amiſit, hujus herbæ q. ſ. vaſi impoſita, intra 15 dies purum clarúmque & genuini coloris reddet. Expert. *Trag.*

3. Hujus folia recentia ſuper chartam bibulam vel emporeticam, impoſito ſuperiùs lino pexo interbaſtata, & thuris nidore ſuffita, conſilio mulierculæ cujuſdam in ſtrumis adhibita, diſcuſſere tumorem brevi tempore, qui per anni ſpatium aliis medicamentis à medico docto præſcriptis contumax obſtiterat. Eodem medicamento ejuſdem mulieris maritus pro deplorato relictus curatus eſt antea. D. *Hulſe.*

C. Clinopodium majus *Park.* quorundam Origani facie *J.B.* Origano ſimile *C. B.* Acinos *Ger. Lob. Great wild Baſil.* Ad ſepes, & in vepribus.

Clinopodium vulgare, *v.* Acinos multis *J. B.*

Cochlearia vulgaris *Park.* Britannica *Ger. Dod.* folio ſinuato *C. B. Engliſh or Common Sea-Scurvy-graſs.* In ſalſis maritimis plurimis in locis.

Cochlearia *J.B. Dod.* rotundifolia *Ger.* major rotundifolia ſive Batavorum *Park.* folio ſubrotundo *C.B. Garden-Scurvy-graſs.* Ad mare variis in locis, præſertim litoribus Cumberlandiæ & Lancaſtriæ. *We have alſo found it near little rills of water, running down the ſides of hills, at a great diſtance from the Sea, as near Caſtleton in the Peak of Derby, upon Penigent and Ingleborough-hills, upon Stanemore in York-ſhire near the Spittle, &c.* Folia hujus quæ in montibus oritur, multò minora ſunt & rotundiora quàm maritimæ, & Cotyledonis foliis ſimilia. Verùm in hortos tranſlata, faciem mutat planta, & maritimæ magnitudinem aſſequitur.

Cochlearia

Cochlearia minor rotundifolia, an minima rotundifolia *Park?* An Cochlearia Danica minor erecta *C. B?* *The leſſer round-leaved Scurvy-graſs, on the coaſt of Angleſey about Beaumaris, as alſo on the coaſt of Carnarvanſhire.* Hanc omnino ſpecie diſtinctam judico à præcedente ſeu Cochlearia vulgari; quamvis enim in hortos tranſlata, ex ſemine deciduo ſe aliquoties renovans, magnitudine & ſtaturâ amplior evadat, nunquam tamen prioris illius dimenſiones ullatenus aſſequitur.

N. 1. Calf. & ſicc. ſale volatili abundat, undè fixos & crudos humores ſpirituales ac volatiles reddit: Morbis illis medetur qui à ſale fixo nimis copioſó originem ducunt, inprimis verò Scorbuto, in lacte aut vino decocta, unde Anglicè *Scurvy-graſs* dicitur. Verùm cùm partes illæ in quibus præcipua vis, & utilitas hujus plantæ conſiſtit, admodum volatiles ſint & coctione facilè evaneſcant, ſuccus herbæ expreſſus vel infuſum efficaciora eſſe videntur quàm decoctum.

2. Scorbutus populis qui in ſalſis & maritimis locis degunt ferè endemius eſt; præſertim Septentrionalibus, & qui piſcibus ſale conditis plurimùm victitant. Hinc quæcunque ſale volatili abundant, ut Naſturtium, Raphanus, Becabunga, ad hujus curationem maximè valent.

3. Tales plantarum ſpecies in quacunque regione à Deo creantur, quales hominibus & animalibus ibidem natis maximè conveniunt. Imò ex plantarum naſcentium frequentia, ſe ferè animadvertere poſſe quibus morbis (endemiis ſc.) qualibet regio ſubjecta ſit, ſcribit Solenander. Sic apud Danos, Friſios, Hollandos, quibus Scorbutus frequens, Cochlearia copioſè provenit.

Colchicum *J.B.* autumnale I. ſive commune *C.B.* Anglicum purpureum *Ger. Park. Meadow-Saffron.* In pratis & paſcuis, in Occidentalibus atque etiam Borealibus

ſibus Angliæ regionibus vulgatiſſimum. Floris color purpureus, rariùs albus, interdum etiam ex albo & purpureo mixtus.

N. Non convenit inter Botanicos an Hermodactylus Officinarum ſit radix hujuſce plantæ nécne, aliis id affirmantibus, aliis negantibus. J. Bauhinus Colchicum vulgare (quod venenatum) ab Hermodactylis Officinarum (qui innocuè præſertim veteres guſtari poſſunt) diſtinguit. Interim tamen, annuente Trago, admonet eos quorum intereſt, pilulas pro podagricis præſcribere & conficere, nè ſuis confectionibus Colchicum ſeu Hermodactylum adhibere velint, quod hactenus magno cum errore commiſſum fuit. Cæterùm (inquit) arthritide laborantibus utilem eſſe radicem Colchici Arabes ſcripsêre, & nos aliqua ex parte experti ſumus, ſed tunc cùm forinſecus imponitur.

C. Conferva Plinii *Ger. emac.* Linum aquaticum *Imper.* Alga viridis capillaceo folio *C. B.* aquatilis capillacea ſive Conferva Plinii, aliis Linum aquaticum *Park. Hairy Riverweed, Crowſilk.* In aquis pigrioribus.

Conferva paluſtris, ſeu Filum marinum Anglicum. *Marſh-Thread.* Color huic ex albo ſubluteus; magnitudo fili quo veſtes conſui ſolent, longitudo ſingulorum filorum ſi extrahantur (nam variè invicem implicata & contorta ſunt) cubitalis aut amplior. In foſſis paluſtribus circa Camalodunum in Eſſexia: & alibi haud dubiè in locis conſimilibus.

C. Convza major Matthioli, Baccharis quibuſdam *J. B.* VI. ſive major vulgaris *C. B.* mas Theophraſti *Jo. Bod.* in Theophr. hiſt. Baccharis Monſpelienſium *Ger. Park. Plowmans Spikenard. Near Abington in the road to Linton, and about Hilderſham by the way-ſides, plentifully:* & alibi in montoſis & ſiccioribus, paſſim.

C. Conyza media *Ger.* paluſtris I. ſive media Aſteris flore luteo, vel tertia Dioſcoridis *C.B.* media Matthioli, flore magno luteo, humidis locis proveniens *J.B.* In aquoſis. *Middle Fleabane.* Herba dyſenterica *Cat. Altd.*

C. Conyza minor *Matth.* minima *Ger. emac.* mediæ minor ſpecies flore vix radiato *J. B.* paluſtris II. ſeu major flore globoſo *C.B.* ſuſpicor mendum eſſe Typographicum pro minor. *Dwarf-Fleabane.* Locis lutoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

C. Conyza cærulea acris *C. B. Ger. emac.* odorata cærulea *Park.* Senecio ſive Erigeron cæruleus, aliis Conyza cærulea *J. B. Blue-flower'd Fleabane, or ſweet purple Fleabane.* In ſterilioribus & ſiccioribus paſcuis, præſertim arenoſis.

C. Conyza foliis laciniatis *Ger. emac.* helenitis foliis laciniatis *Park.* paluſtris III. ſeu aquatica laciniata *C. B. Hoary Fleabane Mullet, or great jagged Marſh-Fleabane. In the Fen-ditches about Marſh and Chatereſſe in the Iſle of Ely, but moſt plentifully in the Ditches about Pillin-moſſe in Lancaſhire.*

Conyza helenitis foliis non laciniatis. An Conyza helenitis mellita incana *Lob.* an verò Conyza helenitis piloſa *ejuſdem? Fleabane-mullet with undivided leaves. I obſerved it near ſome waters, going from Norwich to Yarmouth, and alſo in Lovingland in Suffolk.*

C. Conyza paluſtris *Park.* pal. IV. ſive paluſtris ſerratifolia *C. B.* Virgæ aureæ ſive Solidagini anguſtifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii *J.B. Marſh-Fleabane, or Birds-tongue. In the Fen-ditches, and on the banks in the Iſle of Ely, but not very frequent; particularly near Stretham-ferry.*

N. 1. Subſtratu ſuffitúque venenatas beſtiolas abigere, pulices fugare, & culices quoque necare creditur, unde & *Fleabane* Anglicè nominatur.

2. Quæ

2. Quæ de Conyza Veteres tradidêre, apud ipſos vide. Officinis noſtris rarioris usûs eſt. Ad profligandam ſcabiem unguentum ex radice ejus & foliis nonnulli parant.

Conſiligo Plinii, *v.* Helleborus niger hortenſis flore viridi.

C. Conſolida major *Ger.* Symphytum magnum *J. B.* majus vulgare *Park.* I. ſeu Symphytum Conſolida major *C.B. Great Comfrey.* In aquoſis, ad rivos & foſſas. Floris color communiter albus ſeu pallidè luteus, non rarò tamen purpureus.

N. 1. Vulnerarium eſt è præcipuis celeberrimum, mucilaginoſum, incraſſans, humorum acrimoniam obtundens. Uſus præcip. in fluxionibus quibuſcunque, inprimis alvi, in eroſione pulmonum ac phthiſi. *Schrod.*

2. Flores in vino rubro coctos, bíſque in die ſumptos in cruenta urina optimos ſcribit Camerarius.

3. Extrinſecus vulnerum ſanguinem ſiſtit, & fracturas oſſium conſolidat, quotidianâ experientiâ atteſtante, unde & Anglicè à nonnullis *Boneſet* dicitur. Hujus virtutis in vulneribus agglutinandis & fracturis oſſium conſolidandis evidens argumentum eſt, ſi modò verum, experimentum illud à Veteribus proditum, Quòd ſc. radices Symphyti majoris carnium fruſta quibuſcum coquuntur, cogant ita ut coaleſcant.

4. Radices recentes minutim conciſas, tuſas & impoſitas ad dolores podagricos leniendos, & ulcera ſerpentia aut etiam gangrænas compeſcendas, commendat Parkinſonus.

5. R. hujus radicum quantum vis. Tundas in mortario donec eæ in maſſam redigantur, quæ ſuper alutam extendatur & applicetur parti dolenti. Medicamentum hoc ad podagricos dolores & nonnunquam etiam iſchiadicum leniendum valere, iteratis experi-

experimentis atteſtantibus, ab amico quodam certior factus ſum. Quin & multos eo uſos ad brachiorum dolores cum motûs privatione conjunctos; aliquem etiam ad Venereum quendam, poſt multas embrochationes, &c. fruſtrà tentatas, non ſine ſucceſſu. D. *Hulſe*.

Conſolida media, *v.* Bellis major & Bugula.
Minor, *v.* Bellis minor.
Regalis, *v.* Delphinium.

C. Convolvŭlus major *J. B.* Smilax lævis I. ſeu Convolvulus major albus *C. B.* Smilax lævis ſive lenis major *Ger. Lob. Great Bindweed.* Ad ſepes, locis aquoſis.

C. Convolvŭlus minor vulgaris *Park.* qui perperàm album & purpureum diverſas ſpecies facit. Smilax lævis 3, ſeu convolvulus minor arvenſis *C. B.* Helxine ciſſampelos multis, ſive Convolvulus minor *J. B.* Smilax lenis minor *Ger. Small Bindweed.* In arvis.

C. Convolvŭlus niger *Park.* Volubilis nigra *Ger.* Smilax lævis IV. ſeu Convolvulus minor ſemine triangulo *C. B.* Helxine ſemine triangulo *J. B. Black Bindweed.* Inter ſegetes.

N. Convolvulo majori plurimas attribuunt vires Botanici, quas quia ſuſpectæ ſunt, lubens prætereo. Scribit J. Bauhinus, radices Convolvuli gratum & utile porcis alimentum præbere. Catalogus Altdorfinus Scammonium Germanicum ob vim catharticam dicendum ait. Prævotius (*Medic. Pauperum*) inter benignè bilem evacuantia enumerat, decoctum à M. i. ad ii.

Corallīna *J. B.* Cor. Anglica *Ger.* Muſcus maritimus ſive Corallina Officinarum *C. B.* Muſcus marinus, ſive Corallina alba Officinarum *Park. Sea-Coralline.* Accreſcit rupibus aquâ marinâ opertis juxta litus ubique. Variat colore albo, purpureo, luteo, &c.

N. In pulverem craſſiuſculum contrita, ad interaneorum vermes necandos admodum celebratur, nec immeritò, revera enim mira præſtat. Datur pulvis in vino, lacte aut Caſſia.

Corallium album *Ger.* album minus *Park.* forté. *Small white Coral. On the coaſt of Cornwal about S. Michaels-Mount, Falmouth-Haven*, &c. *abundantly.* Eſt autem perexiguum, & longè diverſum à Corallio illo albo quod in Mari Mediterraneo oritur, quamvis Gerardus hoc cum illo confundat.

C. Cornus fœmina *Ger. Park. C. B.* Cornus fœmina putata, Virga ſanguinea *J. B. Dog-berry, or Gatter-tree, or Female-Cornel.* In ſepibus & dumetis.

N. 1. Fruticis hujus lignum, maximè cùm aridum fuerit, ſecuri ac terebro mirum in modum repugnat. In Anglia lanionibus ad verucula conficienda in uſu eſt.

2. In Hetruria demorſos à cane rabido abſtinere à contactu ſanguineæ virgæ tradit Matthiolus: ſiquidem ſi virgæ tamdiu manibus teneantur quouſque concaleſcant, illico demorſos rabie exagitant. Virga autem ſanguinea dicta eſt, quòd virgæ ejus magna ex parte rubeant ſanguinis inſtar.

3. E cornus fœminæ baccis Ananienſia rura in agro Tridentino oleum conficiunt ad lucernarum uſum, expreſſis torculari decoctis priùs in aqua. *Matth.*

4. Καρπὸν ἄβρωτον ἔχει παντὶ ζώῳ φίλυρα, θηλυκράνεια, πύξος. *Theoph.*

Coronopus *Trag. Matth.* vulgaris ſive Cornu cervinum *Park.* Cornu cervinum *Ger.* Coronopus ſive Cornu cervinum vulgò ſpicâ Plantaginis *J. B.* ſylveſtris hirſutior *C. B. Bucks-horn-Plantain.* In arenoſis & maritimis.

N. Hæc planta in hortis ſata diligenti culturâ adeò luxuriat, & à ſylveſtri magnitudine & formâ tantùm differt,

differt, ut pro diverſa ſpecie à Botanicis pleriſque habeatur.

Coronopus Ruellii *Ger.* recta vel repens Ruellii *Park.* Coron. Ruellii, ſive Naſturtium verrucoſum. *J.B.* Ambroſia campeſtris repens *C.B. Swines Creſſes.* In uliginoſis, & ad vias.

N. Thlaſpeos aut Naſturtii ſpeciebus annumeranda eſt; flore, ſemine, ſapore & qualitate iis ſimilis. Cruda (inquit Ruellius) eſtur in acetariis & cocta, & cum aceto manditur. *Dod.*

Corylus ſylveſtris *C.B. Ger.* Corylus ſive nux Avellana ſylveſtris *Park. J. B. The Haſel-nut-tree.* In ſylvis & ſepibus.

N. 1. Avellanam ab Avellano Campaniæ oppido ubi abundat, dictam putat Servius. At Plinius Avellanas antea Abellinas patrio nomine vocatas ſcribit. *Lib.* 15. *cap.* 22. Abella igitur oppido nomen. Ponticæ dictæ ſunt hujus nuces, quoniam in Aſiam Græciámque è Ponto venêre, autore Plinio *loco citato*: potiùs quia in Ponto abundant. Λεπτοκάρυα Dioſcoridi *lib.* 1. *cap.* 169. dictæ ſunt reſpectu ſc. Juglandium: Prænestinæ aliis, ab agro Prænestino: Hippocrati 2 *de diæta* κάρυα πλατέα, teſte *Hofmanno* in *Medicam. Offic.* Theophraſto arbor ipſa Ἡρακλεωτικὴ καρύα, ab Heraclea Ponti urbe.

2. Arbor hæc præter Julos florem etiam profert coccineis filamentis compoſitum.

3. De facultatibus nucum Avellanarum video Botanicos in pleriſque non conſentire. Quòd caput & ventriculum gravant, Veterum & recentiorum communis eſt ſententia; At Lacuna id experientiæ reclamare ſcribit, bonæ quippe matronæ Hiſpanicæ toſtis vulgariter utuntur ad gratificandum ſtomacho cerebrúmque confortandum, non ſine ſucceſſu. Quòd alvum ſiſtunt, & dyſentericis proſunt, nonnulli ſcribunt; alii, & veriùs, dyſenteriæ aut Diarrhœæ obeſſe potiùs quàm prodeſſe tradunt, ideóque in ejuſmodi morbis ab iis omnino abſtinendum: quòd verò

Avel-

Avellanæ Juli,cortices,&c. aſtringant & ventris fluxiones ſiſtant,non repugnant. In Plinii ſententiam,quòd ſc. Nuces Avellanæ pinguedini corporis conferant, poſterior Medicina manibus pedibúſque deſcendit,inquit *J.B.*

4. Vulgus Metallicorum ad Virgulam Divinam, ut vocant, quâ venas metallorum inquirit, præ cæteris furcam eligit colurnam.Verùm cùm ex impuris fontibus incantatorum primò in Metalla defluxerit, Metallicus, utpote vir bonus ac naturæ peritus, eâ non utitur, ſed alia naturalia ſigna venarum obſervat. *Schwenckf.*Qui de Virgula divinatoria plura velit,adeat J.Bauhinum.

5. Cur Avellanæ tantopere obnoxiæ ſint vermibus, Juglandes verò rariſſimè iis infeſtentur, rationem duplicem reddit J.Bauhinus. 1.Ob nimiam earum,præſertim cùm recentes ſunt, humiditatem ; humor autem Ariſtoteli putredinis mater. 2. Quia parùm olei habent, quo Juglandes abundant. Verùm ego potiùs exiſtimo,vermes in Juglandes non penetrare ; præcipuè ob inſignem amarorem corticis externi. Vermiculos enim extrinſecùs irrepere, non autem intus ſponte naſci exiſtimo quoniam cortex fructûs illius perforatur in quo vermiculus latitat.

6. Ex virgis ſeu ſtolonibus coryli circuli doliares confici ſolent. Ex ligno ejus carbones parant pictores ad delineationes commodos.

.. Cotŭla fœtida *Lob. Ger. Park.* Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida *J. B.* Parthenium leptophyllon Hippocratis *C. B.* Chamæmelum fœtidum *C. B.* *Stinking Mayweed or Maithes.* Inter ſata ubique.

N. Decoctum hujus à nonnullis ad Scrophulas cum ſucceſſu propinari ſolet.

..Cotŭla non fœtida *Ger.Park.* Chamæmelum inodorum *C.B.* inodorum,ſive Cotula non fœtida *J.B. Dogs Camomile.* Cum priore.

C. Cotylēdon aquatica *J.B.* aquat. acris Septentrionalium *Lob.* paluſtris *Ger. Park.* Ranunculus aquat. Cotyledonis folio *C.B.* *Marſh-Pennywort, White Rot.* In paludoſis.

Cotylēdon hirſuta *P. B.* An Sedum minus X. *Cluſ. hiſt?* An Sedum Alpinum lacteo flore *C. B?* *Hairy Kidney-wort. By the rills, and on the moiſt places of many mountains in Wales, as Snowdon, Carnedh-llewelyn, Cader-idris in Merionidh-ſhire. I found it alſo in the North on Hardknot and Wrenoſe, mountains on the border of Weſtmorland, towards Cumberland, and thus deſcribed it.*

Radicem obliquè ſub terram agit, ubi locum invenit, ſatìs craſſam pro plantulæ modulo, fibras longas, albas, crebras emittentem. Folia in orbem ſpargit (ut reliqua hujus generis) brevia, viridia, pilis rarioribus hirſuta, Auriculæ muris modo, 4 vel 6 denticulis majoribus inciſa, in acutum deſinentia, vix digitum longa, ſemunciam lata versùs mucronem. Caules palmares, & nonnunquam etiam altiores, rotundi, piloſi, foliis deſtituti ad locum uſque ubi in ramulos ſpargi incipiunt: geſtant autem in ſummitate flores tres vel quatuor, & fortè plures, quinquefolios, foliolis albis, mucrone acuto, duabus maculis flavis versùs ungues notatis; ſtamina 10, purpurantibus apiculis coronata continentes. Vaſculum ſeminale breve, craſſum, bicorne, ut in reliquis hujus generis; ſemen parvum, rotundum, obſcuriùs ruffum. Loca humida montium altiorum ſectatur, v. g. rivulos & ſcopulos udos.

Cotylēdon vera, *v.* Umbilicus Veneris.

Cracca, *v.* Aracus.

Craſſula, *v.* Telephium.

C. Cratæogōnon Euphroſynes facie *Ger.* Euphraſia pratenſis rubra *C.B.* parva purpurea *J.B.* *Eye-bright-Cow-wheat.* In pratis, & inter ſegetes paſſim. Floris color variat, nunc intenſiùs ruber, nunc dilutiùs, interdum

dum etiam albet. Apud nos palmarem altitudinem, quam J. Bauhinus ei tribuit, multùm ſuperat.

Cratæogŏnon foliis brevibus obtuſis Weſtmorlandicum *Eye-bright-Cow-wheat with ſhort leaves.* Radix ei alba, dura, fibris majuſculis prædita, & (ut mihi videbatur) repens. Caules ſemipedales, graciles, erecti, rigidi, non ramoſi, nonnihil hirſuti, fragiles. Folia per paria ſine pediculis cauli adnaſcuntur, figurâ & magnitudine Alſines Chamædryfoliæ, rugoſa, per margines dentata, viroris ad cinereum tendentis, & nonnihil ſplendentia. Flores in ſummis ramis ex alis foliorum exeunt brevibus pediculis nixi, figurâ (quantum è marceſcentibus conjicere potui) florum Criſtæ galli, colore purpureo, è calyce quadripartito, quibus ſuccedunt vaſcula ventricoſa, in binas partes impreſsâ lineâ diviſa. Semina albicantia Cratæogoni. Sapor plantæ acris nonnihil & amarus. Propè *Orton* in Weſtmorlandia, juxta rivulum qui decurrit ſecus viam quâ indè Crosbeiam itur.

Criſta galli, *v.* Pedicularis.

Crithmum marinum *Ger. Dod.* marinum vulgare *Park.* Crithmum multis ſive Fœniculum marinum *J.B.* Cr. ſive Fœniculum marinum minus *C. B. Sampire* à Gallico *Sainct Pierre.* Galli enim & Itali herbam S. Petri vocant. *On the cliffs and rocks by the Sea-ſide round about England.*

Crithmum chryſanthemum *Park. Ger.* III. ſive maritimum flore Aſteris Attici *C. B.* marinum 3 Matthiolo, flore luteo Buphthalmi *J. B. Golden-flowered Sampire. I have found it in many places, as on a Marſh near Hurſt-caſtle, beſide the Iſle of Wight, plentifully; on the rocks at Llandwyn in Angleſey, and elſewhere.* Hæc planta toto genere à Crithmo marino differt.

N. Crithmum in muria conditum ventriculo bene facit, éſtque palato admodum gratum, urinam moderatè provocat, viſcera ab obſtructionibus ex-

pedit, appetentiámque ciborum excitat.

C. Crocus *J. B. Dod.* ſativus *C. B.* verus ſativus Autumnalis *Park. in parad.* Spica Ciliſſa poetarum *J. Bodæo.* Crocus verus, nuſquam niſi Autumno florens, odoris ſuaviſſimi, coloris purpuraſcentis *P. Lauremberg. in Appar. True or common Saffron. In Eſſex and Cambridge-ſhires about Saffron-Walden*, &c.

N. 1. Moderatus Croci uſus cerebro prodeſt, ſenſus vegetiores reddit, ſomnum & torporem excutit, lætitiam gignit, corroborat cor, thoracis crudos humores ad coctionem perducit, pulmones aperit, & ab obſtructione liberat: & ad hæc tam efficax eſt remedium (teſte Dodonæo) ut ſubinde phthiſicis in ſummo vitæ diſcrimine, & propemodum animam agentibus, ſpiritum reducat, & vitam aliquot dies prorogет. Uſus ejus frequens eſt in Syncope, Apoplexia, obſtructionibus hepatis & ictero; in peſte aliiſque venenoſis morbis; in Aſthmate cum oleo Amygdalarum dulcium.

2. Apud noſtrates ad variolas expellendas in frequenti uſu eſt: itémque in ſacculo ſuſpenditur ſub mento vel gutture ad diſſipandam ſc. materiam putridam & venenatam, nè ibidem ſtagnans, inflammationem excitet, ægrotúmque ſtrangulet. Dicitur præthereà & urinam ciere, menſéſque ac fœtum pellere. Eſt autem partium tenuium, adeóque facilè penetrat & ſudores movet. Efficaciam ejus in ictero, ſi tempeſtivè bibatur, ſæpiùs experti ſumus.

3. Scrupuli dimidii aut ad ſummum integri pondo in vino Pramnio aut alio dulci exhibitum graviſſimas ſubitò irruentes citra febrim dyſpnœas ſtatim & momento temporis tollere non ſemel à nobis compertum eſt. *Dod.*

C. Cruciāta *Ger.* vulgaris *Park.* hirſuta *C. B.* Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam flore luteo *J.B.*

J. B. Croſſewort or Mugweed. Ad ſepes, & in dumetis.

N. Siccat, aſtringit,vulneraria eſt è præcipuis, tum internè ſumpta,tum externè adhibita; valet & ad ramices in vino pota. Expectorat quoque viſcidos humores,autore Camerario.

C. Cuſcūta *Park.* major *C.B.* Cuſcuta ſive Caſſutha *Ger.* Caſſuta ſive Cuſcuta *J.B. Dodder.* In ericetis, non rarò & inter legumina.

N. 1. Hæc planta è ſemine in terram deciduo ſe quotannis renovat; Cùm tamen adoleverit,marceſcit penitus radix. Planta enim vicinis ſtirpibus ſe circumvolvens, eáſque arctiùs amplectens, alimentum ſuum indè exugit. Hinc fit ut ſi ſeorſim in fictili ſeratur, emergat quidem, ſed brevi radicitus pereat, ut & Parkinſonus & nos quoque experti ſumus. Linum & legumina in quibus copioſiſſimè ſæpenumero provenit, vel ſtrangulat penitus & corrumpit, vel certè humi deturbat & alimento fraudat. Unde in Suſſexia ruſtici & agricolæ eam execrantur, odioſis nominibus *Hellweed* & *Devils guts* appellantes.

2. Plantarum quibus innaſcitur temperamentum participare aliquatenus creditur. Sic quæ geniſtam ſuperat, urinas potentiùs movet: humidior eſt quæ Lino implicatur: adſtringendi facultatem admixtam habet quæ Rubiæ inſidet. In Occidentalibus Angliæ quæ in urtica nata eſt, urinis potenter eliciendis efficacem experimento ſuo confirmant incolæ, autore Parkinſono.

3. Calf. 1. ſicc. 2. abſtergit, ſubaſtringit, aperit, humorem melancholicum purgat. Utilis eſt in ſcabie, ictero nigro,obſtructionibus hepatis ac lienis. *Schrod.* Urticis adnata reliquis omnibus in medicina præponitur, inquit Tragus, qui eam Androſaces appellat.

.Cyănus *J.B.* minor vulgaris *Lob.Ger. Park.* ſegetum *C.B.* Baptiſecula & Pes gruis *Trag. Blue-bottles.* Inter ſegetes.

N. 1. Flos hujus ut & aqua ſtillatitia utilis eſt in oculorum inflammationibus, rubedine, lippitudine. Ad putrida ulcera valet ſuccus florum inſtillatus: Pulvis aſſumptus efficax eſt contra morbum regium.

2. Flores in ſpiritu vini, aut etiam aquâ communi macerati, ſuo eam colore imbuunt, itémque ſaccharo elegantem colorem communicant. Idem præſtant flores Cichorei, Delphinii, &c.

3. Cyanus, ſi in hortis lætiori ſolo ſeratur & colatur, non ſolùm flores edet cæruleos, ſed & purpureos; albos, carneos, varios ſeu albos medio purpureo aut carneo, ut in hortulo noſtro Cantabrigiæ experti ſumus.

C. Cynocrambe mas & fœmina *Ger. emac.* mas & fœmina, ſive Mercurialis repens *J. B.* Mercurialis ſylveſtris Cynocrambe dicta vulgaris mas & fœmina *Park.* Mercurialis III. ſive montana teſticulata, & IV. ſive montana ſpicata *C. B. Dogs-Mercury.* In ſylvis & ſepibus.

N. Prævotius Mercurialem ſylveſtrem olerum more coctam, & oleo ac ſale conditam, inter medicamenta ſeroſitates benignè evacuantia enumerat; *lib. de Medic. Pauperum.*

C. Cynogloſſum vulgare *J. B.* majus vulgare *C. B. Park. Ger. Great Hounds-tongue.* ubique ad vias.

N. 1. Refrigerat, ſicc. Uſus in ſiſtendo fluxu alvi, gonorrhœâ, ac catarrhis exiccandis. Sanguini etiam ſiſtendo, & ad omnis generis ulcera & vulnera conducit, *Matth.* Mariſcis ſanandis efficaciſſimum eſſe perhibet Tragus. Verùm quia ſoporiferum eſt, & narcoſis virulentæ ſuſpectum, rariſſimè à practicis adhibetur, inquit Schrod. Immeritò ſuſpectum eſſe convincunt experimenta medicorum quorundam ſummæ fidei & peritiæ, qui nobis retulerunt, ſe ad ulcera & tumores eo ſæpiùs uſos eſſe in cataplaſmatis & emplaſtris magno cum ſucceſſu, atque etiamnum

uti:

uti: intus etiam tutò ſumi poſſe, arguunt pilulæ de Cynogloſſo.

2. In ſtrumis & ſcrophulis Cynogloſſæ radicem tum intus in decoctione, tum extra in cataplaſmatis formâ, ſummo cum ſucceſſu adhiberi ſolitam à quodam celeberrimo hujus urbis medico jam fatis functo, accepi. D.*Hulſe.*

3. Ad Scrophulas, Radices in taleolas diſſecentur, & ſuſpendantur circa collum, novas adhibendo tertiâ quâvis ſeptimanâ. Retulit mihi amicus quidam ſe noviſſe radices haſce ſuſpenſas circa collum puRuli cujuſdam pauperculæ, cujus caput & linteamina pediculis ſcatebant: obſervatum pediculos quidem radicum odorem exoſos procul aufugiſſe & ſedes mutâſſe; ſcrophulas obſtinatè reſtitiſſe, nec quod ille audiverit iis ſanandis medicamentum ſucceſſiſſe. *Idem.*

Cynogloſſa folio virenti *J. B.* Cynogloſſum minus folio virente *Ger.* Cynogloſſum ſemper virens *C.B. Park. The leſſer Hounds-tongue. By London-road-ſide, between Kelvedon and Witham in Eſſex, plentifully; alſo in ſome ſhady Lanes near Worceſter.*

Cypērus gramineus *J.B.* gramineus miliaceus *Ger.* Gramen cyperoides miliaceum *C. B. Millet-Cyperus-graſs. We found it firſt near Haverford-Weſt in Pembroke-ſhire, near a little River, kept up with banks to drive a Mill on the South-ſide of the town: afterward in ſeveral places in Warwick-ſhire, as in the ditches about Solihull; by the River Tame-ſide under Dorſthill-hill near Tamworth,*&c.

C. Cypērus longus inodorus ſylveſtris *Ger.* longus inodorus vulgaris *Park.* longus inodorus ſylveſtris Lobelio *J. B.* longus inodorus Germanicus *C. B. Long baſtard-Cyperus-graſs.* In paluſtribus, v. g. *upon Hinton-moor near Cambridge, in the boggy Cloſes under Dorſthill-hill near Tamworth in Warwick-ſhire, in a boggy ground by the Sea-ſide, between Penſans and Marketieu in Cornwall,*&c.

 Hanc

Hanc plantam in Lado amne juxta Monſpelium obſervavi. Monſpelienſes eam pro non deſcripta habent,& Cyperum foliis ſerratis denominant. Verùm ſive deſcripta ſit (ut nos putamus) ſub titulis allatis, (quamvis quidem nulla hujus ſerraturæ mentio, & Parkinſonus caulem triangulum ſcribit, cùm hujus rotundus ſit) ſive non, una & eadem ſpecie planta eſt Monſpelienſis illa & noſtra.

D

C. DAucus *Officin.* Paſtinaca ſylveſtris ſive Staphylinus Græcorum *J. B:* ſylveſtris tenuifolia *Ger. Park.* ſylv. tenuifolia Dioſcoridis, vel Daucus officinarum *C. B. Wild Carrot, or Birds-neſt.* In paſcuis ubique. Retulit nobis Th. Williſell obſervâſſe ſe in clivis maritimis Dubrim inter & *Margate* Daucum quendam folio lucido,quem tamen à vulgari accidentaliter tantùm, & non ſpecificè diſtinctum arbitramur.

N. 1. Uterinus inprimis eſt & diureticus. Uſus præcip. in menſibus obſtructis, ſuffocatione & dolore matricis,in colica flatulenta,ſingultu,dyſuria, tuſſi chronica,&c. *Schrod.*

2. Semen Dauci in Cereviſia leptomera infuſum & bibitum ad ſtranguriam,calculum renum & veſicæ miris laudibus efferunt è modernis nonnulli, v. g. Charltonus in lib. de *Lithiaſi.*

3. Seminis drachmæ duæ vino albo infuſæ & potæ hyſtericis paroxyſmis medentur.

4. Tragus floſculum purpureum in media umbella valdè prædicat pro certiſſimo Epilepſiæ antidoto.

C.Dens

C. Dens leonis *Ger.* vulgaris *Park.* latiore folio *C. B.* Hedypnois ſive Dens leonis Fuchſii *J.B.* Aphaca ex olerum genere Theophraſti 7 hiſt. 10. *C. B.* *Jo. Bodæi.* Urinaria, Gallis pueris Lectiminga *Ad. Lob. Dandelion.* In paſcuis.

N. 1. Epatica eſt, cum Endivia conveniens, quâ tamen potentiùs operatur. Uſus præcip in febribus putridis inveteratis. *Schrod.* Cocta ſtomachum diſſolutum aſtringit, cruda verò alvum ſiſtit. Eadem dyſentericis auxiliatur, ſed magìs cum lente decocta. *Matth.* Succus prodeſt quibus genitura effluit.

2. Alvum ſupprimendo, obſtructionéſque reſerando meſaraicarum, plus lotii derivat in veſicam quàm pueruli retinendo ſint, præſertim inter dormiendum, eóque tunc imprudentes & inviti ſtragula permingunt, &c. v. *Lob.* Parkinſonus radices & folia decocta in vino aut juſculo commendat in phthiſi, tabe, cachexia & febrium acceſſionibus.

C. Dens leonis anguſtioribus foliis *Park.* *Dandelion with narrow leaves.* Foliorum magnitudine & parvitate mirè ludit hæc planta, videor tamen mihi duas ſpecies obſervâſſe, primam ſeu vulgatiſſimam foliis latioribus, ſemine citrino obſcuro, vel coloris ejus qui in olivis conditis cernitur: alteram anguſtioribus & paucioribus foliis, ſemine ruffo.

Dentaria major Matthiolo *Ger.* Orobanche 7. ſive radice dentata major *C. B.* radice dentata, ſive Dentaria major Matthioli *Park.* Anblatum Cordi ſive Aphyllon *J.B.* *The greater Tooth-wort. This Plant I found on a ditch-bank at Bredgate near Sittingburn in Kent, and in ſome of the places which Gerard mentions. T. Williſell ſhew'd it me in a ſhady Lane, not far from Darking in Surrey, plentifully.*

N. Præſtans eſt ad rupturas, interna vulnera, varióſque affectus à defluxione ortos, in pollinem redacta,

&

& 40 diebus continuis drachmarum duarum pondere in juſculo ſumpta. *Camer.*

Digitalis purpurea *J.B. Ger. Ad. Lob.* purpurea vulgaris *Park.* folio verbaſci I. ſeu purpurea, folio aſpero *C.B. Purple Fox-glove.* Invenitur etiam flore albo, ſed rariús.

N. 1. Somerſeti Angliæ ruſtica turba hujus decocto febricitantibus purgationes, & interdum ſuperpurgationes & vomitiones humidioribus alvo molitur. *Lob. ob.*

2. Strumoſis conducere tritam & impoſitam, ſuccúmve ejus in unguento experientiâ compertum aſſerit Parkinſonus. Quin & nuperrimo experimento efficacem eſſe contra Epilepſiam affirmat, ſi duo ejus manipuli cum ℥iv. Polypodii quercini in Cereviſia decoquantur, & decoctum propinetur. Qui enim 26 annos continuos eo morbo laborârant, ita ut ſingulis menſibus bis térve caderent, hujus decocti uſu penitus liberati ſunt, ſaltem per integros ſexdecim menſes ne unum quidem paroxyſmum ſenſerunt.

3. Novi plures (inquit D. *Bates* in MS. nondum edito) qui in ſtrumoſis tumoribus Digitalis floribus valdè confidunt; quos quidam in butyro Maiali quot poſſunt immittentes curant inſolandos per æſtatem: Alii cum adipe porcino miſcent, & ſub terra defodiunt per 40 dies: utrique flores cum unguento reſervant, unà linteis inducunt, & tumoribus applicant: hoſce tumoribus diſcutiendis vel maturandis, ulceribus detergendis vel explendis ſufficere, ferunt ſe expertos. Quinto & ſexto quoque die Diacarthamo purgant, interim continuè decoctum herbæ Robertianæ præbent. Pars ulceris rubens parte unguenti tenuiore inungatur: pars a. craſſior unguenti linteamini imponatur, quod nunquam mutetur. Sunt qui novella & primò erumpentia plantæ germina accipiunt, eorúmque ſuccum expreſſum in butyro coquunt ad

ad ſucci conſumptionem: atque hoc novo ſucco addito bis terve repetunt.

N. 1. Oportet ut paretur ſufficiens quantitas unguenti eo anni tempore quo flores haberi poſſunt; cùm nonnunquam integer annus aut eo amplius ad curam perficiendam requiratur.

2. Quamvis ulcera primò majora fiant nè metuas; ſiquidem unguentum poſtquam humores omnes abſumpſerit & exiccaverit, ea demum ſanabit & cute obducet.

3. Unguentum hoc in Scrophulis humidis & pure manantibus præcipuè utile eſt, in ſiccis parùm valet, ſed ad Baſilicon & Præcipitatum confugiendum. Habui ex relatione D. *Hulſe.*

Dipsăcus ſativus *J.B. C.B. Ger. Park.* Carduus fullonum *Lob. Garden, or manured Teaſell.* Quamvis ſponte (quod ſciam) non proveniat in Anglia, quia tamen paſſim ad lanificia ſeritur, non omittendum duxi.

C. Dipsăcus ſylveſtris *Park. Ger.* ſylveſtris, aut Virga paſtoris major *C.B.* ſylv. ſive Labrum Veneris *J. B. wild Teaſell, Venus-baſon.* In incultis, itémque ad ſepes & vias.

N. 1. Uſus præcip. in rhagadibus ani ſolidandis [decoctæ in vino] commendatur & in verrucis abigendis. *Schrod.*

2. Aqua quæ in foliorum concavo reperitur, caliginoſis & rubentibus oculis prodeſt; eadem maculas faciei emendat & exterit: Mulierculæ formæ ſtudioſæ uſum ejus optimè tenent. *Trag.*

C. Dipsăcus minor ſive Virga paſtoris *Ger. emac.* ſylveſtris capitulo minore, vel Virga paſtoris minor *C. B.* paſtoris *Park.* paſtoris vulgaris *J. B. Shepherds Rod, or ſmall wild Teaſell.* Ad ſepes, præſertim in humidis & uliginoſis.

✝ Dryoptĕris alba Dodonæi *Ger. emac.* alba *Park.* Adianthum album Plinii *Lob.* Filicula fontana major, ſive

Adianthum album Filicis folio *C. B.* Adianthum album folio filicis *J.B. White Stone-Fern. On old walls and ſhady banks.* Quid ſibi velint Botanici per Dryopterin ſuam albam, fateor me non ſatis clarè perſpicere, utcunque Parkinſonum falſum puto, qui non alia re quàm pedunculorum colore à ſequenti differre ſcribit. Quæ à J.Bauhino deſcribitur, mihi in Anglia nondum viſa eſt.

C. Dryoptĕris nigra *Dod.* Onopteris mas *Ger.* Adianthum nigrum Officinarum *J. B.* nigr. vulgare *Park.* foliis longioribus pulverulentis, pediculo nigro *C.B. Common black Maiden-hair.* In opacis ad radices arborum & fruticum, inque aggeribus umbroſis & muris antiquis paſſim. *Near Cambridge, on Ditton Church-walls.*

† Dryoptĕris Penæ & Lobelii *Ger. emac.* Dryopteris, ſive Filix querna repens *Park.* Filix minor non ramoſa *J.B.* Filix non ramoſa V. ſive querna *C. B. True Oak-Fern. This Mr.Goodyer found on a wet moor or bog, called Wheatrow-moor, where Peat is digged, a mile from Petersfield in Hampſhire.* Accuratam ejus deſcriptionem vide in *Ger. emac.* Non videtur differre à Filice noſtra paluſtri niſi magnitudine ſola, quod fortè ſolo debetur.

Dryoptĕris Tragi *Ger. emac.* Filix ſaxatilis 2, ſive ramoſa nigris maculis punctata *C.B.* ramoſa minor *J.B.* pumila ſaxatilis prima Cluſii *Park. The leſſer branched Female-Fern, or Stone-Fern.* In ſaxoſis, ſed rariùs. *We found it in the ſhady Lanes near Tintern-Abbey in Monmouth-ſhire, and in divers places of Weſtmorland, plentifully.*

Dulcamara, *v.* Solanum lignoſum.

C. Ebŭlus

E

C. EBŭlus ſive Sambucus humilis *C. B. Ger. Park.* Eb. ſive Sambucus herbacea *J. B.* Chamæacte Dioſcoridis *C. B. Dwarf-Elder, Danewort or Wallwort.* Ad vias, inque agrorum limitibus & cœmeteriis. *At Madingley, and by the way to Cherry-hinton, near Cambridge,* &c.

N. 1. Eaſdem dicitur obtinere vires quas Sambucus, eáſque efficaciores. Cortices & ſeminula vim habent educendi aquam. Conferunt igitur in hydrope, arthritide, cæteríſque morbis à ſero ortis. Ad hydropicorum aquas educendas, ab omnibus ferè Medicis & Botanicis celebratur radicis & ſeminum decoctum. Verùm quoniam vehementiùs purgat, corrigi debet.

2. Ad podagricos dolores leniendos valent & folia in lixivio cocta, & externè applicata in fomentis, prout nos etiam in parte experti ſumus. Idem, ſed efficaciùs, præſtat oleum ſeminis per expreſſionem.

3. Decoctum cort. median. hujus vel Sambuci cum ſyrup. Pap. ad ſudores movendos valet. N. B. Narcotica diaphoreticis vel diureticis addita ſudores magis promovent, ut patet in Theriaca & Mithridatio cum Opio. D. *Bowle.*

C. Echium vulgare *C. B. J. B. Park. Ger. emac. Vipers Bugloſs.* In arvis interdum nimis frequens.

Echium marinum *P. B. Sea-Bugloſs. Near a Watermill between the Salt pans and Barwick upon the ſandy baich by the Sea-ſide. This mill is called Scrammerſton mill, and is about a mile and a half from Barwick.* An Bugloſſum dulce ex inſulis Lancaſtriæ *Park?* Folia ei parva, glauca

glauca velut Cerinthes, figurâ ferè foliorum Betæ marinæ ſed minora multo. Flores exigui, cærulei, tubuloſi, ceu Cerinthes, ſed breviores. Singulis floribus 4 ſuccedunt ſemina ut in hoc genere fieri ſolet. Caules infirmi humi procumbentes.

C. Elæagnus Cordi *Lob.* Rhus IV. ſive myrtifolia Belgica *C.B.* Myrtus Brabantica ſive Elæagnus Cordi *Ger.* Rhus ſylveſtris ſive Myrtus Brabantica vel Anglica *Park.* Gale, frutex odoratus Septentrionalium *J. B.* *Sweet Willow, Gaule, Dutch Myrtle.* In paluſtribus putridis, *as in the Fens in the Iſle of Ely*, &c.

N. 1. Hujus folia & ramulos inter veſtimenta ſæpe recondunt tum ad tineas abigendas, tum ad odoris ſuavitatem conciliandam. Flores nonnulli lupulorum vice cereviſiæ incoquunt, qui (ut aiunt) caput tentant, & temulentiam ſubitò efficiunt.

2. Nota ſunt hodie *Theæ* arboris folia è *Sinis* ad nos delata, ex quibus in aqua decoctis cum Saccharo cando conficitur potio non injucunda & ſalubris credita. Cui ſimilem ex foliis hujuſce fruticis exiccatis parari poſſe aiunt. Quin Simon Paullus affirmat ipſius Myrti Brabantici eſſe folia *Theæ* dicta, tam longè petita, ínque tanto apud nos pretio & honore habita: cujus tamen ſententiæ non accedo.

3. Hujus uſu Polonos doctos eſſe enecare pediculos porcorum idem ſibi relatum ſcribit. Si enim ſuibus in haris ſubſternas Chamælæagnum, ſpatio aliquot horarum pediculi intermoriuntur omnes, nec lendes poſt dein animantur. Quin & in ſaltibus in quibus Chamælæagnus creſcit nunquam ſtabulantur aut cubilia ſua habent ſerpentes; imò ne quidem accedere ad eos, multo minùs eos perreptare unquam viſi ſunt.

C. Elaphoboſcum *Matth.* Paſtinaca latifolia 2. ſive ſylveſtris latifolia *C.B.* latifolia ſylv. *Ger. Park.* Germanica ſylveſtris, quibuſdam Elaphoboſcum *J. B.* *Wild Parſnep.* In agrorum marginibus.

N. Non

N. Non aliter quàm cultu à ſativa differre exiſtimat J.Bauhinus,cui tamen aſſentiri non poſſum. Quod ad vires attinet, certè cum ſativa convenit. Nam ut id ſemel dicam, Plantæ cognomines & quæ ejuſdem familiæ ſunt, viribus quoque ut plurimum conveniunt.

.Elatine folio acuminato *Park.* fœmina folio anguloſo *J.B.* 2. ſive folio acuminato in baſi auriculato, flore luteo *C.B.* Elatine altera *Ger. Sharp-pointed Fluellin.* Inter ſegetes,& in arvis demeſſa ſegete,nam ſeriùs floret.

.Elatine folio ſubrotundo *C.B.Park.* mas folio ſubrotundo *J.B.* Veronica fœmina Fuchſii, ſive Elatine *Ger. Female Fluellin, or round-leaved Fluellin or Speed-well.* Cum priore.

N. Succus herbæ expreſſus ejúſve aqua deſtillata, tum intus ſumpta, tum exteriùs applicata ulcera ſerpentia & cancroſa cohibet & perfectè ſanat. Vide de hac re hiſtoriam memorabilem apud Lobelium in *Adv.*p.197.

. Enula campana *Officin.* Helenium *Ger.* vulgare *C. B.* Helenium ſive Enula campana *J.B. Park. Elecampane.* In pratis & paſcuis humidioribus, *As in the Cloſes or Fields about Barton and Madingley, near Cambridge, in great plenty.*

N.1. Radix ſaccharo condita plurimum poteſt adversùs reſpirandi difficultatem, aſthma, veterémque tuſſim: ventriculo inſuper commoda eſt à cœna ſumpta ad coctionem promovendam: Commendatur præterea ut peculiare præſervativum peſtis tempore manè ſumpta.

2. Decoctum radicis à Parkinſono ad ſpaſmum, convulſiones & dolorem iſchiadicum commendatur.

3. Vinum quod ex Helenii radicibus paſſim in Germania paratur, frequenter in potu ſumptum mirificè viſum acuit *J.B.*

4. Enula

4. Enula campana in aqua communi deſtillata ſalem volatilem exhibet ſalis C. C. æmulum tum odore tum virtute. Vide *le Febvre*.

C. Equisētum arvenſe longioribus ſetis *C.B. Park.* ſegetale *Ger.* minus terreſtre *J.B. Corn Horſetail.* In arvis. J. Bauhinus Equiſetum 8, ſeu pratenſe longiſſimis ſetis *C.B.* idem cum hoc facit, cui nos libenter aſſentimur.

C. Equisētum fœtidum ſub aqua repens *C.B. J.B. Park.* 8. ſeu fœtidum ſub aqua repens *Ger. emac. Stinking water Horſetail.* In aquis cœnoſis.

C. Equisētum majus *Lob. Ger.* majus paluſtre *Park.* majus aquaticum *J. B.* paluſtre longioribus ſetis *C. B. The greater Marſh-Horſetail.* In aquoſis. Ad hoc caput reducit J. Bauhinus Equiſeta II. III. & X. *C. B.* adeóque ſpecierum numerum decurtat, & rectè quidem meâ ſententiâ.

C. Equisētum nudum *Ger.* junceum ſive nudum *Park.* X. i.e. foliis nudum non ramoſum ſive junceum *C. B. Naked Horſetail.* In paluſtribus & aquoſis. Hoc ſpecie revera differt à præcedenti, ſiquidem aſperius ſolidiúſque eſt multo, & perpetuò viret, quamvis nos J. Bauhinum ſecuti ejus Aſparagum potiùs eſſe quàm plantam diverſam aliquando ſenſimus, & ſcripſimus. Hæc præcipuè ſpecies eſt cujus junceis virgis materiarii fabri multorum minutorum ligneorum operum veluti pectinum & manubriorum ſcabritiem in nitorem expoliunt.

C. Equisētum paluſtre brevioribus foliis polyſpermon *C.B.* alterum brevioribus foliis *Park.* Equiſeti facie Polygonum fœmina *J.B. Female Horſetail.* In aquis, ſed non ità frequens.

Equisētum omnium minimum tenuifolium *Park. Lob. illuſtr.* VII. ſive ſylvaticum tenuiſſimis ſetis *C. B.* ſylvaticum *Ger.* Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima non aſpera *J.B. Wood Horſetail.* Putamus hanc ſpeciem ipſammet eſſe quam deſcribit Lobelius in Illuſtrationibus

bus plantarum nuper editis Londini,& ex eo Parkinſonus ; & locus enim & deſcriptio conveniunt. Opinatur Parkinſonus hoc eſſe Equiſetum paluſtre longiſſimis ſetis *C. B.* perperàm, cùm ſit Equiſetum ſylvaticum *ejuſdem*, ut præter ſynonyma convincunt tum figura tum deſcriptio quæ habentur ejus in primo *Theat. Botan.* tomo non ità pridem edito. In locis humidis ſylvarum, & ad rivulos, inque paluſtribus: *as in the woods about, and in the new Park at Middleton near Tamworth in Warwick-ſhire ; alſo in ſome Cloſes about Hampſted, and elſewhere.* Setas habet omnium tenuiſſimas & maximè ramoſas, quibus notis ut & lævore ſuo à reliquis ſuæ ſortis facilè diſtinguitur.

Equiſetum ſive Hippuris lacuſtris foliis manſu arenoſis *Geſn.* Hippuris coralloides *Ger. emac. On a bog by Smochall, a Wood nigh Bathe. Doctor Johnſon.*

N. 1. Vulnerarium eſt, inſpiſſat,aſtringit,Uſus præcip. in hæmorrhagiis ſiſtendis, in dyſenteria, exulceratione & vulneratione renum, veſicæ & inteſtinorum tenuium, in profluvio muliebri. *Schrod.* Præcipua in eo eſt vis adſtrictoria.

2. Ruſticæ mulieres eo utuntur ad purganda vaſa ſtannea æneáque, atque etiam lignea, hinc ob aſperitatem ſuam *Shave-graſs* Anglicè dicitur.

Erica baccifera *Matth.* baccif. procumbens *Ger.* baccif. Matthioli *J. B.* baccif. nigra *Park.* baccif. procumbens nigra *C. B. Berry-bearing heath. On the Moors and Fells in Stafford-ſhire, Darby-ſhire, York-ſhire,&c. Alſo on the black heathy grounds in Warwick-ſhire, &c. The Country people call the berries Crow-berries and Crake-berries, Crake ſignifying a Crow in the Northern dialect.*

Erica pumila altera Belgarum *Lob.* Brabantica folio Coridis hirſuto quaterno *J. B.* pumila Belgarum Lobelli, ſcoparia noſtras *Park.* folio Coridis 13 *Cluſ.* folio Coridis 7, ſive ex rubro nigricans ſcoparia *C. B.* major flore purpureo *Ger. emac. Low-Dutch-Heath, or Broom-heath.* In ericetis locis humidioribus. Huc

etiam puto referendam Ericam Anglicam parvam capitulis hirſutis *J. B.* quam ſe à D. Petro Turnero ex Anglia ſiccam accepiſſe ſcribit. In hac folia hirſuta quaterno ordine caules veſtiunt. Flores in ſummitatibus ramulorum conferti, ampli, pallidè purpurei. Quid velit C. Bauhinus per Ericam ſuam hirſutam Anglicam non intelligo, cùm illam ſpeciem neque ego uſpiam vidi in Anglia, neque à quoquam audivi illam ſponte hîc provenire.

Erica foliis Corios multiflora *J. B.* maxima purpuraſcens longioribus foliis *C. B* Coris folio maxima purpuraſcens *Park.* Juniperifolia Narbonenſis densè fruticans *Lob.* *Juniper, or Firreleaved heath, with many flowers. By the way-ſide going from Helſton to the Lezard-point in Cornwal, plentifully.* Eandem obſervavi in Gallia Narbonenſi eundo à Monſpelio hìnc verſus Pedenatium, indè verſus montem Lupi.

Erica ſupina maritima Anglica *Park. Lob. Engliſh low Sea-Heath. I have found this in ſeveral places, as in Loving-land, juſt over the Water at Yarmouth, and in the Marſhes about Thurrington in Eſſex,* &c.

Erica tenuifolia *Ger.* virgata ſive ſexta Cluſii *Park.* pumila calyculato Unedonis flore *Lob.* humilis cortice cinericeo, Arbuti flore *C. B.* ramulis ternis, floribus ſaturatioribus purpureis *J. B. Fine-leaved Heath.* In incultis & ericetis. Flores non in ſummitatibus duntaxat ramulorum exiſtunt, ſed ſecundùm eorum longitudinem.

C. Erica vulgaris *Ger. Park.* folio Myricæ I, ſive Erica vulgaris glabra *C. B.* vulgaris humilis ſemper virens flore purpureo & albo *J. B.* In ericetis. Variat nonnunquam floris colore, ut & hujus generis reliquæ. *Common Heath.*

Erica vulgaris hirſuta *Ger.* myricæ folio hirſuta *C. B.* myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſio *J. B.* vulgaris hirſutior *Park. Common rough-leaved Heath.* Locis incultis ſupra Windeſoram invenit Cluſius. Qui

&

& paſſim occurrit non minùs frequens quam vulgaris glabra, à qua, noſtrâ ſententiâ, non differt ſpecificè, cum ei præter hirſutiem per omnia ſimilis ſit; Nam glabra quoque alibi elatior eſt, alibi humilior, & flore nunc dilutiore, nunc ſaturatiore, ac proinde notæ illæ Cluſii nihil valent.

N. 1. Tum ſuccus tum aqua florum deſtillata ruborem oculorum tollit, & dolorem mitigat: quin & colicâ laborantibus utiliter exhiberi expertus eſt Tragus.

2. Fomenta & balnea ſudatoria è floribus confecta, podagricis & paralyticis membris conducere creduntur.

3. Aqua in qua herba decocta eſt, pota & in balneo uſurpata, valet ad veſicæ calculos comminuendos, & expellendos; experimento Matthioli.

4. Oleo ex Ericæ floribus confecto ad tollendos herpetes fœdos & inveteratos totam faciem occupantes, Rondeletium magno ſucceſſu uſum, ſcribit Cluſius.

5. Nec mel quod de hujus floribus legunt apes noſtrates adeò improbum eſt, ut ſcribunt Dioſcorides & Plinius, ſed paulò duntaxat coloratius.

6. Quomodo in Scotia parietes tum caſarum ruſticarum tum hortorum extruant Ericâ, vide apud *J.B.* Ovium gregibus hyberno tempore pabulum præbet, & ignibus fovendis inopiâ lignorum inſervit.

C. Erūca aquatica *Ger. emac. Park.* Eruca quibuſdam ſylveſtris repens floſculo parvo luteo *J. B.* An Eruca ſylveſt. minor luteo parvóque flore *C. B?* *Small-Water-Rocket.* Ad fluvios & foſſas.

Erūca marina *Ger.* marina Anglica *Park.* Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina & Rhaphanus marinus *J. B.* Eruca maritima Italica ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili *C. B.* *Sea-Rocket. On the ſandy ſhores in many places.* Parkinſonus Erucam maritimam Italicam ab Anglica diſtinguit: Nos non ſeparamus. Deſcriptiones enim & tituli illius huic benè conveniunt.

Erūca ſylveſtris *Ger. Dod.* ſylv. vulgarior *Park.* ſylv. major lutea caule aſpero *C. B.* tenuifolia perennis flore luteo *J. B. Wild Rocket.* In muris & ruderibus multis in locis; *as upon the walls of Yarmouth, Cheſter, Taunton-caſtle,* &c.

Erūca Monenſis laciniata lutea. *Jagged yellow Rocket of the Iſle of Man.* An Eruca ſylv. minor lutea Burſæ paſtoris folio *C. B? We found it plentifully, going from the landing-place at Ramſey to the Town.*

N. Eruca calfacit & ſicc. intenſé, Uſus præcipuè in Venere ſtimulanda, Apoplexiâ præſervandâ. Extrinſecùs impoſita radix extrahit oſſicula fiſſa. Pituitam è cerebro prolicit in apophlegmatiſmis. *Schrod.*

Eryſimum latifolium Neapolitanum *Park.* IV, ſive latifolium majus glabrum *C. B. Broad-leaved Hedge-Muſtard of Naples.* Circa Londinum variis in locis, præcipuè in aggeribus terrenis inter Urbem & *Kenſintong.* Ex quo Urbs incenſa eſt annis 1667. & 1668. intra muros ipſos in ruderibus circa templum S. Pauli copioſiſſime provenit. Vidimus & in muris Bervici.

C. Eryſimum vulgare *C. B.* Er. Dioſcoridis Lobelio *Ger.* Tragi, floſculis luteis juxta muros proveniens *J. B.* Irio ſive Eryſimum vulgare *Park. Hedge-Muſtard.* Ad ſepes & muros.

N. 1. Lobelius tantas ei attribuit dotes, quæ aſthmaticis & farctui pulmonum, vocíq; raucæ etiam diuturnæ & propè invictæ ſunt adeò præſenti præſidio, ut fidem fermè ſuperent. Vide *Adv. Lob.*

2. Uſus præcip. in mucilagine contumaci pulmonum atque tuſſi chronica: extrinſecùs in Cancro non exulcerato tumoribúſque renitentibus.

Eryngium marinum *Matth. Dod. Ad. Lob.* (cui & Acanos Plinii) *Ger. Park. J. B.* maritimum & Geſn. hort. *C. B. Sea-Holly, or Eringo.* In litoribus arenoſis.

Eryngium vulgare *J. B.* vulg. & Camerarii *C. B.* Mediterraneum *Ger.* Mediterraneum ſive campeſtre *Park.*

Common

Common Eringo. On a rock which you deſcend to the ferry, from Plymouth over into Cornwall: It was ſent me by Mr. Thornton, who obſerved it not far from Daventry in Northampton-ſhire beſide the old Roman way called Watling-ſtreet, near a village called Brook-hall.

N. 1. Epatic. nephritic. & alexipharm. eſt. Uſus præcip. in obſtructis menſibus, urinâ, hepate, veſicâ biliariâ, &c. & hinc in ictero. *Schrod.*

2. Radix Eryngii marini Saccharo condita apud nos in frequenti uſu eſt, & cenſetur Veneris incentiva, utilis adverſus peſtem & aeris contagionem, tabidis & macilentis valdè proficua. Valet inſuper & ad luem Veneream.

C. Eſula exigua Tragi *Ger. emac.* Tithymalus cypariſſias 3, i. e. Tithym. ſive Eſula exigua *C. B.* Tithym. leptophyllos *Park.* minimus anguſtifolius annuus *J. B.* *Dwarf-Spurge, or ſmall annual Spurge.* Inter ſegetes.

C. Euonymus vulgaris *Park.* I, ſeu vulgaris granis rubentibus *C. B.* Euon. Theophraſti *Ger.* Euon. multis, aliis Tetragonia *J. B.* *Spindletree, Prickwood.* Maio floret, appetente autumno ſiliquæ quadrangulæ purpureo tinguntur colore.

N. 1. Hujus tres quatuórve baccæ tam per vomitum quàm per ſeceſſum purgant. Pulvis exiccatarum in uſu eſt apud noſtrates mulierculas ad pediculos interimendos, & furfures capitis abſtergendos.

2. Ex hujus ligno fuſi muliebri netu celebres in Germania detornantur, unde nomen *Spindletree.*

C. Eupatorium cannabinum *Park.* *C. B.* cannab. mas *Ger. emac.* adulterinum *J. B.* Eupat. Avicennæ creditum *Cam.* *Common Hemp-Agrimony, or Dutch-Agrimony.* Ad rivos & aquas fluentes.

C. Eupatorium aquaticum folio integro *Park.* Eupat. cannab. fœminæ varietas altera *Ger. emac.* Eupat. 3, ſive Cannabina aquatica folio non diviſo *C. B.* Verbeſina pulchriore flore luteo *J. B.* in Append.

tom. 2. *Water-Hemp-Agrimony, with an undivided leaf.* In aquis. *In Cambridge-ſhire we firſt obſerved it in the ditches, near the great Bridge at Audry-cauſſey in the Iſle of Ely. It is very common by Rivers ſides, and in watry places.*

C. Eupatorium cannabinum fœmina *Ger.* aquaticum duorum generum *Park.* 2, ſive Cannabina aquatica folio tripartitò diviſo *C. B.* Verbeſina ſive Cannabina aquatica flore minùs pulchro elatior & magis frequens *J.B. Water-Hemp-Agrimony with a yellow flower.*

N. 1. Mas calf. & ſicc. ſaporis eſt amariuſculi, Epatica & vulneraria. Uſus præcip. in cachexia, catarrhis & tuſſi, in urina & menſibus retentis, &c. Extrinſecùs è nobiliſſimis eſt vulnerariis. *Schrod.*

2. Radicibus vim purgatricem ineſſe ſuo experimento confirmat Geſnerus, cui earum decoctum vomitum excitavit.

3. In Belgio Ruſtici feliciter icterum curant hujus plantæ decocto. *D. Regemorter* in MS.

C. Euphraſia *J. B. Ger.* vulgaris *Park.* Officinarum *C. B. Eye-bright.* In paſcuis.

N. 1. Suffuſionibus & caligini oculorum conducit quoquo modo ſumpta, ſive intus ſicca in pulvere, ſive recens contuſa & impoſita. Memoriam etiam roborat. Ad eadem valet & ſuccus expreſſus, & aqua ejus deſtillata ſive intus ſumpta, ſive exteriùs applicata. ℞. Macis ℥ ß. Euphraſiæ ℥ ii. Fiat pulvis ſubtiliſſimus. Doſis factis debitis evacuationibus ʒ ii. valet ad Scotomiam & imagines. Maroldus pulverem Doctoris Elidæi eum appellat. Fuchſius in catarrhactis ſeu ſuffuſionibus commendat. D. *Hulſe.*

2. Herbam vino decoctam ac propinatam morbo arquato utiliſſimam ſe comperiſſe ſcribit Tragus.

Euphraſia lutea latifolia paluſtris. *Great yellow Eye-bright.* In agri Cornubienſis occidentaliori parte ad rivos & in paluſtribus copioſé. Cùm putem hanc plantam nondum

nondum deſcriptam eſſe, deſcriptionem à me factam adjicere non pigebit. Cratæogono Euphroſynes facie ſeu Criſtæ galli non multum diſſimilis eſt. Radix ei ſimplex, alba, ſapore nullo inſigni. Caulis pedalis, rotundus, hirſutus. Folia nunc bina ex adverſo, nunc alternatim in caule creſcunt, nullis pediculis, Criſtæ galli aut Cratæogoni Euphroſynes foliis ſimilia, è latâ baſi in tenuem mucronem ſenſim deſinentia, digitum nonnunquam aut ſeſquidigitum longa, per margines dentata, rugoſa. Ex alis foliorum emergunt flores Fiſtulariæ, galeati, flavi, labello latiuſculo & in 3 lacinias diviſo, è calyce oblongo, ſtriato, in 4 ſegmenta expanſo. Continet autem calyx vaſculum ſeminale oblongum, in binas cellulas ſeu loculamenta diviſum, habens in apice ſtylum prælongum à flore relidum. Semen exiguum, rotundum, ruffum. Tota planta (cùm in ſtatu eſt) glutine quodam ſeu lentore viſcoſo madet. Floret Julio & Auguſto. Primò obſervavi circa oppidum S. Columbi, & deinceps in Occidentalioribus Cornubiæ plurimam. Huic admodum ſimilis eſt ſi non eadem Criſtæ galli affinis Romana planta ſive Criſta galli major Italica *J. B.*

Euphraſia rubra, *v.* Cratæogonon Euphroſynes facie.

F

C. Faba major vulgaris *Ad.* major hortenſis *Ger. Park.* Faba, cyamos leguminoſa *J. B.* Boona ſive Faſelus major *Dod. Great Garden-beans.* Color ſeminis variat: plerunque albus eſt, interdum verò ruber.

C. Faba minor ſive equina *C. B.* minor ſylveſt. *Park.* 3, ſive communis *Ger. emac. Field-beans, or Horſe-beans.* Seritur in agris.

N. 1. Farina fabarum emplaſtica eſt, refrigerat, ſiccat, incraſſat, exterget; utilis intra corpus in Diar-

rhœa, Lienteria, &c. extra in maculis à ſole contractis aliiſque cutis ſordibus extergendis (ſi illâ fricentur) in ſugillatis diſcutiendis. Aqua deſtillata ex floribus diuretica eſt, maximéque uſûs in maculis faciei extergendis, eâque fucandâ. *Schrod.*

2. Symbolum illud Pythagoricum Ἀπὸ κυάμων ἀπέχεσθε variè interpretantur Autores. Alii de Fabis ſimpliciter accipiunt, à quibus ideò abſtinere præcipit Pythagoras, quia ſunt flatulentæ, Veneris incentivæ, & mentis tranquillitati contrariæ, inſomnia turbulenta excitantes; vel ut alii volunt (teſte *Plinio* lib. 18. cap. 12.) quia mortuorum animæ ſunt in iis, & quia in floribus earum literæ lugubres reperiantur. Alii κυάμους ſymbolicè & ænigmaticè teſticulos appellatos aiunt, quia ſunt αἴτιοι τοῦ κύειν, unde non à Faba comedenda (quâ ipſe frequenter veſcebatur) ſed à rei Venereæ proluvio voluiſſe Philoſophum homines deducere. Tandem alii à muneribus Reip. tractandis abſtinendum interpretantur. Nam Veteres vice calculorum in magiſtratibus eligendis Fabis utebantur.

3. An Boona ſive *Bean* ſit Veterum Faba, non levis eſt inter Botanicos controverſia. Vide ſis Dodonæum & J. Bauhinum. Certè Veterum faba parva fuit & rotunda, ut patet ex innumeris ferè locis Theophraſti, Dioſcoridis, &c. E contra impoſſibile ferè eſt, certè vix credibile, quòd legumen adeò vulgare & quotidiani uſûs, in deſuetudinem abierit, aut nomen mutaverit, inque ejus locum & nomen Boona ſucceſſerit nemine conſcio. Hæc enim nobis pro Faba, & Faba à Latinis pro κυάμῳ unanimi conſenſu tradita eſt. Totâ Inſubriâ & Liguriâ recentes Fabæ vendentium voce appellantur Baianæ. *Hermol.* Unde (ut veriſimile eſt) & noſtrum & Germanicum *Bean* ſive *Boon*.

Fagus *Ger. Park. C. B. & aliorum.* Fagus Latinorum, Oxya Græcorum *J. B. The Beech-tree.* In Meridionalibus Angliæ, viz. Cantio, Suſſexia, Southamptonia,

nia, &c. vulgatiſſima, unde miramur Jul. Cæſarem in *Comment.* Fagum Britanniæ denegâſſe.

N. 1. Hujus lignum in tenuiſſimas laminas flexiles diſſectum, enſium vaginis firmandis interſeritur. *J. B.*

2. Folia recentia tuſa & impoſita calidis tumoribus proſunt, eóſque diſcutiunt. Aqua quæ in cavis Fagis & quercubus quandoque reperitur, ſingulare eſt remedium ad omnis generis ſcabiem, lichenas, impetigines. *Trag.*

3. Faginâ glande delectantur & ſaginantur glires, mures, ſciuri, aviculæ, ac etiam ſues. Nobis obſervatum, fagineam glandem potiſſimùm virentem & nondum exiccatam, ſi paulò copioſius comedatur, Lolii inſtar caput tentare. *J. B.*

C. Ferrum equinum Germanicum ſiliquis in ſummitate *C. B.* equinum comoſum *Park.* Ornithopodio affinis vel potiùs Soleæ aut Ferro equino herba, *J. B.* *Tufted Horſe-ſhooe vetch. On the chalky grounds about Gogmagog-hills, and in the like places.*

C. Fegopyrum *Dod.* Tragopyron *Ger. emac. Park.* Fagotriticum *J. B.* Eryſimum Cereale *C. B.* *Back-wheat, in ſome places called Brank, in others Crop.* In Suffolciæ maritimis, inque Eſſexia circa Colceſtriam, & alibi.

N. Uſus hujus ad pultes & panem etiam pro plebeiis; ad pullos ſaginandos: quin & è ſeminibus oleum exprimitur in Belgio.

C. Feſtūca avenacea ſterilis elatior *C. B.* Bromos herba ſive Avena ſterilis *Park.* Bromos ſterilis *Ger.* Ægilops Matthiolo fortè *J. B.* *Great wild Oat-graſs.* Ad ſepes.

C. Feſtūca avenacea hirſuta paniculis minùs ſparſis. Gramini murali Dalechampii ſimile ſi non idem *J. B.* *Rough Oat-graſs, with more compacted panicles.* Gramen hoc, quo nihil in Anglia frequentius in muris & agrorum marginibus, ſatis bene reſpondet deſcriptioni J. Bauhini; cauleſ enim habet vel pedales vel etiam

cubitales

cubitales & altiores pro ratione ſoli in quo creſcit. Folia ad genicula hirſuta plerunque & ferè caneſcentia. Juba diſtichon habet partium texturam ſpicas breves imitatam, ariſtis mollibus brevibus glumas etiam molles ſtriatas plurimùm hirſutas armantibus, ſquammatim incumbentes, & ſtrigoſiores quidem quàm Graminis *du Gros*, ſatis tamen turgidas. Plerique Botanici videntur hoc genus confundere cum gramine *du Gros J. B.* cùm reverâ inter ea ſpecifica interſit differentia. Figura Feſtucæ alterius apud Dodonæum, quæ occurrit etiam in Lobelio ſub titulo Bromi ſterilis alterius, in Gerardo ſub tit. Bromi alterius,& in Parkinſono ſub tit. Avenæ ſterilis minoris, meliùs convenit plantæ de qua agimus quàm Gramini *du Gros*. Spicæ tamen nonnihil pendulæ pinguntur, cùm in hac ſpecie plerunque erectiores ſint.

Feſtūca altera *Dod.* Gramen Feſtucæ I, ſive Feſtuca graminea glumis hirſutis *C. B.* At glumæ in noſtra ſunt glabræ. Gramen *Gros* Montbelgardenſe *J. B. Drank. or Oat-graſs, with larger and more ſparſed panicles. Found among Corn in the Iſle of Man, and upon Dorſthill-hill, not far from Tamworth in Warwick-ſhire.* Hanc ſpeciem extra ſegetes non obſervavi neque in Anglia,neque in exteris regionibus. A præcedenti differt, quòd paniculæ habitiores ſint,magis ſparſæ & dependentes, minúſque hirſutæ. Icones *C. B.* & *J. B.* huic optimè conveniunt, deſcriptiones aberrant in eo quod glumas hirſutas faciant, quæ huic omnino glabræ ſunt, ni malè memini. Lobelius, Gerardus, & Parkinſonus, videntur ſpecies haſce confudiſſe.

C. Feſtūca utriculis lanugine flaveſcentibus *C.B.* Ægilops bromoides *Ger. emac.* Ægil. bromoides Belgarum *Park.* Æg. quibuſdam ariſtis recurvis, ſive Avena piloſa *J. B. Bearded-wild-Oats, or Haver.* Inter ſegetes. Harum vires nondum ſunt exploratæ.

C. Filipendŭla *Ger. J. B.* vulgaris *Park.* vulgaris, an Molon Plinii *C. B?* Oenanthe vulgaris *Ad. Common Dropwort,*

Dropwort. In pratis & paſcuis montoſis.

N. 1. Attenuat, ſubaſtringit, diſcutit, diuretica eſt. Uſus præcip. in Tartareâ mucilagine pulmonum, urinâ retentâ, calculo renum & veſicæ, colicâ flatulentâ, albo mulierum profluvio. Extrinſecùs in tumore hæmorrhoidum. *Schrod.* Commendant quoque pulverem radicis cum melle aut ejus decoctum adversùs morbum comitialem.

2. Radix Filipendulæ in lochiorum nimio fluxu uſûs eſt eximii. *D. Needham.*

C. Filix fœmina *Ger.* fœm. vulgaris *Park.* major & prior Trago; ſive ramoſa repens *J. B.* ramoſa major pinnulis obtuſis non dentatis *C. B. Female-Fern, or common brakes.* Ubique nimis frequens.

Filix florida ſive Oſmunda regalis *Ger.* Oſmunda regalis ſive Filix florida *Park.* Filix ramoſa non dentata florida *C. B.* F. floribus inſignis *J. B. Water-Fern, or flowring-Fern, or Oſmund-Royal.* Variis in locis. *I have obſerved it in boggy places in moſt Countries I have paſſed through, as in Middleſex, Suffolk, Cornwal, York-ſhire, and Weſtmorland, in boggy and wet grounds, in the valleys, among the mountains, abundantly; and in the like places in Wales; and where I now am at Middleton in Warwick-ſhire, by the pale of the new Park. It grows very plentifully on the Rocks about the Iſle of Man.*

Filix marina Anglica *Park.* Filicula petræa fœmina, ſive Chamæfilix marina Anglica *Ger. emac.* Filicula maritima ex inſulis Stœchadibus *C. B. Dwarf-Sea-Fern. On the Rocks about Preſtholm-Iſland near Beaumaris, and at Llandwyn in the Iſle of Angleſey, and about the Caſtle of Haſtings in Suſſex; alſo on the Church at Aberdaren in Carnarvan-ſhire, and elſewhere.*

C. Filix mas *Ger.* mas vulgaris *Park.* non ramoſa 3, ſive dentata *C. B.* F. vulgò mas dicta ſive non ramoſa *J. B. Male-Fern.* Hæc vulgaris eſt notitiæ, & ubique in Anglia frequens.

N. Radix hujus generis mulieribus inimica; ſterilitatem

litatem enim facit, conceptionem impedit, &c. *Trag.*

2. Quòd ſi equus conciderit,neſciatúrque quâ ægritudine laboret,particula hujus radicis linguæ ejus ſubjiciatur; quo facto equus confeſtim utrinque dejiciet excrementa, rursúſque conſurget; id quod ipſe ita ſe habere comperi. *Trag.* Mirum hoc ſi modò verum.

C. Filix mas ramoſa pinnulis dentatis. *Ger. emac. Branched-male-Fern, with indented leaves.* In umbroſis, præſertim ſabuloſis aut petræis ubi aquæ ſcaturiunt.

Filix mas non ramoſa pinnulis anguſtis raris profundè dentatis *Ger. emac.* mollis ſive glabra, vulgari mari non ramoſæ accedens *J. B? Male Fern, with thin-ſet deeply-indented leaves.* Et hæc iiſdem cum priore in locis invenitur, plus tamen gaudet aquoſis.

Filix mas non ramoſa pinnulis latis auriculatis ſpinoſis. *Ger. emac.* An Filix Lonchitidi affinis *J. B?* mas aculeata major *C. B. Prickly male Fern.* In umbroſis & aggeribus foſſarum.Hæc ſpecies nonnihil variat,cum & ſine auriculis.

C. Filix paluſtris ſeu aquatica. An Filix minor non ramoſa *J. B?* Tum deſcriptio, tum locus conveniunt. *Marſh or water male Fern.* Filici mari communi ſimilis eſt, ſed plerunque minor, pallidior, & ſublutea: pinnulæ quoque circum oras minime ſunt dentatæ. In paluſtribus & aquoſis.

Filix pumila ſaxatilis altera Cluſii *Park.* ſaxat. 3, ſive non ramoſa, nigris maculis punctata *C. B. Male ſtone-Fern.* In montibus ſaxoſis Derbienſibus, Eboracenſibus & Weſtmorlandicis copioſé. A præcedenti natalibus & magnitudine ſua præcipuè differt; illâ enim multò minor eſt.

Filix ſaxatilis caule tenui fragili. An Filix ſaxatilis criſpa *Park?* Saxatilis IV, ſive Alpina criſpa *C. B? Fine-cut Stone-Fern, with ſlender and brittle ſtalks. Upon old Stone-walls and Rocks, in the Mountains of the Peak in*

Darby-

Darby-ſhire, and the Weſt-riding of York-ſhire, and in Weſtmorland.

Filicula montana florida perelegans, ſeu Adianthum album floridum. *Small flowring Rock-Fern. At the bottom of Stone-walls, made up with earth, in Orton-Pariſh, and other places of Weſtmorland, plentifully.*

Radix ei firmiter in terram depacta plurimis fibris rufeſcentibus conſtat, guſtui amara. Folia ex eadem radice multa longis pediculis inſident, palmaribus ſc. aut ſemipedalibus ſatis firmis, glabris, virentibus; ipſa quoque obſcuriùs virentia quam reliquarum hujus generis, Adianthi albi folia magnitudine & diviſura ſua nonnihil imitantia, majora tamen atque profundiùs & argutiùs ſecta. Sunt autem duarum formarum, alia ſegmentis latioribus conſtant, ſúntque tenuiter inciſa, & Petroſelini criſpi folia quadantenus referunt: alia ſegmentis longis anguſtis, ad margines undique reflexis, granuloſis & flores dictos Oſmundæ regalis referentibus. Sapor foliorum acris & mordax.

N. 1. Filix ſplenetica eſt & amara, ſubaſtringit, aperit. Uſus præcip. in obſtructionibus viſcerum, inprimis lienis & uteri. Extrinſecus commendatur ad ambuſta [extracta mucilago] Gravidis infenſa cenſetur. *Schrod.*

2. Armoricos & Neuſtriorum ultimos qui vaſtas ſylvas colunt, in frugum inopia è radice Filicis panem conficere notum eſt ex Dalechampii relatione; ejuſdémque cineribus vitrea vaſa coloris viridis & ſubobſcuri fingunt.

3. Filicis floridæ radix ad hernias & ulcera exploratiſſimi commodi eſt, quinetiam pars ejus media ſubcandida efficaciſſima putatur non modò vulneratis, ſed & cæſis, ruptis, ex alto deturbatis, decocta vel etiam tuſa & cum aliquo liquore ſumpta. Rachitidi morbo remedium præſtantiſſimum & quaſi proprium aut ſpecificum cenſetur, cui percurandæ vel ſola hæc radix ſufficiat. In Rachitide uti ſoleo conſerva Aſparagorum

gorum ſeu germinum teneriorum & primò erumpentium hujus, ut & Filicis maris, vel Aſplenii, vel Phyllitidis. *D. Bowles.*

4. Radix [Filicis fœm. vulg. intellige] lumbricos longos & latos enecat quorum præſentiſſima peſtis eſt. Doſ. ℨ i. Has Filicis radices inter ſecretiſſima ſecreta adversùs lumbricos habent & venditant Agyrtæ, Antonius Battus inter rariora ſua ad ambuſta omnia radicem Filicis prodeſſe obſervavit, ſi ſequenti ratione ſubigatur. ℞. Rad. Filicis q. ſ. Ex contuſis ſuccum exprime, vel in defectu recentium radicum ſume exiccatas, & affunde aq. roſaceam vel aliam communem, tunc per expreſſionem ſuccus mucilaginoſus exprimatur. Hic præ omnibus aliis remediis mirificè prodeſt. Item, Incolæ inſulæ *Fero*, (ut à fide dignis accepi) radices Filicis in cereviſia coquunt, certóque experimento hoc decoctum adversùs calculum uſurpant. *Simon Paullus.* Quod ad ambuſta attinet, Tragus etiam mucilaginem radicis mirificè conferre ſcribit, ubi reliqua omnia medicamenta auxilium negant.

5. Filicem reliquáſque herbas capillares ſemine carere affirmant Veteres, Theophraſtus, Dioſcorides, Plinius, Galenus, alii ; è Recentioribus Dodonæus, Spigelius in *Iſagoge.* Semine donatam eſſe Johnſonus apud *Ger.* Parkinſonus in *Theat.* Bauhinus uterque, Tragus, aliique. Volunt autem ſemen adnaſci averſæ foliorum parti in punctis illis aut lineolis pulverulentis ferrugineíſve, quæ ibi viſuntur, quamvis adeò minutum ſit, ut viſum fugiant granula ejus ſingularia. Quid quod D. Goodyerus referat, ſe aliquoties vidiſſe ſub veteri & adulta Filice juvenes tenellas & recens natas Filiculas, à ſemine deciduo (ut veriſimile eſt) ortas. Quæ verò circumferuntur de collectione ſeminum Filicis, quam quidam ipſo ſolſtitiali die, alii vigiliis S. Joannis Baptiſtæ inſtituendam aſſerunt linte-

is

iis ſubſtratis, frivola ſunt, ſuperſtitioſa, nec memoratu digna.

† Flos Adonis *Park.* F. Adonis flore rubro *Ger.* F. Adonis vulgo, aliis Eranthemum *J. B.* Adonis ſylveſtris flore phœniceo ejúſque foliis longioribus *C. B.* *Adonis flower, Red Maithes. This is ſaid to grow among the Corn in Kent, and in the Weſt-part of England. I could never yet eſpy it.*

Fœniculum vulgare *Ger. Park.* vulg. Germanicum *C. B.* vulg. minus acriore & nigriore ſemine *J. B.* *Common Fennel. Upon the banks by the Sea-ſide in Cornwal towards the lands end plentifully, alſo upon the chalky cliffs at the Weſt-end of Pevenſey marſh in Suſſex, and elſewhere.*

N. 1. Seminum pulvis cum ſaccharo manè quotidie jejuno ventriculo ſumptus viſum acuit. Ad caliginoſos oculos hoc ſemine nihil efficacius (inquit Tragus) Idem præſtat ſuccus foliorum aut aqua deſtillata oculis indita.

2. *Semen* ventriculum roborat, nauſeam ſedat, flatus diſcutit, ſecundùm tritum illum verſiculum, *Semen Fœniculi reſerat ſpiracula culi.* Medicamentis thoracicis admixtum aſthmaticos juvat, venenis adverſatur.

3. *Folia* in aqua hordei decocta lac nutricibus augent. Quin & foliorum aut ſeminis decoctum dolores nephriticos lenit, urinam movet, calculum pellit.

4. *Radices* menſes provocare, obſtructiones hepatis & lienis reſerare, ictero mederi dicuntur.

5. Herba tota juſculis & ſorbitionibus incocta ad corpus obeſum extenuandum utilis eſſe perhibetur.

6. Germina Fœniculi teneriora antequam excauleſcant, cum ſuperna radicis particula,unde ſci.emergunt, deciſa, cum oleo ac pipere menſis ſecundis adjiciunt Itali & Narbonenſes Galli, eodem modo quo Apium dulce. v. ſupra.

C. Fragaria *Ger.* vulgaris *Park. C. B.* Fragaria ferens

Fraga

Fraga rubra *J. B. Common Straw-berry.* In ſylvis.

C. Fragaria minimè veſca *Park.* minimè veſca ſive ſterilis *Ger emac.* 7, ſive ſterilis *C. B.* non fragifera vel non veſca *J. B. Barren Straw-berry.* In paſcuis & ericetis.

† Fragaria fructu hiſpido *Ger. emac. Rough Straw-berry. Found by John Tradeſcant the elder in a womans garden about Plymouth, whoſe daughter gathered it abroad, and planted it there.* Eſt tamen, ut opinor, luſus potiùs naturæ quàm ſpecies diſtincta.

N. 1. Fraga refrigerant & humectant, venenis reſiſtunt, picrocholis conveniunt & ſiticuloſis; ſed copioſiore cibo caput tentant, & in ventriculo putreſcere apta ſunt, ac proinde in febribus ab iis abſtinendum.

2. Aqua fragorum deſtillata cor confortat, vitia thoracis expurgat, morbum arquatum diſcutit, ſanguinem purgat & emendat: ulceribus oris & anginæ auxiliatur gargariſatu, faciei ruborem & maculas tollit collutu; calculum renum comminuit. Aquam ex infuſione Fragorum in aqua ardente ad calculum efficaciſſimam vide apud *J. B.*

3. Herba refrigerat & ſiccat moderate, diuretica eſt uſûſque crebri in ictero, ut & in gargariſmis & balneis, in cataplaſmatis, &c. ad ſiſtendos ſanguinis fluxus, ad dyſenteriam, ulcera ſordida purganda; ad catarrhos & deſtillationes cohibendas.

4. Hujus Decoctum cum tota (ut loqui amant Medici) h. e. plantæ integræ cum foliis, radicibus & flagellis, optimo cum ſucceſſu ictericis propinatur vel ſeorſim, vel aliis huic malo propriis medicamentis admixtum. *M. Rulandus* poſt corpus extracto Eſulæ purgatum illud præſcribere ſolebat hac formulâ. ℞. Fragariæ M. iii. Paſſularum exacinatarum ℥ iiii. bulliant in aq. font. ad ſufficientiam, & bibe.

C. Fraxinus

Fraxinus *Ger.* vulgaris *Park.* I, ſive excelſior *C. B.* prior & Βουμελία Theophraſto *ejuſdem.* Fraxinus vulgaris, Μελία Dioſcoridis, Μελίας genus excelſum & procerum Theophraſto *J. B.* *Common Aſh-tree.* In ſylvis & ſepibus.

N. 1. Folia ſiccant validè, curántque ictus ſerpentum, ſed usûs ſunt rarioris. De antipathia inter ſerpentes & hujus arboris ramos foliáque, mira refert Plinius, quæ quoniam ſe expertum affirmat, aſcribere non pigebit. Tanta eſt vis, inquit, ut nè matutinas quidem occidentéſve umbras, quum ſunt longiſſimæ, ſerpens arboris ejus attingat, adeò ipſam procul fugiat. Experti prodimus; ſi fronde ea gyro claudatur ignis & ſerpens, in ignem potiùs quam in Fraxinum fugere ſerpentem, &c. *Plin. hiſt. lib.* 16. *cap.* 13. M. Charas in Experim. de Vipera nuper editis Gallicè, pag. mihi 114. aſſerit ſe facto circulo è foliis Fraxini qui habuerat circa tres pedes Diametri, viperam vivam in eum immiſiſſe, quæ folia (ut videtur) nihil verita illico ſub iis ſeſe occultatum ivit.

2. Cortex & lignum ſiccant itidem & attenuant, ſplenis duritiem ſpecificè emolliunt, diuretica ſunt & lithontriptica, eáq; non è poſtremis. *Schrod.* Sal Fraxini ſudores movere dicitur,

3. Semen calfacit & ſiccat valide, conducit epaticis, pleuriticis, calculoſis. Chymici moderni, & præ cæteris *Glauberus*, ad calculum conterendum miris illud præconiis extollunt. Quin & Veneris incentivum eſſe dicitur.

4. Pulvis linguæ avis maturæ, h. e. Fraxini ſeminum, ad lienem tumidum, icterum & hydropem remedium eſt præſtantiſſimum. *D. Bowle.*

5. Ex hujus ramis & foliis etiam [in Calabria] æſtivis menſibus exudat manna, & in granula ſolis calore concreſcit. Nam Mannam vulgarem Officinarum non eſſe rorem cœleſtem aut mel aereum, evidentiſſimis argumentis & experimentis probant tum Pena

& Lobelius, tum præcipuè Altomarus. Idem etiam mihi cùm in Italia peregrinarer confirmavit eruditiſſimus naturæ myſtes D. Thomas Cornelius M. D. Neapolitanus, Conſentiâ Calabriæ oriundus, teſtis αὐτόπτης & omni exceptione major, qui in ramulis & foliis linteo à ſe curiosè contectis Mannam ſæpiùs collegit. Eſt autem Manna duplex; 1. *Spontanea*, eáque vel *corporis* (ut vocant) vel *folii*; quarum prior è ramis aut trunco exudat, poſterior è foliis. 2. *Coacta*, quam *Sforzatellam* vocant, quæ è trunco vel ramis vulneratis extillat. Verùm de Manna prolixiùs agere non eſt noſtri inſtituti.

Fucus balteiformis. Fucus maritimus 3, ſive F. longiſſimo, lato craſsóque folio *C. B. in Prod. Sea-belt.* Non eſt hic fucus idem cum ſequenti ſive arboreo polyſchide *C. B.* quicquid dicat Johnſonus apud *Ger.* ſed longè diverſus. Namque hic unicum tantùm producit folium longius latiúſque multò quàm illius folia, & rugis flexuoſis media parte inæquale, ac ſi acupictum eſſet. In litus Eboracenſe circa *Whitby*, & Cornubienſe inter *Penſans* & *Marketjeu*, abundè rejectum obſervavimus.

Fucus phaſganoides & polyſchides *Ger. emac.* maximus polyſchides *Park.* arboreus polyſchides *C. B. Sea-girdle and hangers.* Cum priore. Vidimus etiam rupibus ſingulis maris acceſſibus aquâ ſubmerſis innaſcentem circa inſulam Monam & alibi.

Fucus marinus ſecundus Dodonæi *Park.* Fucus ſive Alga anguſtifolia III, i. e. F. longo anguſto craſſóque folio *C. B.* Quercus marina 2. *Ger. Sea-thongs.* In iiſdem locis cum præcedentibus. Paulò ſupra radicem (in omnibus quos obſervavimus) rotula latiuſcula caulem velut axem ambit, quâ notâ ab aliis hujus generis facilè diſtinguitur, quamvis ex epithetis C. Bauhini non difficilis cognitu ſit.

Fucus marinus rotundis tenuibus longiſſimíſque loris. An F. anguſtifolius ligulas referens *C. B*? *Long Sea-la*

ce

ces. Ligulæ hæ rotundæ ſunt, pennâ anſerinâ minores, tricubitales & longiores, non ramoſæ, intùs concavæ, verùm crebris diaphragmatis interceptæ, ejuſdem cum reliquis Fucis coloris, at per ſiccitatem albæ. *About Weymouth and Portland-Iſland I have found them growing to ſtones; and caſt up on the Corniſh-ſhore plentifully.*

† Fucus maritimus Gallopavonis pennas referens *C. B. Park. The Turkeys feather.* E Scotia à D. Cargillo ad D. Bauhinum miſſus. Quid ſit me neſcire fateor.

† Fucus ſpongioſus nodoſus *Ger. emac. Sea-ragged-ſtaff. Found by Dr. Johnſon on the coaſt of Kent, about the Iſle of Thanet.*

† Fucus ſive Alga tinctoria *Lugd.* An Alga tinctoria *J. B? Diers-wrack. On the ſhore near Bridlington.* Mr. Stonehouſe. *P. B.* mihi nondum conſpectus.

Fucus tenuifolius foliis dentatis. *Narrow-leaved Sea-wrack, with indented leaves.* Pedalem nonnunquam longitudinem aſſequitur, & in multiplices ramulos ſeu folia dividitur. Sunt autem folia ſeu flagella plana, verùm peranguſta & vix culmum lata, per margines utrinque denticellis quibuſdam longiuſculis ceu ſpinulis inciſa. In litore Cornubienſi propè Penſantiam oppidum inter alia maris rejectamenta.

Fucus maritimus vel Quercus maritima veſiculas habens *C. B.* i. e. Fucus folliculaceus III. Quercus marina *Ger. Park. The moſt common broad-leaved Sea-wrack.* In ſaxis & rupibus marinis quæ ſingulis æſtuum acceſſibus aquis operiuntur, ubique.

Fucus ſive Alga marina latifolia minor. *The ſmaller broad-leaved Sea-wrack.* Cum priore, ſed minùs profundè. Præcedenti ſimilis, ſed omnibus partibus minor.

Fucus ſive Alga latifolia major dentata. *Broad-leaved indented Sea-wrack.* Hæc vulgari latifoliæ ſimilis eſt, verùm aliquanto major & foliis circa margines dentatis; in profundioribus creſcit, nec veſiculas in eo obſervavimus. *We found it growing plentifully in the Severn-Sea, about Aoſt-ferry.*

Fucus ſive Alga marina anguſtifolia veſiculas habens. F. folliculaceus I, ſive maritimus nodoſus *C. B.* Quercus marina 3 *Ger. emac. Common narrow-leaved Sea-wrack.* Hujus flagella longiora ſunt quàm præcedentium, anguſtiora, frequentibus veſiculis prædita, in acutum mucronem deſinentia. Cum vulgari latifolia.

Fucus ſive Alga membranacea purpurea parva. Fucus membranaceus ceranoides *C.B. Small-Purple membranaceous Sea-wrack.* Altitudinis eſt palmaris, foliis planis, tenuibus, membranaceis, ramoſis; diviſione ſua plerunque dichotomian obſervat. Per ſiccitatem purpureo colore tingitur, éſtque pellucida. Frequenter à mari in litus rejicitur.

Fucus ſive Alga exigua foliis longiuſculis craſſis & ſubrotundis. *Small round-leaved Sea-wrack.* Longitudinem ſemipedalem vix aſſequitur, ad eundem modum dividitur quo hujus generis reliquæ. Segmenta extrema longa ſunt, ſubrotunda, malignè viridia, per ſiccitatem nigra, Crithmi foliorum ſegmenta quodammodo referentia. In litus crebro rejicitur. Hæ ſex ultimæ Fuci ſpecies, quoniam & inter ſe ſimiles ſunt creſcendi modo foliorúmque diviſurâ, & à reliquis diverſæ, rectiùs ſeorſim & ſub titulo diverſo (Algæ v. g.) collocarentur.

N. 1. Fucus ſive Alga marina ipſa per ſe, ut eſt à mari advecta, pro pinguiſſimo lætamine habetur, non ſecùs ac marga; éſtque in frequenti uſu apud Scotos maris accolas ad agros emaciatos reficiendos, ut ipſi obſervavimus cùm per Scotiam iter faceremus. Nec apud Scotos tantùm, ſed & apud Gallos Narbonenſes, ut obſervavit D. Liſter circa Vicum oppidulum in valle Frontiniana.

Fumaria alba latifolia *Park.* alba latifolia claviculata *Ger. emac.* non bulboſa VI, ſive claviculis donata *C. B.* Fumaria cum capreolis *J. B. Climbing-Fumitory.* In uliginoſis, ſaxoſis, &c. ſed rariùs. *On the banks of the River Trent, not far from Ouſely in Stafford-ſhire. In the*

the hedges as you go from Bala in Merionidh-ſhire, down to Pimble-mear, &c.

C. Fumaria vulgaris *Park. J. B.* non bulboſa I, ſeu Officinarum & Dioſcoridis *C. B.* purpurea *Ger.* Capnos *Ad. Lob.* Herba melanchol ifuga *Cat. Aldt. Fumitory.* In ſatis.

C. Fumaria major ſcandens flore pallidiore. *The greater ramping Fumitory.* In hortis,& ad muros vel ſepes. Hæc omnibus ſuis partibus major eſt quàm vulgaris. Flos incarnatus, mediâ parte intensè rubrâ. Foliorum pediculis vicinas ſtirpes apprehendit, eodem ferè modo quo Naſturtium Indicum (nam viticulos ſeu claviculas non habet) aliàs humi provolvitur. Hanc ejus proprietatem antea inobſervatam mihi primus oſtendit Jacobus Bobertus filius.

N. 1. Purgat bilem & humores aduſtos, clarum ob id, & purum efficit ſanguinem. Quare mirè prodeſt morbis omnibus hos humores ſequentibus, ut Lepræ, ſcabiei, pruritui, impetigini, ſerpigini, & ſimilibus cutis vitiis, aiunt & Lui venereæ. Obſtructionis hepatis aperit, pérque urinam icterum ducit. Noſtrates verno tempore herbam ipſum in ſero lactis decoquunt, & decoctum propinant ad ſanguinem purgandum. Non minus efficax eſſe dicitur in Scorbuto.

2. Succus ejus vel aqua deſtillata oculis indita caliginem eorum diſcutere creditur, & hinc ei nomen, quòd claritatem faciat inunctis oculis delacrymationémque ceu fumus. *Plin.* Theriacæ admiſta adversùs peſtem conducit.

3. Succus Fumariæ cum ſucco Lapathi acuti, admixto modico aceti & mellis, temperatus, ità ut unguentum fiat, omnis generis ſcabiem perſanat illitu. *Trag.*

C. Fungus campeſtris albus ſupernè, infernè rubens *J. B.* F. eſculentus 13, ſive pileolo lato & rotundo livido *C. B.* malè lividum appellat pileolum, cùm albus ſit. F. eſculentus 12. *Park. The moſt common eſculent Muſhrome, or Champignon.* In paſcuis ſterilioribus ſub

finem æſtatis. Deſcriptio J. Bauhini huic plantæ adamuſſim reſpondet, tum cortex ejus tum pulpa interior candidiſſima ſunt: pediculus brevis & craſſus; Lamellæ confertæ dilutè rubent aut purpuraſcunt.

Fungi albi venenati viſcidi *J. B.* *The white poiſonous Muſhrome.* A præcedenti differunt pediculis longioribus tenuioribúſque; capitulis latioribus minùs craſſis quæque minùs carnis obtinent. Quin & odore hos ab illis diſcernere facile eſt, his enim viroſus & ingratus, illis ſuavis & jucundus eſt. *This ſort is common in ſhady places, among rubbiſh and under trees here at Middleton and elſewhere.*

Fungi longiſſimo pediculo candicantes ſed maculati *J. B.* F. XXIV, ſive F. pileolo lato, longiſſimo pediculo variegato *C. B.* XVIII, genus fungorum eſculentorum *Cluſ.* Fungus quercinus ὀμφαλοειδὴς *Col.* *The tall Navil-Muſhrome. Obſerved frequently in England by Mr. Liſter, in Auguſt, as in Cheſterton-Cloſes near Cambridge, and alſo in the wolds in Lincoln-ſhire: who likewiſe experienced it in eating to be more delicate than the French Champignon.*

Fungi pezicæ Plinii *Col.* F. noxius V, ſive acetabulorum modo cavus, radice carens *C. B.* F. eſculentus 6 *Park.* *Cup-Muſhrome. This ſprang out of the clefts of the ground, in that dry year of the Sickneſs continued in Cambridge* 1666. *in the Wood-ridings at Burwell in Lincoln-ſhire.* Mr. M. Liſter. Anno 1670. *I obſerved in Middleton park and elſewhere a ſort of Muſhrome like to a thick membrane or raw leather, but brittle growing out of the earth, of a deep orange-tawney or red on the upper ſide. They ſprang from one point, and ſo dilating turned round almoſt like ſeveral funnels or cups; but did not joyn their edges, and ſo could not hold water, as Columna reports of his* Pezicæ. *This may eaſily be diſtinguiſhed from all others in that it is the only Earth-Muſhrome I yet know of that imitates leaves without any ſtem, being all of one ſimilar ſubſtance and brittle.*

C. Fungi

. Fungi arborei ad ellychnia *J. B.* F. durus arborum ſive igniarius *Park.* noxius 3, ſive F. in caudicibus naſcens unguis equini figurâ *C. B.* *Touchwood*, ſic apud Parkinſonum Anglicè vocatur. Tragus etiam modum conficiendi tradit. Decoquunt fungos hoſce in lixivio, & ſiccatos tundunt, rurſus nitro coquunt ut igni concipiendo idonei evadant. *In a little wood at Middleton in Warwick-ſhire, about half a mile South-eaſt of the Church.*

ungus pænè candidus, pronâ parte erinaceus *J. B.* *Toothed Muſhrome.* In ſylvis ad arborum radices. Hæc ſpecies pediculum habet craſſum brevem, qui rarò in umbilicum ſeu centrum capitelli inſeritur, ſed ad latus. Capitulum palmaris eſt latitudinis, vice lamellarum ſeu membranarum in prona ſuperficie innumeros confertim naſcentes obtinet denticellos, echinorum ſpinulis perſimiles, verum molles & teneros, quâ notâ à reliquis ſui generis omnibus mihi cognitis, abundè diſtinguitur.

ungus arborum & lignorum putreſcentium coloris varii. Fungus holoſericus Iridiformis quaſi colorum alternatione variegatus *Cat. Altd.* *Party-coloured Wood-Muſhrome.* Eſt hic, ut puto, quem *Fungum Ceraſorum* appellant, quamvis non rariùs aliis arboribus adnaſcatur quàm Ceraſis, eſt autem pulchrè variegatus ductibus ad marginem parallelis aliis ſupra alios. Hujus generis plures ex eodem pede nati imbricatim ſive tegularum inſtar alter ſuper alterum conferti naſcuntur, ut rectè *J. B.* infernè foraminulis innumeris punctatus eſt, colore albicante.

N. Fungus qualiſcunque ſit, ſemper malignus eſt, ſemper exitialium qualitatum apparatu inſtructus, &c. v. *Kircher. de peſte.*

Fungus favaginoſus *Park. Lob.* rugoſus vel cavernoſus ſive merulius *J. B.* eſculentus I, ſive poroſus *C. B.* *Honey-comb-Muſhrome. We ſometime found it about Ditton in Cambridge-ſhire.*

Fungus fraxineus. *The Aſh-Muſhrome. This is hard and dry, covered with a ſmooth black skin, and within made up of a great many floors of black fibres or filaments one above another, as is ſometimes ſeen in thoſe* fluores *which in ſome places grow upon great ſtones and rocks.* Locum titulus indicat.

Fungus intybaceus *J. B. The Endive-like Muſhrome.* Ad radices quercuum. Memorabilis eſt magnitudinis, ex foliis totus aliis incumbentibus aliis ſubeuntibus conſarcinatus: Intybo criſpo haud inepte comparaveris, &c. vid. *J. B.*

C. Fungus parvus lethalis galericulatus *Lob. ico.* noxius 27 & 28, ſeu parvus parvi galeri formam exprimens rufus, & parvus galericulatus alter flavus *C. B.* Hos enim non exiſtimo ſpecie differre. Fungi parvi varii *J. B. The moſt common ſmall dangerous Muſhrome.* Pediculus huic tenuis longus: capitellum galeri aut metæ figurâ; Color ſuperficiei exterioris albus aut ſubluteus; interioris i. e. plagularum aut lamellarum lividus. Exiguum carnis obtinet, éſtque in uliginoſis ſub Autumnum frequentiſſimus.

Fungus parvus denticulatus *Park. The ſmall-toothed Muſhrome. I have obſerved a Muſhrome in the paſtures here [in Warwick-ſhire] ordinarily ſpringing out of dry horſe-dung or cow-dung which this figure in Park. doth very much reſemble.*

Fungus luteus *Chanterelle* dictus, ſe contorquens eſculentus. *The yellow ſweet Muſhrome.* In ſylvis ſub arboribus. Tum figura, tum deſcriptio *J. B.* in omnibus noſtro reſpondent, excepto colore, qui noſtro flavus aut croceus, & magnitudine quæ noſtro major. Vide *J. B. lib.* 40. *cap.* 27.

Fungus poroſus magnus craſſus *J. B.* lib. 40. cap. 39. tom. 3. pag. 833. *Porous Muſhrome.* Obſervavi in paſcuis menſe Septembri. Hic nullo ſubtus membranarum plexu textilis, ſed infinitis poris foraminoſus eſt, quâ notâ ab aliis quos ego unquam viderim omnibus ſatis diſtinguitur.

Fungus

Fungus maximus rotundus pulverulentus, dictus Germanis *Pfofiſt. J. B. The larger duſty Muſhrome.* Caput humanum interdum æquat aut excedit. Ima ejus pars ſubſtantiâ conſtat cohærente ſed rarâ, fungorum eorum inſtar quos excipiendis ſilice chalybéque excuſis ſcintillis præparatos vendunt, ut recte J. Bauhinus, quem conſule.

Fungi multi ex uno pede pernicioſi. *J. B. Small yellow cluſter-Muſhrome.* Secundam horum ſpeciem ſæpiùs invenimus ad radices arborum.

C. Fungus pulverulentus dictus Crepitus Lupi *J. B.* Crepitus lupi, ſive Fungus ovatus *Park.* F. 3, ſive orbicularis *Ger.* F. noxius 42, ſive rotundus orbicularis *C. B. Puffe-balls, or duſty Muſhrome.* In paſcuis.

N. Hujus pulvis ſiccat admodum & aſtringit, unde vulneribus inſperſus ſanguinem ſiſtit, ulcera inveterata deſiccat, hæmorrhoidum fluxum cohibet; oculis tamen inimicus imò pernicioſus cenſetur.

Fungus ramoſus flavus & albidus *J. B.* F. eſculentus XIX, ſive ramoſus *C. B.* F. ramoſus Barba caprina dictus *Park.* cujus tamen icon huic generi minùs convenit. *Branched or coralline Muſhrome.* Attendatur figura & deſcriptio *J. B.*

Fungus ramoſus niger compreſſus parvus, Apicibus albidis. An F. digitatus niger velut cornua exprimens *J. B?* Cujus meminit lib. 40. cap. 40. *Black horned wood-Muſhrome.* Ligno putrido præſertim radicibus adnaſcitur: éſtque durus & tenax, digiti longitudine, in ſummo velut in cornua diviſus.

Fungus pediculo bulboſo, pallidus, maculatus *J. B. This ſort I obſerved this year [1671] in Middleton Park among the Fern plentifully, many growing together in cluſters.*

Fungus Sambucinus ſive Auricula Judæ *Ger. Park.* noxius I, ſeu membranaceus auriculam referens, ſive Sambucinus *C. B.* Fungus Auricula Judæ, coloris ex cineraceo nigricantis, pernicioſus, in Sambuci caudice naſcens *J. B, Jews-ear.*

N. 1. F. hic exiccatus etiam per annum ſervari poteſt. In lacte decoctus aut aceto maceratus, in angina aliiſque oris aut gutturis tumoribus aut inflammationibus exhiberi ſolet ad gargariſandum aut guttur eluendum.

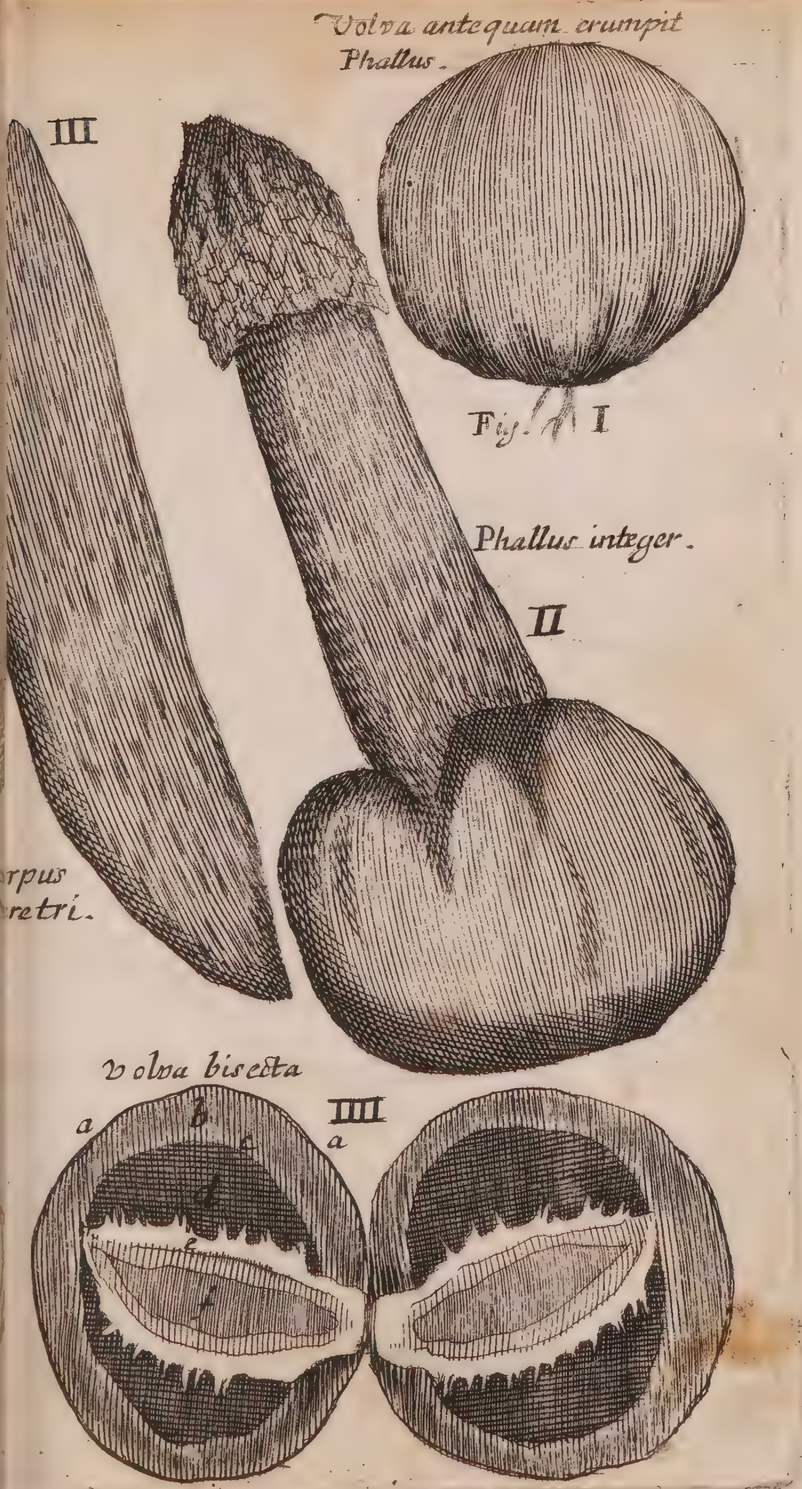
2. Oculorum affectibus medetur maceratus in aqua appropriatâ & impoſitus. *Schrod.*

Fungus ophiogloſſoides non deſcriptus P. B. *Adders-tongue-Muſhrome. Found by Mr. Stonehouſe.* Et nos etiam in montoſis pratis agri Weſtmorlandici & Eboracenſis hunc copioſum invenimus. Color ei niger, magnitudo & ſpecies ſpicæ Ophiogloſſi, quibus notis à reliquis omnibus abunde diſtinguitur.

Fungi parvi lutei ad Ophiogloſſoiden dictum accedentes. *Yellow tongue-Muſhromes. Theſe T. W. ſhew'd me this Autumn* [1670] *in Middleton park growing among the graſs. I have ſince obſerved them in other places.* An Fungi digitelli Ruellii, Hermolai & Loniceri?

† Fungus phalloides *J. B.* Phallus Hollandicus *Park.* Fungus virilis penis effigie *Ger.* noxius 38, ſeu fœtidus, penis imaginem referens *C. B.* *This was brought to Doctor Brown at Norwich. This ſort of Muſhrome exactly anſwering the deſcription of Hadrianus Junius ſprang up this Autumn* [1670] *in the Orchard of Fr. Willughby Eſquire at Middleton in Warwick-ſhire plentifully. I ſhall add a more exact deſcription of the ball before the Phallus ſprings out of it.* Volva quam vocant, antequam erumpat Phallus, pilâ palmariâ aliquanto major eſt, ſubrotunda, fibrâ unicâ vel alterâ majuſculâ alimentum attrahit: tunicâ albicante ſatis craſſâ exteriùs tegitur, cui proxime ſubeſt gelatina quædam viſcoſa & pellucida; gelatinæ a. tunica ſecunda paris cum priore craſſitiei, ſuperficie interna candoris nivei, quæ ſinu ſuo amplectitur ſubſtantiam quandam coloris obſcurè & ſordidè virentis, conſiſtentiæ ferè maſſæ farinaceæ. Huic includitur tunica tertia, cellulis quibuſdam exteriùs reticulata, favi ad inſtar aut

ventriculi

Volva antequam erumpit Phallus.
III
Fig. I
Phallus integer.
II
Volva bisecta
IIII
a
b
a

ventriculi bovini reticuli dicti. Erumpente phallo, tunica hæc protruditur, fitque capitellum ſeu glans penis, ſubſtantiâ proximè dictâ ei incumbente ejúſque cellulas replente, quæ putreſcens colliquatur, & viroſum fœtidiſſimum halitum expirat. Hanc muſcæ avidiſſimè appetunt & exugunt. Meditullium volvæ occupat ſubſtantia candida, levis admodum & ſpongioſa, utraque extremitate acuminata, quæ corpus veretri efficit. Verùm ex appoſita icone omnia clariùs & faciliùs intelligentur.

Fungi hi latè ſub terram radicibus ceu filis longiſſimis albis, variè implexis repunt. Radicibus hiſce ſubinde accreſcunt globuli volvæ dicti.

Fungus piperatus albus lacteo ſucco turgens *J. B.* eſculentus 10 ſeu pileolo lato, orbiculari candicante *C. B.* item 27, ſeu albus acris *ejuſdem*. *The Pepper Muſhrome. Found by Mr. Martin Liſter in Marton woods under Pinnomoor in Craven York-ſhire plentifully.*

Fungi hi è majoribus ſunt, campeſtres tamen [*Champignons*] magnitudine non multum excedunt, quibus etiam figurâ perſimiles ſunt, pileolis circinatæ rotunditatis, craſſis, carne multa, ſtriis ſeu lamellis ſubtus prætenuibus, laxis & profundis; pediculo tereti, ſolido & minimè concavo, craſſitudine pollicari, ſex circiter digitos tranſverſos alto. Non pediculus tantùm & pileolus, ſed & lamellæ huic plantæ candidiſſimæ ſunt, cùm campeſtribus rubeant. Ubilibet vulnerata lacteum ſuccum copioſe effundit, de quo nota,

1. Teneriores & juniores fungos promptiùs & copioſiùs lacteſcere (ut vocant) quàm adultos & plenam maturitatem adeptos; aridis & marceſcentibus nihil intus lactis apparere.

2. Succum hunc lacteum piper ſapere & olere, imo omni pipere acriùs linguam vellicare & adurere.

3. Eundem ad tactum minimè viſcidum aut lentum eſſe.

4. Quamvis

4. Quamvis eodem cultello centum minimùm hujus generis Fungos diſſecuerim, lac tamen ferro illitum & diu adhæreſcens colorem non mutavit, contra quam aliis pleriſque vegetabilium ſuccis lacteis accidere ſolet.

5. In vaſe vitreo quo eum excepi ſubito concrevit, intráque paucos admodum dies in maſſam ſolidam denſabatur, nullo intermixto ſero aut humore.

6. Quòd exiccatus jam acrem illum & mordacem ſaporem retinet, minus tamen vehementem. Exiccati color ex luteo pallidè admodum viridis eſt.

7. Succus hic lacteus multò promptiùs & copioſius emanat ex parte exteriore & ut ità dicam ſuperficiali, quæ cortici in perfectioribus plantis reſpondet, quàm ex interioribus, quæ ligno & medullæ.

8. Fungos hos cùm lacte maximè turgerent, ut eorum acrimoniam & fervorem lingua ferre non poſſet, eulis quibuſdam ſeu vermiculis refertos obſervavi, eorùmque recentiſſimos & tenerrimos à limacibus cinereis exeſos. Hæc omnia *D. Liſter.*

Sunt & aliæ apud nos plurimæ Fungorum ſpecies, quas aliis obſervandas & deſcribendas relinquimus.

G

C. Galeopſis legitima Dioſcoridis *Park.* vera *Ger. emac.* Gal. ſive Urtica iners magna fœtidiſſima *J. B.* Lamium maximum ſylvaticum *C. B. Hedge-nettle.* In ſepibus & dumetis.

N. Hujus ſuccus cum aceto adhibitus valere dicitur adversùs hæmorrhoidas, itémque ad diſcutiendas verrucas, tumores duros, quoſcunque panos, &c.

C. Gallium album *Ger. J. B.* IV, ſive paluſtre album

C. B. Gallii albi ſive Molluginis vulgatioris varietas major *Park.* *White Ladies Bedſtraw.* In locis humidis, & ad rivulos. Parkinſonus confundit hanc ſpeciem cum Mollugine vulgatiori *Lob.* quam nos ad Rubiam ſylveſtrem minorem referendam putamus. Sed & Gerardus, ſi error ſit, eundem errat. Ponit enim figuram Molluginis vulgatioris Lobelii ſub titulo Gallii albi. Obſervavi in hoc paluſtri Gallio folia in caulibus ſuperiora aſpera eſſe & non lævia, ut ab autoribus perhibentur: in quo præcipuè differt à Mollugine minori nobis dictâ inferiùs tradendâ.

C. Gallium luteum *Ger. Park.* I, ſive luteum *C. B.* verum Dioſcoridis & Galeni *J. B.* *Yellow Ladies Bedſtraw, Cheeſe-rening. In York-ſhire, Maiden-hair.* In paſcuis ſiccioribus paſſim.

N. 1. Hujus coma coaguli modo lac condenſat, unde & ei nomen: tradit Gerardus *Ceſtrienſes* ſuos præſertim circa *Nantvicum*, ubi optimus conficitur caſeus, Gallium luteum coagulo ſuo admiſcere, & multò pluris facere caſeos qui cum eo parantur quàm alios.

2. Herba aut pulvis ipſius hæmorrhagiam & ſanguinis profluvia ſiſtit, commendatúrque contra cancrum & cancroſa ulcera. Decoctum herbæ acopon cenſetur, laſſitudinibus utile.

3. Acetum ex hac plantâ deſtillando elicuit D. Olaus Borrichius; modum ipſe deſcribit his verbis. Recentiſſimas Gallii lutei comas, defluente matutino rore ſicciores ad manipulos aliquot legi, lectáſque cucurbitæ vitreæ recenti commiſi; & nè quam ab aere aut morâ ſubirent mutationem, ſubitò evulſas ſubitò igne ſubjecto invitavi ad deſtillandum. Nec mora, ſurrexit ſtillaritius liquor primus, & is penè inſipidus, odore tamen fragrantes Gallii flores non parum referens. Poſt unam circiter liquoris hujus unciam ſucceſſit acetum non ingrati ſaporis ad uncias propemodum tres; tandem validiori igne admoto ſubſecutum eſt

cum

cum liquore acido oleum flavum ad drachmas penè duas, nec illud admodum ingrati odoris. Cùm verò operatio tota ab evulſo flore ad acetum uſque prolectatum paucis duntaxat horis duraverit, & miti deſtillatione peracta ſit in arena, conſtiterit hinc abunde, opinor, ſpiritum hunc acidum tam promptè volatilem, lactíſque coagulatorem flori Gallii *adhuc creſcenti* verè ineſſe; nec aliorum more acetorum præviam fermentationem expectare, ſed in flore ſtatim ipſo (quod raræ avis inſtar eſt) vim ſuam ſeparatricem profiteri. Hoc acetum ferventi infuſum lacti ſtatim ſecretionem illam partium, quam ab infuſo vulgari, aceto experimur, procuravit.

Libuit experiri an ex floribus Acetoſæ ſummíſque ejuſdem foliis, ut Gallio ad linguæ fidem longè acidioribus, tale ſubitò acetum deſtillando evocari poſſit; ſed facto eodem modo experimento nil niſi inſipidus liquor prolectum eſt; argumento evidenti, longè ſubtilius & πνευματικώτερον acidum in Gallio quàm in Acetoſa habitare. *Tho. Bartholini Acta Medica, Obſerv.* 69.

C. Geniſta ſpinoſa vulgaris *Ger. emac.* ſpinoſa major longioribus aculeis *C. B.* ſpinoſa major vulgaris ſive Scorpius Theophraſti, quem Gaza Nepam tranſtulit *Park.* Geniſtellæ ſpinoſæ affinis, Nepa quibuſdam *J. B. Common Furze, Whins or Gorſſe.* In ſabuloſis ſterilioribus & ericetis nullibi non obvia.

Geniſta ſpinoſa minor *Park.* aculeata minor ſive Nepa Theophraſti *Ger.* ſpinoſa major brevibus aculeis *C. B. The leſſer Furze-Buſh.* Hanc apud nos frequentem aſſerit Parkinſonus. Eſt autem ut plurimùm priore humilior, aculeis ſive ſpinis brevioribus, tenuioribus, pallidiùs virentibus, non tamen minùs crebris. Floret præcipuè ſub Autumnum, quando prior maximam partem jam florere deſiit. Certè planta hæc, quam omnes autores qui de ea agunt in Galloprovincia creſcere affirmant, eademnet eſt noſtrati Scorpio minori,

ri, nec ullam ego, qui utramque in loco natali florentem vidi, differentiam obſervare potui. Nihilominus, ut verum fatear, non auſim fidenter aſſerere hanc eſſe ſpecie diverſam à præcedenti ſeu majore: necdum enim in eo mihi penitus ſatisfacio, qui noverim quot eadem planta pro diverſitate loci aliorúmque accidentium facies induat.

C. Geniſta minor aſpalathoides ſeu Geniſta ſpinoſa Anglica *C. B.* Geniſtella minor aſpalathoides *J. B.* Geniſta aculeata *Ger.* Geniſtella aculeata *Park. Needle-Furze, or Petty-Whin.* Gerardus, Parkinſonus & omnes ferè Botanici noſtrates, Geniſtam hanc minorem Aſpalathoidem pro Geniſta ſpinoſa minore Germanica *C. Bauh.* habuerunt, in quorum numero & ipſe fui antequam peregrinarer: ſunt autem plantæ diverſiſſimæ: nec ego unquam vidi in Anglia Geniſtellam aculeatam, quæ in exteris regionibus frequentiſſima eſt, præſertim in montoſis; nec magis Geniſt. minorem Aſpalathoidem (quæ apud nos in ericetis frequentiſſima) in tranſmarinis; quanquam C. Bauhinus à ſe inventam ait circa Aureliam Gallorum. Ex altera parte uterque Bauhinus Geniſtellam aculeatam Lobelii acceperunt pro Geniſta ſua ſpinoſa minore Germanica, quæ tamen nihil aliud eſt quàm Geniſta minor Aſpalathoides ut patet tum ex figura tum ex deſcriptione, tum præcipuè ex loco. V. *Ad.* Quin & J. Bauhinus illud ſubolfecit, cùm dicat, *Figura Lobeliana non in omnibus arridet, Deſcriptio autem Lobelii competit penè noſtræ Geniſtæ ſpinoſæ Aſpalathoidi.* Figuræ *Ger.* & *Park.* ſunt Geniſtæ minoris ſpinoſæ Germanicæ; cujus deſcriptio apud *J. B.* ſub titulo Geniſtæ aculeatæ folioſæ, attendatur,

C. Geniſta *Ger.* & etiam Chamægeniſta *ejuſdem* ex ſententia *C. B.* & Johnſoni. Geniſta vulgaris & ſcoparia *Park.* non ſpinoſa I, ſive angulosa & ſcoparia *C. B.* angulosa trifolia *J. B. Common Broom,* In paſcuis.

C. Geniſtella tinctoria *Ger.* Geniſta tinctoria Germanica

C.B. tinctoria vulgaris *Park.* Tinctorius flos *J. B. Green-weed, Diers-weed, Wood-waxen.* In paſcuis ſterilioribus.

N. 1. Geniſta vulgaris ſplenetica & nephritica cenſetur, hinc & hepatica: Calculum pellit, ſeroſos humores educit tam per vomitum quàm per alvum & urinas. Hinc uſus ejus inſignis in obſtructionibus hepatis, lienis, & meſenterii, adeóque in Hydrope, catarrhis & arthriticis affectibus. *Schrod.* In uſu ſunt: flores, ſemina & ſummitates.

2. Florum gemmæ menſe Aprili collectæ antequam explicantur, cum aceto & ſale capparum more condiuntur, mensíſque adhibentur. Appetitum augere, obſtructiones reſerare, & calculum comminuere creduntur.

3. Diverſæ partes, ejuſdem plantæ diverſis, imò planè contrariis facultatibus interdum pollent. Sic Geniſtæ ſemen vomitum ac ſeceſſum movet; Florum gemmæ conditæ & in acetariis comeſtæ guſtui gratæ ſunt & minime vomitivæ. Eadem differentia obſervatur inter Betonicæ radices ejuſque folia & flores, ut in Betonica monuimus. E contra Lapathi ſemen alvum obſtruit, folia ſubducunt.

4. Electuarium florum Geniſtæ pulv. & melle roſato except. ad Scrophulas, expertum, ſi eo quis utatur continuè *D. Hulſe* è MS. nondum edito.

5. Pulvis ſeminum cum hydromelite exhibitus in liene tumido, hydrope, ictero utroque mira præſtat.

6. Geniſta tinctoria iiſdem pollere viribus traditur quibus Geniſta vulgaris, quamvis rarioris ſit in medicina uſûs.

Gentiana concava *Ger.* *v.* Saponaria folio convoluto.

C. Gentianella fugax minor *Ger.* Autumnalis, Centaureæ minoris foliis *Park.* Gentianellæ ſpecies quibuſdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax altera Cluſii *J. B. Baſtard, or Dwarf-Autumnal Gentian, or Fellwort.*

Fellwort. In montoſis cretaceis. In nominibus hujus plantulæ variant Autores. Johnſonus apud *Ger.* Gentianam fugacem quintam Cluſii eam eſſe credit; Parkinſonus Gentianam fugacem decimam Cluſii. At verò ait Cluſius ſe Gent.fugacem ſuam quartam in Britannia non procul Dovera obſervâſſe, ubi non aliam ab hac diverſam provenire pene certus ſum. Errat ergo in hujus plantæ ſynonymis Parkinſonus & nos etiam in errorem induxit in C. C. Nomen Gentianæ pratenſis II, ſeu ramoſæ Autumnalis *C. B.* quæ eſt fugax I *Cluſ.* huic noſtræ benè convenit, aut etiam Gentianæ pratenſis 3, ſeu Gentianæ prat. flore lanugi-noſo *C. B.* Aliis omiſſis attende deſcriptionem *J. B.* quæ nihil dubito quin noſtræ ſit. Gentianam floribus ad latera piloſis in Germania propè *Weiſſengburgh* obſervavi. quæ à noſtrate fugaci Autumunali vel indè ſatis diſtinguitur, quòd florem habeat quadrifolium. Gerardus & Park. duas Gentianellæ fugacis ſpecies apud nos provenire ſcribunt, ego hactenus unam duntaxat vidi.

Gentiana paluſtris anguſtifolia *C. B.* Pneumonanthe *Ger.* Gentianella autumnalis Puemonanthe dicta *Park.* Gentianæ ſpecies, Calathiana quibuſdam, radice perpetua, ſive paluſtris *J. B. Calathion Violet.* In agro Lincolnienſi & Eboracenſi in ericetis humidioribus paſſim: *particularly in Tatters-hall-Park.* Gentianellæ, quamvis in uſum medicum non veniant, iiſdem tamen facultatibus cum majoribus Gentianis pollere creduntur.

Geranium batrachoides, *J. B. Ger.* anemones folio rotundo V, ſive batrachoides, Gratia Dei Germanorum Lobelio *C. B.* batrachoides flore cæruleo *Park.* in *paradiſo.. Crowfoot-Cranes-bill.* In pratis humidioribus & agrorum margiuibus. Floris color plerunque cæruleus, interdum albus, colitur & variegatum in hortis.

Geranium batrachoides montanum, An batrachoides minus *Park?* batrachioides alterum *Ger. emac?* *βατραχιώδης* minus ſive alterum *Cluſ. hiſt?* batrachio-

 des

des folio Aconiti *C. B?* batrachoides aliud folio Aconiti nitente Cluſii *J. B.* ? cur addit nitente? *Mountain-Crow-foot Cranes-bill.* In pratis montoſis & dumetis agri Weſtmorlandici & Eboracenſis copioſé. Folia hujus molliora & flaccidiora, minùs profundè ſecta minúſque rugoſa ſunt quàm Batrachiodis vulgaris, magiſque accedunt ad Geranii fuſci folia. Flores quinetiam minores ſunt & rubicundiores quam illius.

C. Geranium columbinum *Ger.* columb. vulgare *Park.* folio rotundo multùm ſerrato ſive columbinum *J.B.* folio Malvæ rotundo *C. B. Doves-foot, or Doves-foot-Cranes-bill.* Ad ſepes & vias.

Geranium columbinum majus flore minore cæruleſcente. *Doves-foot with a blue flower.* Præcedente majus eſt, caulibus minus hirſutis ſeu piloſis: floſculis multò minoribus cæruleſcentibus è purpura. Cum priore, nec minùs frequens.

C. Geranium columbinum majus diſſectis foliis *Ger. emac.* malacoides laciniatum ſive columbinum alterum *Park.* malvæ folio 2, ſive columbinum tenuiùs laciniatum *C. B. Doves-foot, with deeply-cut leaves.* In paſcuis, & ad ſepes.

Geranium columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis. *Jagged Doves-foot with flowers on long foot-ſtalks.* Tota planta aliquanto glabrior eſt quàm proximè antecedens, folia viridiora; calycis folia triplo quàm illius ampliora: Roſtra longiora: præcipuè verò notabilis eſt longitudo pediculorum quibus inſiſtunt flores. Hanc ſpeciem mihi primùm monſtravit Jac. Bobertus filius à ſe inventam in agris: poſtea & ipſe copioſam obſervavi in agro Cantiano circa *Swanley* non procul à Derfordia. D. *Goodyer* in Southamptoniæ comitatûs locis plurimis.

C. Geranium hæmatodes *Park.* Anemones folio rotundo 4. ſive ſanguineum maximo flore *C. B.* ſanguineum ſive hæmatodes craſſa radice *J. B.* ſanguinarium *Ger. Bloody Cranes-bill.* In ericetis & montoſis frequens occurrit.

currit. *On New-market-heath in the Devils-ditch*, &c.

N. Geranium ſanguineum dicta eſt hæc planta non tantùm quia floris color intensè rubicundus & velut ſanguineus eſt, ſed etiam quia ad ſanguinem undecunque manantem compeſcendum inprimis conducit, autore Trago.

Geranium moſchatum *Ger. Park.* cicutæ folio moſchatum. *C. B.* moſchatum folio ad Myrrhidem accedente majus *J. B. Musked Cranes-bill, or Muſcovy. In Craven-common, and near Briſtow, on a little Green you paſs over going thence to S. Vincents Rock.*

C. Geranium moſchatum inodorum *Park.* moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente minus *J. B.* cicutæ folio inodorum *Ger.* cicutæ folio minus & ſupinum *C. B. Field-Cranes-bill without ſent.* In arenoſis ſiccioribus copioſè.

Geranium cicutæ folio inodorum album. *Unſavoury Field-Cranes-bill with a white-flower.* Caules huic craſſiores ſunt quàm vulgari purpureo, breviores, pallidiores. Folia, majora, minùs argutè ſecta. Verùm præcipua differentia eſt in colore & magnitudine florum, qui huic albi ſunt & majores quam illi. Circa mediam æſtatem floret. *In the ſandy grounds about Wollerton-houſe, near Nottingham and elſewhere.*

C. Geranium Robertianum *Ger.* vulgare *Park.* Robertianum murale *J. B.* folio cicutæ vel Myrrhidis 5, ſive Robertianum 1 *C. B. Herb Robert.* Ad ſepes ubique. Floris color variat, communiter purpureus eſt, rariùs albus.

C. Geranium ſaxatile *Ger. emac. Park.* lucidum *J. B.* anemones folio rotundo XV, ſive lucidum ſaxatile *C. B. Shining or Stone-Doves-foot.* In umbroſis, ſaxoſis & muris ſæpius occurrit.

Geranium puſillum ſupinum maritimum Betonicæ folio. *Small Sea-Cranes-bill.* Radix huic craſſiuſcula, ſimplex, rectà deſcendens, paucis ſed majuſculis fibris, cortice ſubflavo, ſapore nauſeoſo. Cùm primò exit,

folia crebra per ambitum ſpargit, in terram reclinata, pediculis craſſis, hirſutis, nonnihil compreſſis, duos digitos longis innixa, Betonicæ foliis ſimilia, ſed minora, profundiùs laciniata, pilis brevibus, raris hirſuta. Rami craſſi, ſucculenti, hirſuti, in terram reſupini. Flores herbacei & vix conſpicui. Roſtra ſemunciam longa, duo vel tria in eodem communi pediculo ſeu ramulo. In glareoſis & arenoſis propè litus Angliæ Occidentale abundat, v. g. in inſulis Mona & Preſtholma in Wallia circa oppidum *Carnarvan*, in Cornubia circa *Penſans* & alibi.

N. 1. Valdè vulnerarium eſt Geranium tum columbinum tum Robertianum, tam potionibus vulnerariis additum, quàm exteriùs applicatum, fluxum ſanguinis ſiſtit, ipſúmque ſanguinem coagulatum reſolvit: vulnera quoque & ulcera mundificat; calculum veſicæ & arenulas pellit, colicos dolores ſedat, autore Lobelio. Decoctum in vino arthriticos dolores lenit [in fomentis.]

2. Pulverem radicis & foliorum Geranii columbini in veteri vino ſumptum ad hernias & rupturas perſanandas efficaciſſimum & ſingulare remedium eſſe experimento ſuo confirmat Gerardus.

3. Uſus præcipuus omnium generum Geranii vulgaris eſt in cataplaſmatis, plantis pedum cum ſale & aceto applicandis ad febrilem æſtum compeſcendum. *Schrod.*

Gladiŏlus lacuſtris Cluſii, ſive Leucoium paluſtre flore ſubcæruleo Bauhini *Park. Water-Gladiole. In a Pool or lake called Hulls water, that divides Weſtmorland fro'n Cumberland, 3 miles from Pereth plentifully.* Vide deſcript. Cluſii. Nos primo aſpectu Hyacinthum aquaticum ſeu paluſtrem denominavimus.

C. Gladiŏlus paluſtris Cordi *Ger.* Juncus floridus *J. B. Park.* floridus major *C. B. Water-Gladiole, or the flowring Ruſh.* In aquis pigrioribus.

C. Glaſtum ſativum *Ger. Park.* Iſatis ſativa vel latifolia *C. B.*

C. B. Iſatis ſive Glaſtum ſativum *J. B.* Vitrum herba Latinis, Vitruvio, Melâ, Cæſare & Marcello Empirico teſtibus, *Jo. Bod. in Theophraſt. hiſt.* vitrum ideò Latinis dictum puto quòd Gallis & Britannis *Glaſſa* diceretur, quod vitrum rectè interpretati ſunt. At verò cur *Glaſſe* i. e. Glaſtum dictum ſit me neſcire fateor. *Woad.* Seritur in mediterraneis Angliæ. Sylveſtre à ſativo nonniſi culturâ differre videtur.

N. 1. De Glaſti culturâ & præparatione ad lanas tingendas, integrum librum ſcripſit Henricus Crolachius. Hujus ſucco Britanni antiqui ad corpora ſua cæruleo colore inficienda uti ſolebant, quò terribiliores hoſtibus in prælio viderentur. *Cæſ. comment. de Bello Gallico, lib.* 5.

2. Siccat & aſtringit, ac proinde utile eſt ad quemcunque ſanguinis fluxum cohibendum, ulcera purganda, vulnera præſertim recentia ſananda. Verùm præcipuus ejus uſus eſt ad pannos cæruleo colore tingendos. Apibus nocivum creditur.

C. Glaux Dioſcoridis *Ger.* Hiſpanica *J. B.* Hiſpanica Cluſii *Park.* Cicer ſylveſtre 3, ſive Ciceri ſylveſtri minori affinis ſi non idem *C. B. Dioſcorides Milk-tare, or Cluſius his Spaniſh Milk-wort. On Newmarket-heath, and Gogmagog-hills, and elſewhere.* Vere floret. *In Yorkſhire about Haſelwood,* &c.

Glaux maritima *C. B.* exigua maritima *Ger. Park. J. B. Sea-Milkwort, or Black Saltwort.* In ſalſis paluſtribus mari conterminis ubique ferè.

C. Glaux vulgaris *Ad. Lob.* vulgaris leguminoſa ſive Glycyrrhiza ſylveſtris *Park.* Glycyrrhiza ſylveſtris floribus luteo-palleſcentibus *C. B.* Fœnum Græcum ſylveſtre ſive Glycyrrhiza ſylveſtris quibuſdam, *J. B.* Hedyſarum Glycyrrhizatum *Ger. emac. Wild Liquorice, or Liquorice-Vetch. About the Caſtle-hill at Cambridge; by the Lanes ſide leading from Cherry-Hinton-Church thither, and elſewhere in many places.*

C. Glycyrrhiza vulgaris *Ger. emac.* vulgaris ſiliquoſa

Park. ſiliquoſa vel Germanica *C. B.* radice repente vulgaris Germanica *J. B. Common Liquorice. It is planted in many places, as about Workſop in Notinghamſhire, and Pontfraict in York-ſhire, which is commended for the beſt.*

N. 1. Caliditate & frigiditate temperata eſt, in reliquis ad humiditatem inclinat, pulmonica ac nephritica, acrimoniam mitigans, expectorationem promovens, aſperitatem leniens, alvum infantium leviter molliens. Uſus præcip. in tuſſi, raucedine, phthiſi, pleuritide, veſicæ eroſione, urinæ acrimoniâ. *Schrod.* Succus Glycyrrhizæ inſpiſſatus ad hæc mala præcipuæ æſtimationis eſt.

2. Glycyrrhiza in aqua decocta cum tantillo cinnamomi, inſervit nonnullis pro potu ordinario, & poſt fermentationem inebriat non minùs quam cereviſia.

3. A ſedanda ſiti nonnullis adipſon appellatur: Theophraſto Scythica radix; cujus magna commendatio, quòd in ore eam habentes, famem ſitimque non ſentiant. Quin Scythæ ad 12 dies hac & Hippace durare poſſe dicuntur in fame & ſiti. Eſt autem Hippace caſeus equinus, non herbæ nomen, ut nonnulli perperàm exiſtimârunt. Plinius verò reprehendendus, qui Scythicam radicem Theophr. diverſam facit à Glycyrrhiza.

Gnaphalium Anglicum *Ger.* Anglicum vulgare majus *Park.* majus anguſto oblongo folio alterum *C. B.* rectum *J. B. Great Engliſh Cudweed.* In arenoſis. Hæc ſpecies, quæ eſt X. *C. B.* non differt ab ejuſdem IX, vel ipſo fatente.

Gnaphalium maritimum *C. B.* maritimum multis *J. B.* marinum *Ger.* marinum ſive Cotonaria *Park. Sea-Cudweed, or Cottonweed. We found it plentifully on the ſands, near Abermeney-ferry, in the Iſle of Angleſey, where the common people call it* Calamus aromaticus *: alſo on the gravelly ſhore, between Penſans and S. Michaels mount in Cornwall.*

C. Gna-

C. Gnaphalium minus ſive Herba impia *Park.* vulgare majus *C. B.* Filago ſive Herba impia *Ger.* Gnaph. Germanicum *J. B.* *Common Cudweed, or Herb impious.* In ſiccioribus, ſterilioribus, & ad vias paſſim.

N. Aqua ab hac deſtillata ad Cancrum præcipuè mammillarum magni eſt uſûs: continet enim occultos cancros nè exulcerentur cum linteolis ſemel in die impoſita. Sunt verò qui & Aſari foliis hujus aquâ madefactis non infeliciter ad Cancros reprimendos utantur. *Dod.*

C. Gnaphalio vulgari ſimilis *J. B.* Gnaph. vulgare ſive 2 *Ger.* medium *C. B.* Filago minor *Park.* *Middle or black-headed Cudweed.* In ſcrobibus ſiccis, & locis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant: rectiùs inſcriberetur Gnaphalium longifolium humile ramoſum capitulis nigris.

C. Gnaphalium minimum *J. B.* minus repens *C. B.* minimum repens *Park.* At noſtrum neque repit neque procumbit, ſed erigitur. Filago minor *Ger.* *The leaſt Cudweed.* In arenoſis & glareoſis. Figuræ Lobelianæ Gnaphalii minimi optimè reſpondet.

C. Gnaphalium montanum album *Ger.* montanum, ſive Pes cati *Park.* montanum I, ſive montanum flore rotundiore *C. B.* piloſella minor quibuſdam, aliis Gnaphalii genus, *J. B.* *Mountain-Cudweed, or Cats-foot. On Newmarket-heath, not far from Botteſham-beacon, plentifully: On the top of Plimllimon-hill in Wales, and the ſides of Ingleborough-hill in York-ſhire, &c.* Variat floris colore purpureo vel rubente, hinc Gnaph. mont. ſuave rubens apud Lobelium.

N. 1. Peculiari pvoprietate pulmonum exulcerationi & ſanguinis expuitioni conferre ſtatuitur ſyrupus Pedis cati.

2. Gnaphalium minus ſive Herba impia jumentis ruminantibus utile exiſtimatur ad rumen amiſſum revocandum, unde & nomen *Cudweed* apud noſtrates indeptum eſt. Valet etiam ad intertrigines, unde

& *Chaſeweed* in Northumbria dicitur, teſte Turnero.

3. Aſtringit & ſiccat, unde hæmorrhagiæ, dyſenteriæ, nimio menſium fluxui & ſimilibus medetur. Quarta ſpecies *Gnaphalio vulgari ſimilis* dicta, ad hos uſus præcipuè commendatur. Herbâ contuſâ, inquit Lobelius, oleo maceratâ & coctâ Occiduæ Angliæ plebs ad livores, contuſiones, cæſa & verbera feliciter utitur.

Gramen agrorum *Lob.* agrorum venti ſpicâ *Park.* arundinaceum *Ger.* agrorum Lobelii *J. B.* paniculatum arvenſe 4, ſeu ſegetum paniculâ arundinaceâ *C. B.* *Corn-Reed-graſs, or Bent. Johnſon takes this to be that graſs wherewith they in London uſually adorn their Chimneys, commonly called Bent: but I am ſure it is not that which they uſe for that purpoſe, and call by that name in Cambridge-ſhire; that being Gramen ſegetum altiſſimum paniculâ ſparsâ, C. B.* Attulit T. Williſellus collectum circa Londinum: Anno 1670. *I obſerved it among the Corn in the ſandy grounds about Notingham,* &c. *plentifully,* & Anno 1671 *in the Corn about Barton-mills in Suffolk.*

C. Gramen Alopecuroides majus *Ger.* Alopecuro ſimile glabrum cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon mihi denominatum *J. B.* phalaroides I, i. e. majus ſive Italicum, & fortè phalaroides 3, i. e. ſpicâ molli ſive Germanicum *C. B.* phalaroides majus *Park.* *The moſt common Fox-tail-graſs.* Deſcriptio J. Bauhini ad amuſſim quadrat huic noſtuo Gramini, cui folia glabra, glaucâ quâdam velut farinâ obducta quæ facilè detergi poteſt. Spica duorum plus digitorum, mollis, cinericeo colore ſplendens; glumæ ſingulæ ariſtâ molli longiuſculâ donantur. In icone Gerardi & Parkinſoni ſpica juſto craſſior & brevior pingitur. Tria gramina phalaroidea *C. B.* ſuſpicor non differre ſpecificè; quòd ſi differant, tertia ejus ſpecies huic noſtro quàm proximè accedit. Mirum de planta adeò obvia & vul-

gari;

gari, tam obſcurè & confusè ſcripſiſſe Botanicos. Eſt enim in pratis per totam Angliam frequentiſſima, & nulli non ruſtico nota, inter prima menſe Aprili aut ſaltem ineunte Maio ſpicam producens; altitudine bicubitali.

C. Gramen Alopecurinum minus *Ger.* alopecuroides ſpicâ longâ majus & minus *Park.* typhoides V, ſeu ſpicâ anguſtiore *C. B.* cum cauda muris purpuraſcente *J. B.* *The leſſer baſtard Fox-tail-graſs.* Inter ſegetes. Tum figura tum deſcriptio *J. B.* huic ſpeciei ſatis aptè reſpondent, ut non opus ſit pluribus de ea agere.

C. Gramen aquaticum cum longiſſima panicula *J. B.* fluviatile *Ger. emac. Park.* ſpicatum aquaticum I, ſive aquaticum fluitans multiplici ſpica *C. B.* *Flote-graſs* Ubique in rivulis & foſſis aquoſis.

C. Gramen aquaticum geniculatum ſpicatum *C. B.* fluviatile ſpicatum *Ger.* Gr. cum parva cauda muris, radice non nodoſa repens *J. B.* *Spiked Flote-graſs, or Water-graſs.* In aquoſis. Spica hujus ſimilis eſt ſpicæ Graminis phalaroidis majoris *Park.*

C. Gramen aquaticum majus *Ger. emac.* paniculatum aquaticum IV, ſive panic. aquat. latifolium *C. B.* majus aquat. Lobelii *J. B.* harundinaceum aquaticum *Park.* *Great Water-Reed-graſs.* Huic ferè peculiare eſt, ut etiam ex inferioribus culmi geniculis radices emittat.

C. Gramini cum cauda muris purpuraſcente aliquatenus ſimile *J. B.* Hoc eſt quod pro Gramine anthoxantho aliquando habuimus. Radix tenuibus albis fibris conſtat. Folia brevia, modicè lata, hirſuta præſertim ſupinâ parte. Caulis pedalis, tenuis, geniculatus, quem folia ampleꝗuntur aversâ parte nonnunquam purpuraſcentia. Spica brevis digitum aut ad ſummum ſeſquidigitum longa, ſubrotunda, rarioribus glumis nonnihil extantibus, & in acutos apices faſtigiatis non ariſtatis conſtat. Floſculi ſeu apiculi purpuraſcentes utrinque bifidi. Floret vere inter prima ſui generis,

neris, & in pratis & paſcuis ubique frequenter occurrit.

C. Gramen arundinaceum acerosâ glumâ noſtras *Park. Great Reed-graſs, with chaffy heads.* In rivis & foſſis paluſtribus frequens. Hujus ſpica non multùm diſſimilis eſt ſpicæ Graminis aſperi, ſed major latiorque & compactior.

C. Gramen aſperum *J. B.* ſpicatum pratenſe V, ſive ſpic. folio aſpero *C. B.* pratenſe ſpicâ multiplici rubrâ *Park. Rough-graſs.* In pratis, paſcuis, & agrorum marginibus paſſim.

Gramen avenaceum capillaceum minoribus glumis *C. B.* Anglo-Britannicum avenaceum Dánico nemorali ſimile *Lob.* nemorale avenaceum alterum ex fuſco xerampelinum & lucidum Danicum *J. B.* avenaceum xerampelinum Danicum *Park. Red Oat-graſs of the Woods.* In umbroſis, ſylvoſis, præſertim petræis. Huic perſimile eſt, ſi non idem, Gramen avenaceum rariore grano nemorenſe Danicum Lobelii.

C. Gramen avenaceum dumetorum ſpicâ ſimplici. An feſtuca graminea nemoralis latifolia mollis *C. B. J. B? Singleſpiked Hedge-Oat-graſs.* In ſepibus & dumetis hac ſpecie nihil frequentius. Radix ei fibroſa, caulis cubitalis & altior, gracilis, geniculatus, inferiùs nonnihil piloſus, ſuperiùs lævis. Folia lata, pallidè viridia, ſtriata, piloſa, tractantibus aſpera & aridiuſcula. Spica trium quatuórve digitorum, ex pluribus ſpicis partialibus alternatim ſine pediculo adnatis conſtans. Sunt autem hæ ſpicæ partiales quæ totalem componunt oblongæ, ſtrigoſæ, ex plurimis glumis ſquammatim incumbentibus,& in ariſtam longiuſculam deſinentibus coagmentatæ. Tardiùs & ſub Autumnum ſpicam producit & ſemen perficit.

Gramen avenaceum dumetorum paniculâ ſparsâ. *Hedge-Oat-graſs, with a ſparſed panicle.* Hæc ſpecies à priore differt, quòd panicula ſparſa paniculam Bromi ſterilis *Lob.* imitetur.

Gramen

Gramen avenaceum minus procumbens paniculis non ariſtatis. *Small Oat-graſs, without awns.* Folia ei piloſa, maximè inferiora & propè terram. Caules tenues, non ſurrecti, dodrantales aut pedales in cacumine paniculam geſtant parvam, è locuſtis turgidulis compoſitam nullis ariſtis donatis, Locuſtæ ſi curioſiùs examinentur tria quatuorve grana duabus glumis obvelata continent.

C. Gramen avenaceum panicula flaveſcente, locuſtis parvis. *Oat-graſs, with a yellow panicle.* In pratis & paſcuis. Duorum nonnunquam pedum altitudinem aſſequitur. Caules ei graciles, geniculati, ſubhirſuti. Folia anguſta, ex utrâque parte hirſuta. Panicula in ſumme caule ſparſa, non tamen deorſum nutans, trium digitorum longitudine, pallidè viridis, è locuſtis parvis compoſita. Singulæ autem locuſtæ duas habent ariſtas, ità ut bifurcæ appareant.

C. Gramen caninum *Ger.* caninum vulgatius *Park.* caninum I, i. e. arvenſe ſeu Gramen Dioſcoridis *C. B.* repens, Officinarum fortè, Triticeæ ſpicæ aliquatenus ſimile *J. B.* *Common Quich, or Couch-graſs.* In agris & hortis. Hujus varietatem cum Spica ariſtata obſervavimus circa *Setle* & alibi in Septentrionalibus Angliæ.

N Radix ſiccat & ſubaſtringit. Uſus præcip. in obſtructionibus hepatis, lienis, ureterum, in expuitione ſanguinis, & lumbricis necandis. *Schrod.*

Farina radicum ad interaneorum vermes non contemnendum eſt remedium; obſtructiones quoque reſerat ita ut nihil magis. *D. Bowle.*

† Gramen canarium longiùs radicatum latiore panicula majus *J. B. Lob. Ad part. alt.* caninum 3, ſive longiùs radicatum majus *C. B.* caninum longiùs radicatum & paniculatum *Park.* p. 1174. *Long-rooted Couch-graſs, with a ſpread panicle.* Ex amœniſſimis glareoſis, ſabuloſiſq; ambulacris, viciniſque locis juxta novum medicum hortum nobiliſſimi Baronis Edvardi Zouchai, eruit Lobelius.

† Gramen

† Gramen caninum ſupinum paniculatum dulce *C. B. J. B.* exile tenuifolium Canariæ ſimile ſive Gr. dulce *Park. Sweet Dogs graſs.* Agris Londinenſibus udis gaudet. *Lob.*

Hoc fortè idem eſt Gramini noſtro paniculato aquatico minori; ſeu miliaceo ſuavis ſaporis. *D. Merret.*

† Gramen caninum ſupinum longiſſimum. *Two miles from Salisbury, by Mr. Tuckers at Maddington, wherewith they fat hogs: it is* 24 *foot long. V. Mr. Fullers* Worthies of England & *Dr. Merrets* pinax. An Gramen longiſſimum *J. B?* ex quo ruſticos efficere ait equorum torques quibus aratra trahunt, & opiliones chlamydes paſtorales quibus adversùs pluviam utuntur.

Gramen caninum marinum *Ger.* caninum 8, ſive maritimum ſpicatum *C. B.* caninum geniculatum maritimum ſpicatum *Park. Sea-Quich-graſs. Johnſon upon Gerard*, pag. 25. *takes this to be the ſame with* Gramen latifolium ſpica triticea latiore compacta *C. B. which grows frequently on our Sea-coaſts, and he ſeems to be in the right.* In maritimis.

Gramen caninum nodoſum *Ger.* nodoſum *J. B.* can. nodoſum bulboſum vulgare *Park.* nodoſum I, ſeu avenaceâ paniculâ *C. B. Knotted Dogs-graſs.*

C. Gramen criſtatum Anglicum *Park.* criſtatum Bauhini *Ger. emac.* p. 29. criſtatum & ſpicatum pratenſe I, ſeu prat. criſtatum ſeu Gr. ſpicâ criſtatâ læve *C. B.* Gr. criſtatum *J. B. Smooth creſted-graſs.* In paſcuis poſt æſtivum ſolſtitium ubique ferè cum ſpicis ſuis ſe prodit. Parkinſonus aſſerit Gramen noſtrum criſtatum Anglicum diverſum eſſe à Gramine criſtato *C. B.* & reverà ſi vel iconas vel deſcriptiones attendas, ratio ab illius partibus ſtare videtur.

C. Gramen cyperoides majus latifolium *Park.* cyperoides *Ger.* cyp. cum paniculis nigris *J. B.* cyp. latifolium ſpicâ ruffâ ſive caule triangulo *C. B. Great Vernal*

Cyperus-

Cyperus-graſs. Floret Maio in foſſis, & vadis amnium pigriorum.

C. Gramen cyperoides majus anguſtifolium *Park.* cyperoides anguſtifolium ſpicâ ſpadiceo-viridi majus an minus *C. B. The greater narrow-leaved Cyperus-graſs.* Figura Graminis nigro-lutei verni apud *J. B.* huic bene convenit: quod majus inveniri aſſerit in pratis humidis.

C. Gramen cyperoides ſpicatum *Ger. emac.* nigroluteum vernum *J. B.* ſpicatum foliis caryophylleis *Park.* criſtatum & ſpicatum VI, ſeu Caryophylli foliis, ſpicâ divulsâ *C. B. Spiked Cyperus-graſs.* In pratis humidis verno tempore floret. Hoc à præcedente differt, quòd minus ſit, quòd caulis non adeò concinnè triquetrus, quòd grana in ſpicis tumidiora, pauciora.

Gramen cyperoides vernum minimum. *The leaſt Vernal-Cyperus-graſs.* *Radix* huic longa, fibroſa; *folia* anguſta, glabra, viridia, *Caules* trianguli, foliis nudi, palmum & dimidium non excedunt, in ſummitate ſpicas 3, quatuórve geſtant breviores, juxtim poſitas, & non ex alis foliorum exeuntes ut in præcedente, ſuperiorem aceroſam, ſemine caſſam, reliquas ſeminibus turgidas. Spicam producit, & floret primo vere in paſcuis ſterilioribus paſſim. Figura primæ varietatis Graminis cyperoidis ſpicati apud Gerardum huic quodammodo reſpondet.

Gramen cyperoides polyſtachion lanuginoſum. *Rough or Hairy Cyperus-graſs.* Hujus tum folia tum caules, tum etiam ſpicæ in apricis lanuginoſa ſunt; Nonnunquam tamen cætera glabra ad genicula duntaxat quâ caulem amplectuntur hirſuta ſunt folia. Magnitudo ei Graminis caryophyllei. In ſummo caule duas aut tres ſpicas habitiores gerit; & inferiùs ad magnam diſtantiam è foliorum ſinubus duas aut tres alias in quibus ſemen. His duabus notis ab aliis omnibus congeneribus abundè diſtinguitur. In paſcuis locis humidioribus.

Gramen cyperoides polyſtachion flavicans ſpicis brevibus propè ſummitatem caulis. *Yellowiſh Cyperus-graſs, with ſhort ſpikes.* Altitudine eſt dodrantali & interdum pedali: Radice albâ fibroſâ; foliis anguſtis, ſubtùs interdum piloſis, caule brevioribus. Caule triquetro duobus tribúſve foliis inferiùs cincto, deinde aliquouſque nudo, propè ſummitatem duas tréſve ſpicas promente, ex ſingulis ſc. foliorum alis ſingulas breves, habitiores, flavicantes è pluribus granis turgidiuſculis, non exeuntibus in acutum mucronem ut in Gramine paluſtri echinato compoſitas, unicâ in ſupremo majuſculâ, acerosâ, flavicante ſpicâ. In pratis circa *Middleton* Agri Warwicenſis.

C. Gramen cyperoides ex monte Ballon ſpicâ divulsâ *J. B.* cyperoides paluſtre majus ſpicâ divisâ *C. B.* cyperoides paluſtre minus *Park. Marſh-Cyperus-graſs, with a divided head.* Altitudinis eſt dodrantalis aut pedalis: caulem habet nudum, & in ſummitate ſpicas 4, 5, vel etiam ſex confertas, minùs tamen quàm ſequentis, ejuſdem omnes magnitudinis, ſubrotundas, nec tactu aſperas: caulis præ cæteris hujus generis concavus. In pratis.

Gramini cyperoidi ex monte Ballon ſimile. Præcedenti majus eſt & elatius, ut quod cubitalem altitudinem aſſequatur. Spicam habet ex pluribus multò ſpicis & denſiùs ſtipatis compoſitam, nec ejuſdem magnitudinis omnibus, ſed ſenſim versùs cacumen minoribus, donec tandem in unam ſimplicem majuſculam terminentur. In paluſtribus & aquoſis Maio floret.

Gramen cyperoides polyſtachion ſpicis teretibus erectis. *Great Cyperus-graſs, with round upright ſpikes.* Seſquicubitalem altitudinem aſſequitur. Folia anguſta, concava, glauca, caulem aliquouſque amplectuntur, longitudine ſuperant. Caulis triquetrus quidem, ſed ut vix poſſit diſcerni, in cacumine ſpicas gerit 3 vel 4 aliquouſque disjunctas, tenues, longiuſculas, ſemine caſias, ad quarum inferiorem apponitur foliolum. Inferiùs

ſeriùs è foliorum ſinubus exeunt duæ aut tres ſpicæ habitiores, teretes, erectæ, ſeſquidigitum aut duos digitos longæ, è veſiculis ſubrotundis turgidulis pallidè virentibus mucrone donatis coagmentatæ. *In ſeveral Pools about Middleton in Warwick-ſhire.*

C. Gramen cyperoides ſylvarum tenuiùs ſpicatum *Park. Lob.* in illuſtr. ſtirpium p. 60. *Slender-eared wood-Cyperus-graſs.* Floret circa finem Aprilis & initio Maii, inque ſylvis frequens occurrit. Ejus figura habetur apud Parkinſonum *Theat. Botan.* p. 1172.

Gramen cyperoides paluſtre elatius ſpicâ longiore laxâ. *Cyperus-graſs, with a looſe ſpike.* Caulis huic ſeſquicubitalis, triquetrus, angulis aſperis ſi deorſum digiti ducantur, infirmus, nudus, enodis, in cacumine ſpicam laxam ſeu potiùs paniculam geſtat è pluribus ſpicis ſecundariis compoſitam, quæ ex aliis adhuc exiguis ſubrotundis ſquamoſis conſtant. Denſo & firmo ceſpite naſcitur hoc gramen in paluſtribus putridis, quemadmodum Juncus, radicibus adeò implexis ut tutò ei poſſis inſiſtere. Ad initium ſpicæ aut nullum apponitur folium aut perexiguum, Folia non admodum lata, caule nonnunquam longiora. Hujus & alia habetur ſpecies per omnia ſimilis, ſed minor & ſparſim naſcens, non in ejuſmodi denſis agminibus aut faſciculis.

C. Gramen cyperoides paluſtre majus ſpicâ compactâ *C. B.* paluſtre cyperoides triquetrum ſpicâ integrâ *J. B.* paluſtre cyperoides *Ger.* cyp. paluſtre majus *Park. The greater Marſh-Cyperus-graſs, or ſpiked Cyperus-graſs.*

C. Gramen cyperoides paluſtre minus *Park.* cyp. parvum *Ger.* cujus tamen figura aliena eſſe videtur. Cyp. ſpicis minoribus minuſque compactis *C. B. J. B. The leſſer ſpiked Cyperus-graſs.* Horum loca tituli indicant.

Gramen cyp. elegans ſpica compoſita. *Elegant Cyperus-graſs, with a compound Spike.* Radices huic albæ fibroſæ;

ſæ; folia anguſta & vix $\frac{1}{2}$ digiti lata, carinata, pallidè viridia, caulem aliquouſque amplectentia, dodrantem longa. Caulis pedalis, triquetrus, nudus, in cacumine ſpicam geſtat herbaceam ſeu ex viridi flavicantem & non ſpadiceam, è ſpicis parvis 5 vel 6, vel pluribus paucioribúſve compoſitam brevibus, rotundis, ſquamoſis, ſquamis compreſſis & acuminatis. Ad ſpicam nullum apponitur folium. *In a pool in a grove not far from Middleton, towards Coleſhill in Warwick-ſhire; alſo near Wrexham in Denbigh-ſhire, and doubtleſs in many other places.*

C. Gramen cyperoides ſpicâ pendulâ breviore *C. B.* cyp. ſpicâ brevi pendulâ *Park.* Graminis cyperoidis genus, Pſeudocyperus Lobelio, ſpicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis *J. B.* Pſeudocyperus *Ger. Baſtard-Cyperus, with ſhort pendulous heads.* In foſſis paluſtribus & majoribus ſtagnis, ſed rariûs.

Gramen cyperoides ſpicâ pendulâ longiore *Park.* ſpicâ pendulâ longiore & anguſtiore *C. B. J. B. Baſtard-Cyperus-graſs, with long pendulous heads.* Magnitudine æquat vel etiam ſuperat Gramen cyperoides cum paniculis nigris. Spica in ſummo caule ſingularis, ſemine caſſa, habitior; ſecundùm caulis longitudinem è ſinubus foliorum ſingulis ſingulæ exeunt longæ, anguſtæ, pendulæ, flavicantes. In foſſis Notleiæ propè Brantriam in Eſſexia copiosè.

C. Gramen cyperoides anguſtifolium paniculis plurimis ſeſſilibus in foliorum alis. *Narrow-leaved-Cyperus graſs, with ſmall panicles.* In aggeribus & marginibus foſſarum. Deſcribitur in appendice Cat. Cant.

C. Gramen cyperoides paluſtre paniculâ ſparsâ *Park.* cyp. paniculâ ſparſâ majus *C. B.* cyp. vulgatius aquaticum *J. B.* aquaticum cyperoides vulgatius *Ger. Water or Marſh Cyperus-graſs, with ſparſed heads. In the Fen-ditches about Wiſbich and Marſhland in Norfolk, abundantly: alſo in the River of Thames, and many other places.*

C. Gramen

C. Gramen cyperoides pulicare. *Flea-graſs. This was ſo denominated by Mr. Goodyer, becauſe the ſeeds (which turn downward on the Stalk) do in ſhape and colour ſomewhat reſemble Fleas. In the Fenny-meadows near Quoy-water, and in many Fenny and boggy grounds in divers Counties, as about Middleton in Warwick-ſhire.* Obſervavi etiam in tranſmarinis circa Genevam.

His ſi addas Gramen paluſtre echinatum, & Gramen ſylvaticum 3 *Tab.* habebis in univerſum Graminis cyperoidis ſpecies diverſas 21. Necdum finitæ, nam duas aut tres adhuc alias obſervavi, quas quoniam non ſatis curioſè inſpexi & deſcripſi, impræſentiarum omitto.

† Gramen dactylon latiore folio *C. B.* Graminis genus, Dens caninus 3, ſive Gramen primum, vel Galli crus *J. B.* Iſchæmon vulgare *Ger* ſylveſtre latiore folio *Park. Cocks-foot-graſs. In Juſtice Eves his paſtures at great Witchingham, ſeven miles from Norwich, towards Lynne: alſo plentifully in the plowed fields about Elden in Suffolk.* T. Williſel.

C. Gramen exile duriuſculum in muris & aridis proveniens. Gr. minus duriuſculum *Ger.* minimum Monſpelienſe *J. B.* quod Monſpelii Gr. exile durius appellari ſcribit. Gr. pratenſe paniculatum 7, ſive paniculâ multiplici *C. B.* Gr. paniculâ multiplici *Park. Small hard graſs.* Altitudine palmum raro ſuperat, Paniculæ versùs unam duntaxat partem ſpectant, & in metam faſtigiantur. Non video cur Chabræus diviſerit Gramen paniculâ multiplici *C. B.* à minimo Monſpelienſi *J. B.* cùm & ſuum paniculâ multiplici Gr. minus duriuſculum Monſpelii appellari ſcribat C. Bauhinus.

C. Gramen exile hirſutum *Ger.* nemoroſum hirſutum minus anguſtifolium *Park.* nemoroſum hirſutum 3, ſive hirſutum capitulis Pſyllii *C. B.* Gr. Luzulæ minus *J. B.* & Gr. exile hirſutum cyperoides Lobelio *ejuſdem*, ut ipſe & nos cum eo arbitramur. *Small hairy Wood-*

 graſs.

graſs. In pratis & paſcuis frequens. Floret ſub finem Aprilis & initio Maii.

C. Gramen hirſutum elatius paniculâ junceâ compactâ an nemoroſum hirſutum V, ſeu hirſut. anguſtifolium majus *C. B?* nemorum hirſutum majus anguſtifolium *Park. Hairy-graſs, with a more compact ruſh-like panicle.* In paluſtribus. Suſpicor hoc non differre ſpecificè à præcedente, ſed ratione loci duntaxat hanc metamorphoſin pati. Eſt autem duplo elatius, paniculâ majore magiſque compacta quàm præcedens.

Gramen nemoroſum hirſutum latifolium maximum. Gr. nemorum hirſutum latifolium minus junceâ paniculâ *Park.* hirſutum latifolium *C. B.* An Gr. Luzulæ maximum *J. B.?* Panicula convenit, at folia nimis longa pinguntur. *The greateſt broad-leaved hairy Wood-graſs.* In ſylvis montoſis, ſaxoſis & rupibus. *I obſerved it plentifully in the Ditch of a Cloſe adjoyning to Hampſted-wood, near London.* Figura Parkinſoni in reliquis huic reſpondet, in eo differt quòd panicula minor, minúſque ſparſa ſit. Minus autem dici non meretur hoc Gramen, cùm ſit omnium hujus generis quæ mihi unquam videre contigit longè maximum.

Gramen nemoroſum hirſutum vulgare. An Gr. nemoroſum hirſutum *Ger. Lob?* nemoroſum hirſutum majus *Park?* nemoroſum hirſutum majus latifolium *C. B. Common hairy Wood-graſs.* In ſylvis admodum frequens, præſertim montoſis. Primo vere floret. Figura *Lob. Ger. Park.* ſub titulis allatis poſita propiùs ad hanc ſpeciem accedit quàm quævis alia. Deſcriptiones & epitheta nimis recedunt, nec enim latifolia nec major dici meretur. A reliquis hujus generis facilè dignoſcitur, quòd flores eóſque ſequentia vaſcula ſeminalia non conſiſtant plura ſimul in eodem pediculo filamentis ſed ſingula ſeorſim, unum ſeſſile, alia longis tenuibus appenſa. Gramen rore lucidum nemorenſe ſive Luzulæ *J. B.*

Gramen ſylvaticum 3 *Tabern.* parvum tenuifolium cum

ſpica

ſpica aculeata *J. B.* nemoroſum glabrum 4, ſive ſpicis parvis aſperis *C. B.* *Prickly-headed Cyperus-graſs. In the moiſt Meadows and Paſtures about Middleton in Warwick-ſhire.* Eſt hoc reverà Graminis cyperoidis genus.

C. Gramen junceum aquaticum Bauhini *Park.* junceum 9, ſeu junceum folio articulato aquaticum *C. B.* Gr. aquaticum *Tab. Ger.* Juncus foliaceus capſulis triangulis *J. B.* *Ruſh-graſs, with joynted leaves the leſſer.* In paluſtribus. Culmulis hujus aliàs perbrevibus, oblongis aliàs, ſpicæ quædam velut excrementitiæ & ex foliaceo quodam genere ſquammatæ rubentéſque inſident; udis præſertim & apricis hoc crebrò evenit in locis, ut nos cum J. Bauhino obſervavimus.

Gramen junceum capſulis triangulis minimum. Graminis juncei varietas minor *Ger. emac.* ubi perperàm pro varietate Graminis bufonii ponitur. *The leaſt Ruſh-graſs, with triangular ſeed-veſſels. In boggy places by rills of water on Hampſted-heath, and elſewhere.*

C. Gramen junceum aquaticum magis ſparsâ paniculâ *Park.* An Gr. junceum ſylvaticum *Ger?* Junceum & ſpicatum 8, ſeu junceum folio articulato ſylvaticum *C. B.* *Water-Ruſh-graſs, with a ſparſed panicle, and joynted leaves the greateſt.* Figura Parkinſoni huic optimè quadrat. Provenit in aquoſis, & non rarò etiam in ſylvis humidis. Præcedenti elatius eſt, paniculâ magìs ſparsâ. Vaſcula ſeminalia triquetra quàm illius minora, albidiora.

Gramen junceum leucanthemum *Ger. emac.* lib. 1. cap. 22. n. 7. An Gr. junceum polyſtachion *C. B?* *Boggy Ruſh-graſs, with white chaffy heads.* In paluſtribus ſed rariùs. *We found it in many boggy places in Cornwall, and in all the Moſſes in Lancaſhire and Scotland,* &c.

C. Gramen junceum parvum ſive Holoſtium Matthioli; & Gr. bufonium Flandrorum *Park.* Gr. junceum *Ger.* nemoroſum glabrum V, ſive nemoroſum calyculis paleaceis *C. B.* Holoſtium Matthioli junceum *J. B.* *Toad-graſs*, quia provenit in locis ubi bufones ſtabulantur.

C. Gramen junceum maritimum *Lob. Ger. ico.* junceum X, ſive foliis & ſpicâ junci *C. B.* junceum maritimum majus *Park.* Juncus parvus cum pericarpiis rotundis *J. B. Ruſh-graſs, with round ſeed-veſſels.* In pratis humidioribus & paluſtribus tam maritimis quàm à mari procul remotis.

C. Gramen junceum ſpicatum ſeu triglochin, i. e. Gr. junceum & ſpicatum 16 *C. B.* triglochin *J. B.* triglochin Dalechampii *Park.* marinum ſpicatum *Ger. emac. Arrow-headed-graſs.* In paluſtribus.

Gramen marinum ſpicatum *Cluſ.* junceum & ſpicatum 17, ſive ſpicatum alterum *C. B.* ſpicatum alterum *Ger.* q. Gr. marinum ſpicatum alterum *Park. Sea-ſpiked graſs.* Hoc genus folia habet majora & craſſiora, ſpicam denſiorem, vaſcula ſeminalia breviora, majora, rotundiora quam præcedens, éſtque in paluſtribus maritimis frequens. In iconibus hujus plantæ vaſcula ſeminalia non rectè pinguntur.

Gramen murorum ſpicâ longiſſimâ *Ger. emac.* ſpicâ nutante longiſſimâ *Park.* p. 1162. *Capons-tail-graſs.* In muris antiquis, (Wintonienſibus v. g.) locis ſiccioribus agrorum, tumulis & aggeribus. *This was firſt obſerved and deſcribed by Mr. Goodyer.*

C. Gramen paluſtre echinatum *J. B. Ger. emac.* aculeatum Germanicum. *Park.* paluſtre aculeatum, vel minus Germanicum *C. B. Hedge-hog-graſs.* In paluſtribus.

Gramen paniceum ſpicâ ſimplici *C. B.* Panicum ſylv. ſpicâ ſimplici *Park.* ſylv. *Ger.* ſylv. & Dens canis primus *J. B. Panick-graſs with a ſingle ſpike.* In arvis demeſſa ſegete, ſed rariús. Fulv.

Gramen paniceum ſpicâ diviſâ *C. B.* Graminis genus quibuſdam Gallis Dens canis ſecundus, ſive Panicum ſylveſtre ſpicâ divulsâ *J. B.* Panicum vulgare *Ger.* ſylv. herbariorum *Park. Panick-graſs with a divided ſpike. Tho. Williſell found it in Mr. Bleſſets Garden between Deptford and Greenwich.*

Gramen paniceum ſpicâ aſperâ *C. B. Rough-eared Panick-graſs.*

graſs. Found in the ſame garden by Tho. Williſell. Hoc revera ſpecie differt à præcedente, ſiquidem minus eſt, ſpicâ laxâ, ſimplici tamen, nec in plures divisâ, quin & ſpicæ aſperæ ſunt, lappaceæ, & veſtibus adhæreſcentes, ſecus quàm in illo.

Gramen parvum marinum ſpicâ loliaceâ *Ger. emac.* lib. 1. cap. 22. n. 8. Gr. loliaceum minus ſpicâ ſimplici *C. B. Dwarf-Darnel-graſs.* Ad mare, & in paluſtribus maritimis; juxta Camalodunum, *Hull-bridge*, & alibi in Eſſexia.

Gramen plumoſum *Lob.* ſpicâ candidâ & ſerici modo lucens *J. B.* arundinaceum 3, ſeu paniculâ ſpadiceâ molli majus *C. B. Graſs, with a pappoſe panicle.* Locis ſenticoſis ſylvarum quarundam Angliæ collegit Lobelius. Cui ſimile, ſi non idem, & nos in dumetis quibuſdam Agri Northamptonienſis & Eſſexienſis obſervavimus, nomine impoſito Graminis ſpicâ acerosâ, ſemine pappoſo.

C. Gramen pratenſe *Ger.* pratenſe vulgatius *Park.* pratenſe paniculatum majus *C. B. The greater Meadow-graſs.* Hujus paniculæ circumquaque versùs omnem partem ſparguntur. Sunt autem paniculæ ſeu locuſtæ ſingulares è duplici glumarum ſquammatim incumbentium non ariſtatarum verſu compoſitæ, nec multùm diſſimiles paniculis Graminis tremuli minoris.

C. Gramen pratenſe paniculatum minus *C. B.* prat. minimum album *Park.* minimum album *Ger.* minus album & rubrum *J. B. The leſſer Meadow-graſs.*

Gramen prat. paniculâ ſparſâ versùs unam partem, duriore. *Meadow-graſs, with harder ſparſed panicles.* A præcedentibus differt, quòd Panicula ad tactum durior ſit, & versùs unam duntaxat partem ſpectet; quòd locuſtæ ſingulares longiores earúmque glumæ in breves ariſtas deſinant.

C. Gramen pratenſe paniculatum molle *C. B. Park.* lanatum Dalechampii *Ludg. J. B.* Gramen 6. cap. 22. lib. 1. *Ger. emac. Soft tufted Meadow-graſs.*

Gramen parvum præcox ſpicâ laxâ caneſcente. *Small Vernal-graſs, with a ſoft looſe ſpike.* In glareoſis & ſterilioribus plerumque naſcitur, ubi palmarem altitudinem aſſequitur, in lætiori ſolo ſemipedale eſt. Radices capillares, Folia brevia, anguſtiſſima; caulis tenuis, geniculatus: ſpica uncialis è viridi aut purpureo caneſcens; pluribus locuſtis in parvis ramulis laxiùs naſcentibus conſtans. Singulæ locuſtæ bina granula obtinent, quibus adhærent geminæ perbreves ariſtæ.

Gramen paniculatum elatius, paniculis ſeu ſpicis muticis, ſquamoſis. Radix huic fibris tenuibus capillata; Folia anguſta, glabra; Caulis pedalis & nonnunquam cubitalis aut adhuc altior, geniculatus: Panicula aliàs duorum digitorum aliàs palmaris & longior, non multùm ſparſa, ex pluribus ſpicis anguſtis, ſquamoſis, non ariſtatis conſtans. In pratis.

Gramen paniculatum bromoides minus paniculis ariſtatis, unam partem ſpectantibus. In marginibus herboſis, & ad ſepes. Hanc ſpeciem accurate deſcribere neſcio quomodo oblitus ſum.

C. Gramen ſegetum paniculâ ſpecioſâ *Park.* paniculatum arvenſe 3, ſeu ſegetum altiſſimum paniculâ ſparsâ *C. B.* Gr. capillatum *J. B.* *The fair-panicled Corn-graſs, or Bent-graſs.* Inter ſegetes, & in ſylvis.

N. Ex hujus culmis cum paniculis ſeriatim ordine funiculo vel junco connexis, ruſtici craticulas quaſdam conficiunt Anglicè *Bents* dictas, quibus æſtivo tempore caminos ornare ſolent noſtrates. His uſibus adhibentur etiam Gramen agrorum venti ſpicâ (teſte Johnſono apud Ger.) & Gramen criſtatum, teſte Lobelio in *Adv.* part. altera.

C. Gramen paniculatum aquaticum minus. Gr. miliaceum fluitans ſuavis ſaporis *D. Merrett.* *The leſſer water-graſs, with fine panicles.* Hujus panicula Graminis pratenſis vulgaris paniculæ ſimilis, verùm locuſtellæ minores magíſque ſparſæ, & plerunque ſpadiceæ. In aquoſis.

C. Gramen

:. Gramen pratenſe vulgare ſpicâ ferè arundinaceâ *J.B.* *Common Meadow-graſs, with a reedlike panicle.* In paſcuis nihil vulgatius eſt hoc Gramine, cujus panicula delicata, purpuraſcens, & arundinaceæ quadantenus æmula. Hanc ſpeciem à Gr. pratenſi omnino diverſam eam eſſe puto quam J. Bauhinus deſcribit ſub titulo allato, quamvis (ut verum fatear) ſynonyma quæ præponit è C. B. contrarium ſuadeant.

ramen paniculatum locuſtis parvis annuum. Fibræ radicis albæ; Folia peranguſta & ferè capillacea. Caulis pedalis, geniculatus, gracilis, Panicula ſparſa locuſtis parvis, bina ſemina totidem ariſtis perexiguis & brevibus armata continentibus. Summitates caulium & locuſtarum pediculi per maturitatem purpuraſcunt, Evulſu facile eſt hoc genus & annuum. Caulis ubi primas paniculas emittit, non rectà deinceps aſſurgit, ſed reflectitur nonnihil.

ramen pratenſe ſerotinum paniculâ longâ purpuraſcente. Gr. pratenſe ſpicâ Lavendulæ *D. Merrett.* *Late-flowring Meadow-graſs, with a long purple panicle.* Radicis fibræ craſſiores ſunt, albæ, ſapore fatuo. Folia modicè lata, raris pilis prædita. Caules pedales aut cubitales unicum tantùm geniculum habent à radice non longè, ad quod duo aut tria folia oriuntur, caulem aliquouſque amplectentia, quod huic ſpeciei peculiare eſſe videtur. Ex his autem foliis exterius & caulem & reliqua folia ad ſeſquidigitum ferè amplectitur; medium (ſi adſit) interius ad alterum ſeſquidigitum, & interius caulem ad idem ſpatium. Panicula in ſummo non multùm ſparſa, tres aut quatuor digitos longa, purpuraſcens. Floſculi utrinque bifidi, purpurei. In pratis humidioribus frequens, Julio menſe floret. Monſpelii ſub finem Auguſti obſervavi.

ramen ſpicatum montanum aſperum. E rupium fiſſuris in monte *Ingleborough* exit denſo ceſpite. Folia ei longa, modicè lata. carinata marginibus aſperis ſi deorſum digiti ducantur. Caulis tenuis, cubitalis, in

cacumine ſpicam gerens brevem, ſemina longa nigra.

C. Gramen Parnaſſi *Lob. Ger.* Parn. vulgare *Park.* Parn. flore albo ſimplici *C. B.* Parn. Dodonæi, quibuſdam Hepaticus flos *J. B. Graſs of Parnaſſus.* In paludoſis.

Gramen ſecalinum ſeu 4. cap. 22. lib. 1. *Ger. emac?* Secalinum majus an minus *Park? Rie-graſs.* In paſcuis. Differt ab Hordeo ſpurio, quod culmus procerior ſit & gracilior, ariſtæ breviores.

Gramen ſparteum ſpicatum foliis mucronatis vel ſpicâ ſecalinâ *C. B.* Spartum ſpicatum pungens Oceanicum *J. B.* marinum noſtras *Park.* Anglicanum *Ger. Engliſh Sea-Matweed, or Marram.* In arenoſis cumulis ad maris litus frequens.

N. J. Cargillus Scotus Gramen marinum pungens, (de hoc genere loquitur) vulgò *Bent* vocari ait, & copiosè in arenoſo maris litore naſci ſcribit, refértque eo Anglos, conclavibus ſtratis, æſtate quidem virenti conciliare frigus, hyeme ſiccato calorem fovere. *J. B.* tom. 2. pag. 478.

C. Gramen ſparteum juncifolium *C. B.* Spartum parvum Lobelio *J. B.* parvum Batavicum & Anglicum *Park.* noſtras parvum Lobelii *Ger. emac. in Append. Small Matweed.* In paluſtribus.

C. Gramen tomentoſum & Linogroſtis *Tab.* tomentoſum II, ſive pratenſe tomentoſum paniculâ ſparsâ *C. B.* tomentarium *Ger.* Gnaphalium Tragi ſive Juncus bombycinus *J. B.* Gr. juncoides lanatum, vel Juncus bombycinus vulgaris *Park. Cotton-graſs.* In paludoſis. Junio & Julio lanam fert.

C. Gramen tremulum *J. B.* trem. 2, ſive majus *C. B.* Phalaris pratenſis *Ger.* Gram. tremulum ſeu Phalaris media Anglica prima an ſecunda *Park.* Parkinſonus multiplicat gramina ſine ulla omnino neceſſitate, ideóque ſiquis eum ſequi velit, maximam confuſionem experietur, nec ipſe certè intellexit quid ſcripſit.

Quaking-

Quaking-graſs, Cow-quakes, and in ſome places Ladies-hair. In paſcuis ubique.

C. Gramen typhinum majus, ſeu 3 *Ger. emac.* maximum *Park.* Gr. cum cauda muris majoris longa majus *J. B.* Gr. typhoides I, ſeu maximum ſpicâ longiſſimâ *C. B.* item Gr. typhoides 4 ſive aſperum alterum *ejuſdem*, ex ſententia *J. B. The greateſt Cats-tail-graſs.* In pratis udis,

C. Gramen typhinum minus *Ger.* an medium ſeu vulgatiſſimum *Park?* Gramen cum cauda muris minus *J. B.* Gr. typhoides 3 ſive aſperum primum *C. B. The leſſer Cats-tail-graſs.* An hoc ſpecie à priori diverſum ſit, an variet tantùm ratione loci, meritò dubitat *J. B.* Eſt autem in magnitudine, ſtaturâ & longitudine ſpicæ, inſignis differentia inter antecedens & hoc. Ad ſemitas & agrorum margines.

Gramen typhinum maritimum minus. An Gram. typhinum Danicum minus *Park. Sea-Cats-tail-graſs.* Supra palmi altitudinem vix aſſurgit. Spicæ breves ſunt, in medio turgidulæ, ſeu ventricoſæ, versùs utrumque extremum graciliores. Figura Parkinſoni huic benè reſpondet.

Gramen typhinum à Gr. alopecuroide differt 1. quòd ejus ſpica aſperior ſit. 2. quòd ſquamæ ſingulæ bicornes.

Graminifolia repens paluſtris vaſculis granorum piperis æmulis. *Pepper-graſs.* Perexigua hæc planta per terram repit foliis tenuiſſimis. In alis foliorum globulos ſeſſiles profert granorum Piperis magnitudine fere, ſeminibus albis refertos.

C. Gratiola anguſtifolia *Ger. emac.* anguſtif. ſive minor *Park.* Hyſſopus XIII, ſeu Hyſſopifolia *C. B.* Hyſſopifolia aquatica *J. B. Small Hedge-Hyſſop.* In aquoſis & ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

Gratiola latifolia cærulea, *v.* Lyſimachia galericulata.

H

HAlimus ſive Portulāca marina *C. B.* vulgaris ſive Portulaca marina *Ger.* Portulaca marina noſtras *Park.* marina fruticoſa, quæ Halimus 2 Cluſii *J. B.* *Common Sea-Purſlane.* In paluſtribus maritimis.

N. 1. Hujus foliis & tenellis ramulis Crithmi modo muriâ conditis, hyberno tempore ad excitandum appetitum in acetariis utuntur non Batavi tantùm, ſed & Britanni.

2. An vires Halimo à Veteribus attributæ huic plantæ conveniant ambigitur, necdum conſtat an hic ſit verus & legitimus Antiquorum Halimus.

C. Hedĕra arborea *C. B.* corymboſa *Ger.* arborea ſive ſcandens, & corymboſa nigra *Park.* communis major & minor *J. B.* *Climbing or berried Ivy.*

N. 1. Hoc à natura peculiare habet, quòd prima ejus folia ſint anguloſa & varia, poſteriora & ſumma rotunda. Solet enim natura aliàs ſcindendo procedere à ſimplici ad varium, inquit *C. Hofman.* de *Medicam. Officinal.* lib. 2. cap. 102. Idem tamen, quod pace illius dixerim, obſervatur etiam in Agrifolio, ut ſuperiùs annotavimus, in Smyrnio Cretico, & in Sio aquatico maximo, cujus folia ima quæ primo vere erumpunt, in valdè tenues lacinias diviſa ſunt; ſuperiora Paſtinacæ ſativæ foliis ſimilia.

2. Vulgò jactatur, & Wecherus ex Euonymo & aliis refert, Vinum ab aqua ſeparari, ſi vas ex hedera conficiatur, eíque vinum infundatur, cui aqua permiſta; brevi enim permanente vino aquam extillare, [Veteres, ut Cato, Varro, Plinius, vinum extillaturum

turum aiunt remanente intùs aquâ, quod veriſimilius eſt, cùm vinum ſpirituoſius ſit, & tenuiorum ſubtiliorúmque partium.] In hujus experimenti veritatem ut inquirerem, ex ligno hederæ, (cùm mihi fruſtum obtigerit brachii magnitudine) pocula confici curabam, quorum maximum liquoris libram ſemis capiebat, cui vini duas partes, aquæ unam infundebam; quæ per tres dies mixta ubi ſtetiſſent, paulatim ſimul tranſudabant, ex quo de experimenti veritate judicium ferre quivis poterit. *Worm.muſ.* lib.2. cap.17. pag. 171.

3. Lignum hederæ de radice diſſectum, ubi craſſius eſſe conſuevit, à ſutoribus in eum uſum parari ſolet, ut poſtquam cultellos ſuos ad corium diſſecandum idoneos ad cotem exacuerint, aſperiores etiam tunc illos æquales lævigatóſque reddant, ad dictum lignum ultra citráque ducendo: quod præ aliis ad hunc uſum idoneum judicetur, fortè ob mollitiem ſubſtantiæ ipſius, quæ etiam ſenſu percipitur. *J. B.*

C. Hedĕra helix *Park. Ger.* 3, ſive major ſterilis, & 4, ſive minor repens *C. B. Barren or creeping Ivy.*

N. 1. Hanc à priore ſpecie diverſam non agnoſcunt Tragus, Cæſalpinus & J. Bauhinus; quin totum inter eas diſcrimen evenire contendunt, vel ratione ætatis, vel loci ubi creſcunt; hinc enim ſolùm fieri quòd aut formâ differant, aut fructu. *J. B.* tom. 2. lib. 15. pag. 111, 112, quibus & nos ſubſcribimus.

2. Internus hederæ foliorum uſus (quia capiti nervoſóque generi adverſatur) rarus eſt. Externus creber in ichoribus exiccandis & ſanandis: in fonticulis ab inflammatione tutandis [imponitur quotidie folium] in ozænis curandis: in aurium purulentarum dolore ſedando, [miſcetur ſuccus cum oleo ex. g. liliaceo] *Schrod.* At noſtrates folia hederæ recentia fonticulis quotidie imponunt, non ad eos tantùm ab inflammatione tutandos, ſed & ad apertos conſervandos, humoréſque illuc fluentes eliciendos vi ſua attractoria.

3. Baccæ

3. Baccæ purgant per ſuperiora & inferiora, unde à vulgo contra febres exhiberi ſolent. *Schrod.*

4. Grana baccis exempta, triticeis nonnihil ſimilia, cùm à nonnullis in areis & templorum tectis à volucribus temerè ſparſa inventa fuerint, occaſionem illis dederunt imaginandi, rumorémque in vulgus prodigiorum credulum ſpargendi, tritico pluiſſe.

5. Pulvis baccarum hederæ plenam maturitatem adeptarum larga doſi exhibitus, arcanum eſt contra peſtem. *D. Boyl. De utilit. Philoſoph. experiment. ad medicinam.*

C. Hedĕra terreſtris *Ger.* terreſtris vulgaris *C. B. Park.* Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris, & Hedera ſylvatica Romanorum *J. B.* in Append. tom. 3. pag. 855. *Ground-Ivy, Ale-hoof, Gill-go-by-ground, Tunhoof.*

N. 1. Vulneraria eſt tum intrinſecùs ſumpta, tum extrinſecùs adhibita, diuretica, emmenagoga; Usûs creberrimi in Tartaro pulmonum & renum reſolvendo: quin & ictero conferre dicitur, & ad dolores colicos conducere in clyſteribus.

2. Vidi ego utentes quoſdam ad torſiones poſt partum, ventri appoſitâ; ac ipſe etiam utiliter ſanè uſus ſum. Hujus porrò felicem uſum obſervavi in expellendis vermibus equorum, ſi contuſa detur cum avena. *J. B.*

3. Hederam terreſtrem Angli præſertim Septentrionales in dolia immittere ſolent, ad depurandam ſeu clarificandam cereviſiam; quod brevi tempore, 24 nempe horarum ſpatio, præſtare ſolet, unde & nomen *Ale-hoof*, ſive *Tun-hoof* adepta eſt. Verum hic mos poſt receptum lupulorum uſum paulatim deſuevit.

4. Succus hujus plantæ naribus attractus cephalalgiam etiam vehementiſſimam & inveteratam non lenit tantùm ſed & penitus aufert. Medicamentum hoc (inquit

(inquit autor meus Joannes Oldacres) quanivis facilè parabile & ubique obvium ſit, non ſatis poteſt laudari, ſi res ex uſu æſtimarentur, auro æquiparandum: novi quippe qui per decennium & amplius acerrimis doloribus conflictati, ſtatim ab ejus uſu recreati ſunt, nec unquam poſtea paroxyſmum ſenſerunt.

C. Hederŭla aquatica *Ger.* Lenticula aquatica triſulca *J. B. C. B.* Ranunculus hederaceus aquaticus *Park. Water-Ivy, or Ivy-leaved Ducks-meat.* In aquis cœnoſis pigrioribus. *Abundantly in the Fen-ditches in the Iſle of Ely.*

Helenium, *v.* Enula campana.

Helianthĕmum, *v.* Chamæciſtus.

C. Helleborīne paluſtris noſtras. An Helleborine anguſtifolia paluſtris *C. B? Baſtard white Hellebore, or Marſh-Hellebore.* Apud nos nuſquam quàm in paluſtribus & humidis pratis occurrit. Deſcriptio Helleborines 3. Clusii (quæ eſt anguſtifolia paluſtris ſive pratenſis *C. B.* Damaſonium flore herbaceo intùs nonnihil candicante *J. B.*) huic noſtræ per omnia non convenit. Nam folia ei latiora eſſe ait quàm ſint Helleborines *Dod.* cùm noſtræ hujus anguſtiora ſint; Florum quoque colorem herbaceum, qui in hac ſpecie albent vel purpuraſcunt nonnihil.

C. Helleborīne latifolia montana *C. B.* Helleborine *Dod. Ger.* Helleborine Dodonæi *J. B. The moſt common baſtard, or wild white Hellebore.* In ſylvis & opacis, *As in Kingſton-wood about ſix miles from Cambridge.* Hæc ſpecies quæ apud nos in ſylvis cæduis, lucis & opacis ſæpiùs occurrit, florem habet plerunque herbaceum, unde ſiquis ab Helleborine *Dod.* diſtinctam velit, ei magnopere non refragabor.

Helleborīne flore atro-rubente *Park.* 2, ſive altera atro-rubente flore *C. B.* Elleborus botryodes ſeu Aliſma racemoſum *J. B. Wild or baſtard-white-Hellebore, with a blackiſh flower. Near Sheffield in York-ſhire; and on the*

the ſides of the mountains near Malham 4 miles from Settle in the ſame County in great plenty, as alſo in many other places thereabout.

De Helleborines viribus nihil certi traditur, neque ab Antiquis, neque à recentioribus.

Helleborine flore rotundo, *v.* Calceolus Mariæ.

C. Helleborus niger hortenſis flore viridi *C. B.* niger vulgaris flore viridi vel herbaceo, radice diuturna *J. B.* Helleboraſter minor flore viridante *Park. Wild black Hellebore, or Bears-foot.* Helleboraſtrum *Ger. in Bigwin-Cloſes near Cambridge. It is ſaid alſo to grow plentifully about Arundel-Caſtle in Suſſex.* Iiſdem viribus cum Helleboro nigro pollere creditur.

N. Folia cerevifiæ per 2 aut 3 horas infuſa & pota, jejuno ventriculo, tribus matutinis, inſigne prophylacticum cenſentur adverſus variolas alióſque morbos contagioſos. *D. Johnſon.*

C. Helleboraſter maximus *Ger.* maximus ſive Conſiligo *Park.* Helleborus niger fœtidus, Enneaphyllon Plinii lib. 27. cap. 9. *C. B.* Helleborus niger ſylveſt. adulterinus, etiam hyeme virens *J. B.* In Append. tom. 3. *Great baſtard black Hellebore, or Bears-foot. In the hedges of ſome cloſes about Cherry-Hinton, near Cambridge.*

N. 1. Tragus & Dodonæus venenatam qualitatem huic plantæ tribuunt, ideóque ab ea cavendum monent. Folia præcedentis ſiccata & in pulvere exhibita cum melle & ficu, ad puerorum vermes commendat Gerardus.

2. Radicis hujuſce particulam in pecoribus medendis auriculæ perforatæ inſerere ſoliti ſunt veterinarii antiqui. Recentiores omnibus ferè corporis jumenti partibus radiculam eam infigere ſolent, quâvis etiam de causâ laborantis. Quam primum enim jumentum aliquod parùm lætè vivere intellexerint ad hoc medicamentum tanquam ſacram ancoram confugiunt, & plerunque ſucceſſus votis reſpondet. *Kyberus* apud

apud Tragum; qui tamen veterinarios *Gengenbacenſes* non Conſiligine, ſed Elleboro nigro Dioſc. ad hanc rem uti ait.

epatica vulgaris Officinarum, *v.* Lichen.

eptaphyllon, *v.* Tormentilla.

erba Gerardi, *v.* Angelica ſylveſtris.

Herba Paris *Ger. Park. J. B.* Solanum tetraphyllon *Ad. Lob.* bacciferum X ſive quadrifolium bacciferum *C. B. Herb-Paris, True-love, One-berry.* In umbroſis ſylvis, *as in Kingſton and Everſden-woods, and in the woods about Balſham near Cambridge.*

N. 1. De hujus viribus ſic breviter Schroderus. Baccæ & folia refrigerant & ſiccant. Uſus baccarum internus eſt alexipharmacus in peſte, venenatis morbis, veneníſque aſſumptis (ex. gr. Arſenico) Extrinſecùs foliorum uſus eſt in bubonibus peſtilentialibus aliíſque calidis tumoribus, in paronychia, in inveteratis ulceribus.

2. Plantam hanc non Aconitum credendam, ſed potiùs Alexipharmacum, probat Lobelius experimento duorum canum quibus Arſenicum & Sublimatum dederat, quorum alter cui pulverem Saxonicum exhibuit, convaluit; alter cui nihil dedit, extinctus eſt. V. hiſtoriam integram *Ad.* pag. 105.

3. An tutum ſit peſtilentialibus tumoribus applicare narcotica, meritò controvertitur, inquit J. Bauhinus.

Matthiolus adverſus veneficia commendat, aítque ſe noviſſe quoſdam veneficiis ſemi-ſtultos factos, hujus plantæ ſemine ad 20. uſque diem hauſto drachmæ pondere, priſtinæ ſanitati omninò reſtitutos eſſe. Nos contrà pronunciamus eos ſemi-ſtultos vel planè ſtultos eſſe, qui credunt veneficia à ſagis illata (ſi tamen intulerint) tolli poſſe per herbas, verba, aut ejuſmodi præſtigias *J. B.*

Hieracium aſperum majore flore in agrorum limitibus *J. B.* Cichoreum pratenſe luteum aſperum, *Park.*

Cich.

Cich. pratenſe luteum hirſutie aſperum, vel Hieracium hirſutum foliis caulem ambientibus *C. B.* & Cichorium montanum anguſtifolium hirſutie aſperum ejuſdem ex ſententia *J. B.* & noſtrâ. Hier. aſperum *Ger. Rough Hawkweed, with a large flower, yellow Succory.* Ad agrorum limites.

C. Hieracium caule aphyllo hirſutum *J. B.* Dentis leonis folio acuto 9, ſive aſperum flore magno Dentis leonis *C. B.* aſperum foliis & floribus Dentis leonis bulboſi *Park.* Dentis leonis folio hirſutum *Ger. emac. Dandelion-Hawkweed.* In pratis & paſcuis. Florere incipit omnium Hieraciorum quæ apud nos habentur primum. In autorum nominibus nobiſmet non ſatiſfacimus, adeò confusè & obſcurè ſcribunt, ut quid ſibi vellent nec ipſos ſciviſſe crediderim. Verùm ſatis innoteſcit hæc planta, quòd habeat caules ſimplices ſeu non ramoſos, aphyllos, hirſutos, unico in ſingulorum faſtigiis flore amplo,& in omnibus ferè pratis & paſcuis occurrat.

Hieracium fruticoſum latifolium hirſutum *Park. C. B.* Hieracii Sabaudi varietas altera *J. B. Buſhy Hawkweed, with rough broad leaves. This is very common in woods, as about Hampſted and High-gate near London,* &c. Hæc planta ſpecifice diſtincta eſt à Pulmonaria Gallorum, altiùs ſiquidem aſſurgit,binos cubitos non raro excedens: Caulis quoque robuſtior eſt & rigidior, plurimis foliis veſtitus.

Hieracium fruticoſum latifolium glabrum *Park.* frut. latif. foliis dentatis glabrum *C. B.* Hieracii Sabaudi varietas 1, Erinus quibuſdam Matth. dicta *J. B. The ſmoother broad-leaved buſhy Hawkweed.* Inter hoc & præcedens manifeſta eſt differentia; illud enim foliis eſt & caulibus molli lanugine pubeſcentibus, hoc brevi & vix conſpicua lanugine obducitur; deinde illud ſeriùs floret, hoc maturiùs. Parkinſono malè deſcribitur.

Hieracium

Hieracium fruticoſum anguſtifolium majus *C. B. Park.* intybaceum *Ger.* rectum rigidum, quibuſdam Sabaudum *J. B. Narrow-leaved buſhy Hawkweed.* In locis ſabuloſis & petræis.

C. Hieracium longiùs radicatum *Ger. emac. Park.* Dentis leonis folio obtuſo I, ſeu majus *C. B.* macrocaulon junceum, ſive minus primum Dodonæi *J. B. Long-rooted Hawkweed.* In pratis & paſcuis.

C. Hieracium luteum glabrum ſive minùs hirſutum *J. B.* Cichoreum pratenſe luteum lævius *C. B. Park.* An potiùs Hieracium Chondrillæ folio glabrum *C. B*? aphacoides *Ger? Smooth Succory-Hawkweed.* Planta quam intellectam vellem apud nos ſemper eſt glabra; habétque flores, capitula & ſemina omnium quæ in Anglia ſponte exeunt minima, Hyoſeride excepta.

C. Hieracium Caſtorei odore Monſpelienſibus, i. e. Cichorei vel potiùs Stœbes folio hirſutum *C. C. Small rough Succory-leaved Hawkweed:* in ſiccioribus, ſed rariús. Non obſcurum Caſtorei odorem ſpirat. Deſcribitur nobis in *C. C.*

C. Hieracium minus præmorſa radice *Lob. ico. Park.* minus præmorſa radice ſive Fuchſii *J. B.* chondrillæ folio glabro, radice ſucciſa majus *C. B.* minus ſive leporinum *Ger. Hawkweed, with bitten roots, yellow Devils-bit.* In paſcuis vulgare. Variat magnitudine & hirſutie foliorum.

C. Hieracium minimum Cluſii, Hyoſeris Tabernæmontani & Gerardi *Park.* Dentis leonis folio obtuſo 8, ſive minus folio ſubrotundo *C. B.* Hyoſeris maſcula *Ger. Small Swines-Succory.* In arvis arenoſis. *As about Gamlingay.*

Hieracium montanum latifolium glabrum minus *C. B. Park.* mont. latif. minus *Ger.* latifolium glabrum ex valle Griesbachiana *J. B. The leſſer broad-leaved ſmooth*

Mountain Hawkweed. In montoſis Septentrionalibus Angliæ, locis udis & humectis præſertim ſylvoſis. Ad Hieracium fruticoſum latifolium accedit, in multis tamen ab eo differt, ut v. g. quòd caulis concavus ſit, quòd folia baſi ſua caulem amplectantur, quódque ſemen citrinum ſit.

C. Hieracium montanum non ramoſum caule aphyllo, flore pallidiore. An Hieracium mont. hirſutum minus *C. B ? Hawkweed, with a pale flower.* Hujus flos pallet ut Auriculæ muris: non diſſimile eſt Hieracio Narbonenſi rotundifolio caule aphyllo *J. B. Found on the banks of the Devils ditch.*

Hieracium parvum in arenoſis naſcens ſeminum pappis denſiùs radiatis. *This was found on the gravelly heath-grounds near Middleton in Warwick-ſhire.*

De Hieracii viribus nihil memoratu dignum occurrit apud Medicos aut Botanicos.

C. Hippoſelinum *Ger. emac.* Hippoſelinum ſive Smyrnium vulgare *Park.* Macerone, quibuſdam Smyrnium ſemine magno nigro *J. B.* Apium 13, i. e. Hippoſelinum Theophraſti vel Smyrnium Dioſcoridis *C. B. Alexanders.* In rupibus maritimis, v. g. in inſula *Preſtholm* propè *Beaumaris* abundè, in Scotiæ litoreis rupibus non procul Bervico; *and by this when young, I ſuppoſe they were deceived, who gave information to the Compilers of Phyt. Brit. that* Angelica ſativa *grew on the rocks near Berwick.*

N. Venit in cibum cruda & cocta tum radix conciſa, tum folia tenella & caulis, vel in juſculis, vel intinctibus ex aceto & oleo ad ſanguinem depurandum. Officinis noſtris Olus atrum dicitur; in tranſmarinis vulgò, ſed falsò, Petroſelinum Macedonicum. Anglicè quoque *Alexanders*, vel quia ab Alexandria Ægypti urbe ad nos advehi ſolitum eſt, vel quia id vulgo creditum.

C. Holoſteum vernum flore majore *P. B.* Gramen leucanthemum *Ger. Park.* Gr. Fuchſi, ſive leucanthemum,

mum, *J. B.* Caryophyllus holoſteus arvenſis V, ſive arvenſis glaber flore majore *C. B. Stitchwort, with large flowers.* In ſylvis & dumetis, vere floret.

N. Oculorum inflammationibus adhibetur tum herba contuſa, tum ſuccus expreſſus, tum denique aqua è floribus deſtillata. Laterum doloribus ſubvenire creditur, unde & Anglicè nomen *Stitchwort* obtinuit.

C. Holoſtei Ruellii diverſitas *Lob. ico.* Gramen leucanthemum alterum *Ger.* Gramini Fuchſii leucanthemo affinis & ſimilis herba *J. B.* Caryophyllus holoſteus arvenſis VI, ſive arv. glaber flore minore *C. B.* Gr. leucanthemum minus *Park. The leſſer Stitchwort.* In paſcuis & vepretis ſolo arenoſo. Hæc planta, ratione loci in quo creſcit, faciem inſigniter mutat; ſiquidem in aggeribus paluſtribus foſſarum Elienſis inſulæ colorem glaucum caryophyllorum obtinet, & caules firmiores brevioréſque.

C. Holoſteum minimum tetrapetalon, ſive Alſine tetrapetalos caryophylloides. *The leaſt Stitchwort.* Radix ei alba, fibris donata. Cauliculi plures ſemipalmares, tenues, infirmi, rotundi, rubentes, crebris geniculis intercepti. Ad ſingula genicula apponuntur folia ex adverſo bina, caulem ferè amplectentia, dimidium vix digitum longa, è baſi latiuſcula in acutum mucronem ſenſim deſinentia. Flores in ſummitatibus ramulorum albi, quadrifolii, è calyce quadrifolio, quâ notâ à reliquis hujus generis omnibus ſatis diſtinguitur, Vere floret, in glareoſis ſterilioribus frequens.

C. Holoſteum minimum paluſtre capitulis longiſſimis filamentis donatis. *The ſmalleſt Marſh-Plantain.* Fibris albis majoribus & pluribus quàm pro plantulæ modulo radicatur. Folia in orbem ſpargit craſſa, ſucculenta, anguſta, in terram reclinata, duos vel tres digitos longa. Caules ex eadem radice plures vix digitum alti capitulum ſeu floſculum in ſummo geſtant exi-

guum compreſſum, unde exeunt quatuor longiſſima filamenta apicibus donata. In paluſtribus & uliginoſis ſæpiùs inveni. *On Hinton-moor near Cambridge, on the moiſt Fenny grounds about Glaſtenbury, Penſans,* &c.

C. Hordeum ſpurium *Park. Ger.* murinum *J. B.* An Herba Phœnicea Græcorum Plinio *lib.* 22. *cap.* 25? Gramen hordeaceum 2, ſive minus & vulgare *C. B.* Secale ſylveſtre & Gramen ſecalinum *Johnſoni* apud *Ger. Wall-Barley, Wild-Rye, or Rye-graſs.* Ad ſenitas. Spica propiùs accedit ad Secale quàm ad Hordeum.

C. Hordeum diſtichum *Ger. Park. J. B.* diſtichum,quòd ſpica binos ordines habeat Plinio *C. B. Common-Barley.* Seritur in agris.

C. Hordeum diſtichum minus *Park. Sprat-Barley, or Battle-door-Barley.* Hoc precedente ſpica breviore latioréque eſt, & granis magis confertis; quin & ab avium injuriis tutius eſſe tradunt, quia grana ejus vixdum matura à ſpica difficiliùs avelluntur. Hæc duo genera apud nos hyemem non ferunt, ideóque feruntur vere.

C. Hordeum polyſtichon *J. B.* polyſtichum hybernum *C. B.* polyſtichum vel hybernum *Park. Winter or ſquare Barley, or Bear-Barley. and in the North Big.* In Septentrionalibus vulgò ſeritur.

N. 1. Plerunque tetraſtichum eſt, aliquando plures granorum ordines obtinet, unde Hordeum hexaſtichum pulchrum *J. B.* ab hoc non differre putamus. Quin & polyſtichum vernum & hybernum ſolo ſationis tempore & accidentibus indè ortis diſtare, ut cuilibet eorum deſcriptiones apud Bauhinos conferenti patebit. Hinc temeritate non adeò infelici, quæ contraria videntur, & tamen vera ſunt, tradiderunt Botanographi noſtrates, cùm Gerardus Hordeum polyſtichum vernum apud nos duntaxat ſeri aſſerat: Parkinſonus ſolummodo hyemale.

2. De

2. De modo conficiendi cereviſiam ex Hordeo non eſt cur aliquid dicamus: cùm ubique vulgaris ſit notitiæ. Siquis curioſior illum ſcire deſiderat, conſulat *Adverſaria* Lob. & *J. Bauhinum* lib. 18. cap. 11. ubi de malto ſive Byne, cereviſiâ, alâ copioſè diſſerit. Illud tamen præterire non poſſum, ſcribere Lobelium cereviſias Britannicas quaſlibet Septentrionales bonitate longè ſuperare; idoneum judicem, quippe natione Belgam, & qui in pleraſque regiones ubi in uſu eſt Cereviſia peregrinatus fuerat.

3. Ptiſana Veterum decantatiſſima hoc modo fiebat. Hordeum in aqua maceratum dum extumeſcat in ſole ſiccatur; mox in pila piſtillo ligneo tantiſper tunditur donec corticem exuat. Hoc in aqua lento igne decoquitùr donec ſucculentum reddatur. Uni parti hordei decem partes aquæ admiſcet Oribaſius; 15 Paulus. *J. B.* Hæc eſt illa ſorbitio in omnibus acutis morbis tantopere commendata. Dicitur autem Ptiſana ἀπὸ τȣ̃ πτίσσειν i. e. decorticare, quod quamvis omnium frugum decorticatarum generale nomen ſit, per excellentiam tamen Hordeo proprium factum eſt.

4. Antiquorum Ptiſanâ hodie non utuntur medici; ſed ejus vice hordeum decorticatum, quod mundum vocant, tantiſper in aquâ decoquunt dum pultis ſpeciem referat: deinde tundunt & tenui incerniculo percolant, ſaccharum addentes, aliáque deinde admiſcent pro varia medentis intentione aut ſcopo.

5. Fit & hodie à Pharmacopœis potio quam Ptiſanam καταχρηστικῶς vocant, Galli *Tiſane*, cùm nec Ptiſana ſit, nec Ptiſanæ cremor, ſed ejus tantùm tenuius decoctum, ipſius ſubſtantiæ parùm aut nihil retinens. Fit enim ex hordeo mundato, Glycyrrhizâ & uvis paſſis. Hæc potio in Gallia frequentiſſima eſt æſtivo tempore, ubi in omnibus ferè pharmacopoliis venalis proſtat. Uſus ejus eſt ad refrigerandum & humectandum.

C. Horminum ſylveſtre *Ger.* pratenſe foliis ſerratis *C. B.* ſylv. vulgare *Park.* Gallitrichum ſylveſtre vulgò, ſive ſylveſtris Sclaræa flore purpureo cæruleóve magno *J. B. wild Clary.* In glareoſis frequens. Hæc planta eſt (ni multùm fallor) quam Cluſius Horminum ſylv. lavendulæ flore appellat, & Greenvici ad arcis Regiæ hippodromum ſe inveniſſe ſcribit. Hujus enim flores multo minores ſunt floribus Hormini ſylveſtris Herbariorum in tranſmarinis naſcentis: unde & ego cùm primò illud viderem propè Coloniam Agrip. pro diverſa ſpecie habui.

N. Ut facie ſic & viribus cum Hormino ſativo convenire creditur. Semen integrum oculis immiſſum eos purgat & mundificat, ruborémque & inflammationes mitigat & ſanat, ut Gerardus noſter aliíque referunt; nec vulgus ignorat, qui non ſine ſucceſſu in hunc finem illud adhibet. Verùm non aliud puto efficit quàm lapis Chelidonius aliæque gemmæ politæ & hemiſphæricæ oculis impoſitæ; pulverem nempe, ſordes & feſtucas quæ fortè inciderint, abſtergit & aufert.

Hyacinthus Anglicus *Ger.* Anglicus ſive Belgicus *J. B.* oblongo flore cæruleus major *C. B.* longiflorus præcox I, ſive dolichanthus major & Anglicus *P. Lauremberging in Apparatu.* Anglicus, Belgicus vel Hiſpanicus *Park. in par. Engliſh Hyacinth, or Hare-bells.* In ſylvis & dumetis per totam Angliam vulgatiſſimus.

Hyacinthus Autumnalis minor *Ger. Park.* autumnalis minimus *J. B.* ſtellaris autumnalis minor *C. B. Small Autumnal Hyacinth.* In rupe S. Vincentii prope Briſtoliam, & ad Promontorium dictum *the Lizard point* copioſiſſimé.

Hyacinthus ſtellatus Fuchſii *Ger.* ſtellatus vulgaris ſive bifolius Fuchſii *Park.* ſtellatus bifolius & trifolius vernus dumetorum flore cæruleo & albo *J. B.* ſtellaris I, ſive bifolius Germanicus itémque 2, ſive trifolius

ejuſdem.

ejuſdem. Small Vernal Star-Hyacinth. In inſulis quibuſdam Cambriæ vicinis, ut *Bardſey*, &c. necnon in clivis maritimis ejuſdem Cambriæ. Hyacinthum Græcis, Latinis vaccinium dictum eſſe aſſerit Salmaſius in *Præfat. Homonym. Hyles iatricæ*; Nam pro diminutivo ὑακίνθιον Æoles ſcribebant ὀακίνθιον & ὀακίνιον literam υ per ο efferentes, ut φοῦσα & φοῦς pro φῦς & φῦσα, θογάτηρ pro θυγάτηρ, & ſimilia.

C. Hyoſcyămus niger *Dod. Lob. Ger.* vulgaris *J. B.* niger, vel vulgaris *Park. C. B.* Juſquiamus *Offic. Henbane.* In fimetis & locis ruderatis.

N. 1. Refrigerat & emollit mirè; ſomnum inducit, dolores ſedat, acrimoniam mitigat, at rationem perturbat: unde internus ejus uſus rariſſimus eſt. Adverſùs acres, calidáſque oculorum defluxiones prodeſt: ſanguinis eruptiones muliebriáque profluvia compeſcit: & ad teſtium aliarúmque partium inflammationes adhibetur, necnon ad podagram & dolorem iſchiadicum in fomentis.

2. Andegavenſes & Pictones adversùs pruriginem illam moleſtam, & tumores manuum pedúmque à frigore contractos commendant, citinos ejus carbonibus inſpergentes, fumúmque exhalantem manibus pedibúſque excipientes.

3. Seminum Hyoſcyami & Papaveris albi ana ʒ ii, Conſervæ roſarum rubrarum ℥ i. in formam Electuarii redacta, & nucis myriſticæ magnitudine exhibita hæmorrhagiam quamcunque ſiſtunt. *D. Boyl. de util. Philoſ. Nat.*

4. Hujus folia in lacte decocta ad Arthritin *Duretus* extollit.

C. Hyperĭcum majus ſive Androſæmum Matthioli *Park. Hyp.* Androſæmum dictum *J. B.* Androſæmum hypericoides *Ger.* alterum foliis hyperici, quod aliquibus hypericoides *C. B. Tutſan S. Johns-wort.* In dumetis. Vide deſcriptionem *J. B.* Figura quam habet nec ipſi nec nobis placet, nec magis figura quæ habetur apud

Ger. & *Park.* nec titulus Androſæmi magni apud Lobelium. Parkinſonus Androſæmum magnum *Lob.* & Rutam ſylveſtrem hypericoidem *Dod.* plantæ ſequentis nimirum Hyperici bifolii glabri non perforati ſynonyma facit, adeóque hanc plantam cum ſequenti confundit: quin & Bauhinum ineptè taxat, quòd non eundem ſecum errorem erraverit.

Hypericum elegantiſſimum non ramoſum folio lato *J. B.* Aſcyron ſive Hypericum bifolium glabrum non perforatum *C. B.* Androſæmum Matthioli *Park. Elegant St. Johns-wort, not perforate.* In Occidentalibus Angliæ plurimum, v. g. in rupe S. *Vincentii* propè *Briſtoliam*, in dumetis propè *Denbigh*, ad Occiduum oppidi latus, vidimus & in Septentrionalibus & in mediterraneis. At ende deſcriptionem *J. B.*

C. Hypericum minus ſupinum *Park.* minimum ſupinum *J. B.* minus ſupinum, vel ſupinum glabrum *C. B.* ſupinum glabrum *Ger. Small creeping St. Johns-wort.* In paſcuis arenoſis & ſterilioribus requietis agris.

C. Hypericum pulchrum Tragi *J. B.* 5, ſive pulchrum Tragi *Ger. emac.* minus erectum *Park.* IV, ſive minus erectum *C. B. Small upright St. Johns-wort.* In dumetis ſolo præſertim arenoſo aut glareoſo, & ericetis.

C. Hypericum *Ger.* vulgare *C. B. Park.* vulgare, ſive Perforata caule rotundo, foliis glabris *J. B. St. Johns-wort.* In dumetis, & ad ſepes.

N. 1. Hypericum diureticum eſt & vulnerarium inſigne: decoctum & potum febri tertianæ medetur & quartanæ, excreationes ſanguinis ſiſtit, vulneribus & eroſionibus internis auxiliatur. Oleum ex ejus floribus miris laudibus effert, atque in vulneribus ſanandis balſamo cuivis naturali præfert Gerardus noſtras, cujus compoſitionem apud ipſum vide. Semen inſuper in pericarpiis ſeu ſummitates ad vulneraria balſama nulli ſecunda experimento chirurgorum Monſpelienſium. Vide *J. B.* tom. 3. lib. 29. cap. 132. ubi habetur & oleum ex eo paratum.

2. Tin-

2. Tinctura florum hyperici egregium eſt medicamentum in Mania intro ſumptum. *Sala Grembs.* Mihi quoque ſæpiùs expertum. Idem præſtat & in Melancholia *D. Needham.*

3. Herbæ decoctum 40 diebus potum, vel etiam ſeminum pulvis icterum & podagram ſanat, calculo apprimè conducit, interaneorum vermes necat, & balſamica qualitate ſanguinem imbuit. *D. Bowle.*

4. Hyperico cuicunque flores aurei, qui cruento aut rubicundo ſucco terentium digitos inficiunt.

Hyſſopifolia, *v.* Gratiola.

I

C. JAcea nigra *Ger.* nigra vulgaris *Park.* nigra vulgaris capitata & ſquamoſa *J. B.* nigra pratenſis latifolia *C. B. Knapweed, Matfellon.* Ad ſemitas & in paſcuis nimis frequens.

Habetur in Occidentali Angliæ parte hujus varietas flore Jaceæ majoris, hoc eſt cum limbo floſculorum majorum ſeu longiorum, ut in Cyano & Scabioſa etiam fit, nec minùs frequens quàm vulgaris.

Hujus iterum varietatis aliam varietatem obſervavit nobiſque oſtendit T. W. quam *Jaceam nigram flore ſpecioſo pleno* rectè denominaveris; ſiquidem flos totus componitur ex ejuſmodi floſculis ſpecioſis qui ſupradicti marginem componunt. Eandem flore albo invenit D. Johnſon. *At Haughton in the Biſhoprick of Durham.*

C. Jacea nigra vulgaris laciniata *Park.* major *Ger.* itémque Scabioſa flore purpureo *ejuſdem,* ut J. Bauhino & nobis etiam videtur. Scabioſa major ſquam-

matis

matis capitulis *C. B.* itémque Scabioſa major altera ſquammatis capitulis, ſive Jacea rubra latifolia laciniata *ejuſdem.* Centaurium collinum Geſneri flore purpureo *J. B. Great Knapweed, or Matfellon.* Inter ſegetes.

N. Notatu dignum eſt, quòd apud nos pleræque omnes plantæ quæ flores purpureos aut cæruleos communiter proferunt, colore floris interdum varient, & albos, carneóſve flores, quamvis rariùs, edant. Hujuſmodi ſunt à nobis obſervatæ, Betonica, Bugula, Prunella, Digitalis, Centaurium minus, Cardui plerique, Anonis, Cichorium, Echium Scorpioides, Trachelium, Cyanus, Geranium batrachoides & Robertianum, Orchides purpureæ omnes. &c. Quæ luteo vel albo floris colore ſunt, rariſſimè eum mutant ſylveſtres; verùm in hortis cultæ & hæ quoque idem faciunt; ut ipſemet expertus ſum in Blattaria lutea, à cujus ſemine deciduo in hortulo meo exortæ ſunt aliquot plantæ flore albo inſignes. An inopiæ alimenti adſcribendum quòd colores langueſcant, an regionis intemperiei?

C. Jacobæa *Ger.* vulgaris *J. B.* vulgaris major *Park.* vulg. laciniata *C. B. Common Ragwort, Seggrum.* In incultis.

C. Jacobæa latifolia paluſtris ſive aquatica. An Jac. latifolia *Ger. emac?* Pannonica latifolia *J. B.* 6, ſive Alpina laciniata flore Buphthalmi *C. B? Broad-leaved Ragwort.* In humidis & aquoſis. Deſcriptio & figura *Cluſii* huic ſatis conveniunt, nomen & locus non conveniunt.

Jacobæa Senecionis folio incano perenne. An Jacobæa vulgaris minor *Park?* Siquidem deſcriptio ejus meliùs huic convenit quàm Jacobææ latifoliæ paluſtri ſive aquaticæ. *Perennial Ragwort with Groundſel-leaves.* In aggeribus ſepium & dumetis.

C. Jacobæa montana lanuginoſa anguſtifolia non laciniata *C. B.* Pannonica folio non laciniato *J. B.* anguſti-

folia

folia *Ger. emac.* anguſtif. Pannonica non laciniata *Park. Mountain-Ragwort. On Gogmagog-hills, and Newmarket-heath, on the banks of the Devils-ditch,* &c.

N. Commendatur ad inflammationes, vulnera & ulcera in unguentis: itémque ad dolorem iſchiadicum alióſque inveteratos.

C. Iris paluſtris lutea *Ger.* paluſtris lutea, ſive Acorus adulterinus *J. B.* Acorus 2, ſive adulterinus *C. B.* paluſtris, ſive Pſeudoiris & Iris lutea paluſtris *Park. Yellow water-Flour-de-luce.* In pratis riguis, & ad margines & ripas fluviorum.

N. 1. Calidâne an frigida ſit hujus plantæ radix, inter Botanicos non bene convenit: quòd verò inſignem adſtringendi facultatem obtineat, ferè omnes conſentiunt, & guſtus abundè confirmat; unde ad dyſenteriam alióſque fluxus alvi & uteri commendatur: ſanguinem etiam undecunque manantem cohibet. Hinc extrinſecùs ad dyſenteriam alióſque ſanguinis fluxus præcavendos appenditur: unde patet quanto olim in errore verſati ſunt pharmacopœi, cùm hujus pro Acori veri radicibus facultate planè contraria dotatis uſurparent.

2. Scribit J. Bauhinus ſe Tiguri aliquando deguſtâſſe hujus flores, qui tantum ei ardorem & fervorem excitârunt in faucibus, ut ſummam ejus acrimoniam vix potuerit mitigare Oxycrato. Unde (inquit) nulli ſuaſerim cum Trago uſum tam acris floris ad inflammationem oculorum.

Iſatis, *v.* Glaſtum.

C. Juglans nux ſive Regia vulgaris *C. B.* Nux Juglans *Ger. J. B.* Nux fortè Perſica, fortè Euboica Theophraſti, Regia Dioſcoridis & Galeni, Perſica & Baſilica Plinii *J. B.* Nux Juglans vulgaris *Park. The Wall-nut-tree.* Hæc arbor, quamvis apud nos ſponte non proveniat, nec alibi fortaſſe in Europa; quia tamen vulgaris eſt notitiæ, & nonnunquam etiam in ſepibus

&

& juxta vias publicas feratur, adoptiva ſaltem ſi non indigena habenda eſt, ideóque meritò hîc ſibi locum vendicat.

N. 1. Cortex interior ſiccatus vomitum ciet validè, Juli ſive nucamenta leniùs. Nuces recentes ventrem movent; ſiccæ calidiores ſunt, concoctu difficiles, bilem augent, & tuſſim exaſperant: A veneno & peſte præſervant manè comeſtæ. Corticis nucum exterioris ſuccus expreſſus in ore gargarizatus, ad uvulæ relaxationem tonſillorúmque & gutturis inflammationes vi ſuâ aſtrictoriâ cum tenuitate partium conjunctâ utiliſſimus eſt, Galeni experimento. Oleum è nucibus expreſſum ad lucernas utile eſt; præfertur quoque pictoribus ei quod è lino exprimitur. *Matth.*

2. Decoctum corticum exteriorum viridium nucum juglandium terræ ſuperfuſum lumbricos è foraminibus ſuis vel elicit, vel prodire cogit.

3. Juglandes virides adhuc & immaturæ cum corticibus ſaccharo conditæ (ut moris eſt) binæ ternæve ſi comedantur ſub veſperam, alvum leniter ſubducunt, ut ſæpiùs experti ſumus.

4. Arbor vulnerata initio veris antequam folia emittit, liquorem effundit copioſum, minùs tamen dulcem quàm ſit Betulæ ſuccus.

C. Juncus acutus *Ger.* acutus vulgaris *Park.* acutus paniculâ ſparsâ *C. B.* An Juncus foliaceus *J. B?* *Common hard Ruſh.*

C. Juncus acutus Cambro-britannicus *Park.* *Moſs-Ruſh, Gooſe-corn. It is common in mountainous, mooriſh, and boggy places, as on the Moor-lands in Stafford-ſhire, Darby-ſhire, York-ſhire, Wales,* &c. *We have alſo obſerved it on ſome Mooriſh grounds about Hampſted-heath, near London, and in many the like cold black Mooriſh places.*

Fibris majuſculis radicatur rubentibus. Folia numeroſa, non erecta, ſed plerunque ſupra terram expanſa

ſa ſtellæ in modum, brevia, dura, acuminata, non exacte rotunda, ſed ſuperna parte canaliculata. E medio foliorum exurgit caulis dodrantalis aut pedalis, firmus, medullâ farctus, uno tantùm folio propè terram cinctus, cætera nudus, junceam in ſummo paniculam geſtans, è pluribus particulis compoſitam, quæ ſingulæ è ſinu folii, quod in caule ad earum baſin conſiſtit, emergunt. Flos Graminis hirſuti exilis, hexapetalos, cum totidem in medio ſtaminulis fimbriatis luteis. Succedunt capſulæ majuſculæ, ſubrotundæ, ſemen continentes.

Juncus acutus maritimus Anglicus *Park. Engliſh-Sea-hard Ruſh.* Amplam habet & ſpecioſam paniculam, quam figura Parkinſoni bene repræſentat. In maritimis paluſtribus copiosè, v. g. circa Camalodunum in Eſſexia, & ad meridionale Cambriæ litus.

Juncus acutus maritimus caule triangulo *C. B. J. B. Park. Sharp Sea-Ruſh, with a triangular ſtalk. By the River Thames-ſide, both above and below London. Having not ſeen the Plant my ſelf, I dare not confidently affirm it to be the ſame with that deſcribed by C. Bauhine, whoſe name I give you; but by the relation I have had of it, I gueſs it to be the ſame.*

Juncus acutus capitulis Sorghi *C. B.* pungens ſive acutus capitulis Sorghi *J. B.* maritimus capitulis Sorghi *Park. Pricking large Sea-Ruſh.* In arenoſis cumulis ad occidentale Cambriæ litus Merionethenſe copioſiſſimé.

Juncus Alpinus cum caudâ leporinâ *J. C.* capitulo lanuginoſo I, ſive Schœnolaguros, à capitulo haud multùm leporum caudæ diſſimili *C. B.* Gramen juncoides lanatum alterum Danicum *Park.* qui ex una planta (ut ſuſpicor) tres aut quatuor facit. *Hairs-tail-Ruſh. On Moſſes and boggy places of the Mountains, as Pillin-Moſſe in Lancaſhire, and Elleſmere-mears in Shropſhire.*

C. Juncus aquaticus maximus *Ger. Ad.* lævis max. *Park.* max. holoſchœnos *J. B.* lævis holoſchœnos 2, ſive Juncus max. & Scirpus major *C. B. Bull-ruſh, or great Water-*

Water-Ruſh. In fluminibus & ſtagnis majoribus.

C. Juncus aquaticus minor capitulis Equiſeti *Ger. Park.* capitulis Equiſeti major *C. B.* capitulis longis ſive clavatus *J. B. Club-Ruſh, or Aglet-headed Ruſh.* In rivulis. Floret Maio, Junio, & per totam æſtatem.

C. Juncus lævis *Ger.* lævis paniculâ ſparsâ major *C. B. Park.* lævis paniculâ arundinaceâ *J. B. Common ſoft Ruſh.* In & juxta aquas. Hic eſt cujus medulla ſolidior ex quâ fiunt ellychnia.

C. Juncus lævis paniculâ non ſparsâ *C. B.* lævis glomerato flore *Park.* Juncus Matthioli *J. B. Round-headed Ruſh.* In paſcuis & ſylvis humidioribus. Hujus medulla mollior, ſpongioſior, caulis plerumque ſtriatus, vaſcula ſeminalia majora; maturiùs etiam floret.

C. Juncus lævis panicula glomerata nigricante *C. C.* lævis Lithoſpermi ſemine Monſpelienſibus & *Hort.Par. Round black-headed Marſh-Ruſh. On Hinton and Teverſham-moors near Cambridge, alſo in boggy Meadows by the River Thame-ſide, under Dorſthill-hill near Middleton in Warwick-ſhire.* Monſpelienſes, apud quos etiam ſponte oritur, pro nondum deſcripto habent.

Juncus parvus montanus cum parvis capitulis luteis *J.B. Dwarf-Ruſh, with ſmall heads.* Tum figura, tum etiam deſcriptio *J. B.* huic bene reſpondent, niſi quòd fibræ radicum vetuſtiores non rectæ ſunt, ſed huc illuc reflexæ & velut undulatæ. Floret circa finem Maii & Junii initio, & in pratis udis & locis paluſtribus ſæpiùs occurrit circa *Middleton* & alibi in agro Warwicenſi.

† Juncus capitulis Equiſeti minor & fluitans C. Bauhini *J. B.* Juncellus capitulis Equiſeti fluitans *Park. Floting Club-Ruſh.* In aquoſis Angliæ fluitat, autore Gillenio *J. B.* Nos Junci clavati inſignem in magnitudine differentiam obſervavimus, dari ſpecies diverſas vix concedimus.

C. Juncellus omnium minimus, Chamæſchœnos *Lob. Ad.* Juncus humilis *J. B.* An Juncus lævis 9 ſive Juncellus inutilis

inutilis *C. B?* qui Juncellum omnium minimum *Ad.* eò referendum cenſet. *The leaſt Ruſh.* Palmarem altitudinem nunquam aſſequitur, paniculam tamen profert, unde nulla ratio eſt cur inutilis dicatur. Variis in locis occurrit.

C. Junipĕrus *Ger.* vulgaris ſeu minor *Park.* vulgaris baccis parvis purpureis *J. B.* vulgaris fruticoſa *C. B.* *Juniper-tree.* In ericetis. *Upon Juniper-hill near Hilderſham, and no where elſe near Cambridge, that I know.*

N. 1. Lignum ſuave olet (præcipuè ſi Martio menſe cædatur) unde incenſum ad aerem emendandum, & odores noxios aut contagioſos arcendos ſuffumigatur. Raſura ejus non ſine cauſa in cucuphis adhibetur, quippe cephalica eſt, nervoſúmque genus inſigniter roborat. Ex arido ligno deſtillatur & oleum ad multa efficax.

2. Baccæ vitia pectoris expurgant, tuſsíque medentur; urinam efficaciter ducunt, venenúmque à corde repellunt; unde apud Germanos ſingulari remedio ad graſſantia peſtilentiæ contagia depellenda uſurpantur. Frigido ventriculo proſunt pituitam digerendo; Saxifragæ denique ſunt & emmenagogæ, ut alia omittam.

3. Eadem adhuc efficaciùs præſtat oleum è baccis: Succus item extractus, & Sal ex cineribus. Elixir Juniperinum experti adverſus calculum commodi videſis apud Schroderum.

4. Vernix liquidus factitius eſt liquor è gummi Juniperi in oleo Lini ſoluto; valet ad ambuſta, lenit dolorem præcipuè hæmorrhoidum. *Schrod.* Eſt quoque & fabris & pictoribus utilis ad tectoria.

Junipĕrus Alpina *J. B. Park.* Alpina minor *Ger.* minor montana folio latiore fructúque anguſtiore *C. B.* *Low mountain-Juniper. On Snowdon-hill in Wales, and upon the hills in Weſtmorland, near the Fell-foot. Cluſius, but eſpecially J. Baubinus his deſcription agrees exactly to this Shrub; and the place alone argues it to be a diſtinct ſpecies.*

cies. Both in Wales and Weſtmorland they call it Savine, (indeed it hath a very ſtrong ſent of Savine) and give the decoction of it to their horſes for the bots and worms.

N. Carbo Juniperinus ſuo cinere obrutus ignem diutiſſimè fovet.

K

KAli geniculatum majus *C. B.* Cali geniculatum ſive Salicornia *J. B.* Salicornia ſive Kali geniculatum *Ger. Park. Glaſs-wort, or Saltwort.* In ſalſis maritimis copioſiſſimè. Hujus (ut rectè monet C. Bauhinus) duæ habentur ſpecies, una ſimplicior & brevior, dodrantali altitudine, recta & annua, quæ apud nos frequens oritur; altera multis ramis fruticans, lignoſa & grandior, perpetua, quæ ad mare mediterraneum plurimis in locis occurrit, & culturam etiam admittit.

Kali minus *Ger.* minus album *Park.* minus album ſemine ſplendente *C. B.* minus, ſive Sedum minus arboreſcens vermiculatum *J. B. White Glaſswort.* Hæc planta Atriplici aut Blito cognata eſt.

Kali ſpinoſum cochleatum *C. B.* Tragus ſive Tragum Matthioli *Park.* Tragon Matthioli, ſeu potiùs Tragus improbus Matthioli *Ger.* Tragus ſpinoſus Matthioli, ſive Kali ſpinoſum *J. B. Prickly Glaſswort.* In arenoſis maris litoribus.

N. 1. Kali geniculato ad modum Crithmi præparato & muriâ condito, ad acuendum appetitum hyberno tempore in acetariis utuntur noſtrates, & *Marſh-Sampire*, i. e. Crithmum paluſtre, nuncupant.

2. Herbæ

2. Herbæ exigua quantitas intrò aſſumpta urinas & menſes potenter evocat, fœtum ejicit, aquoſos per alvum humores educit, & hydropicos purgat; Sal cauſticum eſt.

3. Ex Kali conficitur Sal Alkali hoc modo. Scrobiculo effoſſo propè mare tranſverſim aſſulas ligneas imponunt, quibus ſuperaggerant cumulatim herbam prædictam; ex qua accenſo igne ſtillat in ſubjectum ſcrobem liquor, qui tandem concreſcens fit Sal Alkali, coloris partim nigri, partim cinericei, valdè acre & cathæreticum. Et ſaxum hoc Kali vocatum vel *Sode* ad vitrum conflandum aptum, in Italiam inque Septentrionem è Gallia Narbonenſi & Aquitania deferunt. *J. B.*

L

C. LActūca agnina *Ger. Park.* Valeriana campeſtris inodora major *C. B.* Locuſta herba *J. B. Lambs-lettuce, or Corn-ſallet.* Inter ſegetes. Verno tempore infertur, ac cum aceto, ſale & oleo jucundè eſtur velut alia acetaria, inter quæ haud poſtremum locum obtinet.

Lactūca marina, *v.* Lichen marinus

Lactūca ſylveſtris major odore Opii *Ger. emac.* quem conſule. ſylv. Endiviæ foliis, odore viroſo *Park.* ſylv. lato folio, ſucco viroſo *J. B.* agreſtis, Scariolæ hortenſis folio, Lactucæ flore, odore Opii vehementi ſoporifero & viroſo *Ad. The greater ſtrong ſented wild Lettuce.* Lact. ſylv. odore viroſo. In aggeribus foſſarum.

C. Lactūca ſylveſtris coſtâ ſpinoſâ *C. B.* ſylv. laciniata

Park. ſylv. foliis diſſectis *Ger. emac.* ſylv. ſive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorſo ſpinoſo *J. B. Cut-leaved wild Lettuce.* Ad ſepes & agrorum margines.

C. Lactūca ſylveſtris 2 *Ger. emac:* Lactucæ ſylveſtris ſive Endiviæ multis dictæ folio laciniato, dorſo ſpinoſo varietas *J. B. Endive-leaved wild Lettuce.* Cum priore, ſed rarior: Hæc non alia in re ab illa differt quàm foliis, quæ ei nè in caule quidem laciniata ſunt. Odore eſt minùs vehementi quàm prima ſpecies. Quæ de hac planta in C. C. tradidimus jam retractamus, & in Johnſoni ſententiam concedimus.

N. 1. Quæ de viribus Lactucæ ſylveſtris Veteres prodiderunt, huic plantæ (me judice) minùs conveniunt, Narcoticam eam eſſe & ſoporiferam, Opii vehemens & viroſus odor abundè convincit.

2. Quòd Lactuca ſylv. & omnia in genere opiata irritant potiùs quàm extinguunt appetitum ad Venerem, me monuit *D. Liſter*, ſaltem moderatè ſumpta, non ſecùs ac vinum ac alii generoſi liquores: quibus & viribus quodammodo reſpondere videntur.

3. Hujus herbæ incenſæ fumo animi causâ naribus excepto, ſe velut conſternatum & vertigine ſubita correptum, eóque planè modo affectum ſenſit *D. Liſter* quo ſolent illi qui Nicotianæ fumum haurire primò aggrediuntur.

C. Ladănum ſegetum quorundam flore rubro *J. B.* Sideritis arvenſis anguſtifolia rubra *C. B.* arvenſis rubra *Park.* Sideritis 7 *Ger. emac. Narrow-leaved All-heal, or Iron-wort.* Inter ſegetes. Floret à media æſtate in Autumnum. Facultatibus cum Sideritide convenit, cujus etiam ſpecies cenſetur.

C. Lagōpus vulgaris *Park.* trifolius quorundam *J. B.* Lagopodium ſive Pes leporis *Ger.* Trifolium ſpicatum VI, i. e. arvenſe humile ſpicatum, ſive Lagopus *C. B. Hares-foot, or Hares-foot-Trefoil.* Inter ſegetes, maximè ſolo arenoſo.

C. La-

C. Lamium album *Ger.* vulgare album ſive Archangelica flore albo *Park.* 2, ſive album non fœtens folio oblongo *C. B.* Galeopſis ſive Urtica iners floribus albis *J. B. White Archangel, or Dead-nettle.* Ad ſepes.

N. Ad Scrophulas. ℞. Herbæ recentis M i. Calefiat inter duos lateres calidos & tumori applicetur: Eum noctis unius ſpatio plurimum aperit. Aperto adhibe mixturam ſequentem. ℞. Omphacii cochlearia vi. Butyri Maialis inſtar Juglandis. Miſce & impone lanæ nigræ oleo è pedibus bubulis madefactæ. Intus interim propinetur aqua florum geniſtæ manè & horâ quartâ pomeridianâ ſingulis diebus. *D. Hulſe* è MS. nondum edito.

C. Lamium luteum *Ger. Park.* folio oblongo luteum *C. B.* Galeopſis ſive Urtica iners flore luteo *J. B. Yellow Archangel.* In ſylvis & dumetis.

C. Lamium rubrum *Ger.* vulgare folio ſubrotundo flore rubro *Park.* purpureum fœtidum folio ſubrotundo, ſive Galeopſis Dioſcoridis *C. B.* Galeopſis ſive Urtica iners folio & flore minore *J. B. Small Dead-nettle, Red Archangel.* In tranſmarinis alia habetur ſpecies folio & flore majore.

Lamium rubrum minus foliis profundè inciſis. *Small cut-leaved red Archangel. I have obſerved this in many Gardens. T. Williſell firſt ſhewed it me about St. James his fields at Weſtminſter.*

Lamium montanum Meliſſæ folio *C. B.* Meliſſa Fuchſii *Ger.* Meliſſophyllum Fuchſii *Park.* Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis, floribus non grati odoris *J. B. Baſtard or unpleaſant Balm. In ſeveral Woods in the Weſt of England, viz. Devonſhire about Totnes, Pembrokeſhire about Haverford-weſt, &c.*

C. Lamium folio caulem ambiente majus & minus *C. B.* Galeopſis ſive Urtica iners folio caulem ambiente *J. B.* Alſine hederula altera *Ger.* hederulæ folio major *Park. Great Henbit.* In arvis.

N. 1. Herba tuſa & impoſita valere creditur ad tumores quoſcunque diſcutiendos, necnon ad inflammationes, plagas, ulcera putrida & vulnera.

2. Flores albi ad fluorem album ſpecificè celebrantur. Decoctum Lamii rubri ad dyſenteriam commendatur.

C. Lampsāna *Ger. emac.* vulgaris *Park.* Lampſ. Dodonæi *J. B.* Sonchis affinis Lamp. vulgò ſed malè I, ſeu Soncho affinis Lampſana domeſtica *C. B.* *Nipplewort.* Efficacem eſſe aiunt in ſanandis papillis exulceratis, unde & nomen *Papillaris* ſortita eſt.

C. Lapăthum acutum *Ger.* acutum, ſive Oxylapathum *J. B.* acutum majus *Park.* ſylv. folio acuto I, ſeu folio acuto plano *C. B.* *Sharp-pointed-Dock.* In incultis paſſim.

† Lapăthum vulgare folio obtuſo *J. B.* ſylv. latifolium 2, ſeu folio ſubrotundo *C. B.* ſylveſtre vulgatius *Park.* ſylv. folio minùs acuto *Ger.* *Round-leaved wild-Dock.* Hoc non videtur differre à præcedente, ſiquidem fatente ipſo Lobelio, caule, ſemine, flore & radice ab eo vix diſcernendum. Ego hactenus non potui obſervare ſpecificam inter ea differentiam.

C. Lapăthum folio acuto criſpo *C. B.* acutum criſpum *J. B.* acutum minus *Park.* acuti varietas folio criſpo *Ger. emac.* *Sharp-pointed-Dock, with curled leaves.* Cum priore, nec eo minùs frequens.

C. Lapăthum acutum minimum *Ger. Park. J. B.* minimum *C. B.* *Small ſharp-pointed Dock.* In humidioribus.

Lapăthum folio acuto flore aureo *C. B.* anthoxanthon *J. B.* *Golden Dock.* In paluſtribus aliquoties vidi & collegi v. g. circa *Crowland*; ad Trentam fluvium prope *Swarſton* pontem in Derbia, &c. Hujus ſemina perexigua ſunt & pallidiora quàm reliquorum congenerum.

C. Lapăthum maximum aquaticum, ſive Hydrolapathum *J. B.* aquaticum folio cubitali *C. B.* Hydrolapathum magnum

magnum *Ger.* majus *Park.* *Great Water-Dock.* In aquis.

Lapathum pulchrum Bononienſe ſinuatum *J. B.* *Fiddle-Dock. In St. James his fields by Weſtminſter, all over S. Georges fields Southwark, and elſe-where.* In tranſmarinis me plurimum vidiſſe memini circa Helvetiam & alibi. Huc etiam refero Lapathum marinum ſinuatum *J. B.*

N. 1. Lapathi ſpecies in Anglia ſponte provenientes ſunt, 1. Hydrolapathum maximum. 2. Lap. anthoxanthon *J. B.* 3. Lapathum folio acuto & nonnunquam obtuſiore plano. Hujus folia latiora quàm ſequentium, pallidiùs virentia, plana & non ad margines criſpa: foliola illa quæ vaſculum ſeminale conficiunt, quoſdam quaſi dentes in marginibus obtinent. Semen inſuper pallidius eſt quàm Oxylapathi criſpi. 4. Lapathum folio acuto criſpo *C. B.* Folia hujus quàm præcedentis anguſtiora, longiora, ſaturatiùs virentia, ad margines ſinuata. Semen adeò confertum naſcitur, ut caules penitus contegat & occultet, ejuſdem cum prioris ſemine magnitudinis, verùm rubicundius. Vaſcula inſuper ſeminalia illius æmula, niſi quòd ad margines plana ſint, nec ullis denticellis prædita. 5. Lapathum acutum minimum, cujus flores ad intervalla verticillatim naſcuntur, ſingulis ferè verticillis appoſito foliolo ligulæ inſtar: ſemen plus duplo minus quàm proximè præcedentium, quibus etiam omnibus ſuis partibus minus eſt, quamvis non rarò in parem altitudinem aſſurgat. 6. Lapathum pulchrum Bononienſe ſinuatum. Hiſtoria Lapathorum apud Botanicos magnâ confuſione & obſcuritate laborat, ideóque operæ pretium duximus accuratiùs ea diſtinguere.

2. Lapathi ſemen alvum obſtruit, folia ſubducunt. Radix uſûs crebri eſt in ſcabie extergenda ac ſiccanda, ídque extrinſecùs potiſſimùm in lotionibus. *Schrod.* Aqua Oxylapathi deſtillata puſtulas, alphos, ionthos,

 vitiligines,

vitiligines, lichenas, omnéſque cutis maculas delere creditur.

3. Lapathi acuti radix cereviſiæ infuſa laudatiſſimum antiſcorbuticum habetur. *Willis de Scorbuto.*

4. Oxylapathi radices decoctæ vel ſeorſim, vel cum aliis ſpecificis mixtæ, in ictero ſanando eximii usûs ſunt. N. B. Caro quæcunque quantumvis vetus & dura, ſi cum Lapatho cujuſcunque generis coquatur mollis & tenera evadet. *Langham.* Hort. ſanit.

5. Pulvis ſeminum Lapathi hepar roborat & fluxus alvi quoſcunque ſiſtit. Eſt quidem medicamentum obvium & ubique parabile, verùm usûs non contemnendi. Ego ei interdum admiſceo pulv. rad. Tormentillæ, Sacch. roſ. & pulv. putaminum ovorum. *D. Bowle.*

Lappa major, *v.* Bardana.

C. Lathyrus major latifolius *Ger. emac.* major perennis *Park.* VI, ſive latifolius *C. B.* major latifolia flore majore purpureo ſpecioſior *J. B. Peaſe everlaſting.* In ſylvis, ſed rarius: *In Madingley-wood near Cambridge*, &c.

Hujus aliam ſpeciem flore pallidiore & minore obſervavi in Suſſexia prope pagum ruſticum *Poynings* dictum, quam eandem eſſe reor Lathyro majori flore rubente & albido minore dumetorum ſive Germanico *J. B.*

C. Lathyrus luteus ſylveſtris dumetorum *J. B.* ſylv. flore luteo *Park. Ger. emac.* 13, ſive ſylv. luteus foliis viciæ, *C. B. Tare-everlaſting.* In dumetis & ſepibus, non rarò etiam in paſcuis.

Lathyrus ſiliquâ hirſutâ *J. B. Rough-codded Chichling. In the fields about Hockly and Ralegh, and elſe-where in Rochfort-Hundred in Eſſex.*

C. Laureola *Ger. Park.* ſemper virens flore luteolo *J. B.* L. ſ. v. flore viridi, quibuſdam Laureola mas *C. B. Spurge Laurel.* In ſylvis & ſepibus umbroſis.

N. 1. Commanducata fauces inflammat; intùs ſumpta

pta vomitum ciet, ventriculum & partes internas lædit & adurit, ideóque propter inſignem ejus acrimoniam maligna cenſetur, & à medicis raró præſcribitur. Nonnulli Empirici ad hydropen commendant : verùm tam lubrici imò periculoſi medicamenti uſum nemini ſuaſerim.

2. Pulvis hujus in aceto maceratæ exiccatæ & comminutæ cancris inſperſus prodeſt. Frigida & repellentia conveniunt in Cancro occulto, in ulcerato non item. *D. Bowle.*

C. Lens *J. B.* minor *Park.* *Ger.* vulgaris *C. B.* *Lentils and in ſome Countreys, Dills.* Seritur in agris Cantabrigienſibus, Huntingtonienſibus, &c. ſola & hordeo permixta.

N. 1. Alvum ſiſtit decocta, ideóque in diarrhœa, & dyſenteria cum aliis adſtringentibus uti is eſt. Decorticata (ſi Veteribus fides) hanc vim amittit, imò primum ejus decoctum alvum ſolvit. Uſus externus in cataplaſmatis ad tumores & duritias diſcutiendas, &c.

2. Viſum hebetat, ventriculum inflat, ad caput & nervoſum genus incommoda eſt, gravia ſomnia inducit.

C. Lens paluſtris *Ger.* *J. B.* paluſtris ſive aquatica vulgaris *Park.* Lenticula paluſtris vulgaris *C. B.* *Ducks-meat.* In aquis ſtagnantibus.

N. 1. Vis ei refrigerans, unde inflammationibus, podagræ & ignibus ſacris convenit. Agglutinat etiam in pueris hernias inteſtinorum.

2. Nuper mihi quidam communicavit pro ſecreto infallibili ad icterum infuſionem Lentis paluſtris in vino albo, per 9 dies ℥ vi. manè præbendo. *D. Bates,* in MS.

Lenticula aquatica triſulca, *v.* Hederula aquatica.

Lepidium latifolium *C. B.* Lep. Pauli *J. B.* Piperitis ſive Lepidium vulgare *Park.* Raphanus ſylveſtris Officinarum, Lepidium Æginetæ Lobelio *Ger.* *Dittander, or*

 Pepperwort,

Pepperwort. Near Fullbridge at Maldon, the hith at Colcheſter, and elſe-where in Eſſex.

N. Herba acris eſt: Radix ad dolores dentium valere creditur. Mulierculæ noſtrates in Suffolcia ad partum facilitandum in cereviſia decoctam propinant.

C. Leucoium luteum, vulgò Cheiri, flore ſimplici *J.B.* Leuc. folio viridi V, ſive luteum vulgare *C. B.* Keiri, ſive Leucoium vulgare luteum *Park.* Viola lutea *Ger. Wall-flower, or wild Cheir.* In muris antiquis & tectis.

N. Tum herba, tum præcipuè flores cordiales ſunt, dolores mitigant, menſes cient, ſecundinam proritant. *Schrod.* In uſu ſunt conſerva ex floribus,aqua deſtillata & oleum ex floribus infuſis, quod præſervat ab Apoplexia, & paralyticos juvat.

Leucoium maritimum magnum latifolium *J. B.* marit. 2, ſive ſinuato folio *C. B.* marinum purpureum Lobelii *Ger.* marinum latifolium *Park.* & marinum maximum *ejuſdem. Broad-leaved Sea-ſtock-July-flower.* In maritimis Cambriæ litoribus arenoſis, *as about Abermenyferry in the Iſle of Angleſey; at Aberdaren in Carnarvanſhire; and alſo on the coaſt of Cornwal.*

Miror quid in mentem venerit Phytologiæ Britannicæ autoribus, ut tot ſpecies Leucoii Catalogo illi inſererent, cùm fidenter aſſerere auſim duas duntaxat ſpecies in Anglia ſponte oriri. Leucoium marinum primum & ſecundum Parkinſoni pro eodem habeo, quamvis pro poſteriori aſſumpſerit iconem Leucoii marini alterius *Cam.*

C. Lichen ſive Hepatica vulgaris *Park.* Lichen ſive Hepatica fontana *J. B.* Hepatica terreſtris *Ger.* Lichen petræus latifolius ſive Hepatica fontana *C. B. Common Ground-Liverwort.* In humidis umbroſis ad rivulorum ripas.

N. Species illa quam hactenus pro vulgari habeo, capitella profert longo pediculo nixa, Fungorum vulgarium minorum ſpecie, quibus parte inferiori ad

margines

margines pilei aut capitelli impacta ſunt 4 aut 5 ſeminalia vaſcula pulviſculo viridi plena. Folia notulis crebris punctata. Fortè hæc planta eadem fuerit Licheni petræo cauliculo pileolum ſuſtinente *C. B.* petræo pileato *Park.* namque & figura ei convenit & deſcriptio.

Lichen petræus cauliculo calceato *C. B.* alter minor folio calceato *Park.* *Small Liverwort, with crumpled leaves.* Hujus capitulum omnino tale eſt quale à Columna deſcribitur. In udis paludoſis ad aquarum ſcaturigines obſervavi in agro Warwicenſi circa *Middleton*.

C. Lichen petræus ſtellatus *C. B.* Lichen ſive Hepatica minor ſtellaris *Park.* Hepatica ſtellata *Ger.* *Star-headed Liverwort.* In uliginoſis & umbroſis, areis hortorum & ambulacris glareoſis aut ſaxoſis.

C. Lichen petræus umbellatus *C. B.* Lichen ſive Hepatica minor umbellata *Park.* Hepatica umbellata *Ger.* *Round-headed Liverwort.*

N. Hepatica eſt inſignis hæc plantu'a. Uſus præcip. in obſtructionibus hepatis & veſicæ, quorum ſignaturas in foliis gerit: hinc in hectica, in ictero, in ſcabie & lichenibus, in gonorrhœa, in febri. Extrinſecùs ſiſtit ſanguinem in vulneribus. *Schrod.*

C. Lichen arborum *Ger.* L. arboreus ſive Pulmonaria arborea *J. B.* Muſcus pulmonarius ſive Lichen arborum *Park.* Muſcus arboreus 7 ſive pulmonarius *C. B.* *Tree-Lungwort.* Arboribus, præſertim Quercui, adnaſcitur.

N. 1. Siccat & aſtringit, unde ſanguinem profluentem compeſcit, vulnera recentia glutinat, alvum ac menſes ſiſtit.

2. Utuntur etiam vulgò noſtrates ad pulmonis affectus, aſthma, ſuſpiria, tuſſim, necnon phthiſin & tabem, confecto ex eo pulvere, ſyrupo aut aquâ deſtillatâ, non ſine ſucceſſu.

C. Lichen cinereus terreſtris. *Aſh-coloured ground Liverwort.* Nullos hic flores aut capitella (quod unquam viderim)

viderim) profert. Folia averſa parte albidiora ſunt, & crebris fimbriatis radiculis terram aut vicinas plantas apprehendunt. In paſcuis ſiccioribus frequentiſſimus eſt, unde Botanicis noſtratibus non deſcriptum miror.

Lichen marinus *Ger.* Lactuca marina ſive intybacea *J.B.* Fucus marinus Lactuca marina dictus *Park.* Fucus ſive Alga latifolia I, i. e. Muſcus marinus Lactucæ folio *C.B.* *Oyſter-green.* Petris & ſcopulis in fundo maris adnaſcitur. Refrigerat & aſtringit.

Lichen petræus purpureus Derbienſis *Park. Cork or Archall.* Saxis & rupibus adnaſcitur, non in agro Derbienſi ſolùm, ſed Eboracenſi & Weſtmorlandico, per totam etiam Walliam, ubi *Kenkerig* appellatur. Uſus ejus ad pannos purpureo colore tingendos. Nihil aliud eſt quam muſcus craſſior cruſtæ modo petris adnaſcens.

C. Liguſtrum *J. B. Ger.* vulgare *Park.* Germanicum *C. B.* *Privet or Primprint.* In ſylvis & ſepibus. Liguſtrum vulgare nec *Cyprus* eſt Dioſcoridis nec *Alcanna* Arabum *J. B.* Quidam commendant foliorum ſuccum ad ulcera & inflammationes oris.

Lilium convallium *Ger.* convallium vulgò *J. B.* convallium 2, ſive album *C. B.* convallium flore albo *Park. parad.* *Lily convally, May-Lily. On Hampſted-heath near London, and many other places.* Amat loca frigida.

N. Uſus præcip. in morbis capitis frigidis, ut apoplexiâ, paralyſi, vertigine, epilepſiâ: hinc & in lipothymia. Inſignem itidem errhinum exhibent pulveriſati flores. *Schrod.*

Limonium *Ger.* majus vulgatius *Park.* maritimum majus *C. B.* Limonium majus multis, aliis Behen rubrum *J. B.* *Sea-Lavender.* In ſalſis maritimis, & clivis. Alteram ſpeciem à Lobelio inventam in agris Colceſtrenſibus propè mare memorat Parkinſonus. Gerardus quoque Limonium minus à ſe obſervatum ſcribit in clivis maritimis inſulæ *Thanet* propè *Margate.* Ego unicam

unicam duntaxat ſpeciem in Anglia ſpontaneam agnoſco, quæ tamen magnitudine inſigniter variat, ratione loci in quo oritur, major ſc. quæ in paluſtribus ſalſis, minor quæ in clivis & rupium fiſſuris. Alii diligentiùs obſervent & notent diſcrimen, ſi quod ſit.

N. Semen Limonii aſtringit, & proinde diarrhœæ, hæmorrhagiæ, & fluxui menſtruo nimio medetur. *Park.*

C. Linaria lutea vulgaris *Ger. J. B.* vulgaris noſtras *Park.* erecta anguſtifolia 3, ſeu vulgaris lutea flore majore *C. B. Common yellow Toad-flax.*

N. 1. Calf. ſicc. eſt diuretica: Uſus præcip. in ictero & obſtructione hepatis, in urinæ difficultate, in hydrope. Extrinſecùs imponitur abdomini in ſtranguria, ano in hæmorrhoidum dolore. *Schrod.*

2. Sunt qui Linariam intra calceos plantis pedum ſupponunt ad febrem quartanam abigendam, neſcio, quo ſucceſſu.

3. Aqua Linariæ deſtillata aut ſuccus ejuſdem oculis inditus inflammationes eorum & ruborem tollit: quod ſe experientiâ ac obſervatione longa didiciſſe ſcribit Tragus.

Linaria odorata Monſpeſſulana *J. B.* An erecta anguſtifolia XI, ſive capillaceo folio odora *C. B?* noſtra non eſt folio capillaceo. *Blue ſweet-ſmelling Toadflax.* In Cornubia non longè ab oppido *Perin* versùs Occidentem in ſepibus. Radice ſub terra repit. Flores pallidè cærulei, ſtriati.

C. Linaria adulterina *Ger. emac.* erecta anguſtifolia XV, ſive montana floſculis albicantibus *C. B.* Linariæ ſimilis *J. B.* Pſeudolinaria montana alba *Park. Baſtard-Toadflax.* In montoſis cretaceis, *as upon Gogmagog-hills, and New-market-heath.*

C. Linum ſativum *Ger. emac. Park. C. B.* Linum *J. B. Manured Flax.* Seritur in agris. Quanta emolumenta ex hac planta percipimus, haud facilè eſſet pro dignitate explicare. In qua non occurret vitæ parte (inquit

quit Plinius) quódve miraculum majus? herbam eſſe quæ admoveat Ægyptum Italiæ, &c. *lib.* 17. in *procœm.* Ex hoc veſtes, ex hoc ſtragula fiunt, & mundus muliebris magna ex parte lino conſtat. Hoc loti detergemur, hoc ſordidi defricamur. Ex hoc penitus detrito & nullius ampliùs usûs chartæ fiunt. Hujus oleum ad lucernas utile, typographis, ſtatuariis, pictoribus, &c. expetitur, & etiam medico uſui ſervit. *J. B.* quem conſulat qui plura velit.

N. Semen lini digerit, emollit, maturat. Uſus præcip. in tuſſi, pleuritide, & phthiſi. Extrinſecùs maturat tumores, lenit dolores, fœtum expellit. Oleum lini tumores & duritias omnes mollit, nervorum tenſiones contractionéſque laxat, & dolores illitum ſopit.

C. Linum arvenſe *C. B.* ſylveſtre vulgatius *Park.* ſylv. ſativum planè referens *J. B. Common wild Flax.* Inter ſegetes. A ſativo non differt ſpecie, meâ ſententiâ.

Linum ſylveſtre anguſtifolium *J. B.* ſylv. anguſtifolium 2, ſeu ſylv. anguſtifolium floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis *C. B. Narrow leaved wild Flax.* In Occidentalibus Angliæ. *In the paſtures by the Sea-ſide near St. Ives, and Truro in Cornwall, I have obſerved it growing abundantly. The ſame I found beyond Sea near Geneva.*

C. Linum ſylveſtre floribus cæruleis *Ger. emac.* ſylv. anguſtifolium I, ſive flore magno *C. B.* ſylv. anguſtif. cæruleo flore majore *Park. Wild perennial blue Flax. On Gogmagog-hills, and in the cloſes and borders of the fields adjoyning, plentifully.*

Nec nomina, nec deſcriptiones Autorum plantæ quam intelligimus bene conveniunt. Verùm hæc à præcedenti in quamplurimis differt, viz. quod *caules* ei ſint craſſiores & majores, *folia* latiora, intenſiùs viridia, neque adeò dura, neque adeò mucronata, *flores* majores, cærulei, ſaturatioribus lineis ſtriati, cùm

cùm præcedentis flores è diluta purpura candicent ſeu carnei ſint. *Semina* denique majora & nigriora.

C. Linum ſylveſtre catharticum *Ger. emac.* ſylv. anguſtif. 7. ſive pratenſe floſculis exiguis *C. B.* Chamælinum Cluſii flore albo, ſive Linum ſylv. Catharticum *Park.* Alſine verna glabra floſculis albis, vel potiùs Linum minimum *J. B. Dwarf-wild Flax, or Mill-mountain* In paſcuis præſertim montoſis.

N. 1. Hujus herba integra cum caulibus & capitulis vino albo per noctem ſupra cineres calidos infuſa, ſeroſos humores purgat ſatis validé.

2. Sumi poteſt vel herba contuſa, vel ejus exiccatæ pulvis cum tantillo cremoris Tartari & ſeminum Aniſi, & purgat ſine moleſtia. *D. Bowle.*

C. Lithoſpermum ſive Milium ſolis *J. B.* 3, ſive majus erectum *C. B.* minus *Ger.* vulgare minus *Park. Common Gromil, or Gromwel.* Ad vias & ſepes.

Lithoſpermum majus Dodonæi flore purpureo, ſemine Anchuſæ *J. B.* majus *Ger.* vulgare majus *Park.* V, ſive minus repens latifolium *C. B. The ſmaller creeping Gromil. On the top of a buſhy hill near Denbigh-town, on the North-weſt-ſide, alſo in Somerſet-ſhire, not far from Taunton,* &c.

N. 1. Lithoſpermum Anchuſæ facie ab hoc non differe exiſtimat J. Bauhinus, cui ego penitus aſſentior. Nam in hoc etiam caulis ille qui flores ſuſtinet, erigitur. Parkinſonus ex duabus plantis quatuor fecit, imò, ni fallor, quinque. In poſterum ergo nè diſtinguantur Lithoſpermum majus *Dod.* & L. Anchuſæ facie *Lob.*

2. Qui univerſales plantarum hiſtorias, Theatra Botanica, Pinacas, & Pandectas ſcribunt, niſi admodùm periti ſint & cauti, omnia confundunt, perturbant, & tenebris involvunt potiùs quàm explicant & illuſtrant, dum ex una planta à variis autoribus breviter & obſcurè deſcripta, duas vel tres nonnunquam faciunt. Hujus culpæ affinis eſt & ipſe C. Bauhinus.

3. Semen

3. Semen Lithoſpermi renes abſterget, urinam ciet, calculum inſigniter comminuit & expellit, autore Dioſcoride. Ego quidem (inquit J. Bauhinus) non exiſtimo nec hoc ſemen, nec ullum aliud remedium calculos frangere: Pituitam & craſſos humores, arenulas aut calculos glutinantes diſſolvi & pelli hoc ſemine concedo.

Lithoſpermum arvenſe radice rubente, *v.* Anchuſa degener.

C. Lolium album *Ger. Park.* Lolium gramineum ſpicatum caput tentans *J. B.* Gramen loliaceum I, ſeu loliaceum ſpica longiore *C. B. Darnel, Ivray* Gallis quoniam inebriat. Inter ſegetes.

C. Lolium rubrum *Ger.* rubrum ſive Phœnix *Park.* Phœnix lolio ſimilis *J. B.* Gramen loliaceum 3, ſive anguſtiore folio & ſpicâ *C. B. Red Darnel-graſs.* Cum priore.

N. Farina lolii ad impetigines, lepras, ſtrumas, dolorem iſchiadicum, gangrænas & putredines à Veteribus commendatur. In pane aut cereviſia ebrietatem ſeu potiùs vertiginem celerrimè efficit, oculis quoque nocet.

C. Lonchītis aſpera *Ger.* aſpera minor *Park.* 2, ſive minor *C. B.* altera folio Polypodii *J. B. Rough Spleenwort.* In humidioribus nemoroſis aſperis & ericetis.

N. Herbam eſſe vulneribus glutinandis, lienibúſque abſumendis idoneam, docet Matthiolus, penes quem fides eſto.

Lunaria minor *Ger. Park.* botrytis *J. B.* racemoſa minor vel vulgaris *C. B. Small Moon-wort.* In montoſis & ericetis, ſed rariùs. *I obſerved it on Penman-mawr in Wales: on the top of Ingleborough-hill; and the hills faſt by Settle in York-ſhire: in a Cloſe in Sutton-Cofeld-Park in Warwick-ſhire,* &c.

N. Rarior illa Lunariæ ſpecies ramoſa, quam in Anglia invenire prodidit Cluſius, luxuriantis potiùs naturæ

naturæ luſus quàm diſtincta ſpecies fuiſſe videtur.

2. Ex Lunaria conficiunt Walli unguentum, quod regioni renum illitum habetur inter certiſſima dyſenteriæ remedia. *D. Needham.*

C. Lupŭlus mas & fœmina *J. B.* Lupulus 1, ſeu mas, & 2, ſeu fœmina *C. B.* Lupulus 1, ſeu ſativus, & Lup. 2, ſeu ſylveſtris *Park.* nec enim aliter quàm magnitudine differunt. Lupus ſalictarius *Ger. Hops, the Male and Female.*

N. 1. De viribus hujus plantæ non eſt cur aliquid addam, cùm non poſſunt non omnibus eſſe perſpectæ. Menſes & urinam ciere, ictero & hypochondriacis affectibus conducere, ſanguinem purgare, notum. An verò calculo renum & veſicæ comminuendo & expellendo conferat, an è contra ejus generationem & coagulationem promoveat, dubitatur. Nonnulli, quoniam calidi ſunt & diuretici ejus flores, adversùs calculum commendant. Alii eorum uſum in cereviſia damnant, eo argumento quòd ex quo in Angliam introductus ſit, calculus apud nos epidemicus eſſe cœpit, multóque plures quàm olim infeſtavit. Verùm falſi ſunt, nam quamvis Lupulus frequentioris uſûs ſit hodie quam unquam antehac in urbe Londinenſi, pauciores tamen inibi nunc dierum calculo laborant quàm ſuperiore ſeculo, ut obſervavit *D. Graunt.* Nec refert quòd Alæ potus à medicis calculoſis præſcribatur, illud enim fit, quoniam ob lenitatem & lubricitatem ſeu lævorem ſuum dolores acerbos calculi & ſymptomata graviora mitigat & retundit, quamvis fortaſſe ob lentorem & viſciditatem, ejus generationem & coagulationem potiùs promoveat.

2. Lupulus ſcandendo perticas motum Solis ſequitur, hoc eſt à dextra ad ſiniſtram, ſeu ab Oriente per meridiem versùs Occidentem flectitur, nunquam in contrariam partem, licet ipſe manu volvendo & dirigendo id efficere coneris. Idem & aliis omnibus convolvulis commune eſſe aliquando exiſtimavimus, jam

verò

verò experientiâ contrarium edocti ſumus; alii enim à dextra versùs ſiniſtram flectuntur cum Lupulo, ut v. g. Bryonia nigra, Convolvulus niger, Periclymenum: alii à ſiniſtra versùs dextram, ut Phaſeolus, Cuſcuta, Convolvulus major & minor; alii nunc in hanc, nunc in illam partem, ut Dulcamara.

Sunt ergo qui Solem ſequuntur; & ſunt etiam qui refugiunt.

Idem & cochleis terreſtribus accidere obſervavit ingenioſiſſimus vir & ſingularis amicus noſter *D. Martinus Liſter*. Quarum quamvis maxima pars à ſiniſtra dextram versùs circumactis orbibus intorqueatur, nonnullæ tamen (minores illæ & acutiori vertice) ſpiris in lævam tendentibus faſtigiantur.

℞. Salis nigri, Lupulorum recentium ana manipulos duos, uvarum Corinth. cærul. $\frac{1}{2}$ *lib.* Probè contuſa, mixta, & in maſſam fragilem redacta carpis applicentur. Febrem quotidianam fugare dicuntur. *D. Boyle, De Util. Philoſ. Nat.*

4. Turiones Lupuli velut & Aſparagi verno tempore coquuntur menſiſque adhibentur. Eorum eſu ſanguis purgatur, alvus ſolvitur, hepar & lien obſtructionibus liberantur.

C. Luteŏla *Ger.* vulgaris *Park.* I. ſive Luteola herba ſalicis folio *C. B.* Lutea Plinii quibuſdam *J. B. Yellow-weld, Wild-Woad, Diers-weed.* In muris & aſperis, non rarò etiam in agris reſtibilibus.

N. Quæ de hujus plantæ viribus in medicina à Matthiolo traduntur, incerta ſunt & inexplorata. At verò lanarum infectoribus magni uſûs eſt; rudes enim & albas cum alumine decocta luteo colore tingit, cæruleas autem viridi, idque magis minúſve intenſo, quo ſaturatior dilutiórve fuerit color cæruleus.

Lychnis maritima repens *C. B.* marina repens alba *Park.* marina Anglica *Ger.* marina Anglicana *J. B. English Sea-Campion.* In toto litore meridionali Angliæ nonniſi inter ſilices & Braſſicas marinas, quà ferè

undæ

undæ alluunt, enaſci nos cum Lobelio obſervavimus.

Lychnis plumaria *v.* Armerius pratenſis.

C. Lychnis ſylveſtris flore albo *Ger. emac. Park.* coronaria IV, ſive ſylveſtris alba ſimplex *C. B.* Ocymoides album multis *J. B. Wild white Campion.* Juxta vias in paſcuis, & ad ſepes.

Lychnis ſylveſtris alba 9 Cluſii *Ger. emac.* viſcoſa I, ſive montana, viſcoſa, alba latifolia *C. B.* Polemonium petræum Geſneri *J. B. Wild white Catchfly. On the Walls of Notingham-caſtle, found by T. Williſell.*

Lychnis ſylveſtris rubello flore *Ger.* ſylv. flore rubro *Park.* coronaria 7, i. e. ſylveſtris, ſive aquatica purpurea ſimplex *C. B.* Ocymoides purpureum multis *J. B. Red-flowered wild Campion.* Ad ſepes & foſſas, inque ſylvis humidioribus paſſim.

N. Semen duarum drachmarum pondere bilioſa per alvum ducit, &c. *Dod.*

† Lychnis ſylveſtris viſcoſa rubra anguſtifolia *C. B. Park.* Odontidi ſive Flori cuculi affinis Lychnis ſylveſtris I Cluſii in Pannon. 4 in Hiſt. poſt. *J. B.* The *Red Germane Catchfly. Upon the Rocks in Edinburgh-Park.* Tho. Williſel.

C. Lychnis ſylveſtris annua anguſtifolia flore rubente. An Lychnis ſegetum parva viſcoſa P. B? *Small annual narrow-leaved wild Campion. This Mr. Dent Apothecary in Cambridge, found among Corn near the Devils-ditch in Cambridge-ſhire.* Deſcriptio Ocymoidis non ſpecioſi apud *J. B.* huic plantæ convenire videtur, at non figura.

N. Lychnis in uſum medicum hodiè non venit; propter floris venuſtatem duntaxat expetitur, & in hortis colitur.

C. Lyſimachia galericulata *Lob.* non ſpicata 3, ſive Lyſ. cærulea galericulata, vel Gratiola cærulea *C. B.* Tertianaria, aliis Lyſ. galericulata *J. B.* Gratiola latifolia *Ger.* cærulea ſive latifolia major *Park.*

Hooded Willow-herb. In aquoſis, ad rivulos & foſſas.

Lyſimachia galericulata minor. Gratiola latifolia ſive noſtras minor *Park.* qui eam bene deſcripſit. *The leſſer hooded Willow-herb, or Looſe-ſtriſe. This grows in boggy moiſt places, and is not very frequent.* Dimidii pedis altitudinem vix aſſequitur; flores, quos ſub Autumnum profert, pallidè purpurei ſunt aut potiùs carnei, labello punctato.

C. Lyſimachia lutea *J. B. Ger.* lutea I, ſive major, quæ Dioſcoridis *C. B.* lutea major vulgaris *Park. Common yellow Looſe-ſtriſe or Willow-herb.* In aquoſis, ſed rarior. *In the Cloſe where Cirſium Anglicum grows, near Camb.idge; and in the Iſlet made by the brook Stour, near the Paper-mills,* &c.

C. Lyſimachia purpurea ſpicata *Ger. Park.* purpurea, quibuſdam ſpicata *J. B.* ſpicata I, ſive ſpicata purpurea fortè Plinii *C. B. Purple ſpiked Willow-herb, or Looſe-ſtriſe.* In paluſtribus, & ad fluvios.

N. Aqua hujus deſtillata ad vulnera, puncturas, ſugillationes oculorum, necnon ad obſcuritatem aliáque eorum vitia præſentaneum eſt remedium, autore *Parkinſono.*

C. Lyſimachia purpurea trifolia caule hexagono *Spigel. iſag. Three-leaved purple Looſe-ſtriſe.* Hæc eſt varietas præcedentis potiùs quam ſpecies diſtincta.

C. Lyſimachia ſiliquoſa glabra major *C. B.* campeſtris *Ger.* ſiliquoſa major *Park.* lævis *J. B. The greater ſmooth leaved codded Willow-herb, or Looſe-ſtriſe.* In humidis & uliginoſis ſaxoſis.

C. Lyſimachia ſiliquoſa glabra media ſive minor *Ger. emac.* Lyſ. lævis *J. B.* quoad iconem. ſiliquoſa 4, ſive glabra minor *C. B. The leſſer or middle ſmooth-leaved codded Willow-herb.* Ad foſſas & rivulos.

Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor latifolia. *The leſſer ſmooth broad-leaved codded Willow-herb. In the rivulets on the ſides of Cheviot-hills.* Folia huic glabra atro-virentia magnitudine & figurâ ferè Ocymi aut Origani

Origani. Caules infirmi, bipalmares. Siliquæ longæ, nutantes.

C. Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor anguſtifolia *Ger.* ſiliquoſa V, ſive glabra anguſtifolia *C. B.* *The leaſt ſmooth codded Willow-herb.* In paluſtribus.

C. Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta magno flore *C. B.* ſiliq. hirſuta majore flore purpureo *J. B.* Lyſ. ſiliquoſa *Ger.* *Great hairy codded Looſe-ſtrife, or Willow-herb, called alſo Codlings and Cream, from the ſmell of the leaves a little bruiſed.*

C. Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta parvo flore *C. B.* ſiliquoſa hirſuta flore minore *J. B.* 12, ſive ſylvatica *Ger.* *The leſſer hairy codded Looſe ſtrife, or Willow-herb, with ſmall flowers.*

N. Nullius ferè uſûs eſt in medicina Lyſimachia. Geſnerus calidam & ſiccam eſſe judicavit.

Lyſimachia ſpecioſa quibuſdam Onagra dicta ſiliquoſa *J. B.* tom. 2. pag. 907, ubi plena & accurata deſcriptio. Lyſimachia Chamænerion dicta latifolia *C. B.* Chamænerion *Ger.* Chamænerion flore Delphinii *Park.* ut puto; malè enim deſcribit flores. *Roſebay-Willow-herb. In a Wood near Troiers in Mayfield-Pariſh in Suſſex: alſo near Sheffield in York-ſhire, in the Meadows, and in ſeveral other places of the North plentifully.*

M

C. MAlva ſylveſtris minor *Park.* ſylv. pumila *Ger.* I, ſive ſylveſtris folio rotundo *C. B.* vulgaris flore minore, folio rotundo *J. B.* *Small wild Mallow, or Dwarf-Mallow.* In ruderibus, & ad ſemitas.

C. Malva vulgaris *Park.* ſylveſtris *Ger.* 2, ſive ſylv. folio ſinuato *C. B.* vulgaris flore majore, folio ſinuato *J. B.* *Common Mallow.* Variat flore albo.

N. 1. Herba humectat, emollit, lenit dolores, laxat alvum, urinæ acrimoniam mitigat: in tumoribus maturandis doloribúſque ſedandis extrinſecùs adhibetur in cataplaſmatis; ad alvum leniendam, dolorem nephriticum mitigandum in clyſteribus. Præcipua ejus vis eſt in emolliendo, ut vel ipſum nomen in utrâque lingua arguit.

2. Decocti vel aquæ deſtillatæ foliorum malvæ unciæ tres cum ſyrupi violacei ℥ i ß. urinæ ardorem & acrimoniam mitigant & reſtinguunt illicò primâ doſi, inquit *Grulingius* in *Praxi*, nec ſe aliud in hoc malo præſentius remedium nôſſe ſcribit; cui noſtra quoque experientia ſuffragatur. D. *Hulſe.*

Malva arborea marina noſtras *Park.* *Engliſh Sea-Tree-Mallow.* Hæc planta quamvis perſimilis ſit Malvæ arboreæ *J. B. C. B.* eſt tamen reverà ſpecificè diverſa, folia ei minora, magis incana, nec adeò rotunda. Ego utramque Cantabrigiæ in hortulo meo aliquot annis colui. *I have obſerved it in many places by the Sea, as at Hurſt-caſtle near the Iſle of Wight, in Portland-Iſland, on the Rocks of Caldey-Iſland; in the Baſſe-Iland near Edinburgh in Scotland,* &c.

C. Malus ſylveſtris *Ger. Park.* ſylv. ſive agreſtis *J. B.* Mala ſylveſtria, quæ & alba & rubra, & majora & minora *C. B.* *The Crab-tree or Wilding.* In ſylvis & ſepibus.

N. 1. Succus mali ſylveſtris auſterus eſt & aſtringens: cum flore cereviſiæ mixtus & impoſitus utilis eſt adverſus ignem ſacrum, ſcabiem, inflammationes quaſcunque, &c.

2. Succus pomorum agreſtium inſtillatus inflammationes & lippitudines oculorum ſpecifica proprietate ſanare creditur.

3. Ad Scrophulas. ℞. Succum pomorum ſylveſtrium calefactum, ulceribus diligenter eo lotis & purgatis

purgatis lanam nigram oleo è pedibus bubulis priùs humectatam impone. *D. Hulſe* è M S. nondum edito.
C. Marrubium album *J. B. Ger.* album I ſeu vulgare *C. B.* album vulgare *Park. White Horehound.* Ad vias publicas, & in locis ruderatis.

N. 1. Succus expreſſus cum melle aut potiùs ſyrupus de Praſſio, aſthmaticis, tuſſientibus & tabidis opitulatur; eſt enim pulmonic. inſigne. Pulvis foliorum interaneorum vermes necat. Valere dicitur & in partu difficili lochiiſque retentis.

2. Syrupi ℥ ii. cum olei Tartari per deliquium ℈ i. miſce. Sumat æger per intervalla frequentia ad menſuram unius cochlearis. Medicamentum eſt ad icterum nulli ſecundum.
C. Marrubium aquaticum *Ger. emac.* aquat. vulgare *Park.* aquat. quorundam *J. B.* paluſtre glabrum *C. B. Water-Horehound.* In juxta & aquas.
Marrubium nigrum, *v.* Ballote.
Matricaria, *v.* Parthenium.
Matriſylva, *v.* Periclymenum & Aſperula.
Medica *v.* Trifolium.
C. Melampyrum criſtatum *J. B.* an V, ſive luteum anguſtifolium *C. B? Creſted Cow-wheat.* In ſylvis Cantabrigienſibus & Bedfordienſibus abundè. Obſervavi & in tranſmarinis circa Genevam copioſé.
C. Melampyrum ſylvaticum flore luteo, ſive Satureia lutea ſylveſtris *J. B.* IV, ſive luteum latifolium *C. B.* Crataeogonum vulgare *Park.* 1, ſive album *Ger.* At cur album appellet, rationem non video. *Common Cow-wheat.* In ſylvis paſſim.
C. Melilōtus vulgaris *Park.* Germanica *Ger. emac. deſcript.* I, ſive Officinarum Germaniæ *C. B.* Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris flore luteo *J. B. Common Melilot.* In arvis, & ad ſepes.

N. Emplaſtris digerentibus ac reſolventibus, nec non concoquentibus, tum & acopis omnibus utiliter admiſcetur. *J. B.* Emollit, diſcutit, dolores mitigat.

Plurimas ei vires aſſignant Veteres, quos conſulat qui plura deſiderat.

C. Mentha aquatica ſive Siſymbrium *J. B. Ger. emac.* aquatica rubra *Park.* rotundifolia paluſtris, ſive aquatica major *C. B. Water-Mint.* Ad rivos aquarum fluentium. Hujus duplex habetur varietas, altera folio glabro, altera fol. hirſuto, quæ an ſpecie differant mihi nondum conſtat.

Mentaſtrum ſpicatum folio longiore candicante *J. B.* Mentha ſylveſtris folio longiore *C. B.* Menthaſtrum *Ger ?* hortenſe, ſive Mentha ſylveſtris *Park.* quoad iconem. *Long-leaved Horſe-Mint. Found by Mr.* M. Liſter *growing in Burwel-beck in Lincoln-ſhire, plentifully.*

Mentaſtrum folio rugoſo rotundiore ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi *J. B.* Mentha ſylveſtris I, ſive rotundiore folio *C. B.* An Mentaſtrum *Ger ?* & Mentaſtrum hortenſe ſive Mentha ſylveſtris *Park ?* Figuræ enim nullo modo conveniunt. *Horſe-Mint, or Round-leaved wild Mint.* Rariùs occurrit ſponte. *I obſerved it growing by the Rivers ſide at Lydbrook, near Roſſe in Hereford-ſhire, plentifully; and in ſome places of the Weſt-countrey, which I do not now remember.*

N. 1. Menthæ uſus præcip. in Ventriculi imbecillitate, cruditate, ſingultu, vomitu, flatibus, ardore; hepatis obſtructione, inteſtinorum dolore, capitis vertigine. Menſes & album mulierum profluvium efficaciter compeſcit. Extrinſecùs duritiem mammarum, lactíſque coagulationem tollit, achores ſanat, &c. *Schrod.*

2. Herbæ ſuccus ejúſve aqua deſtillata ad vomitum reprimendum uſûs ſunt creberrimi.

3. Menthæ folia lacti immerſa coagulari illud & in caſeum coire non permittunt. *Trag.*

C. Mentha cattaria *J. B.* felina ſive cattaria *Ger.* cattaria vulgaris & major *C. B.* Nepeta major vulgaris *Park. The greater Nep or Catmint.* In agro Cantabrigienſi plurima, ſed & alibi juxta ſepes non raró.

N. Hanc mentham ex agris in hortos tranſlatam à felium

felium ore & toto immiſſo ad volutandum corpore conteri & penitus confici ſæpius vidimus, &c. V. Cat. Cant. Mirabilis ſanè eſt hæc ſympathia.

Mercurialis mas & fœmina *J. B.* vulgaris mas & fœmina *Park.* Mercurial. mas & Merc. fœmina *Ger.* Mercurialis I, i. e. teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii *C. B.* item Merc. 2, i. e. Spicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii *ejuſdem. French-Mercury. On the Sea-baich, near Ryde in the Iſle of Wight, plentifully.*

Sex plantarum ſpecies obſervavimus quæ ſexu differre dicuntur, hoc eſt, quæ ex eodem ſemine mares & fœminas dictas producunt. Per mares cum J. Bauhino intelligo ſteriles, quæ flores duntaxat proferunt; per fœminas fertiles, quæ ſemen. Hæ ſunt Lupulus ſalictarius, Cannabis, Mercurialis, Cynocrambe, Phyllon, Spinachia.

N. Emollit & abſtergit, unde & hodie in enematis frequentiſſimus ejus uſus. Obſervatum eſt omnis generis verrucas hujus foliis vel eorum ſucco tolli; item ſemen cum Abſinthio decoctum ictericos mirificè juvare. *Mat.* & *Ruel.*

Meum *Ger.* vulgatius *Park.* I, ſive foliis Anethi *C. B.* Meu vulgare ſive Radix urſina *J. B. Common Spignel, or Meu.* In Weſtmorlandia, *about two miles from Sedberg, in the way to Orton, abundantly, in the meadows and paſtures, where it is known to all the Countrey-people by the name of Baud-money; of which name I can give no account. It is found alſo near Dolgehle in Merionidh-ſhire.*

N. Flatus diſcutit. Uſus præcip. in inflatione ac ructu ventriculi, in menſibus ac urina ciendis, in uteri ſuffocatione, in torminibus ventris, in catarrhis tartaróque pulmonum expectorando. *Schrod.* Multas ingreditur compoſitiones, & ipſam Theriacam.

C. Militāris aizoides *Ger.* Stratiotes ſive Militaris aizoides *Park.* Aloe 4, ſive paluſtris *C.B.* Aloe ſive Aizoon paluſtre *J. B. Water Sen-green, or Freſh-water Souldier.* In fluentis pigrioribus & paluſtribus foſſis in inſula Elienſi copioſé.

 C. Millefolium

C. Millefolium aquaticum dictum Viola aquatica *J. B.* aquaticum, ſeu Viola aquatica caule nudo *C. B.* aquaticum floridum, ſeu Viola aquatica *Park.* Viola paluſtris *Ger. Water-Violet, or Milfoil.* In aquis cœnoſis.

C. Millefolium aquaticum cornutum *J. B.* quoad deſcriptionem. *Horned water-Milfoil.* In aquis ſtagnantibus aut pigrioribus. Hoc eſt illud genus quod dedimus in C. C. ſub titulo Equiſeti ramoſi aquis immerſi, & tunc non deſcriptum putavimus, poſtea verò deſcriptione Millefolii cornuti *J. B.* attentiùs lectâ, eam equiſeto huic noſtro in omnibus convenire comperimus, quamvis figura quæ eſt C. Bauhini non reſpondeat, ut neque ejus deſcriptio in Prodromo. Si eandem cum nobis plantam deſcripſit *C. B.* quæ de floribus habet, ex conjectura addit, non ex autopſia.

C. Millefolium aquaticum minus *Park. J. B.* aquat. 3, ſive floſculis ad foliorum nodos *C. B.* aquat. 6, ſive Myriophyllum aquat. minus Cluſii *Ger. emac. Small water-Milfoil. In the rivulet Stour above the Paper-mills near Cambridge, and in divers other places.*

C. Millefolium aquat. pennatum ſpicatum *C. B. Park.* pennatum aquaticum *J. B. Feathered water-Milfoil. In the river Cam about Stretham-ferry, and in many other rivers and great pools of water in Cambridge-ſhire, and elſewhere.*

C. Millefolium paluſtre galericulatum *Ger. emac.* aquat. flore luteo galericulato *J. B. Park.* aquat. XI, ſive aquat. lenticulatum *C. B. Hooded water-Milfoil.* In paluſtribus foſſis Lincolnienſibus & Elienſibus. *I have alſo found it in a Fenny ground near Hawkshead in Lancaſhire, and elſewhere.*

Millefolium paluſtre galericulatum minus flore minore.

C. Millefolium aquat. Ranunculi flore & capitulo *Park.* aquat. 6, ſive aquat. foliis Abrotani, Ranunculi flore & capitulo *C. B.* Millefolium ſive Maratriphyllum flore & ſemine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie *Ger.* Ra-

nunculus

nunculus aquatilis omninò tenuifolius *J. B. Water-Crowfoot, Fennel or Milſoil.* In aquis vulgatiſſimum. Ad Ranunculos referri debet, & non ad Milleſolium.

N. Harum plantarum hactenus uſus in medicina nullus.

C. Millefolium vulgare *Park.* terreſtre 2, ſeu vulgare album *C. B.* terreſtre vulgare *Ger.* Millefolium ſtratiotes pennatum, terreſtre *J. B. Common Yarrow, or Milfoil; and in ſome places Noſebleed.*

C. Millefolium flore rubro *Ger.* vulgare rubrum *Park.* terreſtre 4, ſeu vulgare purpureum minus *C. B. Purple-flower'd-Yarrow, or Milfoil.* Hæc duo (quantum mihi videtur) ſpecie non differunt. In paſcuis utrumque.

N. Vis hujus ad ſanguinem ſiſtendum. Uſu itaque interno convenit in hæmorrhagiis & fluxionibus omnis generis, narium, uteri, alvi, vulnerum, ſcreatu ſanguinolento, vomitu, urinâ retentâ, calculo, mictione ſanguinolenta, gonorrhœâ, hæmorrhoidibus, fluore uterino, mariſcis, &c. Extrinſecùs adhibetur utiliter cephalalgiæ, hæmorrhagiæ narium & vulnerum, vulneribus conſolidandis, rumoribus hæmorrhoidum, herniæ, ictibus venenatis, tumori penis, &c. *Schrod.*

Millegrāna minima *Ger.* minima ſive Herniaria minor *Park.* Polygonum minimum ſive Millegrana minima *C. B. The leaſt Rupture-wort, or All-ſeed.* In arenoſis & ericetis. J. Bauhinus aliam ab hac diverſam plantam, nimirum Polygonum vel Linifoliam per terram ſparſam flore Scorpioidis, proponit pro Millegrana minima *Lob.* cujus figuram in icon. Plantin. pag. 422. minùs probat. Verùm erràſſe videtur, & neſciviſſe Millegranam minimam Lobelii.

C. Mollūgo montana minor Gallio albo ſimilis. *Small Mountain-Baſtard-Madder.* Hæc nondum deſcripta eſt, quod ſciam. Provenit autem tum in paluſtribus, tum

in montoſis & ericetis. Parvitate ſua & glabritie à Gallio albo diſtinguitur.

Mollūgo, *v.* Gallium & Rubia.

C. Morſus Diaboli *Ger.* Diaboli vulgaris flore purpureo *Park.* Succiſa ſive Morſus Diaboli *J. B.* Succiſa glabra *C. B.* forté. *Devils-bit.* In pratis & paſcuis. Seriùs & ſub Autumnum floret.

N. Alexipharmaca eſt & vulneraria, ut facie ſic viribus cum Scabioſa convenit. Inprimis celebratur in Epilepſia, peſte, uteri dolore, ſanguine coagulato, abſceſſibus occultis, lue venerea, ejúſque ulceribus : in vulneribus recentibus, &c. Extrinſecùs in angina, tumoribus tonſillarum quæ ad ſuppurationem ægrè perveniunt [gargariſ.] in ſugillationibus, bubonibus, &c. *Schrod.*

Morſus gallinæ, *v.* Alſine hederacea & Lamium.

Morſus ranæ, *v.* Nymphæa.

Muſcipūla Salamantica, *v.* Seſamoides.

C. Muſcus arboreus ramoſus *J. B.* Foglio diramato *Imper.* *The moſt common Tree-moſſe.* Similis eſt Pergameno diſſecto aut Algæ vulgari, Principium latius in ramos diviſum latos pariter & planos, colore candicante ſuperiùs, nam inferiùs nonnihil admixtum habere videtur flavedinis velut flos lactis. Non raró etiam orbiculos habet. Differt latitudine & anguſtia ſegmentorum; & in omnibus ferè arboribus reperitur.

C. Muſcus arboreus peltatus & ſcutellaris *J. B.* arboreus 3, ſeu arboreus cum orbiculis *C. B.* quercinus fœniculaceus *Park.* inepté, ramoſus floridus *Ger.* *Flowering branched Moſſe.* Habet hæc ſpecies (ut rectè J. Bauhinus) teretes, craſſiuſculos, rigidos veluti cauliculos, ramoſos, quos cirri tenues veſtiunt, incano colore, in ramorum faſtigio ſedente nonnunquam peltato orbiculo, cujus oras radii ſtaminei circumcirca coronant, qui tamen ſæpius abeſt. Reperitur in malis, quercubus, aliiſque arboribus ut & lignis aridis.

Muſcus

Muſcus arboreus nodoſus ſive geniculatus *Park.* arboreus nodoſus *C. B.* Dendrobryon geniculatum *Col. Knotted or kneed Tree-moſſe. This T. W. brought to me at Burnley in Lancaſhire, where he found it growing on an Haſell Nut-tree.* Tum figura, tum deſcriptio Parkinſoni ei bene reſpondent.

C. Muſcus arboreus ſupinus marginibus piloſis. Hujus characteriſticum eſt quo à reliquis omnibus facilè poſſit dignoſci, quòd ſegmentorum, in quæ variè & eleganter dividitur, margines & extremitates pilis quibuſdam ſeu ſetulis brevibus, raris ſint fimbriatæ. Habet quoque orbiculos ſeu ſcyphulos reliquorum more. In malo, fraxino, juglande, &c. obſervavimus.

C. Muſcus cruſtæ aut lichenis modo arboribus & ſaxis adnaſcens flavus. Hic colore ſuo ſtatim ſe prodit.

C. Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens cinereus. In hac ſpecie orbiculos nondum obſervavi.

C. Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens cinereus argutioribus ſegmentis. Hæ tres ſpecies proximè dictæ, eodem ferè modo ſerpunt & expandunt ſe ſuper arborum cortices, quo Lichen vulgaris ſuper terram. C. Bauhinus ſub unico titulo *Muſci cruſtæ modo arboribus adnaſcentis* omnes comprehendit, cùm tamen reverà ſpecie differant.

Muſcus pulmonarius, *v.* Lichen arborum.

Muſcum pulmonarium quercinum in Ictero omnium medicorum ſolertiam eludente efficax remedium expertus eſt Andreas Golius mercator. De hoc autem muſco accepit manipulum I, additâ librâ cereviſiæ ſecundariæ, quam in ollâ fideliter occluſa ad dimidium decoxit, poſtea 13 cochlearia tepida mane atque veſperi imbibit. *Ephemer. German.* anno III. Obſ. 290.

Muſcus capillaris, *v.* Adianthum aureum.

Muſcus clavatus ſive Lycopodium *Ger. Park.* terreſtris repens X. ſive clavatus *C. B.* terreſtris repens à Trago pictus

pictus *J. B. Club-moſſe, or Wolves-claw. On Hampſted-heath near London, as alſo on Snowdon, and the other Mountains of Wales; on the high Hills of Darby-ſhire, Stafford-ſhire, and York-ſhire.*

N. Muſcus terreſtris vino pendulo impoſitus intra paucos dies illud reſtituit; unde Germanis nonnullis *Weingrein* dicitur. Vino decoctus & potus calculos comminuit, ut plerique teſtantur. *Trag.*

Muſcus clavatus foliis cupreſſi *C. B. Ger. emac.* clavatus cupreſſiformis *Park.* terreſtris ramoſus pulcher *J. B.* Sabina ſylveſtris *Trag. Cypreſs-moſſe, or Heath-Cypreſs. On the mountains of Snowdon and Caderidris in Wales; on Anderkin-hill, not far from Douglas in Scotland; on Ingleborough-hill in York-ſhire,* &c. *abundantly.*

N. *Germani Academ. carioſ. hanc ſpeciem odorem exhibere moſcho æmulum ferunt, quem ſiccata etiam conſervat: ego talem odorem in hac planta non obſervavi; experiantur quibus copia illius ſit.* Ex muſco hoc odorato (inquit *D. Sachs Ephemer. German. An. primo. Obſerv. 97.*) egregiam & odoratiſſimam medicinam mihi communicavit Chymicus eximius, quam hîc non piget adſcribere. Colligantur hujus muſci antheræ, quæ tenuiſſimæ & leviſſimæ ſunt ſubſtantiæ, coloris aureo-ſulphurei, inflammabiles ad ignem candelæ, & per ſe quoque ut flores Lycopodii in calculo, epilepſia & pulmonum affectibus cum butyro Maiali utiliter manè ſumuntur: hæ antheræ ſi cum ſpiritu vini tartariſato aliquandiu macerentur & poſtea deſtillentur oleum præbent rubicundiſſimum & odoratiſſimum, quod omnium Sulphurum vegetabilium apex dici meretur. *Ephemer. German.*

Muſcus erectus abietiformis. Muſcus terreſtris rectus *J. B. upright Firre-moſſe. On Snowdon, Caderidris, and the other high Mountains of Wales: alſo on Ingleborough hill in York-ſhire, and the hills of the Peak in Darby-ſhire.* Chamæpeuces Turneri huic reſpondet, at non deſcriptio.

Figura

N. Vis

N. Vis huic plantæ ad fœtus depellendos efficaciſſima, meretricibus, infanticidium ſæpe eâdem committentibus, plus ſatis nota, ineſt. Rhizotomæ mulierculæ febri & corrupto ſtomacho eam opponunt, decoctámque cum cereviſia ac hauſtam multis fuiſſe ſalutiferam perhibent, & purgantem volunt. Vomitum ciet vehementiſſimum, corpus humoribus variis peccantibus exonerantem, ſed maximè etiam alterantem. Tutiùs robuſtioribus quàm tenerioris texturæ hominibus præbetur. Vilioris conditionis homines in aqua coquunt, quâ ad abigendos pediculos caput lavant, quod tamen turbare maximè dicitur. *Ephemer. German.*

Muſcus terreſtris repens clavis ſingularibus folioſis erectis. *Creeping Club-moſs with upright heads.* Similis eſt Lycopodio, ſed minor;terræ per quam repit arctè adhæret. Capitula tamen quæ ſemen proferunt, ſurriguntur, nec figurâ nec colore à cauliculis repentibus diverſa, ſed magnitudine tantùm, ob ſemen in alis foliorum contentum in clavas turgeſcentia. *On Hamſted and Bagſhot-heaths, and the Northern mountains beforementioned.*

N. 1. Menſe Auguſto & Septembri collectus pulverem dat ſubtiliſſimum flavum, qui vi fulminante gaudet, Perſis non ignotâ, uti notat Olearius *Itinerar.* Perſæ enim & Muſcovitæ pulverem Auguſto colligunt, in fornacibus ſiccant, & ignibus artificialibus ſub nomine *Plaven* inſtar pulv. pyrii adhibent. Pulvis recens dum eſt & probè ſiccatus majus concipit incendium præ illo qui dudum collectus eſt. Pulvis reſinæ idem præſtat teſte Oleario. Prunis injectus non tonat, ſed flammæ tantùm, putà candelæ, immiſſus aut inflatus. Huic pulveri ſi aliquid addatur de thure, maſtich. ſuccin. & benzoin pulv. & per flammam ſuffletur, non ſolùm fulgur edit, ſed & odorem ſuaviſſimum excitat inſtar ſuffumigii. Si folia Betulæ pulveriſata ſimul miſceantur ſtrepitum majorem edit. Commendatur in Epilepſia

lepſia præcipuè infantum ab iſchuria. Egregiè urinæ facilitat exitum, ſi quantum cuſpide cultelli contineri poteſt propinetur. *Ephemer. Germanicarum* Ann. primo.

2. Poloni & maximè Rutheni & Lithuani ob conſuetum & jam quotidianum hujus plantæ uſum in exſtirpandâ & curandâ *Plica* morbo ſibi familiari, *Plicariam* & *Cingulariam* eam nominare ſolent. Accipiunt autem plantam hanc ſeu muſcum, quem priùs cultello aliquo ſurſum versùs diſſecare ſolent, poſtea infundunt decocto Brancæ urſinæ, priùs optimè calefacto, & poſt ūnam vel alteram leniſſimam adhuc ebullitionem adjiciunt aliquid fermenti [panis ſiliginei] illúdque reponunt poſtea ad fermentandum propè fornacem. Decoctum hoc vel per ſe, vel cum ovis recentibus in forma juſculi quotidie bibunt & comedunt. Exterius cum illo decocto priùs calefacto & aliquando ad majorem potentiam ſeu virtutem ſecunda vice cum recenti muſco incocto, inſtar lixivii, obſcurè rubei coloris, lavant caput bis in ſeptimana, nullo amplius adhibito pectine, &c. Unguentum ad Plicam. ℞. Plicariæ & radicum Bryoniæ partes æquales, Adipis erinacei q. ſ. Ex his tribus optimè commixtis in vaſe vitreo bene obturato, & coctis in B. M. per horam fiat unguentum ſecundùm artem, cum quo radices capillitii in capite complicati bis in die inungantur. Oleum ex Erinaceo quod ad confectionem unguenti hujus requiritur parare ſolent in olla nova foraminata igne circulari per deſcenſum more conſueto.

3. Mulierculæ ruſticæ in Ukraina in nimio fluxu menſtruorum & doloribus ac ſtrangulationibus uterini faciunt cingulum ex illo circa nudum corpus; pariter ad hæmorrhagiam narium caput eo cingunt ceu coronâ; hinc nonnullis *cingularia* vocatur. *Verùm hæc vana & ſuperſtitioſa nobis videntur. Ephemer. German. Ann. ſecund.*

Muſcus terreſtris polyſpermos. *Seeding Mountain-moſſe.* Cum prioribus. Hic minor eſt multò abietiformi muſco alioqui non ità ei diſſimilis, vix ſe ſuſtentans. Semine majuſculo

majuſculo cinereo in alis foliorum naſcente abundat. Loca montium humida & ſcaturigines aquarum ſectatur. *On Snowdon-hill in Wales, and on Ingleborough, and other hills in the North.* Quinque hi muſci poſtremò ſcripti, ſunt elegantes & ſpecioſæ plantæ, & nobiliorem titulum merentur.

Muſcus corniculatus *Park. J. B.* terreſtris ramoſus 8, ſive ceranoides major & minor *C. B. Horned moſſe.* Hic, ſi modò idem ſit quem ego intelligo, tubuloſus eſt, ejúſque ſummi rami in acutas ſpinulas perſæpe deſinunt.

Muſcus coralloides apicibus coccineis. An Muſcus terreſtris coralloides erectus cornibus rufeſcentibus *Park. C. B? Scarlet-headed Coralline-Moſſe.* Ad radices arborum putridarum, & in uliginoſis ſterilioribus.

Muſcus denticulatus minor *C. B. Park.* minor denticulatus *Ger. The leſſer dented Moſſe.* Speciem majorem in Anglia non obſervavi.

C. Muſcus filicinus *J. B. Ger. Park.* filicinus major *C. B. Fern-moſſe.* In ſylvis & umbroſis paſſim.

Muſcus marinus rubens pennatus. *Red feathered Sea-moſſe. We found it caſt up on the ſhore near Barwick plentifully.* Alii fortaſſe ad Fucos referunt. An Muſcus maritimus V. ſeu pennæ ſimilis *C. B?*

Muſcus marinus albidus *Ger.* marinus rubens, ſive Corallina rubens *Park.* Corallinæ affinis, ſive Muſcus marinus tenui capillo *J. B.* Muſcus capillaceus multifido folio albidus *C. B. Fine-leaved Coralline-moſſe.* Saxis, teſtis, & ipſi etiam Algæ innaſcitur. Variat colore vel rubente, vel nigro, vel viridi, vel albicante.

Muſcus coralloides marinus denticulatus. *Toothed Coralline-moſſe.* Figura Abietis marinæ *Cluſ.* huic non admodum diſſimilis eſt. Altitudo ei vix palmaris; color arenæ marinæ. In ramulos innumeros dividitur, qui ſinguli caulem ipſum magnitudine æquant, ſetis equinis vix craſſiores, per totam longitudinem argutis denticellis crebris, ex adverſo binis inciſi muſco denticulato ſimillimi.

ſimillimi. Folia commanſa mollia videntur, & non corallinæ modo ſcrupoſa. Concharum teſtis, petris & Fucis innaſcitur.

C. Muſcus pyxioides ſive pyxidatus *Ger. Park. J. B.* terreſtris ramoſus 13, ſive pyxioides terreſtris *C. B. Cup or Chalice-moſſe.* In aridioribus.

N. Pulvis hujus in zythogalo aut cereviſia tenui exhibitus tuſſim convulſivam puerorum ſpecifica proprietate lenire & ſanare dicitur.

† Muſcus parvus ſtellaris *Ger. Park. C. B. Small Heath-moſſe.* In ericetis humidioribus *Lob.*

C. Muſcus terreſtris latioribus foliis major, ſeu vulgaris. An M. terreſtris & hortenſis *J. B*? *Common Earth-moſſe the greater.*

C. Muſcus terreſtris vulgaris minor Adianthi aurei capitulis. *Earth-moſſe the leſſer, with the heads of Goldilocks.* Hic paſſim provenit, tum in paſcuis ſterilioribus, tum in ſylvis, præcipuè ad arborum & fruticum radices; tum etiam non raró in truncis & ramis arborum, iis in partibus ubi humor pluvius non adeò promptè & citò delabitur. Folia hujus minora ſunt magíſque cauli appreſſa quàm ejus quem pro vulgari terreſtri habeo. Capitula ex alis foliorum, & caulis lateribus exeunt, non ex ſummo caule, ut in Polytricho.

C. Muſcus paluſtris terreſtri ſimilis. *Boggy Earth-moſſe.* Tum figuræ tum deſcriptiones Muſci terreſtris vulgaris apud *Ger.* & *Park.* meliùs conveniunt huic plantæ quàm terreſtri vulgari noſtro. *I never found this but on moiſt boggy places, eſpecially of grounds given to heath.*

C. Muſcus aquaticus terreſtri vulgari ſimilis, ſed major. *Water-moſſe.* Hic aquis innatat, éſtque foliis majoribus quàm Muſcus terreſt. vulg. & minùs ramoſus. *I have found it in many ſtanding and running waters, as in the Iſle of Ely, in Funen Deu in Pembroke-ſhire,* &c. *I take it to be the* Fontalis minor lucens *of J. Bauhine.*

Muſcus tubuloſus ramoſiſſimus fruticuli ſpecie. Muſcus corallinus ſive Corallina montana *Ger. emac.* apud quem

benè

benè deſcribitur. Muſcus corallinus montanus *Park.* coralloides ſive cornutus montanus *C.B. Coralline-moſſe.* Albus eſt, ínque ramulos creberrimos variè ſparſus & diviſus. In ericetis ſqualido & ſpongioſo ſolo creſcit: *In Warwick-ſhire, Stafford-ſhire, and the North.*

N. Muſcus omnis aſtringit & refrigerat. Uſus præcip. in ictero, vomitu, diarrhœâ, dyſenteriâ, abortu præcavendo. *Schrod.*

Myăgrum *Ger.* ſativum *C. B.* ſylveſtre ſeu Pſeudomyagrum *Park.* Myagrum dictum Camelina *J. B.* Pſeudomyagrum, Seſamum *Trag. Wild Gold of pleaſure.* In arvis inter linum ſæpè reperitur. Variant autores in hac planta, alii diſtinguunt duas ſpecies, alii confundunt.

N. Ex hujus ſemine exprimitur oleum ad lucernas utile, quo & pauperiores in condimentis utuntur.

C. Myosŏtis ſcorpioides arvenſis hirſuta *Ger. emac.* ſcorpioides hirſuta *Park.* Echium ſcorpioides arvenſe *C. B.* ſcorpioides ſoliſequum flore minore *J. B. Mouſe-ear-Scorpion-graſs.* In arvis. Flore eſt plerunque cæruleo, rariùs albo.

C. Myosŏtis ſcorpioides minor floſculis luteis *Park.* Echium ſcorpioides minus floſculis luteis *C. B. Small yellow-flower'd Scorpion-graſs.* In ſiccioribus & arenoſis. Hæc ſpecie diſtincta eſt à præcedente. Flores quàm illius triplo minores, cùm primò aperiuntur lutei, poſteà colorem mutant, & in cæruleum tranſeunt. Vaſcula ſeminalia utcunque majora.

Myosŏtis ſcorpioides paluſtris *Ger. emac.* ſcorpioides repens *Park.* Figura *Park.* eadem eſt quæ *Ger.* At neque titulus neque deſcriptio huic plantæ conveniunt. Echium ſcorpioides paluſtre *C.B.* Echium ſcorpioides ſoliſequum aliud flore majore cæruleo & albo *J.B. Water-Scorpion-graſs.* In rivulis & foſſis paluſtribus.

Myosŭros *J. B.* Cauda muris *Ger.* Holoſteum 9, ſive Holoſteo affinis Cauda muris *C. B.* Holoſteum Loniceri, Cauda muris vocatum *Park. Mouſetail. In the high-*

P *ways*

ways between Deptford and Eltham: In the corn-fields by the high-way, leading from Hoginton to Huntington-road, and in many other places. Inter ſegetes.

C. Myrrhis ſylveſtris ſeminibus aſperis *C. B.* ſylveſtris Neapolitana atque etiam Anglicana *Park.* Cerefolium 5, ſive Myrrhis nova Æquicolorum Columnæ *Ger. emac.* *Small Hemlock-chervil, with rough ſeeds.* In aggeribus & muris terrenis, lociſque ruderatis.

Myrrhis ſylveſtris, *v.* Cicutaria vulgaris.

Myrtus Brabantica, *v.* Elæagnus Cordi.

N

C. NApus ſylveſtris *J. B. C. B.* Bunias ſive Napus ſylveſtris noſtras *Park.* Bunias ſylveſtris Lobelii *Ger. Wild Navew.* Inter ſegetes, & in aggeribus foſſarum. Eſt autem (ni multùm fallor) Napus ſylveſtris qui in inſula Elienſi ſeritur ad oleum conficiendum, quique ibi *Rape* dicitur, oleum autem quod indè exprimitur *Rape-oyl.* Rapum ſylveſtre Lobelii J. Bauhinus ſuſpicatur eſſe Rapiſtrum vulgare: certè Lobelius adeò brevis eſt & obſcurus, ut nec ipſum ſatis intellexiſſe arbitror quid ſcriberet. Fortè quoniam inaudiverat Cantabrigienſibus *Rape-ſeed* dictum ex quo oleum conficiunt, imaginatus eſt ſibi, dari Rapum aliquod ſylveſtre, cujus hoc ſit ſemen.

C. Narciſſus ſylveſtris pallidus calyce luteo *C. B.* Pſeudonarciſſus Anglicus *Ger.* Anglicus vulgaris *Park.* Bulbocodium vulgatius *J. B. Wild Engliſh Daffodil.* Floret Martio. *I have obſerved this in many places. In a buſhy cloſe on the Southſide of Whitwel, a ſingle Farm-houſe beyond Coton, in the way to Hardwick. In Warwick-ſhire near Sutton-*

Sutton-Coſeld, towards Middleton, abundantly, and in many other places.

N. Non diſtat à Dioſcoridis Narciſſo facie vel viribus. *J. B.* Is a. vomitorius eſt & nervis inimicus: extrinſecùs tamen prodeſſe dicitur ambuſtis, vulneribus & luxatis. Narciſſi cujuſcunque generis radicem vomitum ciere *Cluſius* ſæpenumerò expertus eſt. Quin & hujus plantæ radicibus ruſticam plebem vomitiones moliri ſcribit *Lobelius.*

C. Naſturtium aquaticum *Offic.* aquaticum vulgare *Park.* aquat. ſupinum *C. B.* aquat. ſive Cratevæ Sium *Ger.* Siſymbrium Cardamine, ſive Naſturtium aquatic. *J.B.* *Water-creſſes.*

N. 1. Specificum eſt contra Scorbutum. Ad calculum valere creditur, urinam ciet, menſes educit, hydropicos juvat.

2. Septentrionales in quadrageno veris jejunio multum in acetariis vorant ad ſanguinem purgandum: Matronæ nobiles juſcula ex eo conficiunt, ut de Hippoſelini & Urticarum foliis tenellis primò erumpentibus in eundem uſum.

Naſturtium aquaticum amarum *Park.* & aquat. Italicum *ejuſdem.* aquat. 2, ſive majus & amarum *C. B.* & aquat. 3, ſive aquat. erectum folio longiore *ejuſdem.* Sium Matthioli & Italorum *Ger. Lob.* Siſymbrium Cardamine ſive Naſturtium aquat. flore majore elatius *J. B.* *Bitter Creſſes. I have obſerved this Creſſe in boggy and watery places, near Darking in Surrey, Braintree in Eſſex, and Middleton in Warwick-ſhire.* Quòd Naſturtium aquat. 2 & 3 *C. B.* idem facio, in eo J. Bauhinum ſequor, cui plurimum tribuo.

Naſturtium pratenſe, *v.* Cardamine; hybernum, *v.* Barbarea; verrucoſum, *v.* Coronopus Ruel.

Nepeta vulgaris, *v.* Mentha Cattaria.

Nigellaſtrum, *v.* Pſeudomelanthium.

Nidus avis, *v.* Satyrion abortivum.

N. Nummularia *Ger.* vulgaris *Park.* major lutea *C. B.*

Num. ſive Centimorbia *J. B. Money-wort, or Herb-two-pence.* In foſſis & pratis humidis.

N. Sicca eſt & aſtringens, vulneraria è præcipuis. Uſus in pulmonum exulcerationibus, venis ruptis, in fluxu quocunque, diarrhoeâ, dyſenteriâ, hæmoptoiſi, menſibus, &c. Commendatur & in Scorbuto, herniiſque omnis generis. *Schrod.*

C. Nummularia minor flore purpuraſcente *C. B. Ger. emac. Park.* Nummularia rubra *J. B. Small purple-flowred Money-wort.* In paluſtribus.

Nux veſicaria, *v.* Staphylodendron.

C. Nymphæa alba *Ger. J. B.* alba major *C. B.* alba major vulgaris *Park. Great white Water-Lily.* In fluviis. Florem habet plenum.

C. Nymphæa lutea *Ger. J. B.* major lutea *C. B. Park.* Nenuphar luteum *Brunf. The great yellow Water-Lily.* Cum priore.

C. Nymphæa lutea minor flore fimbriato *J. B.* lutea 4, ſive lutea minor flore fimbriato *C. B. The leſſer yellow Water-Lily, with a fringed flower. In many Rivers, eſpecially about the Fens in the Iſle of Ely.*

C. Nymphæa alba minima *C. B.* alba minima ſive Morſus ranæ *Park.* minor, ſive Morſus ranæ *J. B.* Morſus ranæ *Ger. The leaſt white Water-Lily, or Frog-bit.* In aquis pigrioribus.

C. Nymphæa alba minima flore pleno odorato. *Double-flower'd ſweet Frog-bit. In a ditch by the ſide of Audery Cauſſey cloſe, by the great wooden Bridge, plentifully.*

His addit Lobelius, & ex eo Gerardus, Parkinſonus, aliíque, Nymphæam luteam minorem, quam juxta amoeniſſima Thameſis fluenta in udis ſcrobibus frequentem ſcribit. Item Nymphæam albam minorem, quam in Anglia viâ quæ Londino Oxonium & Briſtoliam ducit, ſecus & trans aquas viarum pigriores minúſque profundas reperiri aſſerit. Ego & amici diu utramque fruſtra quæſivimus, tantùm abeſt ut ſint frequentes in Anglia. Gratus ero ei qui mihi utramvis oſtenderit.

N. 1. Nym-

N. 1. Nymphææ radix, folia, flores, ſemen, in uſu ſunt adverſus fluxus, præcipue verò gonorrhœam & pollutiones nocturnas; ſeminis acrimoniam, ſanguinis æſtum & tenuitatem. Extrinſecùs ſæpe adhibentur folia & flores ad febriles æſtus & vigilias ſopiendas.

2. Multi ab hujus plantæ uſu cavent, eo timore nè iis coeundi tum vires, tum deſiderium minuantur. Compertum enim aiunt, uſum ſeminis atque radicis homines reddere ad Venerem valdè frigidos & tardos.

3. Radix Nymphææ candidæ vino nigro decocta & pota mênſium muliebrium abundantiam ſiſtit efficaci remedio, etiam iis quæ de omni auxilio deſperârunt. Idem de ſemine intellige, *Trag.*

O

OCulus Chriſti, *v.* Horminum ſylveſtre.

Ocymum Cereale, *v.* Fegopyrum.

Oenanthe vulgaris, *v.* Filipendula.

C. Oenanthe aquatica *C. B.* Filipendula aquatica *Ger.* aquatica 1, ſeu major *Park.* Oenanthe ſive Filipendula aquat. *J. B. Water Drop-wort.* In pratis humidis, & ad rivulos ubique feré. Quæ de viribus hujus plantæ traduntur, quòd ſc. urinas cieat & arenulas pellat, pro incertis & ſuſpectis habeo.

Oenanthe cicutæ facie Lobelii *Park.* Chærephylli foliis *C. B.* ſucco viroſo, cicutæ facie Lobelio *J. B.* Filipendula Cicutæ facie *Ger. Hemlock-Dropwort.* Ad rivulos, non in Septentrionalibus duntaxat Angliæ, Weſtmorlandia ſc. & Eboracenſi comitatu, ſed & in Meridionalibus, Surreiâ, Suſſexiâ, &c.

N. 1. Radices hujus plantæ venenoſas eſſe contendit

 Lobelius,

Lobelius, idque ex relatione Septentrionalium quorundam Angliæ populorum. Uſos namque in acetariis nonnullos morti proximos factos, alios vertigine tenebricoſa nutantes, palantes, attonitos, inque gyrum ſe verſantes viſos.

2. Inexcuſabilis eſt (inquit Johnſonus) quorundam noſtris temporibus ignorantia, qui radices hujus herbæ Pæoniæ radicum loco coemunt & divendunt. Quin ſibi compertum affirmat, mulierculas rhizotomas & botanopolas Londinenſes radices haſce ſub nomine *Leviſtici aquatici* vendere. An adeò venenatæ ſint & malignæ hujus plantæ radices nonnullos dubitare video; Ego ulteriori examini relinquo.

C. Onobrychis ſive Caput gallinaceum *Ger.* vulgaris *Park.* foliis viciæ, fructu echinato major *C. B.* *Medick-Vetchling, or Cockshead. On Gogmagog-hills, and the balks of the corn-fields thereabout; and, it's ſaid, on Salisbury Plain.* Hæc eſt quam nonnulli apud nos ſerunt pro jumentorum pabulo, ſemine è Gallia petito, ſub titulo *Sainct foin*, i. e. Fœni ſancti, maximo ſuo emolumento. Multam enim ex ejus eſu vaccis & cæteris animalibus lactis copiam contingere compertum eſt; unde *Polygalon* & meritò Geſnero dicitur. Præterea ſolo gaudet ſterili & cretaceo aut ſicciore, nec Graminis neque frumenti admodum feracis; & ſemel ſata in multos annos durat.

Ononis, *v.* Anonis.

C. Ophiogloſſum *Ger. J. B.* Ophiogloſſum ſive Lingua ſerpentina *Park.* Oph. I, ſive vulgatum *C. B.* *Adders tongue.* In pratis humidis.

N. 1. Vulnerarium eſt inſigne, tum intùs ſumptum in potionibus, tum extrinſecùs applicatum. Conficitur ex eo oleum, foliis cum oleo olivarum diutiùs maceratis, ad omnia vulnera & ulcera commendatiſſimum, nec inferius oleo Hyperici.

2. Pulverem aliquot diebus exhibitum ramices omnes curare poſſe affirmat Baptiſta Sardus.

Ophrys

Ophrys, *v.* Bifolium.

Orchis abortiva ruffa, ſive Nidus avis *Park.* Satyrion abortivum ſive Nidus Avis *Ger.* Orchis abortiva I, ſive fuſca *C. B.* Orobanche affinis Nidus avis *J. B.* *Miſhapen Orchis, or Birds-neſt.* In ſylvis & opacis inveni tum in Cantio propè *Maydſton*, tum in Suffolcia non longè ab Aldeburgo.

† Orchis abortiva 2 ſive violacea *C. B.* Nidus avis flore & caule purpureo violaceo colore, an Pſeudolimodoron Cluſii *Ger. emac*? Nidus avis purpurea *Park.* Orobanche & Nido avis affine Pſeudolimodoron Auſtriacum violaceum *J. B.* *Purple Birds-neſt. This was found by Mr. Goodyer, in a field called Marborn, near Habridge in Haliborn, a mile from Alton in Hampſhire. Theſe Plants ſeldom grow many together in the ſame place,*

† Orchis arachnitis *Ger. Park.* ſerapias 17, ſive Araneum referens *C. B.* *The Spider-Orchis. In an old ſtone-pit-ground, hard by Walcot, a mile from Barneck.* Dr. Bowles. *Alſo about Letherhead in Surrey, and Northfleet in Kent.*

† Orchis barbata fœtida *J. B.* Tragorchis maximus & Trag. mas *Ger.* Trag. maxima & Tr. vulgaris *Park.* Orchis fœtida 1, ſeu barbata odore hirci, breviore latioréque folio *C. B.* itémque 2, ſeu odore hirci, longiore anguſtioréque folio *ejuſdem.* Nam J. Bauhinus has duas non diſtinguit. *The Lizard-flower, or great Goats-ſtones. In the road that leads from Crayford to Derford in Kent. Dr. Bowles.* Hæ duæ plantæ mihi nondum in Anglia conſpectæ: ſuſpicor eos per Orchin Arachnit. noſtram Sphegoden hirſuto flore intelligere.

Orchis galeâ & alis ferè cinereis *J. B.* Cynoſorchis latifolia hiante cucullo minor *C. B.* Cynoſorchis altera *Dod.* de floribus, ubi bona habetur deſcriptio. Cynoſorchis major altera *Ger.* latifolia minor *Park.* *The Man-Orchis. On the hills by the River Thames, near Cawſham-Bridge, a mile from Reading; and on ſeveral other hills on the other ſide the water, towards Wallingford. Firſt obſerved by* Mr. Brown.

C. Orchis lilifolius minor ſabuletorum Zelandiæ & Bataviæ *J. B.* Monorchis 9, ſive Chamæorchis lilifolia *C. B.* Chamæorchis latifolia Zelandiæ *Park. Dwarf-Orchis of Zealand. On the watery places of Hinton and Teverſham Moors.*

C. Orchis morio mas foliis maculatis *Park. C. B.* Cynoſorchis morio mas *Ger. emac.* Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio *J. B. The Male Fools-ſtones.* Floret omnium quæ apud nos ſponte oriuntur prima, circa finem ſc. Aprilis: color floris plerumque eſt purpureus, rariùs carneus aut albus.

C. Orchis morio fœmina *Park.* morio 4, ſive fœmina *C. B.* minor purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus *J. B.* Cynoſorchis morio fœmina *Ger. The Female Fools-ſtones.* Multùm variat floris colore, ſemper tamen reperitur alis virentibus lineis ſtriatis. In paſcuis.

C. Orchis myodes *Ger.* myodes major an minor *Park.* myodes galeâ & alis herbidis *J. B.* Orchis Serapias XI, ſive muſcæ corpus referens minor, vel galeâ & alis herbidis *C. B. Flie-Orchis. In a Cloſe next to Teverſham-moor, and on the banks of the Devils ditch, near New-market: at Badingham in Suffolk,* &c. Elegantiſſimum eſt hoc genus Orchidis.

C. Orchis palmata major mas, ſive Palma Chriſti mas *Park.* palmata non maculata *J. B.* palmata I, ſive pratenſis latifolia longis calcaribus *C. B.* cur addit longis calcaribus? Palma Chriſti mas *Ger. The great male handed Orchis, or male Satyrion-Royal.* In pratis humidis. Magnitudine, ſpicæ longitudine & colore inſigniter variat.

C. Orchis palmata fœmina, ſive Palma Chriſti fœmina maculato folio *Park.* palmata ſpecioſiore thyrſo, folio maculato *J. B.* palmata 3, ſive palmata pratenſis maculata *C. B.* Palma Chriſti fœmina *Ger. The female-handed Orchis, or female Satyrion-Royal.* In pratis & ſylvis humidis. Hæc quoque magnitudine, ſpicæ longitu-

dine,

dine, & florum colore non minùs variat quàm præcedens.

C. Orchis palmata rubella cum longis calcaribus rubellis *J. B.* palmata minor flore rubro *Park.* palmata V, ſive palmata minor calcaribus oblongis *C. B.* Serapias minor nitente flore *Ger. Red handed Orchis, with long ſpurs.* In pratis frequens. Hæ tres ſpecies proximè traditæ, floris colore non raro variant.

C. Orchis palmata flore viridi *Park. C. B. Handed Orchis with a green flower.* In paſcuis, v. *C. C.* Hanc à nonnullis batrachiten dici intelligo, éſtque, ni fallor, Serapias batrachites altera *Ger. emac.*

C. Orchis ſive Cynoſorchis minor Pannonica *Ger.* militaris Pannonica *Park.* parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica quarta *J. B?* Cynoſorchis militaris 6, ſive militaris pratenſis humilior *C. B. Little purple-flowered Orchis. On Gogmagog-hills, Newmarket and Royſton-heaths, Cawſham-hills by the Thames-ſide near Reading, plentifully.*

C. Orchis ſive Cynoſorchis purpurea ſpicâ congeſtâ pyramidali. An Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo *J. B.* militaris media *C. B?* flore rubro elegantiſſimo *Cluſ. Purple late-flowering Orchis.* In paſcuis ſiccioribus & cretaceis. Floret menſe Julio, omnium excepta triorchide poſtrema.

C. Orchis puſilla odorata *Park.* parva autumnalis lutea *J. B.* odorata moſchata, ſive Monorchis *C. B. The ſweet yellow or musk Orchis. In the Chalk-pit cloſe at Cherry-hinton, and in ſome pits not far thence about Gogmagog-hills, and on the foreſaid Cauſham-hill, plentifully.*

Orchis puſilla alba odorata, radice palmatâ. *White handed Musk-Orchis. This we found on the back of Snowdon-hill, by the way leading from Llanberis to Carnarvan.*

C. Orchis Serapias bifolia vel trifolia minor *Park.* hermaphroditica *Ger.* alba calcari oblongo *J. B.* Serapias 3, ſive alba bifolia minor calcare oblongo *C. B.* Siquis hanc cum Orchide trifolia majore eandem velit,

facilè

facilè aſſentiemur *C. B. Butter-flie-Satyrion.* In ſylvis & dumetis.

C. Orchis Sphegodes ſive fucum referens *Park.* fuciflora galeâ & alis purpuraſcentibus *J. B.* Serapias 7, ſive fucum referens major foliolis ſuperioribus candidis & purpuraſcentibus *C. B.* Orchis ſive Teſticulus vulpinus 2 Sphegodes *Ger. Common Humble-Bee-Satyrion.* In paſcuis, Junio menſe floret.

C. Orchis ſive Teſticulus Sphegodes hirſuto flore *J. B.* Serapias 9, ſive Fucum referens colore rubiginoſo *C. B. Humble Bee Satyrion, with green wings. In an old Gravel-pit in the open field near great Shelford in Cambridgeſhire. This flowers a moneth earlier than the precedent.*

Hanc eſſe ſuſpicor quam Herbarii noſtrates Orchin Arachnitidem appellant.

C. Orchis ſpiralis alba odorata *J. B.* Triorchis *Ger.* Triorchis alba odorata minor & major *Park. C. B. Triple Ladies-traces.* In paſcuis ſterilioribus, quamplurimis Angliæ in locis.

N. 1. Radices omnium Satyriorum ad Venerem ſtimulos addunt ſegnioribus, ſi Botanicis fides. Verùm aridæ & marcidæ Venerem inhibere dicuntur. Radices tuſæ & illitæ inflammationes leniunt, tumores diſcutiunt, ulcera fluentia purgant ſanántque veluti Aron & Dracunculus major *J. B.*

2. Præter haſce à nobis obſervatas, & alias aliquammultas Orchidum ſpecies in Anglia ſpontaneas reperiri tradunt; v. g. Orchidem Melittiada, *in chalky holes on Banſted-downs in Surrey.* Orchin myoden flore coccineo, *in Swans-comb-wood P. B.* &c. Conſule Pinacem D. *Merrett.*

C. Origanum vulgare ſpontaneum *J. B.* Anglicum *Ger.* ſylveſtre, Cunila bubula Plinii *C. B.* Majorana ſylveſtris *Park. Engliſh wild Marjoram.* In dumetis & ad ſepes.

N. Abſterget & aſtringit. Uſus præcip. in obſtructione pulmonum, hepatis ac uteri, & hinc in tuſſi, aſthmate,

aſthmate, ictero: auget lac, ichoroſa excrementa per ſudorem expellit. Extrinſecùs uſu venit crebriore, eóque in balneis uterinis, cephalicis, totius corporis (contra ſcabiem) *Schrod.*

Ornithogălum anguſtifolium majus floribus ex albo vireſcentibus *C. B.* Aſphodelus bulboſus *Ger.* Aſphodelus bulboſus Dodonæi, ſive Ornithogalum ſpicatum flore virente *J. B. Spiked Star of Bethlehem, with a greeniſh flower.* Hanc plantam in Anglia ſpontaneam nondum vidimus, ſed habemus ex relatione *Th. Williſell* provenire eam in colle quodam tribus cis Briſtoliam miliaribus, inter vepres viâ qua inde Bathoniam itur.

Ornithogălum luteum *C. B. Park.* luteum, ſive Cæpe agraria *Ger.* Bulbus ſylveſtris Fuchſii flore luteo, ſive Ornithogalum luteum *J. B. Yellow Star of Bethlehem. In the Woods about Greta-bridge and Brignel near the River Tees in the Northern part of York-ſhire. Mr. Johnſon.*

C. Ornithopodium minus *Ger. Park. C. B Small Birds-foot.* In arenoſis agris & collibus, variis in locis.

C. Orobanche ſive Rapum geniſtæ *Ger. Park.* Or. flore majore *J. B.* major, garyophyllum olens *C. B. Broom-Rape.* Ad radices geniſtæ, interdum & inter ſegetes.

N. Herba condita aut ſyrupus qui ex ejus decocto fit ad ſplenicos & hypochondriacos affectus usûs eſt eximii. Unguentum ex eodem cum Axungia ad tumores duros & ſcirrhoſos. *D. Bowle.*

Orobus ſylvaticus noſtras. *Radice* nititur craſſa, lignoſa, perpetua, ſapore leguminoſo; unde *caules* exoriuntur numeroſi, pedales aut cubitales, hirſuti, ſtriati, ramoſi, in terram reclinati quamvis ſatis rigidi ſint. *Folia* viciæ vulgaris minora, ad eandem coſtam adnexa ad 7 aut 8 paria, nullo in extremo neque impari folio neque clavicula, ſupernè obſcurè viridia, infernè glauca. *Flores* 6 aut 7 atque etiam plures in eodem communi pediculo, figurâ ſuâ ad *viciæ ſylv. multifloræ* aut *Glycyrrhiza ſylv.* flores accedunt, è tenui pediculo pa-

riter

riter dependentes, colore exteriùs ſubrubente, interiùs albo purpureis lineis ſtriato. *Siliquæ* breves latæ glabræ, duo vel tria, rariùs plura ſemina compreſſa parva viridiuſcula continent. *At Gamblesby in Cumberland about 6 miles from Pereth in the way to Newcaſtle, in the hedges and paſtures plentifully: as alſo below Brecknock hills in the way to Caerdyff, and in Merioneth-ſhire not far from Bala.*

C. Oxyacantha *Hermolao*, Berberis *Park.* I, ſeu dumetorum *C. B.* Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata *J. B.* Spina acida ſive Oxyacantha *Ger.* *Barberries, and in Eſſex and Suffolk, Pipperidges. About Audley-end by the way-ſide, and in the hedges near Saffron-Walden.*

N. 1. Baccæ refrigerant & aſtringunt, appetitum excitant, ventriculum roborant. Proinde cum Saccharo conditæ uſûs ſunt frequentiſſimi in morbis ubi refrigeratione & adſtrictione opus eſt, quales ſunt diarrhœa, dyſenteria, &c. *Schrod.*

2. Cortex radicum medicamentis adverſus icterum admiſcetur, non ſine ſucceſſu *Ger. emac.* in lixivio maceratus flavo colore tingit.

3. Vinum album tenue, in quo medianus ille cortex Berberis, qui inter extimum & ligno adhærentem eſt, lineo panniculo involutus per trium horarum ſpatium maceratus fuerit, mirificè ſi bibatur purgare, pro ſecreto Cluſio communicatum eſt: in ictero ſanando experientiâ noſtrâ principatum obtinet.

C. Oxyacanthus *Ger.* Oxyacantha vulgaris ſive Spinus albus *J. B.* Spina appendix vulgaris *Park.* Meſpilus Apii foliis ſylveſtris ſpinoſa ſive Oxyacantha *C. B.* *The White-thorn, or Haw-thorn-tree.*

N. 1. Quæ de hujus fructûs viribus referunt Tragus & Schwenckf. quòd ſc. aſtringit & fluxus ſiſtit, non probat *J. B.* neque è contra aſſentitur Anguillaræ, qui aſſerit eum fluxus provocare. Verùm tum aqua ejus deſtillata, tum ſiccati pulvis calculoſis prodeſſe traditur, magno Botanicorum conſenſu.

2. Lig-

2. Lignum ejus ad tornum expetitur, éſtque Buxo ſecundum. Arbuſcula hæc ad vivas ſepes utiliſſima eſt, tum ob denſitatem ramorum & acutiſſimas ſpinas, tum etiam quòd frigoris patientiſſima ſit: commodum locum nacta, ſi permittatur, in proceram & juſtæ magnitudinis arborem adoleſcet.

P

PAlma Chriſti, *v.* Orchis palmata.

Paludapium, *v.* Apium paluſtre.

Panax coloni *Ger.* *v.* Sideritis Anglica.

C. Papāver corniculatum violaceum *J. B. Park. C. B.* cornutum flore violaceo *Ger.* *Violet-coloured horned Poppy.* In agro Cantabrigienſi inter ſegetes, *between Swafham and Burwel.*

Papāver corniculatum luteum *J. B. Park.* cornutum flore luteo *Ger.* corniculatum luteum, *κερατίτης* Dioſc. Theoph. ſylv. ceratitis Plinio *C. B.* *Yellow horned Poppy.* In litoribus maris arenoſis.

C. Papāver rhœas *Ger.* erraticum rhœas ſive ſylveſtre *Park.* erraticum rubrum campeſtre *J. B.* X, ſive erraticum majus *ῥοιὰς* Dioſc. Theophr. & Plinio *C. B.* Flos pleuriticus *Cat. Altd.* *Red Poppy, Corn-Roſe.* Inter ſegetes.

N. 1. Aquam deſtillatam florum ſi eorundem colore phœniceo tinctam deſideras, cùm Aqua inter deſtillandum in vas recipiens incipit defluere, ſublato Alembici capitello, in ejus roſtrum florum manipulum injicias, qui ob humorem roridum roſtri lateribus adhæreſcentes inibi manebunt. Reponatur deinde capitellum: Aqua deſtillata elegantem Rubini colorem contrahet.

contrahet. Hoc modo aliorum quoque florum aquæ deſtillatæ eorundem coloribus imbui poſſunt. *D. Hulſe.*

2. Hujus flores refrigerant validè, ſomnum conciliant, dolorem ſedant, Uſus præcip. in febribus, pleuriſi, (cui ſpecificè proſunt) angina, aliiſque morbis (imprimis pectoris) refrigeratione opus habentibus. In inordinato menſium fluore (infuſ. florum in ſpiritu vini) Extrinſecùs ſunt qui herbâ hepati impoſitâ hæmorrhagiam narium ſiſtere conantur, quam vim & radici adſcribunt. In uſu ſunt pulvis florum, aqua ſtillatitia, ſyrupus & conſerva eorundem. *Schrod.*

C. Papāver ſpontaneum ſylveſtre *Ger. emac.* 3, ſive vulgare cujus capitula foraminibus fiant, ſemine incano *ἀγειώπεϱον C. B. wild Poppy.*

N. 1. Succus papaveris inſpiſſatus Opium dicitur : eſt autem ſuccus ille qui ſponte emanat vulnere in capite facto ; nam qui è tuſo papavere exprimitur Meconium appellatur.

2. Eſt autem tum aqua Papaveris deſtillata, tum oleum, tum maximè Opium narcoticum & anodynum, ſoporem utique conciliat, & ſenſum doloris aufert. Hoc efficit non frigiditate ſua (ſiquidem ſapor amarus, viroſus odor, inflammabilitas & vis exulcerandi planè contrarium arguunt) ſed qualitate hactenus incomperta. Uſûs eſt eximii in diarrhœa, dyſenteria, catarrhis, tuſſi. Verùm in eo ſumendo ſumma cautio adhibenda eſt.

3. Turcæ, Perſæ, aliæque gentes Orientales eo hodie utuntur ad ſpiritus recreandos, addendos animos, audaciámque in bellicis conflictibus augendam : inebriat enim non ſecùs ac vinum & alii generoſi liquores. Uſu quotidiano adeò familiare iis factum eſt, ut integram drachmam unâ vice innoxiè devorent.

4. Hujus ſemen olim ut ex Dioſcor. Plinio & Apuleio liquet in ſanitatis uſum compinſebatur panibus, quod & nos etiam novimus ab aliquibus factitatum. *Gaſſend.*

Gaſſend. Scribit Matthiolus gentes Alpinas quæ Tridentinas valles, Stiriam, ſuperiorémque Auſtriam incolunt,ſemine Papaveris placentulis miſto veſci, oleóque expreſſo in cibis continuè uti, nec tamen ob id veternoſos fieri, aut diuturniore ſomno capi. Utcunque uſum ejus ſine neceſſitate nemini inaſſueto conſulerem. Siſtit enim ſpirituum motum, & in morbis acutis coctionem impedit, adeóque materiæ peccantis ſeparationem & ſanguinis depurationem.

Potiſſima verò cauſa cur gentes OrientalesOpium aſſiduè ingerunt,eſt ad appetitus venereos excitandos,ut in privatis colloquiis iis fatentur quibus familiariùs utuntur. Ex Opio (inquit *Joh. Jacobus Saar*, novennali *Indiæ* peregrinatione celebris, in *Itinerar. Ind. Orient.* p. 11.) parant Indi electuarium, quo Chinenſes utuntur ad excitandam Venerem,cujus uſu adeò Veneris œſtro irritantur, ut per totam noctem Veneri litent, ſæpe aufugientibus, nec ulteriorem vim ſuſtinentibus Scortis. Apud Perſas & Indos ad eoſdem uſus crebrò adhiberi Opium teſtis eſt Olearius in *Itinerar. Perſic.* l. V. cap. 15, & 18. Et cùm Mandelſlo apud Cham in urbe Amadabat convivio intereſſet, variæ oblatæ fuerunt præparationes Opii in ciſta aurea, de qua convivæ ad Venerem excitandam ſumpſerunt. *Ephemer. Germ. Ann.* 2 *obſer.* 69. Ubi etiam D. Sachſius plurimorum teſtimonio ſibi relatum narrat, quòd poſt pugnam in Hungaria ad *Levenz* oppidum commiſſum Chriſtiani milites Turcas occiſos ſpoliantes, pleroſque erectâ haſtâ & Priapiſmo fœdatos invenerunt, quod ex ſumptione opii ante prælium proculdubio contigit. Quod vere Sachſius Opium in quibuſdam, puta Orientalibus, ob diverſitatem temperamentorum, Venerem ſtimulare exiſtimat, in aliis verò, ut Occidentalibus aut Septentrionalibus, eandem frænare, mihi non probatur; in utriſque enim ſtimulare ſuſpicor, quamvis me nondum experimentum feciſſe fateor.

Papaver

papaver ſpumeum, *v.* Behen album.

paralyſis, *v.* Primula veris.

C. Parietaria *Ger. J. B.* vulgaris *Park.* I, ſive Officinarum & Dioſcoridis *C. B.* Helxine *Dod.* *Pellitory of the Wall.* In muris & locis ruderatis.

N. 1. Abſtergit & leviter adſtringit, refrigerátque. Uſus internus rarior eſt, ſunt tamen qui ad tuſſim eam commendant, calculosíſque & iis qui urinæ difficultate laborant, ſuccum ejus utiliter propinari dicunt. Multi hodie usûs in enematibus ad ventris, uteri & renum dolores. Extrinſecùs ad tumores, eryſipelata, ambuſta, &c. conducit. Ejuſdem tuſæ & impoſitæ vis magna ad recentia vulnera ſananda.

2. Salem nitro-ſulphureum præbet hæc herba, non ſecus ac Borago & Bugloſſum. *D. Boyl. De Util. Philoſ. Nat.* Oſtendit mihi D. *Fiſher*, cùm *Sheffeldiæ* eſſem, Anno 1668, ſpiritum ſalinum ſpiritui urinæ non abſimilem, è plantis nonnullis ſine additione fermentatis extractum; & affirmavit ſe poſſe ex omnibus ferè plantis ejuſmodi ſpiritum elicere.

3. Herbæ exiccatæ pulvis, vel melle exceptus, vel in cereviſia aut zythogalo potus, ad tuſſim inveteratam & tabem pulmonum mirificè conducit, experientia teſte; quin & à Veteribus adversùs tuſſim & aſthma exhiberi ſolet. Idem efficit vel decoctum ejus in vino aut aqua mulſa, vel aqua deſtillata: verùm pulvis efficacior eſt.

C. Paronychia vulgaris *Ger.* vulgaris Alſines folio *Park.* Burſa paſtoris foliis integris, loculis oblongis 2, ſive minor loculo oblongo *C. B.* paſtoria minima oblongis ſiliquis, ſive Verna loculo oblongo *J. B.* *Chickweed-whitlow-graſs.* Ubique ferè in ſiccioribus. Martio menſe floret. Hujus pleniſſima & accurata deſcriptio, cuíque vix quicquam addi poteſt, niſi quòd caules foliis nudi ſint, habetur apud *J. B. tom. 2. pag.* 937.

C. Paronychia rutaceo folio *Ger.* foliis inciſis *Park.* Sedum foliis laciniatis 6, ſeu tridactylites tectorum *C. B.* Tri-

dactylites

dactylites tectorum flore albo *J. B.* In muris, tectis & ſiccioribus. *Rue-Whitlow-graſs.*

N. 1. Herba infuſa in cereviſia tenui ſeu leptomera, & per aliquot dies pota, abſque ulla evacuatione ſenſibili ſcrophulis medetur, humorem noxium abſumendo, dolores mitigando, tumores duros diſcutiendo, & ulceroſos exiccando. *D. Boyl.* de *utilitate Philoſoph. Nat. ad Medic.* p. 203.

2. ℞. Paronychiæ manip. ß. cum farina & ovo in ſartagine frigatur, ſine oleo tamen aut butyro. Manè ſumat ægrota jejuno ventriculo duabus vicibus. Fluorem album potenter reſtringit. *Scipionis Mercurii La Comara* Italicè ſcriptâ, lib. 3. cap. 11.

C. Parthenium *Matth.* I, ſive Matricaria vulgaris *C. B.* Matricaria *Ger.* Matricaria vulgò, minus Parthenium *J. B.* Matricaria vulgaris *Park. Feverfew.* Locis gaudet ruderatis.

N. 1. Ad uterinos affectûs non parùm confert, ut vel nomen ipſius arguit, decoctum & potum; menſes & ſecundas remorantes, uteri ſuffocationem, &c.

2. Quæcunque amara poſſunt utiliter præſtat: ventris tineas expellit vel herba ipſa, vel ſuccus ejus expreſſus, non ſecùs ac Centaurium aut Abſinthium.

. Paſtināca latifolia ſativa *Ger. Park. C. B.* ſativa latifolia Germanica flore luteo *J. B. Common Garden Parſnep.* Seritur in agris, & hortis.

N. Radix multum nutrit, éſtque palato gratiſſima, nonnihil tamen flatulenta, corpus pinguefacit, & Veneris incentiva creditur. Incidendi, attenuandi, detergendi, obſtructiones aperiendi facultatem ineſſe, odor ſapórque demonſtrant. *J. B.*

aſtināca ſylveſtris, *v.* Elaphoboſcum & Daucus.

. Paſtināca ſativa tenuifolia *Ger.* tenuifolia ſativa lutea *Park.* V, ſeu tenuifolia ſativa, radice lutea vel alba *C. B.* ſativa, ſive Carota lutea & alba *J. B. Yellow and white-rooted Carrot.* Seritur in agris.

N. Seminis & herbæ eædem vires quæ Dauci Offici-

narum. Specificum habetur ad uteri ſuffocationem, *Schrod.* Radices culinariæ ſunt, decoctæ teſſellatim inciduntur, cúmque butyro, pipere & ſale conditæ eſitantur. Nonnihil flatulentæ ſunt, ventrem tamen emollire creduntur, & tuſſi conferre.

C. Paſtināca ſativa atro-rubens *Ger. emac.* ſativa altera tenuifolia atro-rubens *Park.* 6, ſeu tenuifolia ſativa radice atro-rubente *C. B.* ſativa, ſive Carota rubra *J. B.* *Red-rooted Carrot.* Cum priore, ſed rariús.

N. Radix tenuiſſimè conciſa, & in aceto acerrimo, cum modico aluminis rupei decocta ad $\frac{3}{4}$ conſumptionem, coletur, ſinatúrque inſpiſſari & exiccari; fiet maſſa coloris purpurei *pavonazzo* Italis dicti, quæ molendo cum aqua gummata ſoluta dabit atramentum purpureum optimum. *Canepar. de Atramentis.*

C. Pecten Veneris *J. B.* Scandix vulgaris ſive Pecten Veneris *Park.* Veneris, ſive Scandix *Ger.* Scandix ſemine roſtrato vulgaris *C. B.* *Venus-comb, Shepherds-needle.* Inter ſegetes.

N. Hujus plantæ vix ullus hodie in medicina uſus. Olim teneram adhuc crudam vel coctam eſitabant cum oleo aut butyro. Ventriculum roborare & remorantem urinam provocare dicitur.

C. Pediculāris ſive Criſta galli lutea *Park.* 6, ſive pratenſis lutea, vel Criſta galli *C. B.* Criſta galli *Ger.* galli fœmina *J. B.* *Yellow-rattle, or Cocks-comb.* In paſcuis. Duas hujus plantæ ſpecies ſeu varietates in tranſmarinis circa Genevam obſervavi; in Angliæ unam duntaxat nimirum fœminam *J. B.*

C. Pediculāris pratenſis rubra vulgaris *Park.* V, ſive pratenſis purpurea *C. B.* Pedicularis *Ger.* Pedicularis, quibuſdam Criſta galli, flore rubro *J. B.* *Red-Rattle.* In paſcuis & ericetis humidioribus.

C. Pediculāris paluſtris rubra elatior. *Great Red-Rattle or Louſewort.* Hæc præcedente plus duplo major eſt & elatior, caulibus firmis, erectis: differt quoque & floris calycibus (quæ in hac ſubhirſutæ ſunt minúſque

turgidæ

turgidæ quàm in illa) & ipſis etiam ſeminibus. An pedicularìæ campeſtris prior ſpecies *Tragi ?*

N. Hujus herba inter cætera pabula à pecoribus devorata, pediculorum in illis ingentem procreat copiam quo morbo vix tandem citra magnum periculum liberantur. *Trag.*

Pentaphyllum incanum repens Alpinum *Park.* Quinquefolium minus repens Alpinum aureum *C. B.* minus flore aureo *Ger. emac.* Alpinum ſplendens flore aureo *J. B.* *Small golden-flower'd Cinquefoil.* Attulit ad nos Th. Williſellus Pentaphylli genus parvum proveniens in paſcuis circa *Kippax* agri Eboracenſis vicum 3. m. Pontefracto verſus Septentrionem diſtantem, huic quantum ex ſicco conjicere licuit bene reſpondens.

C. Pentaphyllum rubrum paluſtre *Ger.* Pentaph. vel potiùs Heptaphyllum flore rubro *J. B.* Quinquefolium erectum 6, ſive paluſtre rubrum *C. B.* *Purple Marſh-Cinquefoil. It groweth on boggy grounds in many places of England. In Cambridge-ſhire on the boggy ground beyond Gamlingay, near Sir Rog. Burgoyns Park.*

C. Pentaphyllum erectum foliis profundè ſectis, ſubtus argenteis, flore luteo *J. B.* rectum minus *Park.* Quinquefolium erectum I, ſive erectum folio argenteo *C. B.* Quinquefolium Tormentillæ facie *Ger.* *Tormentil-Cinquefoil.* In arenoſis aut glareoſis paſcuis, ſed rariùs ; nonnunquam etiam in muris.

C. Pentaphyllum vulgatiſſimum *Park.* Pent. ſive Quinquefolium vulgare repens *J. B.* Quinquefolium vulgare *Ger.* luteo flore I, ſive majus repens *C. B.* *Common Cinquefoil, or five-leaved graſs.*

N. Vulnerarium eſt & aſtringens ; ſiſtit fluxus alvi & hæmorrhoidum nariúmque hæmorrhagiam. Utile eſt in expuitione ſanguinis & tuſſi. Commendatur etiam ad paralyſin, phthiſin, arthritidem, icterum. Prodeſſe dicitur & in calculo & eroſione renum, in hernia & febribus. Extrinſecùs in oculis inflammatis [ſuccus inſtillatus] in oris putredine, laxitate dentium : abſtergit

git etiam ulcera maligna. *Schrod.* Præcipuè notanda eſt vis ejus adſtrictoria, quâ mediante agit quicquid agit.

2. Pulvis radicis drachmæ unius pondere ſumptus paulò ante paroxyſmum in febribus intermittentibus, præſertim tertiana, inſigne febrifugum eſt. D. *Needham* ex relatione D. *Ballard.*

3. Pentaphylloides fructicoſum. *Tree or Shrub-Cinquefoil.*

Tota planta caſtaneo eſt colore (exceptis foliis & floribus) guſtu ſubdulci, ligno ſolido. Radix ei fibroſa, undique juxta caulem turiones emittens: Caulis bipedalis aut altior,in plurimos ramos & ſurculos diviſus; per quos ad ſingulos pollices pediculi ſemunciales alterno ordine extant, è quorum ſummitatibus folia denſim producuntur, ſubtus lanuginoſa, supernè glabra, viridia, quodammodo pennata, è pinnulis oblongis ſeptenis, rariùs quinis, compoſita; ità diſpoſitis, ut ex uno quaſi centro quaternæ, ex altero (ſc. ſuperiore) ternæ prodire videantur. Flores lutei, ampli, pentapetali, unguibus tenuibus adhæreſcentes, adeò ut citò decidant, novis tamen indies ſuccreſcentibus per totam æſtatem. Calix Pentaphyllorum more è quinque, (quandoque ſex) foliis lanuginoſis, acuminatis conſtat, interpoſitis etiam aliis tenuioribus. Semina aut prorſus nulla aut ſaltem inconſpicua; nec quicquam poſt exactos flores præter brevem quandam lanuginem multis ſtaminibus interſperſis reperies. Caulis ſingulis annis, (nè dicam ſæpiùs) cuticulam ſeu corticem exteriorem exuit; adeò ut eodem tempore eidem cauli vel ſenas, vel fortaſſe etiam denas diverſarum cuticularum lacinias adhærentes conſpicias.

Reperitur ad ripam Meridionalem *Tees* fluvii, infra vicum *Thorp* dictum, variis in locis nec minùs infra cœnobium Athelſtani, vulgo *Eggleſton-Abbey*, in agro Eboracenſi. Hanc plantam primus obſervavit, nobiſ-
que

Pentaphylloidis Fruti=
=coſi ramulus

que oſtendit, & deſcriptionem ejus à ſe elaboratam communicavit D. Johnſon Eboracenſis.

C. Peplus ſive Eſula rotunda *C. B. Ger. J. B.* Eſula rotunda ſive Peplus *Park. Petty Spurge.* In agris pinguioribus, & hortis inter olera.

Peplus *J. B. Ger. Park.* maritima folio obtuſo *C. B. Small Purple Sea Spurge.* In arenoſo maris litore inter *Penſans* & *Marketjeu* in Cornubia copioſé: nec alibi uſquam in Angliæ obſervâſſe memini. Seriùs germinat, nimirum circa Solſtitium æſtivum. Hæ duæ plantæ ſunt è Tithymalorum genere, cum quibus etiam viribus conveniunt.

C. Percepier Anglorum *Lob. Ger. emac.* Anglorum quibuſdam *J. B.* Polygonum Selinoides *Park.* Chærophyllon 3, ſive Chærophyllo nonnihil ſimilis *C. B.* Miror quid C. Bauhino in mentem venerit, ut hanc plantulam ad Chærophyllum referret, cum quo nihil habet affinitatis? Alchimilla montana minima *Col. Parſley-piert.* Inter ſegetes, & in ſolo reſtibili ſteriliore.

N. Vehementer & repentè urinas ciet, & calculum comminuit. Crudum eſtur ut olus, tum muriâ conditum aſſervatur; & ex eo aqua ſtillatitia magno uſu elicitur.

C. Perfoliāta vulgaris *Ger. Park.* vulgatiſſima ſive arvenſis *C. B.* Perfoliata ſimpliciter dicta vulgaris annua *J. B.* *Common Thorow-wax.* Inter ſegetes, ſed rariús.

N. Inter eas numeratur quibus ſolidandi ac ferruminandi vis ineſt. Uſus præcip. in vulneribus recentibus, enterocelis [imprimis umbilici] tumidis artubus, ſtrumis, ſive intrinſecùs ſive extrinſecùs adhibere volupe ſit. *Schrod.*

Perforata *v.* Hypericum.

C. Periclyměnum *Ger.* I, ſeu non perfoliatum Germanicum *C. B.* Per. ſive Caprifolium vulgare *Park.* Pericl. plurimis, ſive Caprifolium non perfoliatum *J. B. Woodbind, Honey-ſuckle.* In ſylvis & ſepibus.

N. Vehementer calefacit & deſiccat: Diureticum

 validum

validum ac ſpleneticum eſt. Uſus præcip. in aſthmate & tuſſi. Exiccare ipſum tradunt ulcera humida & ſordida, ſanare impetigines & alias cutis fœditates, lienem abſumere, difficultati ſpirandi conferre, partûs celeritatem facere, calculos pellere, &c. In uſu ſunt aqua ejus deſtillata & ſuccus expreſſus. Folia quoque in gargariſmis frequenter uſurpantur.

Periclymenum parvum Prutenium *Cluſ.* v. Chamæpericlymenum.

C. Perſicaria maculoſa *Ger.* mitis *J. B.* vulgaris mitis ſeu maculoſa *Park.* mitis maculoſa & non maculoſa *C. B.* *Dead or ſpotted Arſmart.* Ad rivulos. Folia maculâ nigrâ ſæpiùs notantur, aliquando eâ carent. Flores ſpicati ſpicis brevioribus, denſioribus & habitioribus quàm ſequentis, plerunque dilutè rubent, interdum albicant.

C. Perſicaria acris ſive Hydropiper *J. B.* vulgaris acris ſive minor *Park.* urens, ſeu Hydropiper *C. B.* Hydropiper *Ger.* *Lakeweed Arſmart.* Ad rivulos & foſſas.

N. 1. Facultatem habet calidam & ſiccam. Uſus præcip. extrinſecùs in vulneribus, tumoribus induratis, ulceribus inveteratis, &c.

2. Aquà hujus ſtillatitia efficax eſt ad comminuendum calculum etiam veſicæ, experimento cujuſdam nobilis noſtratis, qui quotannis in uſum pauperum magnam ejus quantitatem deſtillare ſolebat. *D. Boyl. De utilitate Philoſoph. Nat.* part 2. pag. 69.

3. Expellendis muſcis vix quicquam efficacius reperias; nam quæcunque in pecoribus vulnera vel ulcera ſucco Perſicariæ oblita fuerint, ea ab injuria muſcarum tuta manent, etiam ferventiſſimâ æſtate. *Trag.*

C. Perſicaria puſilla repens *Ger. emac.* *Park.* 4, ſive minor *C. B.* *Small creeping Arſmart.* In pratis humidis & aquoſis.

Perſicaria ſiliquoſa *Ger.* Noli me tangere *J. B.* Mercurialis ſylveſtris Noli me tangere dicta, ſive Perſicaria ſiliquoſa *Park.* Balſamina 3, i. e. lutea, ſive Noli me tangere *C. B.* *Codded Arſmart, Quick in hand, Touch me not.*

not. By the ſide of Winander-mear in Weſtmorland, not far from Amble-ſide; and in the place mentioned in P. B.

N. Miram ejus vim in cienda urina quoquomodo ſumptæ pluribus experimentis Geſnerus confirmat. Aqua deſtillata in hac parte adeò efficax eſt, ut ſi copioſiùs ſumatur vel Diabeten inducat. V. *J. Bauh.* in hac planta *tom.* 2. p. 980. Cuti impoſita φοινίσσει, quod & aliis pluribus diureticis commune eſt. Facultate fertur pernicioſâ, atque inter deleteria habenda eſt. *Dod.*

Pes anſerinus, *v.* Atriplex ſylveſtris.

Pes cati, *v.* Gnaphalium montanum album.

Pes columbinus, *v.* Geranium columbinum.

C. Petaſites *Ger.* vulgaris *Park.* major & vulgaris *C. B.* vulgaris rubens rotundiore folio *J. B. Butter-bur, Peſtilent-wort.* In aquoſis.

N. Amara eſt. Peſtilentialis radix dicitur, quia experientiâ comprobatum eſt mirificè eam conferre peſtilentialibus febribus, quòd ſudorem vehementer moveat. Radices cortice exutas aceto indunt quoad viribus imbutum fuerit, éxque illo cum Rutæ ſucco & Theriaca propinant. Commendatur etiam in lipothymia uterina, ſpiritûs difficultate, tuſſi, aſthmate, &c. Extrinſecùs ad bubones & ulcera maligna.

Peucedănum *Ger.* Germanicum *C. B.* minus Germanicum *J. B.* vulgaris *Park. Hogs Fennel, Sulphur-wort, Hare-ſtrong. In the Marſh-ditches near Shoreham in Suſſex, and the River Thames in many places.*

N. 1. Plurimas huic plantæ vires attribuunt Veteres, quos conſulat qui velit. Expectorat mucilaginem tartaream, bilémque educit. Uſus præcip. in affectibus pectoris, tuſſi, inflationibus; in obſtructione hepatis, lienis, renum. Ciet urinam, & calculoſis prodeſſe creditur. Extrinſecùs in hemicrania aliiſque generibus cephalalgiæ à catarrhis ortum ducentibus, in tumoribus renitentibus, ulceribus inveteratis mundificandis, &c. *Schrod.*

2. Gelatina ſive conſerva radicum, pectorale inſigne eſt & hyſtericum. *D. Bowle.*

Peucedănum minus *Park. C. B.* pumilum *Ger.* Peucedani facie puſilla planta *Lob.* Selinum montanum pumilum Cluſii, foliis fœniculi aut Peucedani, flore albo, ſemine Selini *J. B.* quamvis ipſe vix ſe à C. Bauhino adduci poſſe ait, ut credat Selinum montanum Cluſii eſſe idem cum Peucedani facie puſilla planta *Lob.* Quod ſi in loco à *Lob.* memorato plantam ipſam cum nobis florentem vidiſſet, proculdubio in C. Bauhini ſententiam lubens conceſſiſſet. *Rock-Parſley, or Dwarf Hogs-Fennel. On St. Vincents Rock near Briſtow.*

Phalăris pratenſis, *v.* Gramen tremulum.

Phœnix, *v.* Lolium rubrum.

Phu, *v.* Valeriana.

C. Phyllĭtis *Ger.* Phyllitis, ſive Lingua cervina vulgi *J. B.* Phyllitis, ſive Lingua cervina vulgaris *Park.* Phyllitis I, Lingua cervina Officinarum *C. B.* In umbroſis ſaxoſis. *Harts-tongue.* In Cantabrigienſi comitatu rara, nec alibi nobis obſervata quam in muris templi Hintonienſ s.

N. 1. Uſus præcip. in liene tumido, fluxu alvi, expuitione ſanguinis. Extrinſecùs mundificat vulnera ac ulcera. *Schrod.*

2. Pulvis herbæ exiccatæ, in palpitatione cordis, in ſuffocatione uterina, in motibus convulſivis mira præſtat, ſi in cereviſia tenui aut Zythogalo ſeu liquore poſſeti modica ejus quantitas propinetur: prout innumeris ferè experimentis nobis conſtat. Quæ ejus qualitas, quantum ſcimus, hactenus literis prodita non eſt.

Phyllĭtis multifida *Ger.* polyſchides *J. B* laciniata *Park.* 2, ſeu Lingua cervina multifido folio *C. B. Jagged or finger'd Harts-tongue.* Ad latera montis *Ingleborough.* Eſt quidam laſcivientis naturæ luſus, nec à priore ſpecie diſtincta.

C. Piloſella repens *Ger.* minor vulgaris repens *Park.* majori flore, ſive vulgaris repens *J. B.* major repens hirſuta *C. B. Common-creeping Mouſe-ear.*

N. 1. Aſtringit

N. 1. Aſtringit vehementer & ſiccat; Sternutatoria eſt & vulneraria: Dyſenteriam, alvi uterique fluxus ſiſtit, bilem æſtuantem ſedat, hernias curat. Sunt & qui ad Regium morbum & ad incipientem hydropem commendant. Additur utiliter tum in potionibus vulnerariis, tum in emplaſtris & unguentis; vi etiam eſt præſentiſſimâ ad calculum.

2. Succus decoctúmve aciem ferri vel chalybis ſæpe merſam indurare creditur.

3. Ovium gregibus noxia cenſetur ob adſtrictoriam facultatem.

4. Succus herbæ illitus Herpetem miliarem efficaciter compeſcit & ſanat. *D. Hulſe.*

C. Piloſella ſiliquata major & minor *Thal.* Burſa paſtoris ſive Piloſella ſiliquoſa *J. B.* Burſæ paſtoris ſimilis ſiliquoſa major & minor *C. B.* non enim ſpecie ſed magnitudine tantùm differunt. Paronychia major *Park. Codded Mouſe-ear.* In arenoſis. Vere floret.

C. Pimpinella ſylveſtris *Ger.* major vulgaris *Park.* 6, ſive ſanguiſorba major *C. B.* ſanguiſorba major flore ſpadiceo *J. B. Great Burnet.* In humidis pratis & paluſtribus.

C. Pimpinella vulgaris ſive minor *Park.* hortenſis *Ger.* 7, ſive ſanguiſorba minor hirſuta, & 8; ſive minor lævis *C. B.* Sanguiſorba minor *J. B. Small Burnet.* In montoſis pratis & paſcuis.

N. 1. Quæ de hujus viribus traduntur, ad duo capita reduci poſſunt. 1. Quòd ſit cordialis & Alexipharmaca, Hinc in vinum injicitur ad cor exhilarandum; præſervat à peſte & morbis contagioſis. 2. Quod ſit aſtringens, Hinc uſus ejus in profluvio menſium eximius, in fluxu alvi, hæmorrhagia quacunque, in vulneribus & ulceribus ſiccandis, glutinandis & ſanandis.

2. Hujus pulvis in hæmorrhagia narium, ſputo ſanguinea aut tabe Pulmonum uſûs eſt eximii; cui ſi vis

Saccharum

Saccharum roſatum adjicias. Ulceribus cancroſis inſperſus ea ſubigit & compeſcit, nè latiùs ſerpant. *D. Bowle.*

C. Pimpinella ſaxifraga hircina major *Park.* ſaxifraga *Ger.* ſaxifraga major umbellâ candidâ *C. B.* Saxifraga hircina major *J. B.* *Great Burnet-Saxifrage.* In ſylvis. In hac planta aliiſque nonnullis verum deprehendi quod obſervavit Lobelius. Nimirum, quod quæ in jugis montium calidarum regionum proveniunt eadem in opacis, ſylvis, ſylvoſis & dumetis regionum Septentrionalium exeant. Hanc enim plantam in altis montibus propè Genevam inveni copioſam.

C. Pimpinella ſaxifraga minor foliis Sanguiſorbæ. Saxifragia hircina minor foliis ſanguiſorbæ *J. B.* *The leſſer round-leaved Burnet-Saxifrage.* In pratis & paſcuis ſiccioribus. Hæc à ſequenti foliis rotundioribus & Pimpinellæ Sanguiſorbæ minoris æmulis diſtinguitur. C Bauhino Pimpinella ſaxifraga major altera, & Parkinſono P. ſaxifraga major noſtras dicta videtur, cùm nihilo major ſit ſaxifraga minore.

C. Pimpinella ſaxifraga minor *C. B.* ſaxifraga hircina minor *Park.* an ſaxifraga minor noſtras *ejuſdem?* Saxifragia hircina minima, Pimpinella criſpa Tragi *J. B.* Bipinella, ſive ſaxifraga minor *Ger. emac.* *Small Burnet-Saxifrage.* In montoſis & paſcuis ſiccioribus.

N. Plurimæ huic virtutes aſſignantur. Abſtergit, ſudorifica eſt, lithontriptica, vulneraria, &c. Uſus præcip. in præcavendis ac curandis venenis & morbis contagioſis; in reſerandis obſtructionibus hepatis, renum, pulmonum, menſium: in arenâ, calculo ac ſtranguriâ: in colicis doloribus; tuſſi, aſthmate, peripneumonia; in cruditate ac imbecillitate ventriculi; in lue Venerea. Eſt etiam Antidotus argenti vivi. Extrinſecùs valet in maculis faciei extergendis;

dis; in odontalgia; auget lac, maturat bubones cancroſóſque tumores, &c. *Schrod.* Radix omnium guſtûs eſt acris & fervidi.

C. Pinguicula Geſneri *J. B.* Ping. ſive Sanicula Eboracenſis *Park. Ger.* Sanicula montana flore calcari donato *Butterwort, or York-ſhire-Sanicle.* In locis humidis uliginoſis & paluſtribus, præcipuè montanis.

N. Vulnera recentia & plagas curant folia trita & impoſita; ejúſque ſucco pingui & butyroſo tumores & fiſſuras in vaccarum uberibus ruſtici ſanant. Cambro-britanni (teſte Parkinſono) ex ea ſyrupum conficiunt quo ſeipſos purgant.

Pinguicula flore minore carneo. *Butterwort, with a ſmall fleſh-coloured flower.* Folia huic circa margines reflexa & veluti revoluta, pellucida ferè & venis rubentibus ſtriata. Flores quàm in vulgari multò minores, pallidiores & ad incarnatum colorem dictum accedentes. In Cornubia locis paluſtribus obſervavi, circa *Kilkhamton* v. g. & alibi.

C. Piſum arvenſe *C. B.* minus *Ger.* Piſa arvenſia *J. B.* *Field-Peaſe.* Tres apud nos Piſorum ſpecies in agris vulgò ſeruntur. 1. Piſum parvum flore & ſemine albis, *Common white Peaſe.* 2. Piſum flore roſeo ſemine ſubnigro aut fuſco, *Common grey Peaſe.* 3. Piſum flore roſeo ſemine variegato, *Maple Peaſe.* Plurimæ aliæ ſeu ſpecies ſeu varietates in hortis ſeruntur, quas omitto, ut nuper admiſſas & nondum familiares factas. Piſa flatulenta ſunt, minùs tamen quàm Fabæ: abſtergent quoque & ventrem laxant.

C. Piſum aliud maritimum Britannicum *Park.* marinum *Ger.* pag. 1250. *Engliſh Sea-peaſe. On the ſtone-baich between Orford and Aldburgh in Suffolk, abundantly; this baich the Inhabitants call the Shingle.* Occurrit & alibi in maris litore arenoſo aut ſaxoſo, v. g. non procul ab oppido *Haſtings* in Suſſexia. Duas eſſe apud nos Piſi marini ſpecies, Parkinſono neutiquam conceſſerim.

Refert *Geſnerus* lib. de *Aquatil.* 4. pag. 256. ex epiſtolis *D. Caii*, & poſt eum *J. Stow* in Chronico ſuo, In magna annonæ caritate, quæ contigit Anno 1555, litoris Aldeburgici & Orfordienſis accolas tenuioris conditionis homines Piſis hiſce ſe ſuóſque ſuſtentâſſe. Quæ [verba ſunt Geſneri] ſaxis inſidentia (mirabile dictu) nullâ terrâ circumfuſa, autumnali tempore ſponte nata ſunt, adeò magnâ copiâ, ut ſufficerent vel millibus hominum. Quod Piſa hæc miraculo quodam ad ſublevandam inediam tunc primùm enata ſint, mihi vix perſuaſerint: quòd ſolito copioſior fuerit eo anno eorum proventus non abnuerim. Proculdubio tam hic quàm alibi locis ſimilibus multis antea ſeculis extiterunt, quamvis in uſum non fuerint recepta, & certè niſi urgente fame & in melioris alimenti inopia, nemo iis libenter veſceretur, cùm etiamnum ab hominibus ſint neglecta quamvis ubertim quotannis proveniant. Camdenus autem noſter aliique à ſcopo nimium aberrant, cùm Piſa hæc ſeminibus è naufragiorum reliquiis in litus fortè fortunâ vi tempeſtatis aut æſtu maris ejectis tunc temporis orta ſuſpicantur, cùm ſint radicibus prælongis perpetuis, fructu minore, & ut verbo abſolvam tota facie à Piſis ſativis cujuſcunque generis diverſa.

C. Plantago aquatica *J. B.* aquat. latifolia *C. B.* aquat. major *Ger. Park. Great Water-Plantain.* In & juxta aquas ubique ferè.

C. Plantāgo aquatica minor *Park.* aquat. humilis *Ger.* aquat. humilis anguſtifolia *J. B.* aquat. 2. ſive aquat. anguſtifolia *C. B. Dwarf-Water-Plantain.* Cum priore.

Plantāgo aquatica minor ſtellata *Ger. emac.* aquat. ſtellata *C. B.* aquat. minor muricata *Park.* Damaſonium ſtellatum Dalechampii *J. B. Star-headed Water-Plantain.* In aquis ſtagnantibus, ſed rariùs.

N. Refrigerare & ſiccare dicitur. Schwenckfeldius

tis procidentiam ani curare, rubentem podagram, capitis dolorem à cauſa calida mulcere, cruento ſputo urinæque mederi tradit. Summum ſecretum & expertiſſimum quo ſubitò lac in mammillis conſumatur eſſe, ait Timoth. Roſlin, ſuccum hujus Plantaginis illis applicatum.

C. Plantaginella paluſtris *C. B.* Plantago aquat. minima Cluſii *Park. The ſmalleſt Water-Plantain.* In piſcinis exiccatis aliiſque locis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

C. Plantāgo latifolia vulgaris *Park.* latifolia ſinuata *C. B.* latifolia *Ger.* major folio glabro non laciniato ut plurimùm *J. B. Great Plantain or Waybread.*

C. Plantāgo major incana *Park.* incana *Ger.* latifolia incana *C. B.* major hirſuta, media à nonnullis cognominata *J. B. Hoary Plantain, or Lambs tongue.*

Plantāgo major paniculâ ſparsâ *J. B.* latifolia 6, ſive ſpicâ multiplici ſparsâ *C. B.* latifolia ſpiralis *Park.* Plantago paniculis ſparſis *Ger. emac. Beſome-Plantain, or Plantain with ſpokie tufts. Found by Doctor Johnſon in the Iſle of Thanet, and by Th. Williſel at Reculver there.*

C. Plantāgo quinquenervia *Ger.* quinquenervia major *Park.* lanceolata *J. B.* anguſtifolia I, ſive major anguſtifolia *C. B. Ribwort, Ribwort-Plantain.*

N. 1. Vulneraria eſt herba: Uſus præcip. in fluxionibus cujuſcunque generis, v. g. alvi, expuitione ſanguinolenta, gonorrhœâ, mictione involuntaria, menſium profluvio, &c. Extrinſecùs in mundandis conſolidandiſque vulneribus & ulceribus. *Schrod.*

2. ℞. radicum ſymphyti majoris recentium uncias ſex, foliorum Plantaginis manipulos 12. Horum ſucco expreſſo unà cum radicibus prædictis ſufficienti quantitate Sacchari exceptis, & in mortario lapideo aut ligneo contuſis fiat electuarium. Adverſus vomitum aut expuitionem ſanguinis nullum certius & præſentius remedium. *D. Boyl.* De Utilit. Philoſoph. Nat. *part. 2. pag. 150.*

3. Succus Plantaginis vel merus, vel cum ſucco Limonum mixtus, inſigne eſt diureticum. *D. Needham.*

Plantago marina *Ger.* marina vulgaris *Park.* Coronopus maritima noſtras *J. B.* 3, ſive maritima major *C. B.* *Ordinary Sea-Plantain.* In paluſtribus maritimis ubique. At in Epiſcopatu Dunelmenſi & Cornubia etiam procul à mari copiosè provenit. Magnitudine inſigniter variat, ut meritò diverſas ſuſpiceris eſſe plantas.

C. Polygala minor *Park.* Polyg. 2, 3, 4, & 5 *Ger.* 2, ſive vulgaris *C. B.* Polygalon multis *J. B. Milkwort.* In pratis & paſcuis, maximè montoſis. Vix alia planta plus ludit floris colore, aliàs enim cæruleum, aliàs carneum, aliàs album, & interdum etiam variegatum obtinet.

N. Si manipulus ejus per noctem in vino maceretur, idque bibatur, bilem per alvum mirè dejicit, nullo periculo; experientiâ Geſneri.

Polygonatum floribus ex ſingularibus pediculis *J. B.* 4, ſive latifolium flore majore odoro *C. B.* majus flore majore *Park.* latifolium 2, Cluſii *Ger.* *Sweet-ſmelling Solomons ſeal. This Year* [1671] *it was ſhewn me by* T. W. *growing on the ledges of the ſcars or cliffs near* Wharfe *and* Settle *in* Yorkſhire *plentifully.*

† Polygonatum *Ger.* vulgaris *Park.* latifolium vulgare *C. B.* Polygonatum, vulgò Sigillum Solomonis *J. B.* *Solomons-ſeal.* In ſylvis quibuſdam in Occidentalibus Angliæ provinciis. *In a field adjoyning to the Waſh at Newberry, belonging to Mr. Gyles now Mayor, and in ſeveral other places of Bark-ſhire.* Mr. Horſnell.

N. Vulnerarium eſt & aſtringens, fluxiones quaſcunque ſiſtit; oſſa fracta conſolidat. Radix in vino decocta & pota mira præſtat in contuſionibus & fracturis oſſium, in herniis, &c. Extrinſecùs faciei maculas abſtergit, cutim dealbat, &c. Baccæ pituitam mucilaginoſam per vomitum, ac ſeceſſum educunt. Doſis n. 14. aut 15. *Schrod.*

C. Polygonum Germanicum vel *Knawell* Germanorum *Park.*

Park. tertium Dodonæi, ſive tenuifolium *J. B.* anguſtiſſimo & acuto & vel gramineo folio minus repens *C. B.* Selinoides, ſive Knawell *Ger. German Knot-graſs, or Knawell.* In agris arenoſis & ſterilioribus.

Polygŏnum Germanicum incanum flore majore. *Hoary Knawell with a larger flower. In the ſandy grounds and balks of corn-fields about Elden in Suffolk plentifully*

Perennis eſſe videtur hæc planta, magis procumbit quam vulgare *Knawell*, éſtque cauliculis tenuioribus foliis brevioribus & viridioribus, floribus majoribus & albidioribus.

Polygŏnum ſerpyllifolium verticillatum. Polygonum parvum flore albo verticillato *J. B. Verticillate Knot-graſs with Thyme-leaves.* In humidioribus paſcuis & paluſtribus udis circa *Penſans*, & alibi versùs extremum Cornúbiæ angulum.

Polygŏnum marinum *J. B.* marinum maximum *Ger. emac.* marinum majùs *Park.* majus V, ſive maritimum latifolium *C. B. Sea-Knot-graſs.* In arenoſis maris litoribus, v. g. propè oppidum *Penſans* in Cornubia, & alibi.

C. Polygŏnum mas vulgare *Ger.* mas vulgare majus *Park.* latifolium *C. B.* Polygonum ſive Centinodia *J. B. Common Knot-graſs.* Paſſim in arvis, & juxta ſemitas.

N. Siccat & aſtringit, vulneraria eſt. Uſus præcip. in ſiſtendis fluxibus quibuſcunque, diarrhœa, dyſenteria, fluxu uterino, vomitu, hæmorrhagia narium. Extrinſecùs prodeſt in vulneribus, ulceribus, inflammationibus oculorum, &c. *Schrod.*

C. Polypodium *J. B. Ger.* vulgare *C. B. Park. Polypody.* In muris antiquis, aggeribus terrenis, arborum truncis, & ad earum radices.

N. 1. Eſt è purgantium numero. Educit autem bilem aduſtam & pituitam lentam. Sed quia ſegniter purgat, plerumque in decoctis & infuſionibus, rarò in aliis formis adhibetur. *Schrod.* Polypodio quercino ſumma auctoritas.

2. Radicum

2. Radicum pulvis per aliquot dies exhibitus ad lienem tumidum, icterum & hydropem remedium eſt præſtantiſſimum. Adde ſi vis cremorem tartari & Caſſiam ligneam. *D. Bowle.*

C. Popŭlus alba *Park. Ger.* alba, Λεύκη Theophraſti *J. B.* alba quæ Λεύκη ab albedine dicitur, majoribus foliis *C. B. The white Poplar.* In agro Cantabrigienſi & alibi frequens.

Popŭlus alba foliis minoribus *Ger. Park. C. B. The ſmaller-leaved Poplar, or Abele-tree.* Hæc quoniam celerrimè creſcit, in honore eſſe cœpit. A præcedente non videtur ſpecie differre.

N. Populus alba humo tenùs ſecta uſque ad radicem,& aquâ calidâ in quâ fermentum diſſolutum perfuſa, fungos copioſos intra quatriduum edet, eſu quoque gratiſſimos. *Matth.* in *Dioſc. lib.* 1. *cap.* 93.

C. Popŭlus Libyca *Ger. Park.* Libyca Plinii κερκὶς Theophraſti *J. B.* tremula *C. B. The Aſp, or Aſpen-tree.* In ſylvis.

C. Popŭlus nigra *Ger. Park. C. B.* nigra ſive Αἴγειρος Dioſcoridis & Theophraſti *J. B. The black Poplar.* Ad fluviorum ripas, & in aquoſis.

N. 1. Cortex Populi (albæ præcipuè) adhibetur in dolore iſchiadico intùs & extra, in ſtranguria, in ambuſtis. Oculi ſeu gemmæ Populi nigræ adhiberi ſolent à ſexu muliebri ad capillos ornandos & promovendos. Profunt itidem ad dolores ſedandos. *Schroc*

2. Succus in foraminibus Populi collectus, verrucas & impetigines ſanare creditur.

3. Unguentum Populeon refrigerat & ſomnum conciliat.

4.Populi nigræ gemmæ ſeu ſurculi extremi poſt mediam æſtatem luteum,odoratum,pinguem & tenacem ſuccum exudant. Verum J. Bauhinus, antequam folia erumpant oculos, inquit, protrudit mucronatos hujuſmodi ſucco prægnantes.

Portulāc

Portulāca marina, *v.* Halimus; aquatica, *v.* Alſine rotundifolia.

C. Potamogeiton anguſtifolium *Ger.* 2, ſive Salicis folio *J. B.* Potamog. ſeu Fontalis Perſicariæ foliis *J. B.* Fontalis major longifolia *Park. Narrow-leaved Pond-weed.* Guſtu eſt ſubacido.

N. Cùm hæc planta non rarò extra aquas inveniatur, foliáque tunc obtineat hirſuta, aſpera & Perſicariæ in modum maculoſa, non ſine ratione ſuſpicamur eam pro diverſa ſpecie à nonnullis Botanicis habitam, & ſub Perſicariæ titulo propoſitam eſſe. v. g. *Catalogo Altdorf.* Perſicariæ acidæ peculiaris. *Ludg. Cat.* Perſicariæ hirſutæ radice perenni. An D. *Merrett.* in Pin. Perſicariæ longiſſimo & anguſto folio, aut Perſicariæ foliis Salicinis. Et revera Perſicariæ ſpecies eſt non Potamogeitonis.

C. Potamogeiton rotundifolium *C. B.* rotundiori folio *J. B.* latifolium *Ger.* Fontalis major latifolia vulgaris *Park. Broad-leaved Pondweed.* In aquis ſtagnantibus & piſcinis.

C. Potamogeiton longis acutis foliis *Ger. emac.* An Potamog. foliis anguſtis ſplendentibus *C. B?* Fontalis lucens major *J. B. Long-leaved pellucid Pondweed.* Hæc ſpecies plerunque aquis immerſa eſt. Folia minimè ſunt ſerrata, proinde in Catalogo Cantabr. Lapathum fluitans longo ſerrato folio *J. B.* malè denominavimus.

C. Potamogeiton perfoliatum *P. B.* tertia Dodonæi *Ger. emac.* altera Dodonæi *J. B.* 4, ſive foliis latis ſplendentibus *C. B. Small or perfoliate Pondweed.* In aquis.

C. Potamogeiton gramineum ramoſum *C. B. J. B. Park.* Millefolium tenuifolium *Ger. emac.* quoad iconem, quæ noſtræ plantæ accuratè reſpondet. *Fennel-leaved Pondweed. In Cambridge-River in many places.*

C. Potamogeiton ramoſum caule compreſſo, folio Graminis canini. *Small branched Pondweed, with a flat ſtalk. In Cambridge and many other Rivers.* v. *C. C.*

C. Potamogeiton puſillum gramineo folio, caule rotundo *C. C. Small graſs-leaved Pondweed.* In rivis & foſſis paluſtribus.

Potamogeiton puſillum gramineo folio maritimum. *Sea-Pondweed, with graſſie leaves. This grows in the ditches of water in the ſalt-marſhes, into which the water flows every Tide. About Maldon in Eſſex I firſt obſerved it.*

C. Potamogeito affine Gramen aquaticum *C. C. Water-graſs, with ſmall crooked cods.* In aquis ſtagnantibus.

N. Potamogeiton Officinis ignota eſt, quæque de ejus viribus ex antiquis traduntur, incerta ſunt. Quòd refrigeret & aſtringat ſimiliter Polygono tradit Galenus, cui & nos facilè aſſentimur.

Potentilla, *v.* Argentina.

Praſſium, *v.* Marrubium album.

C. Primŭla veris major *Ger.* veris odorata flore luteo ſimplici *J. B.* Verbaſculum pratenſe odoratum *C. B. Paigles or Cowſlips.* In paſcuis ubiquè: Aprili floret.

C. Primŭla pratenſis inodora lutea *Ger.* veris caulifera pallido flore inodoro aut vix odoro *J. B.* Verbaſculum pratenſe aut ſylvaticum inodorum *C. B. Great Cowſlips or Oxſlips.* In ſylvis & ſepibus. Aliquanto ſeriùs floret.

C. Primŭla veris vulgaris *Park.* veris minor *Ger.* veris floribus ex ſingularibus pediculis, majoribus ſimplicibus *J. B.* Verbaſculum ſylvarum majus ſingulari flore *C. B. Common Primroſe.* In ſylvis, & ad ſepes ubique.

Primŭla veris flore rubro *Ger.* veris minor purpuraſcens *J. B.* Paralyſis minor flore rubro *Park.* Verbaſculum umbellatum Alpinum minus *C. B. Birds-eyn. In the mountainous meadows in the Weſt-riding of York-ſhire and in Weſtmorland.*

N. 1. Folia & flores guſtu non ingrato in olere, placentulis & acetariis ſumantur, ſúntque admodum utilia capit

capiti & nervoſo generi. Adhibentur & in Apoplexia, Paralyſi, & articulorum doloribus.

2. Florum ſuccus maculas rugáſque faciei & alia cutis vitia (ut perhibent) mirificè deterget. Aqua florum & conſerva anodynæ ſunt & hypnoticæ.

3. Decoctum radicum Primulæ vulg. in Zythogalo alióve idoneo vehiculo ſumptum, ſingulare eſt & præſtantiſſimum remedium ad vertiginem. *D. Hulſe.*

4. Succus foliorum & florum expreſſus, cum pari quantitate lactis è vacca rubra, naribus frequenter hauſtus Cephalalgiam inveteratam perfectè curavit, cùm alia medicamenta nequicquam tentata fuiſſent. Hujus mentionem & ad hunc affectum leniendum commendationem, in *horto ſanitatis Langhami* bis factam invenio. *D. Hulſe.*

5. Acetum radicibus imprægnatum, ac loco errhini in nares attractum odontalgiam mirabiliter ſedat. *Schrod.*

C. Prunella *Ger.* vulgaris *Park.* flore minore vulgaris *J. B.* Brunella major folio non diſſecto *C. B.* *Common Self-heal.* Variat floris colore cæruleo, carneo, albo. In paſcuis, & ad ſemitas ubique.

N. Uſus præcip. in vulneribus, imprimis Pulmonum, in ſanguine coagulato. Extrinſecùs in vulneribus, & creberrimè in Angina aliiſque affectibus oris ac faucium (in gargariſm.) *Schrod.* Extinguit ardorem faucium ac gutturis, quem Germani *Die Breune* vocant, unde & Brunellæ nomen obtinuit.

C. Prunus ſylveſtris *C. B. Ger. Park. J. B.* Acacia Germanica *Schrod. & aliorum. The Sloe-tree, or Black-thorn.* In ſepibus.

N. 1. Folia, fructus, cortices refrigerant, exiccant & aſtringunt: Unde uſus eorum in hæmorrhagia narium, in profluviis alvi, uteri, &c. frequens.

2. Hujus gummi quod ſponte exudat, in aceto ſolutum & illitum herpetas ſanat: V. quæ de ſeipſo narrat *D. Beal. Philoſoph. Tranſact.* n. 43.

3. Prunus ſylv. tranſplantatione diligentique cultura evadit hortenſis, fructúſque fert grandiores. *Schrod.*

4. Aqua è floribus deſtillata & pota ad laterum dolorem ſingulari facit experimento. Ea verò efficacior fuerit, ſi flores Pruni ſylveſtris recentes per noctem vino forti & optimo macerati in balneo (ut vocant) Mariæ deſtillentur. Hac aquâ multis profui; eâ namque lateris, cordis & ſtomachi quoſvis dolores ſeu compreſſiones & puncturas diſſolvi. *Trag.*

5. E floribus Pruni ſylv. per iteratam infuſionem fit etiam apud nos ſyrupus purgans. *C. Hofman.*

C. Pſeudomelanthium *Ger. J. B.* Lychnis ſegetum major *C. B.* Lychnoides ſegetum, ſive Nigellaſtrum *Park.* *Cockle.* Inter ſegetes.

N. Quidam Lolii facultates huic herbæ tribuunt: & hinc mirificè eam in ſanandis impetiginibus aliíſque ſcabiei generibus commendant: item vulneribus glutinandis ac fiſtulis curandis, compeſcendóque ſanguine, ejus eſſe uſum tradunt. *Fuchſius* apud *J. B.* Verùm hæc incerta & conjecturis plena.

C. Ptarmica *Ger.* vulgaris *Park.* vulgaris folio longo ſerrato, flore albo *J. B.* Dracunculus 2, ſive pratenſis ſerrato folio *C. B.* *Sneezewort, Baſtard Pellitory.* In pratis udis & paluſtribus.

N. Guſtu eſt acri & fervido. Siccæ pulvis naribus inditus ſternutamenta movet, unde ei nomen. Radix commanſa caput purgat & dentium dolores mulcet pituitam eliciendo. Herba cruda additur acetariis ad frigiditatem eorum temperandam aut corrigendam.

C. Pulegium *J. B.* vulgare *Park.* regium *Ger.* latifolium *C. B.* *Penny-Royal, or Pudding-graſs.* In locis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant, non raro & in ipſis equis.

N. Partium eſt tenuium, acris & ſubamara hæc planta. Uſus præcip. in menſibus ciendis, fluore al-

bo

bo, fœtu ejiciendo. Confert hepaticis ac pulmoniacis, nauſeam & tormina ventris diſcutit, calculum & urinam pellit, ictero ac hydropi medetur. Extrinſecùs prodeſt capiti, ſomnum arcet, vertiginem diſcutit, doloribus arthriticis convenit, dentes abſterget, pruritum cutis curat. *Schrod.* Plures ei Veteres aſſignant virtutes; ſed quas recenſuimus uni plantulæ ſatis ſupérque ſunt.

2. Succus hujus herbæ cochlearis unius menſurâ, admixto Sacchari candi tantillo, pueris exhibitus, efficaciſſimum eſt remedium adversùs tuſſim illam clamoſam noſtratibus *the Chin-cough* dictam, quæ teneram ætatem plurimùm infeſtare ſolet. Hujus notitiam D. *Boyle* acceptam refero, qui ad profligandum hoc ſymptoma inter alia medicamenta primas, ei tribuit, nec immerito, ut experientiâ nobis compertum eſt. *D. Hulſe.*

† Pulmonaria foliis Echii *Ger.* rubro flore, foliis Echii *J. B.* Symphytum maculoſum, ſive Pulmonaria 2, anguſtifolia rubente cæruleo flore *C. B. Bugloſs-Cowſlips, or long-leaved Sage of Jeruſalem. In a Wood by Holbury-houſe, in the new Foreſt in Hampſhire. Maſter Goodyer.*

N. 1. Fœmina quædam cum ictero omnium medicorum ſolertiam eludente pene biennium conflictata, poſt corpus medicamento purgatum, de hoc muſco accepit manipulum, addita ℔ cereviſiæ ſecundariæ, quem in olla fideliter occluſa ad dimidium decoxit, poſtea tredecim cochlearia tepida mane atque etiam veſperi bibit; atque intra 5 aut 6 dierum ſpatium ex pertinaciſſimo contagio, cùm de ea actum videretur, emerſit. Ejuſdem in ictero ſanando vim & alii poſtea multi experti ſunt. *Ephemer. German. an. 3. obſerv.* 290.

2. Foliorum in oleribus uſus eſt; in cibis etiam & placentis ex ovis Verbaſculorum more uſurpantur. Uſus herbæ præcipuus in affectibus pulmonum, ut phthi-

ſi, expuitione ſanguinis, &c. extrinſecùs in vulneribus.

C. Pulmonaria Gallica ſive aurea latifolia *Ger.* Hieracium murorum folio piloſiſſimo *C. B.* Hieracium murorum Bauhini, quod eſt Pulmonaria Gallorum Lobelii *Park.* Piloſella major quibuſdam, aliis Pulmonaria flore luteo *J. B.* Pulmonaria phthiſica *Cat. Altd. French or Golden Lungwort.* In ſylvis, muris antiquis, & aggeribus umbroſis. In Suſſexiæ ſylvis propè *Cuckfield* folio pulchris maculis notato obſervavi.

† Pulmonaria Gallica, ſive aurea anguſtifolia *Ger. emac. Narrow-leaved French or Golden Lungwort. Found in an old Roman Camp at Sidmonton, not far from Newberry. Doctor Johnſon tells us, that both Lobell and C. Bauhine confound this with the former.* v. deſcript. in *Ger. emac.*

C. Pulſatilla vulgaris *Park. Ger.* purpurea *J. B.* 1, ſive folio craſſiori & majore flore *C. B. On Gogmagog-hills, on the left hand of the High-way, leading from Cambridge to Haverill, juſt on the top of the Hill; and alſo about Hilderſham, ſix miles from Cambridge; and on Barnake-heath not far from Stamford in great plenty, and on Southrop-common adjoyning thereto.*

N. Acris eſt & calida. Externis corporis partibus tutiùs adhibetur quàm internis. Aqua ejus deſtillata vulnera mundificat & ſanat. *J. B.* qui plura habet.

Pyrŏla Alſines flore Europæa *C. B. Park.* Herba trientalis *J. B. Winter green with Chickweed flowers. Found by Tho. Williſell formerly on the Eaſt-end of Rumbles-mear near Helwick in the bogs among the ruſhes; and this Summer* 1670, *in flower, five miles beyond Hexham in Northumberland, near the Picts wall on the North ſide plentifully: and likewiſe* 3 M. *Weſt of Harbotle upon the moor amongſt the heath.*

Pyrŏla *Ger. J. B.* noſtras vulgaris *Park.* rotundifolia major *C. B. Common Winter-green.* In Septentrionalibus Angliæ variis in locis. *We found it near Halifax*

by

by the way leading to Kighley, and in Northumberland. It grows plentifully near Halifax in ſeveral places. In Haſel-wood woods near Sir Walter Vavaſour's Park in Yorkſhire, Mr. Witham ſhew'd me a ſort of Pyrola, with a leſſer and more pointed leaf than the common, having the flowers alſo leſſer, and ſtanding thicker together, which I ſuſpect to be a different ſpecies. It nearly reſembles Pyrola folio mucronato ſerrato, *and grows in the like places,* v. g. *ſhady Woods.*

N. Vulneraria eſt uſu interno & externo celeberrima.

C. Pyrus ſylveſtris *Ger. C. B.* Pyraſter ſive Pyrus ſylveſtris *J. B.* Pyrum ſtrangulatorium *Ger. Wild Pear-tree.* In ſepibus.

N. Cùm Pyra acida ſint & acerba, refrigerant & ſiccant, & proinde in fluxu alvi utilia ſunt. Quod Matthiolus aliique ſcribunt Fungos innocentiores tutioréſque fieri, ſi in Pyraſtri vel fructu vel folio cocti fuerint, J. Bauhino minimè probatur, quoniam Pyra adſtrictione pollent, & proinde eorum dejectionem impediunt. v. *J. B. tom.* 1. *lib.* 1. *cap.* 4.

Q

C. QUercus latifolia *Park.* vulgaris *Ger.* vulgaris brevibus pediculis *J. B.* latifolia mas quæ brevi eſt pediculo *C. B. The Common Oak-tree.*

N. 1. Nulla eſt arbor qua præter genuinum tot ſpurios & excrementitios producit fructus ac Quercus. v. Theophr. hiſt. lib. 3. cap. 8.

2. Hujus folia, glandes, cupulæ, cortex, ſiccant & aſtringunt, unde utilia ſunt ad coria denſanda, ad

fluxum alvi, uteri, ſeminis ſiſtendum: extrinſecùs in odontalgia, profluvio uterino, &c.

3. Vidimus aliquoties hujus arboris radicibus adnaſcentem excreſcentiam illam botryoden quam *uvam quercinam* vocant,

Quinquefolium, *v.* Pentaphyllum.

R

C. RAdix cava minima viridi flore *Ger.* Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ, de qua Cordus *J. B.* Ranunculus nemoroſus Moſchatella dictus *Park.* Ran. nemoroſus 4, ſive nemorum, Moſchatellina dictus *C. B. The Musk Wood-Crowfoot. Upon the borders of the Downs of Suſſex, and in many other places all over England. In Cambridge-ſhire on the bank of a hedge, by a Grove of Elms, on the North-ſide of Cheſterton.* Floret Vere circa finem Martii & initium Aprilis, interdum ſeriùs tempeſtate frigida.

C. Ranuncŭlus aquatilis *Ger.* aquaticus Hepaticæ facie *Park.* aquatilis albus tenuifolius *J. B.* paluſtris & aquat. V, ſive aquat. folio rotundo & capillaceo *C. B. Water-Crowfoot, with various leaves.* In aquis fluitat.

Ranuncŭlus aquat. omninò tenuifolius, *v.* Millefolium aquat. Ranunculi flore.

C. Ranuncŭlus arvorum *Park. Ger.* echinatus I, ſive arvenſis echinatus *J. B.* arv. echinatus *J. B. Rough-headed, or Corn-Crowfoot.* Inter ſegetes.

C. Ranuncŭlus bulboſus *Ger. Park.* tuberoſus major *J. B.* pratenſis, 4, ſive radice verticilli modo rotundo *C. B. Round-rooted, or bulbous Crow-foot.* In pratis & paſcuis.

N. Aquam radicum hujus deſtillatam, aut infuſionem cum

cum Spiritu vini factam, contra peſtem extollunt herbilegæ Noricæ *Cat. Altd.*

C. Ranuncŭlus flammeus major *Ger.* paluſtris flammeus major *Park.* longifolius paluſtris major *C. B.* longo folio maximus, Lingua Plinii *J. B.* *Great Spearwort.* In foſſis paluſtribus Elienſibus plurimus.

C. Ranuncŭlus flammeus minor *Ger.* paluſtris flammeus minor ſive anguſtifolius *Park.* longifolius paluſtris minor *C. B.* longifolius, aliis Flammula *J. B.* qui & ſequentem ſub eodem titulo comprehendit. *The leſſer Spearwort.* Ad aquas.

C. Ranuncŭlus flammeus ſerratus *Ger. Park.* paluſtris ſerratus *C. B.* *Indented Spearwort.* Cum priore, à quo certè non differt ſpecie.

Ranuncŭlus globoſus *Ger. Park.* flore globoſo, quibuſdam Trollius flos *J. B.* montanus Aconiti folio, flore globoſo *C. B.* *The Globe-Crowfoot, or Locker-gowlons. On the back ſide of Snowdon, near Llanberis, on the ſides of Caderidris, in the Meadows between Settle and Hinkel-haugh, and in many places of the Mountains in Wales, York-ſhire and Weſtmorland, plentifully.*

C. Ranuncŭlus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus *J. B.* aquat. hederaceus (at non luteus) *C. B.* Ranunculi aquatilis varietas altera *Ger. emac.* *Ivy-leaved Water-Crowfoot.* In aquis vadoſis frequens. Hujus flos albus eſt, & proinde ſaltem floris colore differt ab eo cujus ſynonyma dedimus.

N. ℞. ſummitatum ſeu turionum Alni, Foliorum Ranunculi aquatici hederacei, Salviæ, ana manipulum unum. Infundantur per noctem in vino albo, & infuſum propinetur. Ad Hydropem & Scorbutum mirificè confert.

C. Ranuncŭlus nemoroſus dulcis, ſecundus Tragi *Park.* nem. ſeu ſylvaticus 2, ſeu ſylv. folio rotundo *C. B.* rotundifolius Vernus ſylvaticus *J. B.* apud quem plena habetur & accurata deſcriptio; auricomus *Ger.*

Sweet

Sweet wood-Crow-foot, or Goldilocks. In ſylvis & dumetis copioſè, apud nos hîc in Anglia Aprili floret.

C. Ranuncŭlus paluſtris rotundifolius *Ger.* paluſtris Sardonius lævis *Park.* pal. flore minimo *J. B.* pal. I, Apii folio lævis *C. B. Marſh-Crowfoot, or round-leaved Spearwort.* In foſſis aquoſis.

Ranuncŭlo ſive Polyanthemo aquatili albo affine Millefolium Maratriphyllum fluitans *J. B.* Millefolium maratriphyllum Ranunculi flore *Park.* Millef. aquat. 7, ſive foliis fœniculi, Ranunculi flore & capitulo *C. B. Fennel-leaved water-Crowfoot. In the river Tame about Tamworth, Middleton, &c. in Warwick-ſhire; as alſo in the river Ouſe about Oxford, plentifully.*

C. Ranuncŭlus pratenſis repens *Park.* prat. repens hirſutus *C. B.* pratenſis etiámque hortenſis *Ger.* repens flore luteo ſimplici *J. B. Common Crowfoot, or Buttercups.* In pratis & paſcuis ubique plus ſatis. Minimè acrem perhibet Tragus, & propterea citra noxam aut periculum corpori adhiberi poſſe: quin & mulierculas Germanicas Aprili menſe illum tenerum adhuc unà cum aliis oleribus decoquere ſolere.

C. Ranuncŭlus pratenſis erectus acris *C. B.* prat. erectus acris vulgaris *Park.* ſurrectis cauliculis *Ger.* rectus, non repens, flore ſimplici luteo *J. B. Upright Meadow-Crowfoot.* In pratis vulgaris. Folia hujus Napelli aut Aconiti foliis accedunt: interdum dulcis reperitur.

C. Ranuncŭlus rectus foliis pallidioribus hirſutus *J. B.* apud quem plenam vide & accuratam ejus deſcriptionem. *Upright pale-leaved Crowfoot.* In locis humidis & lutoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

C. Ranuncŭlus hirſutus annuus flore minimo. *Field-Crow-foot, with a ſmall flower.* Hæc planta nondum quod ſcio deſcripta eſt. In arvis reſtibilibus, & aggeribus foſſarum.

N. Ranunculorum (non tamen omnium) folia, caules & radices vim habent cauſticam; impoſita ſc. cutem

cutem exulcerant, & cruſtam cum dolore inducunt, unde ſtigmata delent, ac verrucas & perniones tollunt.

C. Raphănus aquaticus *Ger. Park.* aquat. Tabernamontani *J. B.* 6, ſive aquat. foliis in profundas lacinias diviſis *C. B. Water-Radiſh.* In aquis fluentibus & rivis. Ab hoc diverſam non eſſe puto Radiculam ſylveſtrem ſeu paluſtrem *J. B.* item Raphanum aquaticum alterum *C. B.* Rapiſtrum aquaticum *Ger.* &c.

C. Raphănus ruſticanus *Ger. Park. C. B.* ſylveſtris, ſive Armoracia multis *J. B. Horſe-Radiſh.* D. *Martinus Liſter* ſponte natum copiosè invenit. *upon the banks of Skipton-beck, and elſe-where in Bolland [in Craven] and this year [1671] we found it plentifully in Northumberland by the waters ſides.*

N. 1. In condimentis appetitum facit,at caput lædit. Urinam & arenulas valenter pellit: Commendatur & ad tuſſim & phthiſim. Specificè ſcorbuticis prodeſt. Ciet vomitum, ſi ſuccus vel infuſio in aceto cum melle tepido aſſumatur & aqua ſuperbibatur. *Schrod.*

2. Hujus radices in aqua priùs maceratas ad acrimoniam tollendam *Lemovicenſis* plebs oleo conditas eſitat tum freſas, tum elixas, tum aliis modis præparatas. *Le Jardinier François.*

C. Rapiſtrum arvorum *Ger. Lob. Park.* flore luteo *C. B. J. B. Charlock, wild Muſtard.* Inter ſegetes.

Rapiſtrum album articulatum *Park.* flore albo, ſiliquâ articulatâ *C. B.* flore albo ſtriato, ſinapi album agreſte Trago *J. B. White-flowered-Charlock, with joynted cods.* Inter ſegetes.

C. Rapiſtrum luteum ſiliquâ glabrâ articulatâ *C. C. Yellow Charlock, with ſmooth joynted cods.* Inter ſegetes. Hoc à proximè præcedente non differt ſpecie; ſed floris colore tantùm.

Hæ plantæ & guſtu & viribus cum Sinapi conveniunt, quamvis imbecilliores ſint.

Rapum

Rapum geniſtæ, *v.* Orobanche.

C. Rapum majus *Ger.* ſativum rotundum *J. B.* Rapa 1, ſive ſativa rotunda *C. B. The round rooted Turnep.*

C. Rapum radice oblonga *Ger. emac.* ſativum oblongum *J. B.* Rapa 2, i. e. ſativa oblonga, ſeu fœmina *C. B. Long-rooted Turnep.* Utrumque in agris ſeritur.

N. 1. Radix culinaria eſt, ſed ventriculo flatulenta, & laxam carnem generat. Seminis uſus præcip. in Antidotis; Venerem ciet, varioláſque & morbillos expellit.

2. Raporum ſuccus & juſculum in quo decoquuutur, commendantur ad febrim quartanam, Radices hæ in magnitudinem admirabilem nonnunquam excreſcunt. Vidi (inquit Plinius) 40 libras excedentes.

3. Rapum extrinſecùs adhibetur in ulceribus crurum, &c. optimo cum ſucceſſu, ut & in mammarum tumoribus, alibique in tumoribus ſcrophuloſis & ſcorbuticis. *D. Needham.*

4. Raporum crudorum comeſtorum in ſcorbuto ſanando efficaciam experti ſunt noſtrates, qui primi in Terra nova Americæ inſula ſedem fixerunt.

† Rapum ſylveſtre *Ger.* ſylv. non bulboſum *Park.* ſylveſtre Matthioli *J. B.* Rapa ſylveſtris & Cæſalpini *C. B. Wild Rape or Turnep.*

N. 1. Ex hujus ſemine (ſi Gerardo noſtro fides) tuſo & preſſo in inſula Elienſi, ubi copiose ſeritur, oleum eliciunt vulgò *Rape-oyl* dictum. Vide quæ ad Napum ſylveſtrem annotavimus.

2. In puerúlis aphthis laborantibus nihil eſt quod tam præſentaneum afferat opem quàm oleum raparum ſi in eo tantum diſſolvatur ſacchari quantum poteſt, illudque ori illitum lambant. *Ephemer. German.* Ann. III. Obſerv. 82.

Rapuncũlus corniculatus montanus *Ger.* flore globoſo purpureo *J. B.* folio oblongo, ſpicâ orbiculari *C. B.* alopecuroides orbiculatus *Park. Horned Rampions. On the Downs of Suſſex and Hamp-ſhire in many places.*

Rapuncũlus

Rapuncŭlus eſculentus vulgaris *Park.* 1, ſeu eſculentus *C. B.* vulgaris campanulatus *J. B.* Rapuntium parvum *Ger. Rampions.* In aggeribus foſſarum, & agrorum marginibus, ſed rariùs.

N. Eſtur radix cruda, & etiam cocta in acetariis, éſtque longè quàm Rapi aut Raphani delicatior. Cum longo pipere devorata, lactis ubertatem facere perhibetur.

C. Rapuncŭlus Scabioſæ capitulo cæruleo *C. B. Park.* Scabioſa 12, ſive minima hirſuta *Ger. emac.* Scabioſa globularis, quam ovinam vocant *J. B. Hairy Sheeps Scabious, or Rampions with Scabious heads.* In arenoſis & ſterilioribus agris.

Regina prati, *v.* Ulmaria.

C. Reſēda vulgaris *C. B.* minor ſeu vulgaris *Park.* Plinii *Ger.* lutea *J. B. Common baſe wild Rocket, by ſome Italian Rocket.* De hujus viribus nihil certi traditum invenio. In arvis cretaceis.

C. Rhamnus catharticus *J. B. C. B.* ſolutivus *Ger. emac.* ſolutivus, ſive Spina infectoria vulgaris *Park. Buckthorn, or common purging Thorn.* In ſylvis & ſepibus.

N. 1. Ex hujus baccis elicitur color quem *Sap-green* vocant. v. *C. C.*

2. Baccæ purgant bilem, pituitam, & maximè ſeroſos humores, unde uſus earum præcip. in cachexia, hydrope, arthritide.

Rhamnus ſecundus Cluſii *Ger. emac.* primus Dioſcoridis Lobelio, ſive litoralis *Park.* 4, ſive Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente *C. B.* Rhamnus vel Oleaſter Germanicus *J. B. Sallow-Thorn, or Sea-Buckthorn. On the Sea-banks on Lindſey-coaſt, plentifully.* Mr. Liſter. *Alſo on the ſandy grounds about Sandwich and Deal in Kent.*

Rhodia radix *J. B. C. B. Ger. Park. Roſewort, or Roſeroot.* In excelſis montibus Cambriæ, Eboraci, Weſtmorlandiæ, &c. v. g. *Snowdon, Caderidris, Ingleborough, Hard-knot,* &c.

N. Modernis

N. Modernis practicis vix in uſu eſt, niſi quòd interdum ad renum calculos decoctis incoquatur. *Schrod.*

Ribes ſylv. *Matth. Cam.* Groſſularia ſylv. rubra *C. B.* An Ribes fructu rubro *Park?* vulgaris acidus ruber *J. B?* vulgaris fructu rubro *Ger?* Groſſularia multiplici acino, ſive non ſpinoſa hortenſis rubra ſive Ribes Officinarum *C. B. Red Currans.* In ſylvis in Septentrionali comitatûs Eboracenſis parte circa *Greta-bridge* inque Dunelmenſi Epiſcopatu & Weſtmorlandia. *D. Johnſon.*

N. Hujus acini, ſerapia, eclegmata & Rob ſitim ſedant, vomitiones ſiſtunt, ventriculum roborant & cibi appetentiam invitant, febriles ardores reſtinguunt, bilem æſtuantem reprimunt, dyſentericis ex calida cauſa utiles.

C. Ribes nigrum vulgò dictum folio olente *J. B.* fructu nigro *Park.* 3, *Ger. emac.* Groſſularia 11, ſive non ſpinoſa fructu nigro *C. B. Black Currans, Squinancy-berries.* Ad rivos, ſed rariús. Obſervavimus Abingtoniæ in agro Cantabrigienſi; Blunhamiæ in Bedfordienſi; in Cumberlandia quoque & Warwicenſi agro, ſemper juxta aquas, unde Geſnero in *coll.* Ribes ſylv. aquaticum Sabinæ ferè odore meritò denominatur. Olitoribus Gallis Piper hortenſe dicitur, teſte Ruellio.

N. Nullus (quod equidem ſciam) hujus in medicina uſus. Nonnullis ejus foliis & fructu in condimentis utuntur. Baccas ad anginam utiles eſſe arguit nomen Anglicum.

C. Ros Solis folio oblongo *C. B.* Rorella ſive Ros Solis foliis oblongis *J. B. Park. Sun-dew, or Roſa Solis with long leaves. On Hinton-moor near Cambridge.*

C. Ros Solis folio rotundo *Ger. C. B. Park. J. B. Sun-dew, or Roſa Solis with round leaves.* In humidis & paluſtribus variis in locis. Tho. Williſellus tres adhuc alias Rorellæ ſpecies ſe obſervâſſe affirmat, 1. Perennem, foliis

liis ab eadem radice plurimis, pediculis ſeu ſcapis minimè villoſis; medio itinere inter Doncaſtriam & Bautrey, itémque Rownhaniæ tribus à Southamptonia M. P. 2. Folio longo ad imum uſque villoſo; tribus à Carleolo milliaribus verſus Scotiam. 3. Perennem folio rotundo ad medium ſcapi villoſo in Devonia.

N. 1. De viribus hujus plantulæ non convenit inter Botanicos. Sunt qui ad phthiſin, ad peſtem, ad vulnera, ád epilepſiam arcendam eam commendant: Alii è contra, nec ſine ratione, uſum ejus internum vetant, quoniam cauſtica eſt, & cuti impoſita ipſam exulcerat. Multa traduntur ſuperſtitioſa de hæc planta, quæ conſultò prætereo.

2. Aqua vitæ in qua Rorella infuſa eſt, pro cordiali habetur.

3. Ros Solis collectus quando Sol eſt in medio Leonis exiccetur, & ſacculo reconditus pectori applicetur. Arcanum eſt adversùs hæmorrhagiam narium, &c. Quin & conſerva Rorellæ ad ſputum ſanguinis commendatur, nec immeritó.

Roſa Pimpinellæ folio *Ger.* R. Pimpinella ſive pomifera minor *Park.* ſylv. 16, ſive ſylv. pomifera minor *C. B.* Roſa pumila ſpinoſiſſima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo *J. B.* itémque ſylv. pomifera Lobelio flore ſine ſpinis pumila, & Roſa arvina Tabern. ſpinoſa *ejuſdem J. B.* Hæc enim (ſi Parkinſono fides) & cum & ſine ſpinis apud nos reperitur: unde & C. Bauhinus non ſine ratione, Roſam ſylveſtrem pomiferam Lobelii & Roſam arvinam *Tab.* ad idem caput reducit. *The leſſer Pimpernel-Roſe.* In ſabuloſis. Speciem illam quæ ſpinis caret, apud nos inveniri non puto, niſi ex accidenti; & fortaſſe inter has duas non intervenit alia quàm accidentalis differentia.

Roſa ſylveſtris pomifera major *C. B. Park.* Roſa pomo ſpinoſa, folio hirſuto *J. B. The greater Apple-Roſe.* In Septentrionalibus Angliæ montoſis regionibus, Weſtmorlandia putà & Eboracenſi territorio copiosé.

C. Roſa

C. Roſa ſylveſtris inodora ſive canina *Park.* ſylv. 1, ſe
vulgaris flore odorato incarnato *C. B.* ſylv. alba cu
rubore, folio glabro *J. B.* canina inodora *Ger.* T
Briar-buſh, or Dogs-Roſe. In ſepibus.

C. Roſa ſylveſtris odora *Ger.* ſylv. 4, ſive ſylv. foliis odo
ratis *C. B.* Roſa foliis odoratis, Eglentina dicta *J.*
The Eglantine, or Sweet-brier. Hanc ego à vulgari Ro
ſa canina ſpecificè differre non conceſſerim: nul
quippe re aliâ quàm foliorum odore differt; cúmque
inter alias Roſas caninas hujus generis una vel alter
ſparſim & rariùs occurrat, & vix unquam plures ſi
mul, veriſimile eſt has ab earum ſemine naſci. H
adde, quòd Roſa Eglenteria tranſplantando interdu
degeneret & odorem amittat, ut obſervavit Lobel
us.

N. 1. Flores conveniunt qualitatibus cum roſis ſ
tivis, ſed majorem vim adſtringendi habent: proin
in profluvio uteri rubro & albo ſummæ ſunt æſtimat
onis. Fructus vi lithontriptica maximè commenda
tur, in qua tamen excellunt exempti arilli. *Schrod.*

2. Hujus & præcedentis capitula cùm jam maturu
re, carnem ſeu pulpam continent ſaporis grati cum
liqua aciditate, quæ proculdubio ad æſtum febrile
compeſcendum, appetitum excitandum, &c. perutil
foret. D. *Needham* conſervam ex hac pulpa parata
in Officinis vulgarem eſſe, nec ad febriles tantùm
ſed & ſcorbuticos affectus calidiores utiliſſimam affi
mat. Commendatur hæc conſerva ad ſputum ſangu
nis, nec immerito.

3. Inſanabilis ad hoſce annos fuit rabidi cani mo
ſus, pavorem aquæ, potúſque omnis afferens odium
Nuper cujuſdam militantis in prætorio mater vidit i
quiete, ut radicem ſylveſtris Roſæ blanditam ſi
aſpectu pridie in frutecto mitteret filio bibendam: I
Luſitania res gerebatur proxima Hiſpaniæ parte: c
ſúque accidit ut milite à morſu canis incipiente aqu
expaveſcere, ſuperveniret epiſtola orantis ut par

r

ret religioni: ſervatúſque eſt ex inſperato, & poſtea quiſquis auxilium ſimile tentavit. *Plin. hiſt.* lib. 25. cap. 2.

4. In hujus ramis, fractis præcipuè alitérve læſis, per æſtatem muſcoſum quoddam corpus herbacei & rubeſcentis coloris ſæpe excreſcit, quod *Bedeguar* Lobelius, ſpongiolam alii appellant, vulgus [Germanicum ſci. circa Norimbergam] quòd ſuppoſitum ſomnum incumbentibus provocet, *Den Schlaff*; cujus cineres ad dyſuriam, tineas ad vermes expellendos *Cam.* laudat. *Cat. Altd.*

Roſmarinum ſylveſtre minus noſtras *Park.* Viti Idææ affinis Polifolia montana *J. B. Hiſt. plant.* lib. 5. cap. 10. Myrtus tenuifolia *Thalii*. *Wild Roſemary. We have obſerved it in many Moſſes and mooriſh grounds in Cheſhire, Lancaſhire and Scotland.* Rectiùs diceretur Erica Roſmarini foliis.

C. Rubeola arvenſis repens cærulea *C. B.* minor pratenſis cærulea *Park.* Rubia parvo flore cæruleo ſe ſpargens *J. B. Little field-Madder.* In arvis.

Rubia tinctorum *Ger.* ſativa, an ſylveſtris Monſpeſſulana minor? *J. B.* major ſativa ſive hortenſis, an ſylveſtris? *Park.* tinctorum ſativa, an potiùs ſylveſtris aſpera ſive ſylv. Dioſcoridis *C. B?* Puto enim has duas non differre ſpecie, ſed culturâ tantúm. *Madder. On St. Vincents Rock near Briſtow: on the Rocks near Bediford plentifully, and almoſt all over the South part of Devonſhire, in the hedges.* Sunt ei folia minora, atrovirentia, cùm ſativæ pallidiora ſunt & majora.

N. 1. Vulnerariis potionibus admiſcetur; an verò abſtergat & aperiat, an potiùs aſtringat, controvertitur. Qui adſtrictionem ei tribuunt, adversùs fluxum menſtruum, hæmorrhoidum & dyſenteriam propinant: Qui aperiendi poteſtatem, in ictero, hydrope, urinâ obſtructâ & ſanguine coagulato exhibent. Et forraſſe utriuſque qualitatis particeps eſt, primò aperientis,

rientis, poſteà adſtringentis, quemadmodum Rhabarbarum.

3. Adhibetur & à tinctoribus ad coloris rubri præparationem; quæcunque autem tingendo idonea ſunt, tenuium partium meritò cenſentur.

C. Rubia anguloſa aſpera *J. B.* ſylveſtris lævis *C. B.* an ſylveſtris *Ger? Wild Madder, or great baſtard Madder.* In ſepibus frequens. Hæc etiam planta (ni multùm fallor) Lobelio in *Obſ.* inſcribitur Mollugo vulgatior herbariorum, Galion album quorundam: éſtque Mollugo prima *Dod.* montana *Ger.* vulgatior *Park.* Mollugo montana anguſtifolia, vel Gallium album latifolium *C. B.* ut cuilibet figuras conferenti patebit: ſícque ex una planta, ut aliàs ſæpè, duas fecerunt.

C. Rubia cynanchica *J. B.* 6, ſive cynanchica *C. B.* Synanchica Lugd. p. 1125. *Ger. Squinancy-wort. On Gogmagog-hills, Newmarket-heath, Suſſex-downs, and other the like barren and chalky grounds.*

Rubia erecta quadrifolia *J. B. Narrow-leaved Croſswort Madder.* Propè *Orton*, Winandermere, & alibi in Weſtmorlandia, & Septentrionalibus Angliæ montoſis. Apud alios autores nulla ejus mentio quod ſciam.

Rubus Alpinus humilis *J. B.* Chamærubus ſpinis carens 1, ſeu ſaxatilis *C. B.* Rubus ſaxatilis *Ger.* Alpinus ſaxatilis *Park. The ſtone Bramble, or Raſpis.* An Rubus tricoccos *Park? In the North-weſt part of Yorkſhire, and divers other places on the ſides of the Mountains.*

Rubus Idæus *Ger. Park.* Idæus ſpinoſus *C. B.* Idæus ſpinoſus fructu rubro *J. B. Raſpberry-buſh, Framboiſe, Hindberry. Among the mountains in the North of England, and in Wales abundantly.*

N. 1. Hujus baccæ eaſdem vires obtinent quas mora Rubi vulgaris: magis tamen cordiales ſunt & guſtui gratiores.

2. Aqua

2. Aqua è moris Rubi Idæi deſtillata, vel eorundem conſerva & gelatina, vel ſyrupus è ſucco paratus, ad febres ardentes conducunt: ſiquidem tum odore ſuaviſſimo violaceo quem expirant, tum ſapore gratiſſimo inter dulcem & acidum & naribus & palato ſe commendant, córque roborant & exhilarant.

3. Ex moris Rubi Idæi exprimi poteſt vinum ad uſus multos, nimirum ventriculum imbecillum, alvi fluxus, varióſque gingivarum, dentium, uvulæ, palati, aliarúmque partium affectus.

4. Qui cibos in ventriculo continere nequeunt, & frequentibus vomitionibus infeſtantur, his fructus Rubi Idæi devoratus, & folia recentia tuſa, ac foris ſtomacho impoſita, mirè proſunt. *Trag.*

C. Rubus minor fructu cæruleo *J. B.* repens fructu cæſio *C. B. Ger. emac.* minor, Chamærubus ſive Humirubus *Park. Small Bramble, Dewberry.* Inter ſegetes, & in ſylvis cæduis.

C. Rubus major vulgaris *Park.* Rubus *Ger.* 1, vulgaris, ſive Rubus fructu nigro *C. B.* major fructu nigro *J. B. Blackberry-buſh, or Bramble.* In ſepibus & dumetis ubique.

N. 1. E ſucco mororum Rubi vulgaris expreſſo & fermentato cum tantillo Sacchari, paratur vinum ſatis generoſum & guſtui gratum.

2. Fructus immaturus aſtringit potenter, maturus temperatior eſt & ſubaſtringit. Uſus præcip. in quibuſcunque profluviis, vomitu, fluxu alvi, uteri, narium, &c. Extrinſecùs in aphthis aliiſque ulceribus oris, in vulneribus aſtringendis, &c. *Schrod.* Commendatur quoque, nec ſine ratione, ad Scorbutum; ſiquidem nec facie nec qualitatibus multum videtur differre à fructu Chamæmori Alpinæ, qui ſolus ad ſcorbutum percurandum ſufficere perhibetur. Quocirca non eſt cur ejus eſus tam ſeverè pueris interdicatur.

3. Rubi vulgaris baccæ ſuccum exhibent, qui in forma ſyrupi exhibitus maximæ efficaciæ eſt in dyſuria. *D. Needham.*

Ruſcus *J. B. C. B. Park.* Ruſcus ſive Bruſcus *Ger. Kneeholm or Holly, Butchers-broom.* In ſepibus & dumetis, ſed rarior.

N. Radix hujus recenſetur inter 5 aperientes. Uſus præcip. in obſtructione hepatis [ictero] urinæ [ſtranguria] menſium. Alii de his qualitatibus dubitant, aiúntque in oſſibus fractis conſolidandis non minus efficacem eſſe Polygonato aut Symphyto majore.

Ruta muraria, *v.* Adianthum album.

Pratenſis, *v.* Thalictrum.

S

C. Sagitta major *J. B.* aquatica major *C. B.* major latifolia *Park.* Sagittaria major *Ger. Great Arrow-head.* In aquis.

C. Sagittaria minor anguſtifolia *Park.* Sagitta aquatica minor anguſtifolia *C. B.* Sagitta, & Sagitta minor anguſtifolia *J. B. Small Arrow-head.* Cum priore. Florent Maio & Junio menſibus.

C. Salix vulgaris alba arboreſcens *C. B.* maxima fragilis alba hirſuta *J. B.* arborea anguſtifolia alba vulgaris *Park.* Salix *Ger. The common White Willow.*

C. Salix folio utrinque glauco, viminibus rubris *C. C.* Salix vulgaris rubens *C. B. The Common red Willow.* Haſce varietates jam pro diſtinctis ſpeciebus non habeo, quamvis in Catalogo Cantabrigienſi pro diverſis poſuerim. Namque in eadem ſpecie alias ſalices flores duntaxat proferre, (ità enim appello nucamenta illa caduca quibus ſemen non ineſt) alias ſemina obſervavi.

ſervavi. Has, ſi vis, fœminas, illas mares appelles. An verò quæ ſemel flores edant, aut fructum ſeu ſemina, conſtanter id faciant; an ſubinde mutent, & alternis flores & ſemina proferant, mihi nondum compertum eſſe fateor.

C. Salix folio lato ſplendente fragilis *C. C.* An Salix fragilis *C. B?* Salix ſpontanea fragilis Amygdalino folio non auriculata *J. B? The Crack-Willow.*

C. Salix folio ſplendente auriculato flexilis *C. C.* Salix folio Amygdalino utrinque virente aurito *C. B?* Salix ſpontanea Amygdalino folio fragilis auriculata *J. B?* Deſcriptio in reliquis convenit fragilitate exceptâ. *The round-eared ſhining Willow.*

Salix humilis, corticem abjiciens. *Near the ſmall brook that runs into the River at Darking in Surrey.* Hujus Juli tomento quodam ceu *Cotone* arctè glomerato compacti ſunt. *Th. Williſell.*

C. Salix humilior foliis anguſtis ſubcæruleis *C. C.* An Salix tenuior folio minore utrinque glabro fragilis *J. B? The Yellow Dwarf-Willow.* v. *C. C.*

Cortex ramorum interior pulchrè luteus aquam in qua aliquandiu maceratur eodem colore tingit, ut aqua inſtar vini Hiſpanici appareat.

Salix folio laureo, ſive lato glabro odorato. *Bay-leaved Willow, or ſweet Bay-Willow.* In Weſtmorlandia & montoſa comitatûs Eboracenſis parte copioſam obſervavimus ad rivos aquarum.

Salix pumila anguſtifolia 2, ſive pumila brevi anguſtóque folio incano *C. B.* humilis repens *Ger.* anguſtifolia Lobelii *J. B.* anguſtifolia repens *Park. The creeping Dwarf-Willow.* In ericetis & paluſtribus plurimis in locis. Invenimus folio utrinque lanuginoſo & argenteo in arenoſis propè *Sandvicum Cantii* maritimum oppidum. Ab hac fortè ſpecie diverſa non eſt Chamæitea, ſive Salix pumila *Ger.* pumila anguſtifolia recta *Park.* pum. anguſtifolia pronâ parte cinerea *J. B.* pumila linifolia incana *C. B.* Eſt enim plerun-

que folio ſupernè virenti, ſubtus cinereo aut incano. Species omnes hactenus memoratæ folio ſunt compactiore. Priores tres in arbores ſatis grandes & proceras adoleſcunt, reliquæ humiliores plerumque ſunt & fruticoſæ; juſtam arboris magnitudinem aut ſtaturam rariùs aſſequuntur.

Salix pumila folio rotundo *J. B. Round-leaved Dwarf-willow. On Ingleborough-hill, on the Rocks on the North-ſide; and on a hill called Whern-ſide, over againſt Ingleborough-hill, on the other ſide the ſubterraneous River.* Th. Williſell.

C. Salix folio ex rotunditate acuminato *C. B.* caprea latifolia *Ger.* latifolia oblongior *Park.* latifolia infernè hirſuta *J. B. Common Sallow.* In ſepibus vulgatiſſima.

C. Salix latifolia rotunda *C. B.* caprea rotundifolia *Ger.* latifolia infernè hirſuta *J. B.* qui hanc à priore non vult ſpecie differre: latifolia rotunda *Park. Round-leaved Sallow.* Cum priore. Quamvis J. Bauhini ſententiæ ſuffragamur, quia tamen alii has diſtinguunt, & utraque varietas apud nos occurrit, duos illis titulos permiſimus.

N. 1. Salicem roſeam non eſſe ſpeciem à reliquis diſtinctam, nobis compertum eſt. Nam capitula hæc ſquammoſa roſarum imitamenta in diverſis Salicum ſpeciebus obſervavimus, v. g. in Salice alba vulgari, in caprea latifolia, in humiliore foliis anguſtis ſubcæruleis; in chamæitea, &c. v. *C. C.*

2. Magnitudo ſeminis non ſemper reſpondet magnitudini plantæ; ſiquidem arbores nonnullæ eximiæ proceritatis, minutiſſima ſemina proferunt, ut Salix, Betula, Populus, Ulmus, &c. At neque magnitudinis proportio obſervatur perpetuo inter animalia eorúmque ova: nam aves illæ pro corporis ratione maxima pariunt, quæ ſingulis annis ſingula duntaxat ponunt, quales ſunt Anas Arctica *Cluſii*, Alca *Wormii*, Lomwia *Aldrovandi*. Et Aſtacorum fluviatilium ova

ova tanto majora ſunt ovis locuſtarum marinarum, quanto corpora corporibus minora. Hoc tamen in univerſum verum puto, quòd quò ſemina minora ſunt in quavis ſpecie eò ſint & copioſiora. Hinc Nicotiana quæ in herbarum genere minima pro magnitudinis ratione ſemina profert, alias omnes fœcunditate excedit; ſiquidem P. Laurembergius ex una planta collegit grana numero 360000. *Horticult. lib.* 1 *cap.* 17.

Salix latifolia folio ſplendente. *Sallow with a ſhining leaf. This I obſerved growing plentifully about Oſten in Cumberland ſome* 12 *or* 14 *miles from Pereth in the way thence to Newcaſtle.*

C. Salix folio longiſſimo C. C. anguſtis & longiſſimis foliis criſpis ſubtùs albicantibus J. B. apud quem vide & deſcriptionem. *The Oſier.*

C. Salix longifolia non auriculata folio & viminibus ſubluteis. C. C. *The long-leaved yellowiſh Sallow.* Decimam ſpeciem C. C. quia nunc mutatâ ſententiâ ab hac non putamus diſtinctam omiſimus. Priores ſeptem ſpecies (ut diximus) folio ſunt compactiore & firmiore durioréve: reliquæ quatuor folio laxiore & rarioris texturæ: *They are all found in Oſier-holts, and by the ſides of rivers and Water-courſes.*

N. Salicis cortex, folia, juli refrigerant & ſubaſtringunt, unde & hæmorrhagiam quamcunque ſiſtunt. Decoctum foliorum, &c. libidinem arcere dicitur; unde & ὠλεσίκαρπον ab Homero denominatam volunt, non quòd ſterilis ſit aut infrugifera, cùm hoc experientiæ repugnet; neque quoniam ocyſſimè amittat ſemen antequam omninò maturitatem ſentiat, ut ait Plinius, nam ſalices omnes ſemen perficiunt, & nonnullæ etiam diu retinent. Folia ſtrata in pavimento utilia ſunt in aere refrigerando. Lachryma quæ cortice vulnerato extillat, commendatur ad ruborem & lippitudinem oculorum.

Salvia agreſtis ſive Sphacelus *Dod.* Scorodonia ſive Salvia agreſtis *Ger.* Scordium alterum ſive Salvia agreſtis *C. B.* Scorodonia ſive Scordium alterum quibuſdam & Salvia agreſtis *Park.* Scordotis ſive Scordium folio Salviæ *J. B.* *Wood-Sage.* In ſylvis & dumetis.

N. Hujus decoctum urinam & menſes cit; in lue Venerea utiliter exhibetur. Vulneraria eſt è præcipuis, ſive interiùs ſumpta in potionibus, ſive exteriùs applicata. Viribus autem cum Scordio convenire videtur, aut (ut vult Schroderus) cum Hormino. Inſigne eſt antiſcorbuticum, & neuriticum.

C. Sambūcus aquatilis ſive paluſtris *Ger.* paluſtris ſive aquatica *Park.* aquatica *J. B.* aquat. flore ſimplici *C. B.* *Water-Elder.* Ad aquas.

N. Hujus baccæ ad ʒ ii. in jure pingui alterato comâ Abſinthii ſeroſitates per vomitum benignè evacuant. *Prævot.* medic. pauperum.

C. Sambūcus *Ger.* vulgaris *Park.* *J. B.* 1, ſive fructu in umbella nigro *C. B.* *Common Elder.* In ſepibus.

N. 1. Cortex interior educit ſeroſos humores, unde & hydropicos juvat. Idem ſed mitiùs præſtant turiones & gemmæ in acetariis adhiberi ſolitæ. Baccæ ſudoriferæ ſunt & alexipharmacæ, pariter & flores, quorum uſus eſt in eryſipelate præcavendo & abigendo, quartanâ curandâ, &c.

2. Acetum in quo flores macerati ſunt, in cibis ventriculo gratum, appetentiam excitat, craſſos crudóſque humores incidit & attenuat.

3. Sambuci ſpiritus è baccis elicitus inter præcipua eſt diaphoretica: itémque antifebrile nobiliſſimum. Vinum ex ejuſdem ſucco vel mero, vel cum vino albo aut Rhenano compoſito, mira præſtat in hydrope. *D. Needham.*

4. De viribus & uſu Sambuci integrum librum ſcripſit Martinus Blockwitzius, cui titulus *Anatomia Sambuci*, quem adi.

5. Cortex

5. Cortex interior ambuſtis impoſitus ad ardorem igneum extinguendum utilis eſſe perhibetur. *D. White.*

6. Ad Arthritin. ℞. folia Sambuci; immittantur in ollam vitreatam, adeò ut ſine plicaturis ollam impleant, optimè ſæpe premendo: tege operculo; per annum ſub terram reconde. In ſuperiori parte cruſta deprehendetur, in inferiore oleum, quo nihil efficacius, ſæpe probatum. Flores Saccharo conditi ad idem valent. *D. Hulſe* è MS. nondum edito.

7. Decoctum corticis mediani hujus vel Ebuli cum ſyrup. Papav. ad ſudores movendos valet. Narcotica diureticis vel diaphoreticis addita ſudores magis promovent, ut patet in theriaca & mithridatio cum opio. *D. Bowle.*

C. Sanicula ſive Diapenſia *Ger.* vulgaris, ſive Diapenſia *Park.* San. Officinarum *C. B.* mas Fuchſii, ſive Diapenſia *J. B.* *Sanicle.* In ſylvis umbroſis & ſepibus.

N. Vulneraria eſt è præcipuis. Internis & externis vulneribus, ſanguinis eruptionibus, ulceribus, dyſenteriis, ruptis & vulſis auxiliatur decocta, pota & impoſita *Lob.*

† Saponaria concava Anglica *C. B.* Anglica convoluto folio *Park.* Gentiana folio convoluto *J. B.* concava *Ger.* *Hollow-leaved Sopewort. This was firſt found by Gerard, in a ſmall grove of a wood, called the Spiney, near Lichbarrow in Northampton-ſhire.*

C. Saponaria *Ger.* vulgaris *Park.* *J. B.* major lævis *C. B.* *Common Sopewort.* Ad fluvios in Cambria & Angliæ Occidentalibus vidimus non ſemel.

N. 1. Attenuat, ſtrenuè aperit, ſudorifera eſt. Uſus in aſthmate, utero & menſibus ciendis. Decoctum ejus in lue Venerea commendat Septalius. Extrinſecùs ptarmica eſt, tumores ac præcipuè panos diſcutit. *Schrod.*

2. Decoctum Saponariæ, Papaveris ſpumei & Scorodoniæ in lue Venerea non minùs efficax eſt

quàm

quàm Guaiaci aut Saſſafras, nec minùs potenter ſudores movet. *D. Bowle.* Folia fonticulis impoſita hederaceis præſtant. *Idem.* Mel hujus vel Perſicariæ maximopere conducit ad ulcera Venerea aut alia quæcunque. *Idem.*

3. Maculas unctuoſas veſtium tolli ſi cum Saponaria herba laventur, extra controverſiam verum eſt. *J. B.*

Satyrium, *v.* Orchis.

C. Saxifrăga alba *Ger.* alba vulgaris *Park.* rotundifolia alba *C. B.* alba, radice granuloſa *J. B.* *White Saxifrage.* Floret circa finem Aprilis & initio Maii. In aggeribus & pratis ſiccioribus.

N. Diuretica eſt. Ab effectu nomen habet, ſiquidem veſicæ ac renum vitiis ac doloribus mederi, calculos & arenas diſſolvere ac pellere, urinas provocare, ſtillicidióque auxiliari dicitur.

Saxifrăga aurea *Ger. Park.* an aurea Dodonæi *J. B?* rotundifolia aurea *C. B.* *Golden Saxifrage.* In humidis, umbroſis, riguis, paluſtribus & muſcoſis locis.

Saxifrăga aurea foliis pediculis oblongis inſidentibus. Saxifraga aurea Dodonæi *J. B.* quoad iconem. *Golden Saxifrage, with long foot-ſtalks.* In paluſtribus & aquoſis priore non minùs frequens.

C. Saxifrăga Anglica facie Seſeli pratenſis *Ger.* Seſeli pratenſe noſtras *Park.* Saxifraga Anglorum, foliis Fœniculi latioribus, radice nigra, flore candido, ſemine fœniculi, ſimilis Silao *J. B.* *Meadow-Saxifrage.* Inter hanc & Seſeli pratenſe Monſpelienſium ego nullam potui obſervare differentiam.

N. Hujus plantæ ſuccus, decoctum, aqua deſtillata vel ſemen in pulvere efficax eſt, vulgi experimento, in urinâ ciendâ, calculo atterendo & expellendo, flatibus diſcutiendis, &c.

C. Saxifrăga Anglicana alſinefolia *Ger.* An Caryophyllus minimus muſcoſus noſtras *Park.* *Pearlwort, Chickweed-Breakſtone.* In uliginoſis.

C. Saxi-

C. Saxifrăga paluſtris Anglica *Park.* Alſine paluſtris foliis tenuiſſimis, ſive Saxifraga paluſtris alſinefolia *Ger. emac. Engliſh Marſh-Saxifrage.* In locis paluſtribus & putridis. Florem obtinet album pro plantulæ modulo ampliſſimum.

C. Scabiōſa major vulgaris *Ger.* major communior hirſuta folio laciniato & non laciniato *J. B.* pratenſis hirſuta, quæ Officinarum *C. B.* vulgaris pratenſis *Park. Common field-Scabious.* In ſatis & pratis.

C. Scabiōſa vulgaris flore pleno *C. C. Double-flower'd-Scabious. In many Meadows and Cloſes about Teverſham, Balſham and elſe-where in Cambridge-ſhire.* Hæc à priore accidentaliter tantùm, non ſpecificè differt.

C. Scabiōſa minor ſive Columbaria *Ger.* minor vulgaris *J. B.* minor campeſtris *Park.* capitulo globoſo minor *C. B. The leſſer field-Scabious.* In paſcuis ſiccioribus & montoſis.

N. 1. Sudorifera, alexipharmaca ac pulmonica eſt. Uſus præcip. in apoſtematibus, pleuriſi, angina, tuſſi, aſthmate, peſte, fiſtuloſis ſeu manantibus ulceribus. Extrinſecùs in ſcabie, pruritu, impetigine, in achoribus ac tinea capitis, in furfuribus ac lendibus capitis; in ſugillatis ac maculis faciei, doloribus hæmorrhoidum [in ſuffitu vaporoſo] *Schrod.*

2 Exhibetur autem interiùs tum decoctum herbæ, tum ſuccus ejus expreſſus aut aqua deſtillata. Exteriùs ſuccus ejus vel per ſe illinitur vel unguentis additus

Scabioſa ovilla. *v,* Rapunculus Scabioſæ capitulo.

Scandix, *v.* Pecten Veneris.

Scolopendria, *v.* Aſplenium.

C. Scordium *J. B. C. B. Ger.* legitimum *Park.* Mithridatium verum ſive peſtifugum *Cat. Altd. Water-Germander.* In paluſtribus Elienſibus copioſé.

N. Alexipharmacum ac ſudoriferum eſt. Uſus præcip. in peſte ac peſtilentialibus morbis, febribúſque malignis tam præſervando quàm curando: in

obſtructionibus

obſtructionibus epatis ac lienis ; in pulmonibus purulentis ac mucilagine refertis. Extrinſecùs mundificat vulnera ac ulcera, lenit dolores podagricos *Schrod.* Succus ejus ſeu pulvis valet ad lumbricos ventris Verùm præcipua ejus vis eſt in veneno expellendo,& adversùs peſtem alióſque morbos contagioſos.

C. Scrophularia major *Ger.* major vulgaris *Park.* vulgaris & major *J. B.* nodoſa fœtida *C. B.* *Figwort.* In ſylvis.

N. 1. Ex re nomen habet, ſiquidem radix ejus ſtrumas & hæmorrhoidas ſanat. Utilis inſuper eſt in cancroſis ſerpentibus ulceribus & maligna ſcabie.

2. Siquis hæmorrhoidum cæcarum inſano dolore torqueatur, minimum quid Scrophulariæ vel radicis, vel foliorum cum cibo aut potu capiendo ſtatim dolore liberatur, ſive ipſam plantæ ſubſtantiam ſiccam aut viridem, ſive decoctum ejus aſſumat. *Henr.* ab *Heers* in *Obſerv.* qui ſe hoc ſæpius expertum ait.

3. Ex hac herba unguentum conficitur ad omnis generis ſcabiem utiliſſimum, quo ipſe (inquit Tragus) Scabies lepræ ſimillimas ſanari vidi. Ejus a. compoſitio ſic ſe habet. Maio menſe ſumatur herba cum radice, ſordibus diligenter expurgata & lota, eáque contundatur poſt ſuccum indè expreſſum in anguſto vitro probè obturato per annum conſervetur. Cúmque unguentum parare volueris, tum expreſſi ſucci, ceræ & olei æquis portionibus tantum accipe quantum unguenti parandum erit, quod ubi feceris conjunctim ea ſuper carbones decoquantur, & eo uſque temperentur donec unguentum fiat. *Trag.*

C. Secāle *Ger.* *J. B.* vulgatius *Park.* hybernum vel majus *C. B.* *Rie.* Seritur in agris.

N. 1. Proximum inter frumenta à Tritico locum vendicat. Panis ex eo factus lentoris & obſtruentis naturæ nonnihil obtinet, difficulter concoquitur, ac ventriculo gravis, eſt, præſertim ſi furfurum expers fuerit. Admiſcetur huic non raro triticum, ut panem leviorem gratiorémque efficiat. 2. Per

2. Per frequentes pluvias grana ſpicarum inferiora in Secali per maturitatem in grana atropurpurea excreſcunt, quæ ſubſtantiæ farinaceæ, ſaporis Malti Noricis *Mutter-corn* dicuntur, & ſingulare præſidium ad compeſcendum lochiorum fluxum habentur. *Cat. Altd.* Secale hoc modo degenerans. Secale luxurians *C. Bauhino* appellatur, Secales mater *Thal.* Clavi Siliginis *Lon.*

Sedum Alpinum trifido folio *C. B.* Alpinum laciniatis Ajugæ foliis *Park.* Sedis affinis triſulca Alpina flore albo *J. B. Small mountain-Sengreen, with jagged leaves. On Snowdon and other high mountains in Wales, as alſo on Ingleborough-hill in York-ſhire, and many other mountains in the North.*

C. † Sedum majus vulgare *C. B. J. B. Park.* Sempervivum majus *Ger. Common great Houſe-leek.* In muris & tectis frequentiſſimum, neſcio tamen an ullibi apud nos ſua ſponte proveniat.

N. Refrigerat & aſtringit, ſuccus & aqua deſtillata ardoribus & inflammationibus quibuſcunque ſubveniunt, v. g. febribus bilioſis intrò aſſumpta; eryſipelati, ambuſtis, inflammationibus oculorum, anginæ, ulceribus cancroſis & podagræ exteriùs applicata.

Sedum, Alpinum luteum minus. *Small yellow mountain-Sengreen. On the ſides of Ingleborough-hill, about the rivulets and ſprings of water, on the North-ſide of the hill, plentifully. I found it alſo in the like places about Shap in Weſtmorland.* Folia huic anguſta, longa, pallide virentia glabra. Flores in ſummitatibus ramulorum 3 aut 4, & interdum plures lutei circa umbilicum punctis croceis notati. Julio & Auguſto floret. Non multum differt à Sedo parvo montano luteo *J. B.* i. e. Sedo Alpino flore pallido *C. B. Park.*

Sedum Alpinum ericoides purpureum vel cæruleum *C. B. J. B. Mountain Heath-like Sengreen with large purple flowers.* In rupibus ad latus Septentrionale montis *Ingleborough* copioſiſſimè. Primo vere floret. Folia

ejus

ejus Serpyllum potius quàm Ericam imitantur.

C. Sedum minus hæmatodes *Ger.* minus flore luteo *J. B.* minus V, ſive minus luteum folio acuto *C. B.* Vermicularis & Craſſula minor vulgaris ſive Illecebra major *Park.* *The moſt ordinary yellow Prick-madam, or Stone-crop.* In muris & tectis paſſim.

Sedum minùs à rupe S. Vincentii. *S. Vincents Sengreen.* Locum titulus indicat. Eſt hoc præcedente minus, foliis denſiùs ſtipatis.

C. Sedum minus Officinarum *Ger.* minus 1, ſive minus teretifolium album *C. B.* minus folio longiuſculo tereti, flore albo *J. B.* Vermicularis flore albo *Park.* *White-flower'd Stone-crop, or Prick-madam, with round-pointed leaves.*

Sedum parvum paluſtre flo. incarnato. An Sedum purpureum pratenſe *J. B?* arvenſe ſive paluſtre flo. rubente *Park?* paluſtre ſubhirſutum purpureum *C. B?* *Small Marſh Sengreen or Stonecrop. On the moiſt ſprings about Ingleborough-hill and elſewhere, as* v. g. *Hartſide-hill near Gamblesby in the way to Oſten Cumber.* Hæc planta minor eſſe videtur Sedo illo paluſtri à Cluſio depicto. T. W. annuam eſſe vult, ſeque deciduo ſemine renovare.

C. Sedum parvum acre flore luteo *J. B.* minus 8, ſeu Sempervivum minus vermiculatum acre *C. B.* Vermicularis ſive Illecebra minor acris *Ger.* Illecebra minor, ſive Sedum 3 Dioſcoridis *Park.* Herba arthritico-ſcorbutica *Cat. Altd.* *Wall-Pepper, Stone-crop.* In muris, tectis & ſiccioribus.

N. Foris admotum rubificat, veſicas excitat, & tandem exulcerat. Succus cum aceto vel alio liquore extractus vomitum movet, ac craſſos, pituitoſos ac bilioſos humores educit, & ſubinde ità quartanis, &c. liberat. *Dod.* Extrinſecùs in laxitate dentium, ac putredine gingivarum ſcorbutica prodeſt. *Schrod.*

Sedum minimum non acre flore albo. *Small Stone-crop, with a white flower.* In ſterilioribus Suffolciæ itinere

à *Yar-*

à *Yarmouth* ad *Dunwich* plurimum obſervavimus. Nec minus abundat in rupibus Weſtmorlandicis & Lancaſtrenſibus propè lacum *Winandermere*.

C. Selinum Sii foliis *Ger.* ſegetale *Park. Hone-wort. On dry banks, and ſometimes in the corn-fields.* Affinis eſt hæc planta Amomo Germanico dicto, & ad Paſtinacas referri debet.

N. Succus herbæ potus tumores diſcutit. v. *Ger. emac.* p. 1018.

C. Senecio hirſutus viſcidus major odoratus *J. B.* 3, ſive incanus pinguis *C. B.* fœtidus *Park.* Erigerum tomentoſum alterum *Ger. emac. Cotton Groundſel, or ſtinking Groundſel. On the Fen-banks in the Iſle of Ely plentifully.* Invenitur & in arenoſis paſſim.

C. Senecio vulgaris *Park.* minor vulgaris *C. B.* vulgaris ſive Erigeron *J. B.* Erigeron *Ger. Groundſel, herb Simpſon.*

N. 1. Hujus ſuccus vel decoctum cum uvis Corinthiacis leniter purgat per vomitum, ut quotidiana experientia docet. Uſus ejus in cholera, ictero, intemperie calida hepatis, lumbricis, iſchiadico dolore, &c. *Schrod.* Extrinſecùs in mammis inflammatis, ſcabie capitis, ſtrumis, dolore ventriculi, urinâ remoratâ, arthritide, vulneribus.

2. Veterinarii noſtri & hippiatri ſuccum ejus expreſſum equis præbent adversùs ventriculi & inteſtinorum vermes *Botts* dictos, haud dubio ſucceſſu.

Seriphium, *v.* Abſinthium marinum.

Serpyllum citratum *Ger. Park.* citrii odore *J. B.* Serp. V, ſeu foliis citri odore *C. B. Lemon-Thyme.* In montoſis, ſed rariùs.

C. Serpyllum hirſutum *Ger. emac.* 8, i. e. anguſtifolium hirſutum, ſive montanum repens hirſutum *C. B?* an anguſto, lanuginoſóque folio *J. B?* Serpylli Pannonici Cluſii varietas altera *Park? Hairy wild Thyme. On Gogmagog-hills, and the like barren places.* Vix alia in re quàm foliorum hirſutie à Serpyllo vulgari differt.

An

An Serpyllum latifolium hirſutum *C. B. Park?* nam deſcriptio Serp. Pannonici 3 apud Cluſium ei non competit.

C. Serpyllum vulgare *Ger. J. B.* vulgare minus *Park. C.B.* *Wild Thyme, Mother of Thyme.* In montoſis & ſicciori-bus.

C. Serpylli vulgaris ſecundum genus *J. B. Mother of Thyme with large flowers.* Cum priori ſæpiùs reperitur.

N. Cephalicum eſt, uterinum ac ſtomachicum: Menſes & urinas movet, utile eſt in ſpaſmo & expuitione cruenta, torminibus ventris, &c. Extrinſecùs arcet vigilias, cephalalgias, vertigines, &c.

C. Serratula *J. B. C. B.* purpurea *Ger.* vulgaris flore purpureo *Park. Saw-wort.* In pratis humidioribus & ſylvis.

N. Vulneraria eſt, ulcera mundat & carne replet; hæmorrhoidum dolores mulcet, enterocelas ſanat. Contuſis & ab alto devolutis confert, tum radix in vino decocta, tum folia.

C. Seſamoides Salamanticum magnum *Ger.* Muſcipula Salamantica major *Park.* Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocymoides belliforme *J. B.* Lychnis viſcoſa X, ſive viſcoſa flore muſcoſo *C. B. Spaniſh Catch-flie. In and about the Gravel-pits, as you go to the neareſt Wind mill on the North-ſide of Newmarket-town, and in othe like places toward Thetford, Lynne, &c. By the way ſid all along as you ride from Barton mills to Thetford in Nor folk abundantly.*

Sideritis arvenſis rubra *Park. v.* Ladanum ſegetum.

Sideritis arvenſis latifolia glabra *Ger. C. B. Park.* glabr arvenſis *J. B. Smooth broad-leaved Ironwort.* In Occidentali comitatûs Eboracenſis parte, v. g. circa *Wakefield, Darfield, Sheffield,* &c. Inter ſegetes.

Cùm nec titulus ipſe, nec deſcriptiones autorum huic plantæ per omnia convenirent, eam in hunc modum qnàm potuimus accuratè deſcripſimus. Radic nititnr albâ lignoſâ, fibris majuſculis donatâ, annuâ

ſapor

ſapore ſubdulci. Caulis ei pedalis, firmus, quadratus, hirſutus, ramulos fundens hinc indè ex adverſo geminos. Folia quàm Ladani ſegetum dicti latiora, pediculis ſuffulta, è lata baſi in acutum mucronem ſenſim deſinentia, denticulis majoribus ſerrata, brevi & vix conſpicua lanugine hirſuta, ad tactum mollia. Flores in ſummitatibus caulis & ramulorum verticillatim diſpoſiti, galeati, longi, exteriùs piloſi, albidi cum aliquâ flavedinis aut viroris mixturâ. Floris labellum in tria ſegmenta diviſum, intùs maculà ſaturatiore è flavo virenti pingitur. Calyces florum in quinque ſpinulas deſinunt, intùs quatuor ſemina fuſca grandiora continentes. Julio menſe & circa principium Auguſti floret.

Sideritis humilis lato obtuſo folio *Ger. emac.* Alſines Triſſaginis folio *C. B. Park.* qui eam iterum exhibet tanquam novam & à ſe inventam ſub titulo *Sideritidis hederulæ folio.* An Sideritis folio rotundiore *J. B?* *Petty All-heal.* Inter ſegetes.

C. Sideritis Anglica ſtrumoſa radice *Park.* Panax coloni & Marrubium aquaticum acutum *Ger.* Stachys 7 ſive paluſtris fœtida *C. B.* *Clowns All-heal.* Ad fluvios, & in aquoſis. Galeopſis anguſtifolia fœtida *J. B.*

N. Sideritis aſtringit, hæmorrhagiam ſiſtit, catarrhos & deſtillationes à capite compeſcit. Vulneraria eſt, intùs & extra adhiberi apta, præcipuè in herniis. *Schrod.* Gerardus Panacis ſui efficaciam in vulneribus ſanandis, experientiâ coloni cujuſdam Cantiani, qui crus ſibimet falce graviter vulneraverat, edoctus, miris illud præconiis celebrat. Folia tuſa cum axungia porcina recentibus vulneribus imponit.

Sigillum Solomonis, *v.* Polygonatum.

Siſymbrium, *v.* Mentha aquatica.

C. Sinapi vulgare *Ger. emac.* 2. Sin. ſiliquâ latiuſculâ glabrâ, ſemine ruffo, ſive vulgare *J. B.* *Common Muſtard.* Siliquæ ei breves, cauli appreſſæ & ferè quadrangulæ.

N. Vires quamplurimæ hujus plantæ ſemini à Botanicis & Medicis attribuuntur. Appetitum excitat, caput purgat, lachrymas elicit, ſternutamenta movet, Venerem irritat, acceſſus febriles arcet, comitialibus & lethargicis auxiliatur; paralyticis quoque & apoplecticis, naribus inditum vel in ſinapiſmo adhibitum: menſes & urinam ciet.

C. Sināpi ſiliquâ hirſutâ, ſemine albo vel ruffo *J. B.* tom. 2. p. 856. Sinapi album *Ger.* Rapiſtrum luteum ſiliquâ hirſutâ articulatâ *C. C.* *Muſtard, with large red or white ſeed.* Inter ſegetes. Semina hujus duplo majora ſunt etiam quàm Rapiſtri vulgaris, ut plurimùm ruffa, rariùs apud nos alba, unde in *C. C.* pro novâ Rapiſtri ſpecie habuimus.

C. Siſon ſive Officinarum Amomum *J. B.* Siſon, quod Amomum Officinis noſtris *C. B.* vulgare, ſive Amomum Germanicum *Park.* Petroſelinum Macedonicum Fuchſii *Ger.* *Baſtard Stone-Parſly.* In aggeribus ſepium & foſſarum.

N. Siſon Veterum bibi contra lienis vitia & urinæ difficultatem, itémque ad commorantes menſes evocandos, autor eſt Dioſcorides: quas vires & huic plantæ convenire aiunt, nec rationi diſſentaneum videtur.

Sium Cratevæ erucæfolium, *v.* Naſturtium aquat.

Sium alterum Oluſatri facie *Lob. Ger. emac.* majus alterum anguſtifolium *Park.* erucæ folio *C. B.* Cicuta aquatica Geſneri *J. B.* *Long-leaved Water-Parſnep, or Creſſes.* Circa paludes & ſtagnorum majorum margines, v. g. *The great water in Lovingland in Suffolk: Brereton-mear in Cheſhire, the River Trent near* Abbots Bramley, *in a ſhallow pool of water by the high-way-ſide on* Hounſlow-*heath, near the towns end, and in pools of water about* Thiſtleworth.

C. Sium majus latifolium *Ger.* maximum latifolium *J. B.* Sium Dioſcoridis, ſive Paſtinaca aquatica major *Park.* *Great Water-Parſnep.* In fluviis. Hujus folia quæ initio

initio veris primò erumpunt, ſequentibus ſimilia non ſunt, ſed minutim conciſa, & Oenanthes aquaticæ foliorum æmula.

C. Sium erectum umbellatum, ſive Paſtinaca aquatica *Lob.* majus anguſtifolium *Ger.* minus alterum *Park.* umbelliferum *J. B.* *Common Water-Parſnep.* In aquis.

C. Sium umbellatum repens *Ger. emac.* *Creeping Water-Parſnep.* Hujus figura habetur apud *Hiſt. Ludg.* p. 1092. ſub titulo Sii veri Matthioli, at deſcriptio eſt alterius plantæ. Apud nos in Anglia non minùs frequens eſt quàm præcedens.

N. 1. Herbam crudam ineunte vere in acetariis comedunt Hiſpanicæ mulieres: eſt autem ſtomacho grata urinas evocat, & veſicæ calculos expellit. *Amat.* apud *J. B.*

2. Sium aquaticum quodcunque egregium eſt medicamentum in tumoribus mammarum ſcrofuloſis extrinſecùs adhibitum. *D. Needham.*

Sium minimum *The leaſt Water-Parſnep.* Ad aquas,& in paluſtribus. Menſe Maio floret. Radix geniculatim incedit demiſsâ comâ fibrarum albentium è geniculis. Caules concavi, teretes, geniculati, rubentes, infirmi, & procumbentes humi, duos nonnunquam palmos longi, ramoſi. Folia ad ſingula genicula ſingula, alternatim poſita è 4 vel 5 pinnularum conjugationibus conſtant, inferiora tenuiùs inciſa, ſuperiora minùs ſecta. Ex alis foliorum emergunt ramuli, ex adverſo eorundem oriuntur umbellæ, pediculis uncialibus aut brevioribus, parvæ, duobus tribúſve radiis conſtantes. Flores & ſemina reliquis hujus generis ſimilia.

C. Solanum vulgare *Park.* hortenſe *Ger.* hortenſe ſive vulgare *J. B.* bacciferum I, ſive Officinarum *C. B.* *Common Nightſhade.* In fimetis & ruderibus.

N. Frutex eſt eſculentus & innocentis guſtûs *J. B.* Vis ei refrigerandi, unde in eryſipelate, in dolore

capitis, in parotidibus adhibetur externé.

C. Solanum lethale *Park. Ger.* bacciferum 4, ſive melanoceraſos *C. B.* manicum multis, ſive Bella donna *J. B. Deadly Nightſhade, or Dwale. In Fulborn Church-yard, and lanes toward Cambridge, and in many other places.*

N. 1. Somniferum eſt & malignum. Notæ ſunt hiſtoriæ de pueris ex uſu baccarum ejus extinctis, tum Wisbici in Anglia noſtra, referente Gerardo, tum etiam in partibus tranſmarinis. In calidis inflammationibus ſine periculo adhiberi poſſunt ejus tum radices, tum etiam baccæ & folia.

2. *Bella donna* Venetis aliiſque Italis dicitur, quia ex ejus ſucco ſeu aquâ deſtillatâ fucum conficiunt mulieres, quo faciem oblinunt, & ex rubicunda pallidam efficiunt frigoris vehementiâ.

3. Hujus folia recentia mammis impoſita, earum duritias & tumores etiam cancroſos emolliunt, diſcutiunt & ſanant,ut ſæpiùs expertus eſt generoſus vir D. *Percivallus Willughby* M.D.Quod à nemine antehac quod ſciam proditum publicæ utilitatis causâ, ſine invidia communicamus.

4. Horum & ipſe anno præterito effectum vidi oppidò mirabilem. Nobilis Domina mihi nota, ulcuſculo cuidam paulò infra oculum dextrúmne an ſiniſtrum non multum refert, & ego oblitus ſum, quod cancroſum eſſe ſuſpicabatur, folii recentis particulam impoſuit, quæ noctis unius ſpatio uveam oculi tunicam adeò relaxavit, ut omnem explicandi ſeſe & pupillam contrahendi facultatem ei adimeret: ſiquidem pupilla clariſſimo lumini obverſa vehementer dilatata perſtitit, ſocio & pari ſuo plus quadruplo amplior, donec amoto folio uvea muſculoſam ſuam vim & tonum paulatim recuperaret. Atque hoc ne quis caſui imputet, tribus diſtinctis vicibus in ſeipſa experta eſt eadem Domina, me quoque tunc temporis fortè fortunâ præſente & ſpectante. An Solanum hoc efficiat frigore

ſuo

ſuo, an potiùs vi narcotica, conſiderandum.

C. Solanum lignoſum ſive Dulcamara *Park.* bacciferum 12, i. e. ſcandens ſive Dulcamara *C. B.* Amara dulcis *Ger.* Glycypicros ſive Amara dulcis *J. B.* *Woody Nightſhade, Bitterſweet.* In ſepibus præſertim juxta aquas.

Solanum lignoſum ſive Dulcamara marina. *Sea Bitterſweet, or Woody Nightſhade. On the Southern coaſts.* Hanc plantam toto habitu ſuo & omnino ſpecificè à priori diverſam eſſe nobis confirmavit *D. Browne.*

N. 1. Urinam ciere dicitur, & contra hydropem cum fructu exhiberi. Valet & adversùs morbum regium. Parkinſonus noſter herbæ & foliorum ſuccum ſatis violenter purgare, experimentis aliquoties repetitis ſibi compertum ſcribit. Prævotius ligno Dulcamaræ decocto inter bilem benignè evacuantia principem locum tribuit. *Medicin. pauperum.*

2. Folia foris utiliter contra inflammationes & pruriginoſos manuum pedúmque tumores, admoventur, plebis vulgato experimento. *J. B.* {Solanum tuberosum

Solanum tetraphyllon, *v.* Herba Paris.

Soldanella marina *Ger.* maritima minor *C. B.* vulgaris, ſive Volubilis marina *Park.* Braſſica marina ſive Soldanella *J. B.* *Sea-Bindweed, Sea-Colewort, Scottiſh Scurvy-graſs. On the ſands by the Sea-ſhores in many places, as about Yarmouth in Norfolk, Penſans in Cornwal,* &c. for a note on this see the last leaf.--

N. Herba ventriculo inimica vehementiſſimè alvum ciet. Quoniam autem aquam & ſeroſos humores educit, conferre creditur in Hydrope, Scorbuto, &c. Altomarus uſum ejus in hydrope vix admittit, quoniam ventriculo mirificè adverſatur, inquiens, & ipſe pluries experientiâ vidi noxam potiùs inferre quàm auxilium.

C. Sonchus lævis *Ger.* lævis vulgaris *Park.* 5, ſeu lævis laciniatus latifolius *C. B.* laciniatus non ſpinoſus *J. B.* *Smooth or unprickly Sow-thiſtle, Hares-lettuce.* In cultis, lætiori ſolo.

C. Sonchus aſper laciniatus & non laciniatus *C. B.* laciniatus ſpinoſus *J. B.* aſperior *Ger.* aſper laciniatus *Park. Prickly Sow-thiſtle.* Cum priore.

C. Sonchus lævis muralis *Ger.* lævis alter parvis floribus *Park.* lævis laciniatus muralis parvis floribus *C. B.* alter folio profundis laciniis ſinuato, hederaceo, *Lob.* Lactuca ſylveſtris murorum flore luteo *J. B. Ivy-leaved Sow-thiſtle.* In muris & aggeribus umbroſis.

C. Sonchus repens multis Hieracium majus *J. B.* arboreſcens *Park.* arboreſcens alter *Ger. emac.* Hieracium Dentis leonis folio acuto V, ſive arboreſcens paluſtre *C. B. Tree-Snow-thiſtle.* Inter ſegetes, & in aggeribus terrenis laxiore ſolo. Eſt & alia hujus varietas in locis aquoſis & paluſtribus, ad quinque vel ſex cubitorum altitudinem aſſurgens, quam & Th. Williſellus invenit ad ripas Thameſis fluvii non longe à Grenvico; & nos quoque in Suſſexia, & in tranſmarinis non procul Francofurto ad Mænum obſervavimus, Cluſio *Sonchus lævis altiſſimus* dicta.

N. Soncho nunnulli utuntur hyeme in acetariis Suſpirioſos & aſthmaticos juvare, & ſtranguriam ſanare dicitur. Vis ei refrigerans, unde inflammationibus quibuſcunque utiliter imponitur.

C. Sophia chirurgorum *Park. Ger.* Naſturtium ſylveſtre 2, ſive tenuiſſimè diviſum *C. B.* Seriphium Germanicum, ſive Sophia quibuſdam *J. B. Flixweed.* In locis ruderatis, & ad agrorum margines.

N. Reſiccat & aſtringit. Tum ſemen tum etiam herba ventris fluores ſiſtit; adversùs dyſenterias commendatur, ſanguinis profluvia reprimit. Ad vulnera & ulcera, ſordida etiam ac maligna valere dicitur [in emplaſtris.]

C. Sorbus ſylveſtris foliis domeſticæ ſimilis *C. B.* ſylv. ſive Fraxinus bubula *Ger.* aucuparia *J. B.* Ornus ſive Fraxinus ſylveſtris *Park. Quickentree. In the Northern parts of England, and in Wales.*

N. Hujus

Staphylodendron *J. B.* Nux veſicaria *Ger. Park.* Piſtacia 3, ſive ſylveſtris *C. B.* *The Bladder-Nut-tree.* In ſepibus propè *Pontemfractum* Comitatûs Eboracenſis oppidum, non tamen ità copioſè ut ſpontaneam aſſerere auſim.

C. Stellaria aquatica *Park.* Alſine aquis innatans foliis longiuſculis *J. B.* Millefolium aquaticum 13, ſive Stellaria aquatica *C. B.* *Water-Star-wort, or Star-like Water-Chickweed.* Aquis innatat. v. *C. C.*

Succīſa, *v.* Morſus Diaboli.

Stratiōtes, *v.* Militaris aizoides.

Symphytum, *v.* Conſolida major.

T

C. TAnacētum *Ger.* vulgare *Park.* odoratum 1, ſive vulgare luteum *C. B.* vulgare flore luteo *J. B.* *Tanſie.* In montoſis Angliæ Borealibns, v. g. Derbia, Eboracenſis Comitatûs Occidentali parte, &c.

N. 1. Vulnerarium, uterinum ac nephriticum eſt. Uſus præcip. in lumbricis, torminibus ventris, calculo renum & veſicæ, menſibus obſtructis, flatibus, hydrope, &c. Succus manuum pedûmque rimas ſanat.

2. Ex tenellis herbæ erumpentis foliis aut eorum ſucco cum ovis placentas faciunt tempore Paſchatis, guſtui certè non injucundas, an verò ventriculo adeò utiles ad flatus ex piſcium & leguminum eſu contractos diſſipandos, ut præfertur, viderint Medici.

3. Herba Tanaceti flatibus ventris diſcutiendis aptiſſima. Corymbos & ſemen Agyrtæ ad expellendos lumbricos ſæpe ingenti miraculo verminantibus pueris propinant. *Simon Paullus.*

4. Tanaceti conſerva interficit vermes, reſiſtit putredini,

putredini, aperit obſtructiones, recreat lienem, illuſtrat ſenſus. Ipſe eam in praxi ad hos uſus plurimùm adhibeo. *D. Bowle.*

Tapſus barbatus *Ger. v.* Verbaſcum.

C. Taxus *Ger. Park. J. B. C. B.* Smilax Dioſcoridis lib. 4. cap. 80. Μίλος Theophraſto. *The Yew-tree.* In ſylvis & ſepibus in Occidentalibus & Meridionalibus Angliæ regionibus.

N. 1. Refert Cæſar *lib. 6. de Bello Gall.* Cativulcum Eburonum regem taxo ſe exanimâſſe. Taxus autem hoc proprium habere dicitur, quòd ſi de ejus foliis jumenta comederint, emoriantur; ſi ruminantia, nihil patiantur. A taxo autem toxica venena dicta creduntur.

2. Hujus baccas puerulos in Anglia innoxiè eſitare affirmat Lobelius ſéque deguſtâſſe ſub hyemem, non ingrato ſapore. Addit Gerardus tum ſemetipſum, tum plurimos è condiſcipulis ſuis, eas ad ſatietatem uſque ſæpiùs comediſſe, nec ſub umbra tantùm arboris, ſed in ejus ramis aliquoties dormiviſſe, nec tamen minimum indè damnum aut incommodum unquam ſenſiſſe. Quocirca vel falſa ſunt quæ de Taxo tradunt Veteres, vel acris conſtitutio & conditio ſoli hanc in ejus qualitatibus differentiam efficiunt. Ex hujus ligno optimi parantur arcus, quemadmodum & olim. *Virgil.* Ituræos taxi torquentur in arcus.

C. Telephium ſive Craſſula major vulgaris *Park.* 1. ſive vulgare *C. B.* Craſſula, ſive Faba inverſa *Ger.* Anacampſeros, vulgò Faba craſſa *J. B. Orpine, Livelong.* In umbroſis maximè & ad ſepes, nonnunquam etiam in agris vidimus.

N. 1. Vulneraria eſt & aſtringens; præcipui uſûs in conſolidanda inteſtinorum eroſione per dyſenteriam introductâ, in curanda hernia, in ambuſtis medendis. Magna dolores ſedandi facultate præſtat, idque tam in recentibus vulneribus, quàm in ſordidis & inveteratis ulceribus.

2. Herba ſub cineribus toſta, & cum adipe ſuillo mixta & impoſita, paronychias egregiè ſanat.

3. Ra-

N. Hujus baccæ ſuccum exhibent acidum hydragogon egregium, itémque ſcorbuto aptum, Wallis in frequenti uſu, ubi vice diætæ purgantis quotannis exhibetur. *D. Needham.*

2. Liquor ille qui verno tempore è vulnere inflicto extillat, aſſiduè potus ad Scorbuticos & ſpleneticos affectus commendatur. Aſt mihi inciſione factâ arbor hæc lachrymam non fudit, ſeriùs fortaſſe aut alieno tempore percuſſa.

C. Sorbus torminalis *Ger.* torminalis ſive vulgaris *Park.* torminalis & Cratægus Theophraſti *J. B.* Meſpilus 7, ſeu Apii folio ſylveſtris non ſpinoſa, ſive Sorbus torminalis *C. B. The common Service, or Sorbe-tree.*

N. Sorbus refrigerat & aſtringit: Uſus præcip. in fluxionibus alvi, uteri, &c.

C. Sparganium ramoſum *Park. Ger. C. B.* Sparganium quibuſdam *J. B.* Butomos diſſectâ paniculâ, vulgò Platanaria, quia pilulas habet Platani pilulis ſimiles *J. Bod. in Theophr. hiſt. Branched Burre-reed.* Ubique ferè in aquis. Echinatas pilulas Auguſto demum menſe profert.

C. Sparganium non ramoſum *Park. C. B.* non ramoſum ſive latifolium *Ger.* alterum *J. B. Burre-reed not branched.* Cum priore.

Spartum parvum *Lob. v.* Gramen Sparteum.

Spatula fœtida, *v.* Xyris.

C. Specŭlum Veneris minus *Ger. emac. Park. The leſſer Venus-looking-glaſs, or codded Corn-violet.* Inter ſegetes. Extraneis ſcriptoribus nulla ejus mentio, quod ſciam, quamvis ipſe in tranſmarinis quoque inter ſegetes obſervaverim. Ob floris elegantiam in pretio eſt, Officinis ignotum.

C. Spergŭla *J. B.* Saginæ ſpergula *Ger. emac.* Saginæ ſpergula major *Park.* Alſine ſpergula dicta 1, ſive major *C. B. Spurrey.* Inter ſegetes.

N. Seri in agris, & potiſſimùm quidem Autumno, ut hyeme & primo vere, cum alia pabula defecerint, bubus

bubus præbeatur, teſtis eſt Dodonæus. Minimè tamen apud nos in Anglia, ubi boves niſi fame urgeantur vix eam attingunt. Semen vomitione pituitoſos humores educere aiunt.

C. Spergŭla purpurea *J. B.* alſineformis ſive 5. cap. 463. Lib. 2. *Ger. emac.* Saginæ ſpergula minima *Park.* Alſine ſpergulæ facie minor, ſive Spergula minor flore ſubcæruleo *C. B. Purple-Chickweed-Spurry.* In arenoſis.

C. Spergŭla marina noſtras *J. B.* marina Dalechampii, ſive 4, cap. 463. lib. 2. *Ger. emac.* Alſine Spergŭla dicta, 2, ſive Spergulæ facie media *C. B. Sea-Spurry.* In ſalſis paluſtribus paſſim.

C. Sphondylium *Ger.* vulgare *Park.* vulgare hirſutum *C. B.* Sphond. quibuſdam, ſive Branca urſina Germanica *J. B. Cow-Parſnep.* In pratis & paſcuis humidioribus, & ad aquarum rivulos ubique.

† Sphondylium majus aliud laciniatis foliis *Park.* An Sphondylium hirſutum foliis anguſtioribus *C. B? Jagged Cow-Parſnep. Found by Dr. Bowles in Shrop-ſhire.* Park.

N. 1. Radix valet ad emolliendos & deprimendos tumores. Succus capiti inunctus criſpos capillos facit. Gratus cibus ſunt Sphondylii folia cuniculis, &c. Ex hac planta Lithuani & Boruſſi addito fermento potionem parant *Parſt* dictam.

2. Semen hujus plantæ, ni fallor, quam Paſtinacæ ſylveſtris appellatione inſigniunt, egregium eſt in hyſterico paroxyſmo. *D. Willis* è Jo. Anglico. Duæ præterea plantæ ſunt, nimirum Daucus Officinarum & Elaphoboſcum, quæ Paſtinacæ ſylveſtris titulo innoteſcunt.

Spina appendix, *v.* Oxyacanthus.

Spina infectoria ſeu cervina, *v.* Rhamnus.

Stachys Fuchſii *J. B. Ger.* major Germanica *C. B. Park. Baſe Horehound. Nigh Witney-Park in Oxford-ſhire, and thereabout plentifully.*

Staphy-

3. Radix Telephii recens appenſa [vel aliqnot ſaltem ejus nodi, prout nodi plures vel pauciores in ano protuberant] cum filo in dorſo inter Scapulas hæmorrhoidum dolores illico levat; ſimúlque cum marceſcente radice tabeſcit & evaneſcit omne tuberculum. V. *Ephemer. German.* Ann. 2. Obſerv. 195. ubi D. Wedelius amuletum hocce miris præconiis celebrat, ejúſque efficaciam duobus exemplis comprobat.

Teucrium pratenſe, *v.* Chamædrys ſylveſtris.

† Teucrium Alpinum Ciſti flore *Ger.* Chamædrys V, ſeu Alpina Ciſti flore *C. B.* Chamædrys ſpuria montana Ciſti flore *Park.* Chamædrys Alpina flore Fragariæ albo, *J. B. Mountain-Germander, with a Ciſtus-like flower. On the mountains between Gort and Galloway.* Mr. Heaton.

C. Thalictrum ſiue Thalietrum majus *Ger.* majus vulgare *Park.* I, ſive majus ſiliquâ angulosâ aut ſtriatâ *C. B.* nigrius caule & ſemine ſtriato *J. B. Meadow-Rue.* In pratis, locis humidis, & ad rivos.

C. Thalictrum minus *Ger. Park.* 8, ſive minus *C. B.* minus, ſive Rutæ pratenſis genus minus ſemine ſtriato *J. B. The leſſer Meadow-Rue. In the chalky grounds about New-market, Linton, and elſewhere on the borders of Gogmagog-hills, and the like places plentifully; and abundantly on the mountains near Malham and Settle.*

N. Folia Thalictri oleribus admixta alvum nonnihil commovent. Radices decoctum idem ſed potius præſtat. Lutetiani nonnulli ad calculum laudabant, teſte Lobelio. Thalictris quibuſdam Italiæ in locis utuntur contra peſtem; in Saxonia contra icteritiam. *Camer.*

Thlapſi Dioſcoridis *Ger.* Drabæ folio *Park.* cum ſiliquis latis *J. B.* arvenſe I, ſeu arv. ſiliquis latis *C. B. Treacle-Muſtard, Penny-creſſe. I have found it in many places, as in the Corn-fields about Wormingford in Eſſex, near the river Stour; Saxmondham in Suffolk. Stone in Stafford-ſhire, Kingsbury in Warwick-ſhire,* &c.

Thlapſi foliis Globulariæ *J. B.* montanum Glaſti folio minus *Park.* Thlaſpeos albi ſupini varietas *Ger. emac.*

Thl.

Thl. montanum 2, ſeu Alpinum Bellidis cæruleæ folio *C. B. Treacle-muſtard, with leaves like Globularia. On the paſtures above the ebbing and flowing Well, a mile from Settle in York-ſhire, toward Ingleborough; as alſo in many places of the mountainous paſtures between Settle and Maulam.*

Thlaſpi vulgatius *J. B.* vulgatiſſimum *Ger.* Vaccariæ folio *Park.* arvenſe 2, ſive arvenſe Vaccariæ incano folio majus *C. B. Mithridate-Muſtard, Baſtard-Creſſes.* Inter ſegetes variis in locis.

Thlaſpi Vaccariæ incano folio perenne. Thlaſpi capſulis hirſutis *J. B.* ut puto. *Perennial Mithridate-Muſtard.* Hanc ſpeciem in montoſis Cambro-britanniæ & alibi obſervavi. Radice eſt perenni, foliis hirſutioribus, vaſculis ſeminalibus longioribus & incanis, floribus quàm præcedentis amplioribus.

† Thlaſpi hederaceum *J. B. Ger. Park* exoticum 1, ſeu repens hederæ folio *C. B. Ivy-leaved Muſtard.* In Portlandiæ peninſula, Cornubiæ vicino portu *Plymouth* aliiſque maritimis Angliæ cautibus obſervavit Lobelius, Cochleariæ ſpeciem eſſe cum Pariſienſibus exiſtimo.

Thlaſpi minus *Ger.* anguſtifolium Fuchſii, Naſturtium ſylveſtre J. Bauhini *J. B.* Naſturtium ſylveſtre 1, ſeu Oſyridis folio *Park. C. B. Bowyers Muſtard, Narrow-leaved wild Creſſes. Near the Sea in many places. v. g. Maldon in Eſſex, Lynne in Norfolk, Truro in Cornwal,* &c.

Thlaſpi vel Lunaria vaſculo ſublongo intorto. *Treacle-muſtard, with a wreathen cod. Radicem* habet albam, duram, ſimplicem, majoribus fibris donatam: *Caulem* rotundum, hirſutum, erectum, firmum, altitudine dodrantali, versùs ſummum ramulos hinc indè ſpargentem, in quibus, ut & in ſummo caule *flores* parvi, albi, quadrifolii, petalis, inmedio fiſſis. Floribus ſuccedunt vaſcula ſeminalia oblonga, latiuſcula, glabra, & (quod huic ſpeciei peculiare eſt) intorta,

membranâ

membranâ diſſepta, cui adnaſcuntur hinc inde quatuor aut quinque ſeminum oblongorum compreſſorum paria. Folia in caule crebra, nullo ordine, abſque pediculis immediatè adnata, non tamen eum amplectentia, utrinque piloſa, rarioribus inciſuris ad margines dentata, vix digitum longa, aut dimidium digitum lata, in acutum deſinentia. Sapor herbæ vix ullus manifeſtus, ſemen nonnihil acre. In udis propè ſcaturigines aquarum ad latera montium at *Ingleborough* & *Hinckle-haugh*, &c. Antequam excauleſcat Paronychiæ vulgari ſimile eſt.

N. Semen Thlaſpeos acre eſt, viribus ad Sinapi accedit. Uſus præcip. in abſceſſibus internis rumpendis, menſibus ciendis, iſchiadicis affectibus curandis. Extrinſecùs abſtergit ulcera manantia, inſupérque ptarmicum eſt, ſed minùs vulgare. *Schrod.* Theriacam & Mithridatium ingreditur.

Tilia fœmina *Ger.* fœmina major *Park.* fœmina folio majore *C. B.* vulgaris platyphyllos *J. B.* *The female Lime, Line or Linden-tree.* In areis & compitis. In Eſſexia in nemore duobus à Colceſtria mill. *Tur.*

Tilia folio minore *J. B.* fœmina minor *Park.* fœmina folio minore *C. B.* Arbor pſeudopiperifera *Cat. Alt.* *Small-leaved Lime, or Linden-tree; in ſome Countries called Baſt*, quoniam ex ejus corticibus funes texunt. In ſylvis & ſepibus. In Eſſexia plurimam obſervavi circa *Boreham*, *Terling*, *Heveningham* & alibi. Abundat inſuper in agro Lincolnienſi circa *Horncaſtle*, *Ragby*, &c. In ſylvis: nec minùs frequens in aliis hujus regni comitatibus.

N. 1. Cortex & folia ſiccant, repellunt, urinam & menſes cient. Extrinſecùs ambuſtis ſubveniunt (mucilago ſc. extracta & inuncta.) *Schrod.*

2. Baccæ in pulverem redactæ, in dyſenteria aliiſque alvi profluviis, in hæmorrhagia narium naribus inditæ ſummopere laudantur.

3. Florum odor perquam ſuavis: horum aqua deſtillata

ſtillata utilis ad epilepſiam, apoplexiam, vertiginem, cordis tremorem, uteri dolores, calculum renum, & ſanguinem in corpore concretum ex contuſione, caſu, &c.

4. Extrinſecùs adhibentur folia in aphthis & tumoribus pedum diſcutiendis. Corticis mucilago in ambuſtis ac vulneribus magni eſt ſolaminis. *Schrod.*

5. In cortice tiliæ interiore philyra dicta recenti adhuc olim ſcriptitatum.

6. Sutores tabulis ex hujus ligno factis ad ſecanda coria utuntur. Quin & ſculptores ſimulachrorum ex hujus materia omnia penè ſimulachra exſculpunt. Levis enim eſt, tenax, facilè ſecatur, diu durat, nec teredini obnoxia eſt.

7. Narrat Helmontius vulnera recentia potu è Tilia facto à ſe aliquando ſanata. *D. Boyl.*

C. Tithymalus characias Amygdaloides *C. B. Ger. emac.* characias vulgaris *Park.* ſylvaticus toto anno folia retinens *J. B. Engliſh Wood-Spurge.* In ſylvis & dumetis. *At Chevely in Cambridge-ſhire.*

C. Tithymalus helioſcopius *Ger. Park. C. B.* helioſcopius ſive ſoliſequus *J. B. Sun-Spurge.* In hortis oleraceis & arvis pinguioribus. Succus ad verrucas commendatur, undè & noſtratibus *wartwort* dicitur.

Tithymalus Hibernicus. *Makinboy, Knotty-rooted Spurge.* Cat. Oxon.

Tithymalus paralius *J. B. Ger. Park.* maritimus *C. B.* In arenoſis maris litoribus frequens. *Sea-Spurge.*

Tithymalus platyphyllos Fuchſii *J. B.* latifolius 2, ſive arvenſis latifolius Germanicus *C. B. Broad-leaved Spurge.* Inter ſegetes, ſed rariùs. Nos in Comitatu Somerſetenſi non longè ab oppido *Kineſham* copioſum invenimus, & alibi. Figura Pityuſæ ſive Eſulæ minoris Officin. *Lob.* ab hac planta non multùm abludit.

N. Tithymali ferè omnes acres ſunt & maligni: extrinſecùs cutem exulcerant; intrò aſſumpti non minùs

minùs noxii ſunt; violenter admodum purgant, ventriculum & inteſtina excoriant, & viſceribus inimici ſunt, quapropter non niſi ſumma cautione adhibita exhibendi.

C. Tormentilla *Ger.* vulgaris *Park.* Officinarum *J. B.* ſylveſtris *C. B. Tormentil or Septfoil.* In pratis & paſcuis.

N. Siccat & potenter aſtringit, hinc in fluxionibus quibuſcunque, alvi, uteri, &c. non aliud remedium uſitatius quàm Tormentillæ radix, quomodocunque exhibita: prætereà diaphoretica eſt & Alexipharmaca; unde & omnibus medicamentis quæ adversùs venena, peſtem, variolas & morbillos componuntur, alióſve morbos malignos adhibenda, præſertim ſi cum fluxu alvi conjuncti ſunt. Tandem vulnerariis potionibus, unguentis & emplaſtris adjungi ſolet, nam vetera & putrida ulcera & abſceſſus ſanat.

C. Trachelium majus *Ger.* minus flore purpureo *Park.* in *parad.* 7, ſive Campanula vulgatior foliis urticæ, ſive major & aſperior, *C B.* Campanula major & aſperior folio utricæ *J. B. Great Throatwort, or Canterbury-bells.* In ſylvoſis, & ad ſepes.

Trachelium majus Belgarum *Park.* majus Belgarum, ſive Giganteum *Ger. emac.* Campanula maxima foliis latiſſimis *C. B.* pulchra, à Toſſano Carolo miſſa *J. B. Giant Throatwort. In the mountainous parts of Darbyſhire, York-ſhire, and elſewhere in the North of England, plentifully.*

C. Trachelium minus *Park. Ger. emac.* minus multis *J. B.* itémque Trachelium ſive Viola Calathiana, herba Anglica *ejuſdem.* Bis enim deſcripſit & depinxit & hanc & præcedentem plantam Gerardus noſtras, unde J. Bauhinus, qui (ut ipſemet ingenuè fatetur) linguam Anglicanam non intellexit, malâ figurâ deceptus eſt. Præcedentem iterum deſcripſit & depinxit ſub titulo Trachelii Gigantei. Trachelium ſive

Cam-

Campanula hirſuta 17, i. e. pratenſis flore conglomerato *C. B. Little Throatwort, or Canterbury-bells.* In paſcuis montoſis & cretaceis.

N. 1. Trachelium exſiccat & aſtringit, unde decoctum illius ad oris, uvulæ & tonſillarum inflammationes & exulcerationes incipientes, aliáque ejuſmodi mala quæ adſtrictione indigent, confert.

2. Radix tenera in acetariis apta jejunio verno præſertim. *Lob.*

C. Tragopōgon luteum *Ger.* flore luteo *J. B.* luteo flore I, ſive pratenſe luteum majus *C. B. Yellow Goats-beard, Go-to-bed-at-noon.* In pratis & paſcuis.

† Tragopōgon purpureum *Ger. Park.* flore purpureo *J. B.* purpuro-cæruleum Porri folio quod Artifi vulgò *C. B. Purple Goats-beard. On the banks of the River Chalder in Lancaſhire, according to Gerard.*

N. Radices in deliciis habentur tum coctæ tum etiam crudæ in acetariis; lancinationibus, æſtuantibus ventriculo ac thoraci auxilio ſunt. Valdè nutriunt, unde tabidis & macilentis conducunt. Vitiis pectoris, tuſſi & reſpirationi difficili, necnon pleuriſi medentur. Urinæ quoque ſtillicidio ſubvenire, & calculum expellere creduntur, unde & *Saſſifica* ſeu *Saſſifrica* q. Saxifragæ Italis dictæ ſunt. Sed & vulneribus utiliter adhibentur.

Eadem præſtat tum Succus radicis expreſſus, tum aqua ejus deſtillata.

C. Tribūlus aquaticus minor Muſcatellæ floribus *Ger. emac.* aquaticus minor alter *Park.* Fontalis media lucens *J. B. Small Frogs Lettuce, or Water-Caltrops.* In rivulis.

C. Tribūlus aquaticus minor Quercûs floribus *Cluſ. Ger. emac.* aquaticus minor prior *Park.* Fontinalis criſpa *J. B.* Potamogeiton 6. i. e. foliis criſpis ſive Lactuca ranarum *C. B. Water Caltrops, or Frogs Lettuce.* In aquis currentibus pigrioribus. Horum uſus in medicina nullus.

C. Trichomăne

C. Trichomanes *Park.* mas *Ger.* Trich. ſive Polytrichum *J. B.* Trichom. ſive Polytrichum Officinarum *C. B. Engliſh black Maiden-hair.* In umbroſis aggeribus & muris.

N. 1. Adiantho albo viribus reſpondet. Vitiis thoracis & pulmonum auxiliatur. Calculo renum, & urinæ ſtillicidio ſubvenit.

2. Ad Rachitidem cùm alii decocto Trichomanis aut Rutæ murariæ contenti ſunt, ego herbas ipſas exicco, inque pulverem reduco, cui farinam radicum graminis addo, cúmque ſyrupo aliquo aperiente electuarium indè efficio. Addi poteſt & Tartarum & ſemina nonnulla. *D. Bowle.*

C. Trifolium acetoſum vulgare *Park. C. B.* Oxys alba *Ger.* Oxys, ſive Trifolium acidum flore albo & purpuraſcente *J. B.* Acetoſella & Lujula ſive Alleluia *Offic.* voce corruptâ à Julioſa, quo nomine Calabri hanc herbam appellant, autore Scaligero. *Wood-Sorrel.* In ſylvis.

N. Cardiaca eſt & epatica ſingularis, Acetoſæ vires ſi non ſuperans ſaltem æmulans: adeóque æſtum febrilem mitigat, ſitim ſedat, &c. *Schrod.*

C. Trifolium cochleatum folio cordato maculato *C. B.* cordatum *Ger.* Medica echinata glabra cum maculis nigricantibus & ſine illis *J. B.* Medica Arabica Camerarii ſive Trifolium cordatum *Park. Heart-Trefoil, or Claver.* In paſcuis arenoſis & ſiccioribus.

C. Trifolium echinatum arvenſe *C. B.* Medica echinata minima *J. B.* echinata parva recta *Park.* ſed male, non enim erigitur, *The ſmalleſt Hedge-hog-Trefoil.* In arenoſis. *At Newmarket, where the* Seſamoides Salamanticum *grows.*

Trifolium cochleatum modiolis ſpinoſis. *Hedge-hog-Trefoil, with a ſmall fruit, ſomewhat like the Nave of a Cart-wheel. At Orford in Suffolk, on the Sea-banks cloſe by the Key, plentifully.*

C. Trifolium corniculatum primum *Dod.* ſiliquoſum minus *Ger.* Lotus corniculata glabra minor *J. B.* pentaphyllos ſiliquis rectis 1, i. e. Lotus ſive Melilotus pentaphyllos minor glabra. *C. B. Birds-foot-Trefoil, or ſmall codded Trefoil.* In paſcuis ubique.

Trifolium corniculatum minus anguſtioribus foliis fruticoſius. *The leſſer buſhy narrow-leaved Birds-foot-Trefoil.* Inter ſegetes & in locis humidioribus. An Lotus pentaphyllos fruteſcens tenuiſſimis glabris foliis *C. B?*

C. Trifolium corniculatum tertium *Dod.* Loti corniculatæ major ſpecies *J. B.* Lotus pentaphyllos flore majore luteo ſplendente *C. B.* Trifolii ſiliquoſi varietas major *Ger. emac. The greater Birds-foot-Trefoil.* In pratis humidis, & ad ſepes. Hujus folia & planta tota hirſuta ſunt.

C. Trifolium fragiferum *Ger. emac.* fragiferum Friſicum *C. B. Cluſ. Park. Strawberry-Trefoil* In paſcuis, & ad agrorum margines, præcipuè ſolo lutoſo & ubi per hyemem aquæ ſtagnârant. *v. C. C.*

C. Trifolium luteum lupinum *Ger. emac.* pratenſe luteum fœmina flore pulchriore, ſive lupulino *J. B.* pratenſe luteum, capitulo Lupuli, vel agrarium *C. B. Hop-Trefoil.* In agris inter ſegetes.

C. Trifolium lupulinum alterum minus. *The leſſer Hop-Trefoil.* Hoc omnium quotquot in Anglia vidimus Trifoliorum minimum eſt. Videtur autem J. Bauhinus hoc intelligere per Trifolium ſuum luteum fœminam flore lupulino minus, quod vulgare eſſe aſſerit, prout & hoc eſt apud nos in Anglia.

C. Trifolium luteum minimum *Ger. emac. Park.* pratenſe luteum capitulo breviore *C. B.* pratenſe luteum mas flore minore, ſemine multo *J. B. Little yellow-Trefoil, or Melilot-Trefoil.* In pratis & paſcuis.

C. Trifolium luteum ſylveſtre ſiliquâ convexâ, vel Medica fruteſcens *C. B.* Medica ſylveſtris *J. B.* fruteſ-

cens

cens, ſive flavo flore Cluſii *Park. Yellow Medick, with flat wreathed cods.* In montoſis & campis patentibus inter ſegetes, *as in the fields by Quoy-Church near Cambridge.*

Trifolium Ornithopodii ſiliquis. *Birds-foot-Trefoil. Found by Tho. Williſell among the Corn half a mile on this ſide Tadcaſter, as one goeth up the hill toward Sherborn in the road to Doncaſter, and alſo near Oxford in the like grounds.*

C. Trifolium pratenſe album *Park. C. B.* minus pratenſe flore albo, ſive 2 *Ger.* pratenſe flore albo minus & fœmina glabrum *J. B. White-flowered-Meadow-Trefoil.* In pratis & paſcuis.

Trifolium pratenſe album foliis purpureis. An Quadrifolium hortenſe album *C. B?* fuſcum *Park?* Trifoliis affinis Quadrifolium phæum Lobelii *J. B?* Lotus quadrifolia *Ger. Purple-graſs, or Purple-wort.* In umbroſis non rarò occurrit, nec tamen ego pro diſtincta ſpecie habendum cenſeo. Gerardus & Parkinſonus Quadrifolium phæum Lobelii pro hoc Trifolio habent, quamvis rariſſimè quadrifolium ſit.

Trifolium album umbellâ ſiliquoſâ *D. Merrett. White-Trefoil, with a codded umbel.* Locis ſiccioribus circa Londinum. Hoc cùm mihi nondum conſpectum ſit, an à reliquis omnibus ſpecie diſtinguatur necne, planè neſcio.

C. Trifolium pratenſe hirſutum majus flore alboſulphureo *C. C. Yellowiſh Meadow-Trefoil.* Hoc à nonnullis Trifolium Lagopoides flore pallidè luteo, ſeu Ochroleucon dicitur, non ineptâ appellatione. In paſcuis ſiccioribus occurrit ſæpiùs, inveni & in tranſmarinis propè Genevam. Vide deſcriptionem in *C. C.*

C. Trifolium pratenſe purpureum *C. B.* pratenſe purpureum vulgare *Park.* purpureum vulgare *J. B.* pratenſe *Ger. Common Purple-Trefoil, or Honey-ſuckle-Trefoil.* In pratis & paſcuis.

N. Haud dubiè mediocritèr concoquendi & exiccandi vim obtinent trifolia proximè dicta, unde albo mulierum profluvio conferunt, inflammationibus impoſita eas concoquunt. Flores & ſemina clyſteribus admiſcentur adversùs inteſtinorum torſiones & dolores.

C. Trifolium purpureum majus ſive ſativum. *Claver-graſs.* Seritur in agris pro boum & jumentorum pabulo: non eſt autem quod apud nos ſeritur Trifolium majus purpureum 3 Cluſii, ut aliquando opinabar, ſed vel non ſpecificè diverſum à purpureo pratenſi vulgari, vel nondum deſcriptum. Nam Gerardus & Parkinſonus Trif. majus purp. 3 Cluſii pro noſtro *Claver* habent, in quo falluntur.

Quin & Trifolium noſtrum purpureum pratenſe adeò inſigniter variat, ut neſciam an ſint duæ ejus diſtinctæ ſpecies nécne. Alterum enim procerius eſt & omnibus ſuis partibus majus altero; foliis longioribus, floribus intenſiùs purpureis.

C. Trifolium dilutè purpureum glomerulis florum oblongis ſine pediculis caulibus adnatis *C. C.* Ubi vide ſis deſcriptionem. An Trifolium cujus caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt. *J. B?* *Knotted Trefoil, with oblong heads. At Newmarket where the* Seſamoides Salamanticum *grows, and divers other places.*

Trifolium nodiflorum glomerulis mollioribus & rotundioribus, ſemine magno. *Knotted Trefoil, with rounder, and ſofter heads. On Dorſtill-hill, near Middleton in Warwick-ſhire,* &c.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis. *Knotted Trefoil, with round heads.* Hoc an à quoquam deſcriptum ſit nécne, mihi nondum conſtat, ideóque deſcriptionem ejus ſubjungam. Radix ei alba, ſimplex, fibris majuſculis ſtipata, ex qua emergunt caliculi complures, humi procumbentes, glabri. Folia alternatim poſita & non bina ex adverſo, pedicu-

lis

lis longiuſculis inſident, in tres partes diviſa, quarum ſingulæ ſubrotundæ ſunt & ad margines dentatæ. Globuli ſeſſiles ad alas foliorum non ſpinoſi, è quibus erumpunt. floſculi pallide purpurei, rariùs diſpoſiti. Propè *Saxmundham* in Suffolcia.

Trifolium ſtellatum glabrum *Ger.emac.Smooth ſtarry-headed Trefoil. Obſerved by Doctor Johnſon in Darford Salt-marſh. The ſame I found near the water-ſide at Lighe in Eſſex, ſomewhere in Somerſet-ſhire; and beyond Sea about Meſſina in Sicily. Out of Africa it was brought by Alexander Balam, Gent.*

C. Trifolium pumilum ſupinum floſculis longis albis *P. B. Dwarf-Trefoil, with long white flowers. This I have obſerved in many places in ſandy and gravelly ground, as at Gamlingay not far from the Windmill; in the road from Eltham to Deptford in Kent; in the road between Burnt-wood and Brook-ſtreet in Eſſex,* &c. *abundantly.* Floret Maio. Inveni & in tranſmarinis propè Neapolin.

C. Trifolium paluſtre *J. B. C. B.* paludoſum *Ger. Park. Marſh-Trefoil, Buck-beans.* In paluſtribus & aquoſis frequentiſſimum.

N. In morbo articulari debellando vires inſignes exerit hæc planta, nulli hactenus Botanicorum proditas, ſed *Thorunii* Pruſſiæ in nonnullis agris feliciter expertas. Folia herbæ in cereviſia decoquunt, & bis aut ter de die cùm dolores ſentiunt decoctum bibunt, quamvis ingratiſſimi odoris & ſaporis ſit. Qui autem eo utuntur levamen omnes percipiunt. Gratior reddi poterit præparatione in ſpiritum, extractum liquidum & ſyrupum. *Ephemer. German.* an. 4. & 5. Obſerv. 123.

Tripolium majus & minus *J. B.* vulgare majus & vulg. minus *Ger.* majus ſive vulgare & minus *Park.* 1, ſive majus cæruleum & 2, ſive minus *C. B. Sea Starwort.* In ſalſis maritimis. Majus & minus, cùm non aliter quàm magnitudine differre dicantur, non ſeparo.

Obſervavi Tripolium circa Briſtoiam flore nudo copioſé.

N. Vulnerariam eſſe perhibent noſtrates Botanici, quos conſule.

C. Triticum ſpicâ muticâ album. Triticum ſiligineum *C. B. in Theat.* Siligo *Mouffeti* de *diæta.* Græcorum & Galeni Σιλῖγνις, Hippocrati, τρύγις *C. B. White wheat.* Hujus tum ſpica tum etiam grana albent.

C. Triticum ſpicâ muticâ rubrum. Tritici hyberni ariſtis carentis genus primum, πύρος Veteribus, Robus Columellæ, *C. B. Red Wheat, and in ſome places Kentiſh Wheat.* Hujus tum ſpica tum etiam grana plerunque rufeſcunt, nonnunquam variant. Tres nempe varietates obſervavimus, quas ſi vis pro diverſis ſpeciebus habe.

1. Triticum ſpicâ muticâ albicante granis rufeſcentibus *C. C. White-eared red Wheat.* Differt à præcedente ſolo ſpicæ colore.

2. Triticum ſpicâ ariſtatâ, granis & ſpicâ rufeſcentibus. Tritici hyberni primum genus criſtatum *C. B. in theat. Bearded red wheat.* Solis ariſtis differt à Tritico rubro vulgari.

3. Triticum ariſtis donatum ſpicâ albicante granis rufeſcentibus, *C. C. Red wheat, with a white bearded ear.* Differt à vulgari rubro tum ſpicæ colore tum ariſtis. Omnes hæ varietates ſparſim inter ſegetes Tritici ſpicâ muticâ rubri ſuccreſcunt.

C. Triticum ariſtis circumvallatum, glumis hirſutis. *Gray wheat, in ſome places Duck-bill wheat, and gray Pollard,* quia ſpicæ ejus non rarò ariſtas ante maturitatem amittunt, vel fortè ſine eis naſcuntur. Hujus autem ſpicæ grandiores ſunt quàm præcedentium.

C. Triticum ariſtis munitum, rubentibus granis & ſpica, glumis lævibus & ſplendentibus. *Red-eared Bearded-wheat.* Hæc ſpecies ariſtas per maturitatem non deponit. Omnia hæc Tritici genera in agris ſeruntur.

De viribus & uſu Tritici, cùm vulgaris ubique notitiæ

titiæ ſit, nihil addam, nè Soli lucernam accendere videar.

N. 1. Triticum degenerat in Lolium; Rapum in Rhaphanum; Siſymbrium in Mentham; Ocymum in Serpyllum; Vitis nigra in albam, alba in nigram mutatur: Zea in Triticum & è contra Triticum in Zeam. Si in Ungaria ſecale Germaniæ ſeratur generatur indè Triticum. Si ager ſit paulò ſterilior avena noſtra alba quam appellant in nigram degenerat. Si idem ſemen aliquot annis ſeratur in vilius degenerat. Galeni pater Triticum & Hordeum aliquando ſevit, omnibus diverſi generis ſeminibus quæ ipſis erant admiſta ſelectis, quo certò cognoſceret, num ex ipſorum mutatione Lolium & Ægilops naſcerentur, an proprium hæc quoque ſemen haberent. Cùm autem fortè una cum puris ſeminibus in Tritico quidem frequens lolium, in Hordeo autem magnam Ægilopis vim natam conſpiceret, in aliis quoque ſeminibus idem eſt aggreſſus. Reperit igitur in Lente quoque durum rotundúmque Aracum & Securinum, præterea Aparinem enatam. *Sennert. Hypomn.* 5. *cap.* 2.

2. Verùm Galeni pater facilè potuit decipi; neque ex hoc experimento ſequitur quod ille indè collegit. Nam & ipſe olim obſervavi in agro quodam ubi purum frumentum ſatum fuerat magnam Ægilopis vim enatam; quæ tamen ipſius Ægilopis non Tritici ſemini originem ſuam debuit. Cùm enim Ægilops citiùs matureſcat & ſemen perficiat quàm Triticum, cúmque ſemen ipſius per maturitatem facilè defluat, vel vento aut inter metendum manu decutiatur in terram, ibi relictum, quamvis ager non ſeratur ſequenti anno, per integrum biennium durabit, & cum frumento poſtmodum ſato ſuccreſcet. Nec dubium eſt quin ſemina plantarum, non dico per biennium, ſed quinquennium & ampliùs in terra hoc modo fœcundæ permaneant experientia teſte. Meritò igitur hactenus controvertitur, An detur in plantis Speci-

erum tranſmutatio, hoc eſt, an ſemen cujuſvis plantæ degeneret & diverſæ ſpeciei ſobolem producat. Sanè ſi vera ſunt quæ legi & audivi, negari non poteſt quin detur ejuſmodi tranſmutatio. Nam *Wormius Muſæi lib. 2. cap. 7. pag.* 150. aſſerit ſe habere Hordeum quod Hermaphroditicum vocat, quia in una ſpica & Hordeum & Secale continet; cujus deſcriptionem vide ſis loco citato. *Johnſonus* quoque apud *Gerardum* lib. 1. cap. 46. pag. 65. ſibi oſtenſam refert à *D. Goodyer* ſpicam Tritici albi circa cujus mediam partem tria aut quatuor grana avenacea undique perfecta enata ſunt. Et ſuperiori æſtate affirmavit mihi Oxonii Jacobus Bobertus filius, è ſemine Primulæ veris majoris ſibi exortas Primulam vulgarem & Primulam pratenſem inodoram luteam. Quæ ſi vera ſunt, ut à fide dignis narrantur, rem planè conficiunt & extra omnem dubitationis aleam ponunt. Obſervandum tamen tranſmutationem hanc dari tantum inter ſpecies cognatas & ejuſdem generis participes.

Turrītis *Ger.* vulgatior *Park. J. B.* Braſſica ſylveſtris foliis integris & hiſpidis *C. B. Tower Muſtard.* In agro Norvicenſi via inter Nordvicum urbem & Yarmouth in ſepibus: circa *Slough* in aggeribus & muris terrenis, juxta viam quæ Londinum ducit: ſupra *Dorſthill-hill* propè *Middleton* in agro Warwicenſi.

C. Tuſſilāgo *Ger. J. B. Park.* vulgaris *C. B*, Chamæleuce Plinii *Jo. Bodæ.* in *Theoph. hiſt. Colts-foot, or Foals-foot.* In locis humidis.

N. 1. Quæ de hujus viribus ab aliis fusè traduntur, ſic brevibus complexus eſt Schroderus. Radices & folia virentia temperatis proxima ſunt (aliis refrigerant) ſiccata verò modicè acria & calida evadunt. Planta eſt thoracica. Uſus præcip. in tuſſi, orthopnœâ, vomicisque pectoris, quibus ſingulis & fumus ejus ore attractus mederi creditur. Extrinſecùs proſunt ulceribus calidis & inflammationibus [adde & eryſipelati] folia recentia impoſita.

2. Herba

2. Herba cum flore Sulphuris & Succino in pulverem comminuto mixtæ fumus ore hauſtus inſtar Nicotianæ Phthiſin aliquando ſanavit. *D. Boyl De Util. Philoſ. Nat.*

C. Typha *Ger.* paluſtris major *J. B. C. B.* paluſtris maxima *Park. Cats-tail, Reed-mace.* In ſtagnis & piſcinis majoribus.

Typha paluſtris media *J. B.* paluſtris clavâ gracili *C. B.* Typha minor *Park. The leſſer or middle ſort of Reed-mace, or Cats-tail.* Cum priore, & etiam magis frequens. Utramque ſpeciem ſimul vidi in rivulo quodam juxta ædes Nobiliſſ. Comitis Warwicenſis *Leez-houſe* dictas in Eſſexia. Priori folia lata, glauca, ſpica major, nigrior, ſeriùs etiam floret. Poſteriori folia anguſtiora, pallidiùs virentia, ſpica gracilior minúſque colorata; maturiùs quoque exeunt ſpicæ ſeu clavæ, altitudine tamen ei non cedit.

V

VAccinia nigra *Ger.* nigra vulgaria *Park.* Vitis Idæa anguloſa *J. B* Idæa foliis oblongis crenatis, fructu nigricante *C. B. Black Whorts, or Whortle-berries, or Bill-berries,* In ericetis & montoſis humidioribus.

Vaccinia nigra fructu majore *Park.* Vitis Idæa foliis ſubrotundis major *Ger.* V. I. foliis oblongis albicantibus *C. B.* V. I. magna quibuſdam, ſive Myrtillus grandis *J. B. The great Billberry. At Often in Cumberland, a village in the mid-way, between Hexham and Pereth, in the mooriſh paſtures, but more abundantly at a village called* Gamblesby *6 m. from* Pereth *in the way thence to* Newcaſtle. *Th. Williſell.*

Vaccinia rubra *Ger.* rubra buxeis foliis *Park.* Vitis Idæa ſemper virens fructu rubro *J. B.* V. Idæa foliis ſubrotundis

tundis non crenatis, baccis rubris *C. B.* *Red Whorts, or Whortle-berries. Upon the boggy mountains and heaths in Darby, Stafford-ſhire, York-ſhire, Warwick-ſhire in Middleton Pariſh, by the new Park-pale, Wales,* &c.

Vaccinia rubra foliis myrtinis criſpis D. Merrett. *Four miles from Heptenſtal near Widdop, on a great ſtone by the river Gorlp in Lancaſhire.* Hujus plantæ ramulum nobis oſtendit Th. Williſell, verum cùm neque flores ejus neque fructum hactenus vidimus, an deſcripta ſit necne, determinare non poſſumus.

N. 1. Baccæ frigidæ ſunt, & cum manifeſta adſtrictione reſiccant. Ventriculo æſtuanti conveniunt, ſitim ſedant, ardentium febrium calores mitigant, alvum reprimunt, vomitum ſiſtunt, dyſenteriam è flava bile ortam curant, adversùs choleram morbum proſunt. Sed ad hos uſus *Rob* ſive ſuccus inſpiſſatus ipſis baccis longè præferendus, quoniam crudæ ſi edantur, frigidæ cùm ſint, ventriculum debilem & frigidum offendunt, alvúmque perturbant potiùs quàm aſtringunt.

2. Succus cum alumine & gallâ coctus, eleganti cæruleo colore chartas & linteamina tingit.

Vaccinia nubis *Ger. v.* Chamæmorus.

C. Vaccinia paluſtria *Ger.* Vaccinium paluſtre *Park.* Oxycoccus ſive Vaccinia paluſtria *J. B.* Vitis Idæa paluſtris *C. B.* *Marſh Whortle-berries, Moſſe-berries, or Moor-berries. On mooriſh grounds and quagmires,* v. g. *in Sutton Cofeld-Park in Warwick-ſhire,* &c.

C. Valeriāna ſylveſtris major *Ger. C. B.* ſylveſtris magna aquatica *J. B.* *Great wild Valerian.* In ſylvis & dumetis humidioribus.

N. 1. Pulvis radicis hujus plantæ [fortè intelligit Phu maximum] antequam caulem edat cochlearii dimidii menſurâ cum vino, aquâ, lacte, aut alio quovis decenti ſucco ſemel aut bis ſumptus, Epilepſiâ correptos liberat. Hujus vim & in aliis multis & in ſemetipſo expertus eſt F. Columna; *Panarola* Obſervat. medic.

2. Ad

2. Ad viſum acuendum & confirmandum tum flores tum radicem commendat Tragus.

C. Valeriāna ſylveſtris minor *Park. Lob.* minor *Ger.* paluſtris minor *C. B.* minor pratenſis vel aquatica *J. B. Small wild Valerian.* In pratis humidis.

Valeriāna ſylv. ſeu paluſtris minor altera. *The other ſmall wild or Marſh Valerian.* Cum priore paſſim.

Hæc ſuperiore omnibus ſuis partibus, exceptis floribus, aliquanto major eſt. Flores autem, quâ notâ ab illa ſatis diſtinguitur, quintuplo minores, & denſiùs ſtipati ſunt quàm illius.

Valeriāna Græca *Ger. Park.* Græca quorundam colore cæruleo & albo *J. B.* 7, ſive cærulea *C. B. Greek Valerian, called by the vulgar Ladder to heaven or Jacobs ladder. Found by Mr. Liſter in Carleton-beck, in the falling of it into the river Air; but more plentifully both with a blue flower and a white about* Malham Cove, *a place ſo remarkable that it is eſteemed one of the wonders of* Craven. *It grows there in the wood on the left hand the water as you go to the Cove from* Malham *plentifully; and alſo at* Cordill *or the* Whern, *a remarkable Cove where comes out a great ſtream of water, near the ſaid* Malham.

Valerianellæ ſive Lactucæ agninæ ſpecies procerior & ſerotina. *Small wild Valerian.* Inter ſegetes. An Valeriana minima *Park?* 22, ſive ſylveſtris foliis tenuiſſimè diviſis *C. B?* Perſimilis eſt hæc planta Lactucæ agninæ dictæ, ab ea tamen ſpecificè differre mihi utramque exactiùs conferenti videtur.

N. Valeriana ruptis, convulſis, ex alto præcipitatis utilis cenſetur. Sed & folia ad oris & gingivarum cum inflammatione exulcerationes & aphthas prodeſſe dicuntur. Aiunt & radices aridas tuſáſque drachmæ pondo cum vino ſumptas, infra ſupráque purgationem moliri. Noſtrates vulneribus levioribus folia trita imponunt, unde à nonnullis *Cut-finger* appellatur (hortenſem intellige.)

C. Verbaſcum

C. Verbaſcum mas latifolium luteum *C. B.* vulgare flore luteo magno, folio maximo *J. B.* Verbaſcum album vulgare, ſive Tapſus barbatus communis *Park.* Tapſus barbatus *Ger.* *White Mullein, High Taper, Cows Lungwort.* Ad agrorum margines, & in aggeribus foſſarum, nonnunquam in muris & ruderibus.

N. 1. Utilis eſt in morbis pectoris, tuſſi, expuitione ſanguinolenta, torminibus ventris *Schrod.* Extrinſecùs flores & folia præcipuæ æſtimationis ſunt in ſopiendis doloribus quibuſcunque, inprimis in affectibus ac tumoribus ani, hæmorrhoidibus, in capillis luteo colore tingendis. *Idem.*

2. Hujus folia plantis pedum nudis intra calceos ſuppoſita, paucis diebus ante debitum purgationis tempus, menſes remorantes leniter movent & educunt.

C. Verbaſcum nigrum flore ex luteo purpuraſcente *C. B.* nigrum flore parvo luteo apicibus purpureis *J. B.* nigrum *Ger. Park.* nigrum ſalvifolium luteo flore *Lob.* *Common black Mullein. In many places of Cambridge-ſhire, about Shelford, Abington,* &c.

Verbaſcum flore albo parvo *J. B.* 5, ſive lychnites flore albo parvo *C. B.* lychnite Matthioli *Ger.* *White-flowered Mullein. In many places of Kent by the way-ſide, as about Dartford,* &c.

Verbaſcum pulverulentum flore luteo parvo *J. B.* 2, ſive mas foliis anguſtioribus, floribus pallidis *C. B.* *Hoary Mullein.* Hæc (ni multùm fallor) eſt ſpecies illa quæ creſcit circa mœnia Norvici urbis, quam nonnulli habent pro Verbaſco fœmina flore luteo magno *C. B.* Verùm, ni malè memini, flos non adeò amplus eſt: nec tamen placet quòd C. Bauhinus anguſtifolium appellat, nam folia lata ſunt.

C. Verbēna vulgaris *J. B.* mas ſeu recta & vulgaris *Park.* communis cæruleo flore *C. B.* communis *Ger.* *Common Vervain.*

N. Tot huic plantæ virtutes ab autoribus attribuuntur, ut eas omnes adſcribere pigeat. Cephalica ac vulneraria eſt. Uſus præcip. in dolore aliiſque affectibus capitis à frigidis humoribus, in affectibus oculorum & pectoris, tuſſi inveterata: in obſtructionibus hepatis ac lienis, ictero, torminibus ventris, dyſenteria; inprimis atterit & expellit calculum, libidinem coercet, febrem tertianam fugat, arthritidem mitigat, vulnera ſanat, partum facilitat. Extrinſecùs in cephalalgia, odontalgia, alopecia, melancholia, in oculorum lippitudine, imbecillitate, rubore: in angina, raucedine (collo circumplaſmatizata) in tumore glandularum in faucibus [gargariſ.] in dolore lienis (cum axungia porci) ac podagrico mitigando, in vulneribus adſtringendis, ac putridis abſtergendis, in procidentia ani, mariſcis, &c. Hactenus Schroderus. Cum tot virtutibus polleat, quid mirum tanto eam olim in honore fuiſſe, & herbam ſacram dici meruiſſe?

† Vermiculāris frutex major *Ger. emac.* arboreſcens *Park.* Sedum minus fruticoſum alterum *C. B.* *The greater Shrub, or Tree-Stonecrop.* Aſſerit Lobelius in *Adv.* hunc in maritimis litoribus & inſulis Angliæ fruticare.

Vermiculāris frutex minor *Ger.* fruticoſa altera *Park.* Sedum minus fruticoſum *C. B.* minimum arboreſcens vermiculatum flore luteo *J. B.* *Shrub-Stonecrop.* In ſinus Briſtoienſis Anglici Oceani inſulis vocatis *Homs*, ſe copioſum avulſiſſe dicit Lobelius in *Adv.* Ego in Iſthmo illa, inſulam Portlandicam & litus Dorceſtriæ interjacente, abundè provenientem multis abhinc annis obſervavi. Eundem anteà oſtendit mihi Cl. Vir *D. Tho. Brown* M. D. Norvici in litore Norfolcienſi collectum. In tranſmarinis, inter Arelatem & D. Ægidii oppidum, ſqualidis campis non procul à Rhodani fluentis, Lobelius olim, & nos nuper, cùm Monſpelio Maſſiliam iter faceremus, uberrimum obſervavimus.

Veronica

Veronica fœmina, *v.* Elatine.

C. Veronica mas ſupina & vulgatiſſima *C. B.* mas vulgaris ſupina *Park.* vulgatior folio rotundiore *J. B.* vera & major *Ger. The male Speedwell, or Fluellin.* In paſcuis ſiccioribus & ericetis.

N. Decoctum Veronicæ ſatis magna doſi aliquandiu aſſumptum fœminam quandam calculo, quam per 16 annos in rene ſiniſtro aluerat, liberavit. Calculus nempe primò ad ureteres protruſus eſt, deinde in veſicam delatus, tandémque continuo ejuſdem decocti uſu foras ejectus. *Ephemer. German. ann.* 1. *Obſerv.* 107.

C. Veronica pratenſis minor *Park.* 6. ſive pratenſis ſerpyllifolia *C. B.* minor *Ger.* Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli ſerpyllifolia *J. B. Little or ſmooth Fluellin, or Pauls-betony.* In pratis & paſcuis.

C. Veronica ſpicata recta minor *J. B.* 5, ſive ſpicata minor *C. B.* aſſurgens ſive ſpicata *Ger.* mas erecta *Park. upright ſpiked male Speedwel, or Fluellin. In ſeveral cloſes adjoyning to Newmarket-heath beyond Botteſham.*

N. Vulneraria inſignis ac ſudorifera eſt. Uſus præcip. in eroſione ac obſtructione pulmonum & lienis, hinc & imprimis in colica, phthiſi, ſcabie, pruritu, peſte, vulneribus. Extrinſecùs famoſiſſima eſt in vulneribus abſtergendis, in duritie lienis, & in colica. *Schrod.* Summatim intùs ſumpta valet 1. Adversùs tuſſim & vitia pulmonum. 2. Adversùs peſtem & morbos contagioſos. Extrinſecùs ad vulnera, ulcera, ſcabiem, cutis vitia, commendatur.

Veſicaria marina ramoſa & non ramoſa *J. B.* lib. 39. cap. 76. tom. 3. p. 818. Hæc æſtu maris in litora ſæpè rejicitur, non rarò Oſtrearum teſtis adhæreſcit, nec aliud eſſe videtur quàm Oſtrearum fœtura.

C. Vibur-

C. Viburnum *Park.* vulgò *C. B.* Lantana ſive Viburnum *Ger.* Lantana vulgò, aliis Viburnum *J. B. The way-faring-tree, or the pliant mealy or Cotten-tree.* In ſepibus paſſim.

N. 1. Tum folia tum baccæ ſiccant & aſtringunt, unde ad dentes vacillantes, columellæ procidentiam, alvi fluxiones, commendantur.

2. Folia in lixivio decocta capillos denigrant, & eoſdem fluentes ſiſtunt.

3. Paratur è radicum corticibus ſub terra maceratis, & ſubinde decoctis & diu tuſis, viſcum ad aucupia haud inutile. *Matth. Dod.*

C. Vicia *Ger.* vulgaris ſativa *Park. J. B.* ſativa vulgaris ſemine nigro *C. B. Common Vetch or Tare.* Seritur in agris.

C. Vicia ſemine rotundo nigro *C. B.* Vicia vulgaris ſylveſtris ſemine parvo & nigro frugum *J. B.* Vicia ſylveſtris ſive Cracca major *Ger.* Aracus ſive Cracca major *Park. Strangle-tare, or wild Vetch.* J. Bauhinus ad idem caput reducit Aracum ſive Aracam & Craccam majorem *Lob.* & Aphacam veram *Lugd.* quæ C. Bauhinus diſtinguit. Vicia illa quæ apud nos Maio menſe omnium prima florens ad ſepes & in aggeribus maximè arenoſis frequens occurrit, perſimilis eſt ſi non eadem huic Araco. Flores habet pulchrè purpureos, ad ſingulas foliorum alas plerunque duos, in ſolo ſteriliore ſingulos duntaxat, in lætiore interdum ternos; ſiliquas longas, ſubrotundas, ſemina 8 aut 10 continentes, ex fuſco & luteo viridi varia, & non penitus nigra, prout ea deſcribit J. Bauhinus.

C. Vicia multiflora *C. B.* ſylveſtris multiflora ſive ſpicata *Park.* multiflora nemorenſis perennis ſeu dumetorum *J. B.* Vicia ſylveſtris ſpicata *C. B. Tufted Vetches, Birds tares.* In pratis & ad ſepes. Nos hîc conjunximus Viciam multifloram *C. B.* & Viciam ſylveſtrem ſpicatam *ejuſdem.* Putamus enim Galegam ſylv. *Dod.* eandem

eandem eſſe cum Vicia ſylveſtri ſpicato flore Cluſii.

Vicia ſylvatica multiflora maxima *P. B. The great tufted Wood-Vetch.* Hæc perſimilis eſt Viciæ ſylveſtri multifloræ *Park.* niſi quòd elatior ſit, & floribus dilutè cæruleis ſtriatis. *I found it once in a wood near to Caerwent in Monmouth-ſhire, another time in the Weſt, but have forgot the place. Mr. Johnſon hath obſerved it growing plentifully in the woods about Greta bridge in Yorkſhire.*

C. Vicia maxima dumetorum *Ger. emac. Park. C. B.* ſepium perennis *J. B. Buſh-vetch.* In dumetis & ſepibus Maio menſe florens ubique reperitur.

N. Terna aut quaterna hujus Viciæ ſemina eſitata acidos ſtomachi ructus ſedant. *Trag.*

Vicia luteo flore ſylveſtris *J. B.* An Vicia ſylveſtris lutea ſiliquâ hirſutâ N. D. *C. B? Yellow Vetch, with a rough pod. This I ſometime found on Glaſſembury torre hill.*

Vicia Lathyroides purpuro-cæruleis floribus. *Chichling vetch, with a purple and blue flower.* Hujus folia compoſita ſunt ex tribus aut quatuor pinnularum medio nervo annexarum conjugationibus, claviculis donata, glauca. Flores è foliorum alis tres aut quatuor communi pediculo prælongo inſident ampli purpuro-cærulei. *Found by Th. Williſel in Peckham-field, on the back of Southwark, in a ſqualid watery place. This is ſtiled by D. Merret,* Lathyrus ex cæruleo & rubro mixtus.

C. Vicia ſegetum cum ſiliquis plurimis hirſutis *C. B.* Vicia parva, ſive Cracca minor cum multis ſiliquis hirſutis *J. B.* Vicia ſylveſtris ſive Cracca minima *Ger. emac. Small wild Tare, or Tine-tare.* Inter ſegetes nimis frequens. Hujus ſiliquæ non glabræ ſunt, ut vult Johnſonus apud *Ger.* ſed, ut rectè C. Bauhinus, hirſutæ.

C. Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies cum ſiliquis glabris *J. B.*

J. B. Aracus ſive Cracca 3, ſeu Vicia ſegetum ſingularibus ſiliquis glabris, *C. B. Tine-tare, with ſmooth pods.* Inter ſegetes non rarò, & in ſylvis locis humidioribus. Nos pluribus ſiliquis donatam ſæpiùs vidimus.

Vinca pervinca, *v.* Clematis daphnoides.

Viola aquatica, *v.* Milleſolium aquaticum.

C. Viola Martia alba *C. B.* Martia flore albo odorato *J.* flore albo *Ger.* ſimplex Martia flore albo *Park.* in *Parad. Common white Violet.* Ad ſepes, & in aggeribus foſſarum.

C. Viola Martia purpurea *Ger.* Martia rotundifolia I, ſive purpurea flore ſimplici odoro *C. B.* ſimplex Martia *Park.* in *parad. Purple Violet.* Cum priore.

N. 1. Flos recens refrigerat & humectat; emollit, laxat: Cordialis eſt è quatuor illorum famoſorum numero, & pectoralis. Uſus præcip. in fervore febrium compeſcendo, doloréque capitis indè nato, in tuſſi, aſperitate gutturis & pleuritide. Syrupus hodiè creberrimi usûs eſt ad ſitim febrilem reſtinguendam, & alvum leniter ſubducendam.

2. Violarum ſemen eſt lithontripticum inſigne, D. *Butlero* Cantabrigienſi olim inter arcana. *D. Needham.* Emulſionem autem ſeminum Violæ vomitum plerunque ac ſeceſſum movere monet *Schroderus.*

C. Viola Martia inodora ſylveſtris *C. B.* canina ſylveſtris *Ger.* cærulea Martia inodora ſylvatica, in cacumine ſemen ferens *J. B. wild or Dogs Violet.* Ad ſepes, & in dumetis paſſim. Habetur & in paluſtribus frequens, niſi fortè ea ſit diſtincta ſpecies.

C. Viola bicolor arvenſis *C. B.* Jacea bicolor frugum & hortorum vitium Trago *J. B.* Viola tricolor 5, cap. 313. lib. 2. *Ger.* An Viola tricolor ſylveſtris *Park? Small wild Hearts-eaſe, or Panſies.* Inter ſegetes ubique feré.

Viola tricolor *Ger.* tricolor major & vulgaris *Park.* tricolor hortenſis repens *C. B.* tricolor ſive Flos Trini-

tatis *J. B. Hearts-eaſe, or Panſies.* In montoſis Septentrionalibus, v. g. agri Derbienſis, Eboracenſis, &c.

Viola montana lutea grandiflora *C. B.* Jaceæ tricoloris ſive Floris trientalis genus flore luteo magno; &c. *J. B.* Jacea elegantiſſima flore luteo ampliſſimo *P. B. Panſies, with a large yellow flower. I have found this in many places among the mountains in Wales, and in the North, and do judge it ſpecifically different from the Common.*

N. Vulneraria eſt ac ſudorifica: Utilis in torminibus & æſtu puerorum, morbiſque comitialibus eorundem: in pulmonum inflammationibus, aſthmate, &c. in ſcabie & pruritu, in uteri obſtructione, & lue Venerea.

C. Viorna *Ger.* Clematitis ſylveſtris latifolia *C. B.* Clematis ſylv. latifolia ſive Viorna *Park.* Clematis latifolia dentata *J. B. Great wild Climber, or Travellers joy.* In ſepibus. Flore, ſemine, cortice & radice vim urendi habet.

C. Virga aurea *Ger.* aurea vulgaris *Park.* aurea vulgaris latifolia *J. B.* aurea 4, ſive anguſtifolia minùs ſerrata *C. B. Golden Rod.* In ericetis & montoſis ſylvis.

† Virga aurea ſerratis foliis *Park.* aurea latifolia ſerrata *C. B.* aurea Arnoldi Villanovani *Ger. Golden Rod, with dented leaves.* Cum priore, ſed rariùs. Nos unam tantùm Virgæ aureæ ſpeciem ſponte in Anglia naſcentem agnoſcimus, nec multùm commovemur autoritate Gerardi & Parkinſoni contrarium aſſerentium.

N. Vulneraria eſt celeberrima intrinſecùs & extrinſecùs adhibita, ipſi etiam Solidagini Saracenicæ præferenda, lithontriptica, diureticaque non è poſtremis omnium conſenſu. Aſtringit inſuper, ac proinde diarrhœæ, dyſenteriæ, & ſanguinis expuitioni medetur.

Virga paſtoris, *v.* Dipſacus minor.

C. Viſcum

C. Viſcum *Ger.* vulgare *Park.* V. arborum 1, ſive baccis albis *C. B.* V. quercinus & cæterarum arborum *J. B.* Aureus ramus Æneæ apud Virgilium *J. B.* *Miſſeltoe.* Malis & pyris necnon Oxyacantho frequenter, aliis arboribus rariùs innaſcitur. Habemus tamen hîc in virario D. F. *Willughby* in Acere minore & Fraxino, alibi vidimus in Corylo v. g. circa Brantriam in Eſſexia; in Tilia; in Salice; in Ulmo; in Sorbo aucuparia, in Rhamno cathartico, aliiſque.

N. 1. Uſus præcip. ac ſpecificè in Epilepſia: præſcribitur etiam contra Apoplexiam ac Paralyſin, tum intus epotum, tum verò collo appenſum. Extrinſecùs maturat tubercula parotides, alióſque abſceſſus (cum reſina & cera mixtum) J. Bauhinus contuſum & aquis convenientibus maceratum, adversùs vermes inteſtinorum egregio effectu pueris ſuaſu ſuo propinari ſolitum ſcribit.

2. Scimus quoſdam viſci ligno in vino macerato non inutiliter uſos contra vertiginem *J. B.* Commendatur autem præ aliis Viſcus quercinus, ejúſque defectu aut penuria (nam rariſſimus eſt) qui Corylo innaſciter. Quòd viſcus quercinus præ aliis in honore & pretio ſit, Druidum ſuperſtitioni tribuendum cenſeo, qui Viſco & arbore in qua gignebatur nihil habuere ſacratius. Vid. *Plin. hiſt. nat.* lib. 16. cap. 44. ſiquis viſcum in Quercu creſcentem videre deſiderat, Sheffeldiam adeat, à qua non procul inveniri eum à D. Fr. Jeſſop certior factus ſum.

3. Pulvis Viſci quercini (ſiquidem haberi poſſet) non Epilepſiæ tantùm medetur ſed & menſes movet. Verùm eò præcipue ejus hîc mentionem facio, quòd ſit arcanum (ut vocant) contra Pleuritim ſemel atque iterum & tertiò in aqua Card. & Papav. exhibitus. *D. Bowle.*

4. Ejus qui Oxyacantho innaſcitur pulvis vino albo aut Hiſpanico infuſus, & duabus ante paroxyſmum horis exhibitus, doſi ſubinde repetita (ſi opus fue-

rit) Febrem quartanam non raro fugat & perfectè ſanat. *D. Hulſe.*

C. Ulmaria *J. B.* vulgaris *Park.* Regina prati *Ger.* Barba capri floribus compactis *C. B. Meadow-ſweet.* In pratis humidis, & ad rivulos paſſim.

N. 1. Sudorifera & alexipharmaca eſt, proin convenit in fluxibus omnis generis, diarrhœa, dyſenteria, fluxu menſtruo, expuitione ſanguinis: reſiſtit peſti. Folia vino aut cereviſiæ immiſſa, gratum ei ſaporem & odorem conciliant, non ſecùs ac Pimpinellæ.

2. Flores odoris grati ſunt, cor exhilarant, nec tamen caput gravant, undè & æſtivo tempore conclavibus & tricliniis ornandis ſternendíſque conveniunt.

C. Ulmus folio glabro *Ger. emac. Park. The ſmooth-leaved or Wych-Elm.* In agro Cantabrigienſi etiam vulgari dicto frequentior eſt.

C. Ulmus vulgatiſſima folio lato ſcabro *Ger. emac.* vulgaris *Park.* 2, ſive montana *C. B.* Gallica Columellæ *Park. Dod. Jo. Bod.* Atinia & Gallica Plinii *iiſdem.* Montiulmus, ſive Ulmus montoſa Theophraſti *iiſdem. The Common Elm.* In ſepibus & ſylvis.

C. Ulmus folio latiſſima ſcabro *Ger. emac.* folio latiore *Park.* Ulmus *J. B.* Ulmus campeſtris & Theophraſti *C. B. Jo. Bod. in Theophr. hiſt. Broad-leaved Elm, or Wych-Haſell.* Folia enim magnitudine ſua & figura vel Coryli vel Alni folia æmulantur, mucrone tamen acutiore ſunt. His addit D. *Goodyer* apud *Gerard. emac.* quartam ſpeciem, quam appellat Ulmum minorem folio anguſto ſcabro. *The narrow-leaved Elm. It grows in the hedges by the high-way, between Chriſt-church and Limmington, in the new Foreſt in Hampſhire.*

N. 1. Ulmi radix, folia, cortex, adſtringendi & abſtergendi vim habent, unde & vulnera glutinant, & podagricos dolores mulcent, autore Matthiolo.

2. Cortex

2. Cortex hujus arboris in aqua communi decoquatur ad conſiſtentiam ferè ſyrupi, decocto admiſceatur tertia pars aquæ vitæ. Singulare eſt remedium adverſùs dolorem iſchiadicum, ſi pars affecta eo ad ignem aliquandiu foveatur.

3. Quæ de veſiculis foliorum Ulmi eorumque humore vulnerario annotavimus, v. in *C. C.* Veſiculæ hæ in Anglia non adeo frequentes excreſcunt in Ulmorum foliis ac in exteris regionibus.

C. Umbilīcus Veneris *Ger.* Veneris vulgaris *Park.* Cotyledon major *C. B.* vera radice tuberosâ *J. B.* *Wall-Pennywort, Navel-wort, Kidney-wort.* In ſaxis & vetuſtis ædificiorum parietibus plurimis in locis, præſertim Meridionalibus & Occidentalibus.

N. Refrigerat, repercutit & abſtergit; itaque phlegmonas eryſipelatodes & eryſipelata phlegmonode curat. Strumis & pernionibus illitu auxiliatur; Stomachi ardorem refrigerat. Folia cum radice comeſa calculos frangunt, urinam cient, hydropicíſque ex melle dantur. Ex *Dioſcor.* & *Galeno.*

Urtīca mortua ſeu fatua, *v.* Lamium.

C. Urtīca minor *Ger.* minor annua *J. B.* urens minor *C. B.* *Small ſtinging Nettle.* Ad ſemitas, & in locis ruderatis.

Urtīca Romana *Ger. Park.* Romana ſive mas cum globulis *J. B.* urens pilulas ferens 1 Dioſcoridis ſemine Lini *C. B.* *Roman Nettle. I found it plentifully in great Yarmouth in Norfolk, near the Key; as alſo about Aldburgh in Suffolk, and elſewhere on that coaſt.*

C. Urtīca urens *Ger.* major vulgaris *J. B.* major vulgaris & media ſylveſtris *Park.* urens 1 & 2, ſive urens maxima, & altera urens *C. B.* *Common Nettle.* Ad ſepes, & in ruderibus.

N. 1. Urtica omnis diuretica eſt & lithontriptica; peculiaritérque Cicutæ adverſari dicitur, ut & hyoſcyamo ac mandragoræ. Radix Urticæ majoris commendatur maximopere ad icterum.

2. In olere ſumpta ſolvit alvum, abſtergit renes, calculos expellit, expectorationem morbillorúmque eruptionem promovet. Conſerva quæ fit ex racemulis florum & ſeminum in calculo renum ínque thoracis affectibus & ſputo ſanguineo medicamentum eſt præſtantiſſimum. *D. Bowle.* Succus herbæ aut ſyrupus ex eo confectus in hæmoptyſi non minùs efficax. *D. Needham,* & *D. White.*

3. Radix Urticæ magnæ vino & melle decocta, haud vulgare medicamentum eſt adversùs frigidas tuſſes & orthopnœas. Semen quoque Romanæ uſûs crebri eſt in Pulmonum affectibus, aſthmate, tuſſi contumace, pleuritide, peripneumonia. Flatuóſa eſt, & Venerem extimulat.

4. Extrinſecùs putridis, gangrænoſis ac malignis ulceribus auxiliatur, duritias ac tumores diſcutit: reprimit uvulam inflammatam (gargariſat.) ſedat hæmorrhagiam narium (urtica minor ſc. contuſa, vel ſuccus ejus expreſſus naribus inditus.) *Schrod.*

5. Æſtum & puſtulas ab Urtica excitatas reſtinguit & ſanat oleum roſarum, itémque olivæ, ſed & Nicotianæ ſuccus aut folium viride applicatum, & (ut ait Parkinſonus) ipſius Urticæ ſuccus expreſſus.

6. De ſpinularum Urticæ mira conſtructione, & modo quo ſuccum illum virulentum cuti immittunt, *v.* D. *Hook* Micrographiam.

X

XAnthium, *v.* Bardana minor.

C. Xyris *Ger.* Xyris ſive Spatula fœtida *Park.* Spatula fœtida pleriſque Xyris I, ſive Gladiolus fœtidus *C. B. Stinking Gladdon, or Gladwyn.* In ſepibus & dumetis, ſed rariús.

N. 1. Ad

N. 1. Ad alvi profluvia bibitur non ſecus ac Rhabarbarum & Aſarum. Ventris fluores, materiam per urinas deducendo & avertendo, ſupprimit. Cæterum opilionibus & ruſticorum plebi in præfectura Somerſeti Angliæ, hujus radicis decoctum aut etiam infuſum purgationes Iridis modo molitur *Lob.* Verùm in omni alvi profluvio nollem experiri hanc fervidam radicem, inquit *J. B.* fortè poſſet tolerari uſus in profluvio alvi pituitoſo.

2. Quas ſuæ Xyridi vires aſcribit Dioſcorides, an huic plantæ conveniant nécne, non inquiremus donec conſtiterit hanc veram eſſe & genuinam Dioſcoridis Xyrin.

3. Hujus radices maximarum ſunt virium in ſcrophulis intus ſumptæ. *D. Needham.*

4. Pulvis radicum exiccatarum in hyſterica paſſione, orthopnœa, & hypochondriacis affectibus utiliſſimus eſt *D. Bowle.*

Index Morborum & Remediorum.

A

ADſtringentia.] Rad. *Acori adulter. Biſtortæ, Conſolidæ majoris, Filipendulæ vulg. Geranii cujuſcunque, Pentaphylli, Tormentillæ.* Fol. *Alchimillæ, Argentinæ, Burſæ paſtoris, Chamæciſti vulgaris, Equiſeti, Fragariæ, Gallii, Geranii, Glaſti, Gnaphalii, Herniariæ, Lichenis, Lunariæ minoris, Millefolii vulg. Muſci, Nummulariæ, Quercûs cortev & folia, Piloſellæ, Pimpinellæ, Plantaginis, Polygoni, Saniculæ, Sophiæ chirurgorum, Telephii, Trachelii, Virgæ aureæ, Ulmariæ, Ulmi cortex & folia. Quin & radices quoque in nonnullis harum plantarum non minùs efficaces ſunt in aſtringendo quàm folia.* Fruct. & Sem. *Berberis ſive Oxyacanthæ, Caſtaneæ nucis membrana interior, Glandium, calices, Limonii Semen, Pruna Sylv. Pyra Sylv. Mora Rubi immatura, Sorba, Ceraſa acida.*

Alexipharmaca.] Rad. *Allii, Angelicæ, Biſtortæ, Carlinæ, Eryngii, Helenii, Pimpinellæ vulg. & Saxifragæ, Succiſæ, Tormentillæ.* Fol. *Abſinthii, Centaurii min. Pimpinellæ vulg. Quinquefolii vulg. Scabioſæ, Scordii, Veronicæ, Ulmariæ.* Flores *Centaurii min. Croci, Ericæ, Hyperici, Nymphææ, Violæ.* Fruct. & Sem. *Acetoſæ, Hyperici, Herbæ Paridis. Nux Juglans, Juniperi, Sambuci baccæ. His accenſet* Prævotius è *noſtratibus Argemonem,*

gemonem, Boni Henrici ſuccum, Cardiacam, Cruciatam, Cyanum minorem, Helleborinem, Irionis ſemen, Mentaſtrum, Perſonatæ ſuccum cum vino hauſtum, Rapi ſemen, Sparganii & Valerianæ minoris radices.

Ambuſta.] *Filicis mucilago, Hyoſcyamus, Populi albæ cortex, Sambuci cortex interior, Sedi minoris ſuccus, Solanum vulgare, Telephium, Tiliæ folia.*

Angina.] *Fragaria, Fungus Sambucinus, Prunella, Ribes nigrum, Papaver Rhœas, Scabioſa, Sedum majus, Succiſa, Trachelium.*

Anodyna.] *Althææ rad. Chamæmeli flores, Crocus, Cynogloſſa, Malvæ rad. & Fol. Meliloti flores, Sambuci fol. Verbaſci Flores, Violariæ fol. Telephium.*

Apoplexia.] *Ceraſa dulcia, Crocus, Eruca, Leucoium luteum, Lilium convallium, Pæoniæ ſem. Primulo veris, Aqua florum Tiliæ, Viſcus.*

Arthritis.] *Barbarea, Braſſica, Bryonia nigra, Caryophyllata, Centaurium min. Oleum è nucleis Ceraſorum, Chamædrys, Chamæpitys, Conſolida major, Ebulus, Erica, Geniſtæ ſemen, Geranium, Helenii rad. Hyoſcyamus, Hypericum, Lens paluſtris, Pentaphylli rad. Primula veris, Rhamnus catharticus, Scabioſa, Sambucus, Sedum majus, Ulmus.*

Aſthma.] *Bellis major, Crocus, Eryſimum, Lichen arborum, Marrubium album, Origanum, Periclymenum, Petaſites, Pimpinella ſaxifraga, Saponaria, Scabioſa, Sonchus, Urticæ ſem. & quæcunque inter Pneumonica recenſebimus infra.*

C

Calculus, *v.* Lithontriptica.

Cancer.] *Eryſimum, Solanum.*

Cardiaca.] Rad. *Biſtortæ, Carlinæ, Caryophyllatæ, Helenii, Petaſitidis.* Fol. *Acetoſellæ, Agrimoniæ, Calaminthæ montanæ, Cardiacæ, Pimpinellæ ſanguiſorbæ.* Flo. *Cordiales 4 dicti, ſc. Boraginis, Bugloſſi, Roſarum, Violarum;*

Leucoii

Leucoii lutei, Lilii convallium, Ulmariæ: & præter hæc Alexipharmaca pleraque.
Cardialgia.] *Cardiaca.*
Catarrhus ferinus. *v.* Tuſſis convulſiva.
Catarrhus.] *Eryſimum, Fragaria.*
Cauſtica.] *Ranunculi plerique, Ros Solis, Tithymali omnes, Sinapi.*
Cephalalgia.] *Peucedanum, Serpyllum, Solanum vulgare externè adhibitum: Prævotius ad Cephalalgiam quamcunque commendat ſuccum Verbenæ depuratum.*
Cholera morbus.] *Vaccinia.*
Colicus dolor.] *Agrifolii baccæ, folia, aculei: Cerefolium, Chamæmelum, Daucus, Ericæ flores, Filipendula, Geranium, Pimpinella Saxifraga, Veronica.*
Convulſivi motus.] *Chamæmelum, Ceraſa nigra, Helenii rad. Lilium convallium, Phyllitis.*
Coſmetica.] *Argentinæ aqua ſtill. Arum, Dipſaci aqua, Florum Fabæ & Fragariæ aqua deſtill. Radix Polygonati, Primulæ flores, Solanum lethale.*

D

Dentium dolor, *v.* Odontalgia.
Diaphoretica & Sudorifera.] *Buxi ligni decoct. & extract. Chamædrys, Chamæmeli decoct. aqu. Chelidonii ma. decoct. Extract. Cicutæ, rad. Crocus & ejus Extr. Ebulus, Fraxini cortex & lignum* Prævotio, *Fumaria, Juniperi ligni decoct. & Extract.* Prævotio, *Laureolæ decoct.* eidem, *Lupuli radicis decoctum* eidem, *Milii decoct.* eidem, *Petaſitidis rad. Pimpinellæ aqua* eidem, *Polygoni ex vino decoct. Sambuci baccæ, Saponaria, Tormentillæ rad. Veronica, Ulmaria.*
Diarrhœa.] *Berberis, Farina Fabarum, Lens, Muſcus, Oxylapathi ſem. Phyllitis, Plantago, Polygonum, Sorbus, Virga aurea, Ulmaria, & reliqua ferè adſtringentia.*
Diuretica.] *Abſinthium, Acorus, Adianthum, Agrifolii ſummitates, Anonis, Apium, Aquilegia, Aſparagus, Barbarea,*

rea, Betonica, Bryonia nigra, Calamintha, Cardui quicunque, Cerefolium, Chamædrys, Chamæmeli flores, Cichorium, Crocus, Daucus, Eryngii cujuſcunque radix, Eryſimum, Eupatorium Avicennæ, Aqua florum Fabæ, Filipendula, Fœniculæ rad. & ſem. Fraxini lignum & ſem. Geniſtæ flores, Baccæ Juniperi, Linaria, Semen Lithoſpermi, Hedera terreſtris, Hypericum, Kali, Lupulus, Meum, Naſturtium aquat. Percepier, *Periolymenum, Perſicaria ſiliquoſa, Peucedanum, Pulegium, Plantaginis ſuccus, Rhaphanus ruſticanus, Rubia, Ruſcus, Salvia agreſtis, Saxifragia alba & pratenſis, Siſon, Sium, Solani halicacabi baccæ, Tiliæ cortex & folia, Valeriana, Urticæ ſem. & racemuli.*

Dyſenteria.] *Berberis, Clematis daphnoides, Cynogloſſum, Lamium rubrum, Lens, Ungentum de Lunaria, Muſcus, Piloſella, Plantago, Polygonum, Sophia chirurgorum, Tiliæ baccarum pulvis, Verbena, Virga aurea, & pleraque adſtringentia.*

Dyſuria.] *Daucus, Cineres ſpongiolæ Roſæ caninæ, Syrupus mororum Rubi vulgaris.*

E

Emetica.] *Aſarum, Atriplicis radix & ſem. Betonicæ rad. Digitalis flores, Ebuli radices, Euonymi baccæ, Eupatorii cannab. radices, Geniſtæ ſem. Hederæ baccæ, Juli & cortex interior Juglandis, Laureola, Narciſſi bulbus, Polygonati baccæ, Sambuci aquat. baccæ autore* Prævotio, *Sedi minimi ſuccus, Senecionis herba, Spergulæ ſemen.*

Emmenagoga, *v.* Menſes moventia.

Emollientia.] *Alcea, Althæa, Atriplex, Beta, Chamæmelum, Lapathum, Malva, Mercurialis, Parietaria, Violaria.*

Epilepſia.] *Ceraſa dulcia, Digitalis, Filipendula, Lilium convallium, Pœoniæ rad. & ſem. Sinapi, Succiſa, Aqua florum Tiliæ, Valerianæ radices, Viſcus.*

Eryſipelas.]

Eryſipelas.] *Lens paluſtris, Mali ſylv. ſuccus, Malva, præcipuè hortenſis, Solanum vulgare, Tuſſilago, Umbilicus Veneris.*

F

Febris & febrilis ardor.] *Acetoſa, Argentina externè, Ceraſa acida, Cichoreum, Dens leonis, Geranium, Lichen, Lujula, Papaver Rhœas, Portulaca, Roſæ caninæ fructus, Mora Rubi Idæi, Vaccinia, Violaria.*

Tertiana.] *Alſine in Epithem. Caryophyllata, Centaurium minus, Hypericum, Pentaphyllum, Sinapi in Epithem. ad carpos, Verbena.*

Quartana.] *Cicuta, Hypericum, Linaria vulg. Oxyacanthini viſci pulvis vino albo infuſus, Pentaphyllum, Rapum, Sambuci baccæ, Sedi minoris ſuccus.*

Quotidiana.] *Lupulus in Epithem.*

Flatus.] *Cari ſemen, Mei ſemen, Fœniculi ſem. Radices Ari ſiccatæ, Tanacetum.*

Fluor albus mulierum.] *Filipendula, Flores Lamii albi, Paronychia foliis rutaceis, Roſa canina.*

Fonticuli ſeu *Fontanellæ.*] *Hedera, Saponaria.*

Fracturas oſſium conſolidantia.] *Conſolidæ majoris & Polygonati radices, Ruſcus.*

G

Gargariſmis idonea.] *Folia Aquilegiæ, Periclymeni, Aqua Fragorum.*

Gonorrhœa.] *Cichoreum, Cynogloſſum, Dens leonis, Lichen, Millefolium vulg. Nymphæa Plantago, Polygonum.*

H Hæmopti-

H

Hæmoptyſis.] *Argentina, Aſplenium, Bardana major, Pes cati, Plantaginis ſuccus, Urticæ ſuccus & eorundem aqua ſtill. Vinca pervinca.*

Hæmorrhagia.] *Biſtorta, Clematis daphnoides, Gallium luteum, Geranium ſanguineum, Glaſtum, Gnaphalium, Millefolium, Pentaphyllum vulg. Ros ſolis, Salix, Pulvis baccarum Tiliæ, Urticæ, & in genere omnia adſtringentia.*

Hæmorrhoides.] *Chamædrys, Chelidonium minus, Cynogloſſa, Fungus Betulæ, Fungus pulverulentus, Galeopſis ſuccus, Filipendula, Linaria, Scrophulariæ rad. Serratula, Sideritis, Verbaſcum, Vinca pervinca, Geniſta. His tribus malis & reliqua ferè adſtringentia conveniunt.*

Hepatica.] *Abſinthium, Acetoſella, Agrimonia, Aſperula, Betonica, Centaurii minoris flores, Cichorium, Fragaria, Fumaria, Lichen, Mentha.*

Hernia.] *Alchimillæ exiccatæ pulvis, Conſolida major, Cruciata, Dentaria. Filix præcipuè florida, Geranium columbinum, Herniaria, Lens paluſtris, Lunaria, Nummularia, Perfoliata, Polygonatum, Serratula, Telephium, Valeriana major.*

Herpes.] *Chelidonium majus, Gummi Ceraſi & Pruni ſylv. Erica, Piloſella.*

Hydrops.] *Abſinthium, Alnus nigra, Ebulus, Geniſtæ ſem. & ſummitates, Kali, Linaria, Polypodium, Pulegium, Ranunculus hederaceus, Rhamnus cutharticus, Solanum lignoſum, Soldanella.*

Hypnotica.] *Narcotica omnia, Unguentum Popu leum, Primulæ maj. flores & conſerva eorundem.*

Hyſterici affectus.] *Atriplex olida, Daucus, Meum, Parthenium, Paſtinaca ſativa tenuifolia, Peucedanum, Phyllitis, Sphondylium, Xyridis rad.*

I

Icterus.] *Apium, Aquilegia, Aſparagi rad. Aſperula, Berberis cortex interior, Centaurium minus, Chamædrys, Chelidonium maj. & min. Crocus, Cyani flores, Eryngium, Eupatorium Avicennæ, Fragaria, Fraxini ſement, Fumaria, Geniſtæ ſem. Hedera terreſt. Hypericum, Lens paluſtris, Lichen, Linaria, Marrubium album, Mercurialis ſem. Origanum, Oxylapathi rad. Pulegium, Ruſci radices, Solani veſicarii baccæ, Solani lignoſi ſeu Dulcamaræ lign. & folia, Thalictrum, Verbena, Urtica.*

Iſchiadicus dolor.] *Artemiſia, Aſparagi rad. Centaurium min. Conſolida maj. Helenium, Jacobæa, Populus alba, Thlaſpi, Ulmi cortex & quæcunque præterea Arthritidi conducunt.*

L

Lac abſumentia.] *Plantago aquatica.*

Lac coagulantia.] *Flores Acanthii vulg. Gallium luteum.*

Lethargus.] *Sinapi.*

Lienteria.] *Farina Fabarum.*

Lithontriptica.] Rad. *Acetoſæ* Prævot. *Acori, Cardui fullonum, Caryophyllatæ ſylv.* Prævot. *Eryngii* Prævot. *Helenii, Filipendulæ vulgaris Filicis, Peucedani, Pimpinellæ Saxifragæ, Rhaphani ruſt. Rubi, Rubiæ, Tragopogi, Urticæ.* Fol. *Althææ, ut & radix & ſem. Anonidis, Aparines aqua deſtill. Argentina, Aſparagus, Avellanæ ſylv. cortex* Prævot. *Beccabungæ, Betonicæ, Braſſicæ, Cardui ſtellati, Cerefolii, Chamædryos, Chamæpityos, Naſturtii aquat. Parietariæ, Parthenii,* Percepier, *Perſicariæ, Piloſella, Pulegii, Quercûs, Salicis, Saxifragæ albæ & pratenſis, Siſymbrii, Sium aqua Tanaceti, Thalictri, Veronicæ, Virgæ paſt. Virgæ aureæ, Capillares herbæ.* Flores *Chamæmeli, Conſolidæ regalis, Ericæ, Geniſtæ ut &*

ſummitates

ſummitates. Fructus & ſem. *Bardanæ maj. & min.* Prævot. *Dauci, Irionis, Juniperi, Lithoſpermi, Oxyacanthi, Peucedani, Roſæ ſylv. Solani halicacabi, Violæ purpureæ. His adde Gummi Ceraſi, nucleos & oleum è nucleis Ceraſorum, & Graminis radices.*

Lochiorum nimius fluxus.] *Filipendulæ radices.*

Lues Venerea.] *Lignum Buxi, Saponaria, Scorodonia, Succiſa.*

Lumbrici inteſtinorum] *Abſinthium, Allium, Cannabis ſem. aut foliorum ſuccus* Prævot. *Centaurium min. Corallina, Filicis fœm. radix, Gramen caninum, Helleboraſter maj. Hypericon, Juniperus Alpina, Marrubium album, Parthenium, Sabina in hoc genere excellit, Senecionis ſuccus aut decoct. Scordium, Tanacetum. Viſcus. His adde è* Prævotio *Enulæ recentis ſuccum, Petaſitidis radicem, Rutam caprariam.*

M

Mania & Melancholia.] *Tinctura florum Hyperici.*

Mammarum durities & tumores.] *Althæa, Cerefolium, Malva, Mentaſtrum, Farina Fabarum, Senecio, Sium aquat. Solanum vulgare & lethale.*

Melancholia.] *Fumaria, Pimpinella.*

Menſes moventia.] *Abſinthium, Acetoſæ radix, Acorus, Alliaria, Apium, Aquilegia, Artemiſia, Arum, Aſarum, Aſparagi rad. Betonica, Becabunga, Bryoniæ rad. Calamintha, Cardiaca, Cæpa, Centarii min. rad. Chamædrys, Chamæmelum, Chamæpitys, Conyza, Crocus, Daucus, Eryngii rad. Eupatorium Avicennæ, Hedera terreſt. Filicis rad. Graminis rad. Helenii rad. Hypericum, Leucoii lutei flores, Matricaria, Meliſſa, Mentaſtrum, Mercurialis, Meum, Naſturtium, Phyllitis, Pimpinella, Periclymenum, Polytrichum, Praſſium, Pulegium, Ruſcus, Rubia, Salvia agreſtis, Saponaria, Serpyllum, Tanacetum, Urticæ ſem. Præ aliis omnibus Sabina, quamvis hæc in Anglia ſponte non proveniat: quin & diuretica pleraque ſunt etiam emmenagoga.*

Menſ

Menſes ſiſtentia.] *Mentaſtrum, Pimpinella, Plantago, Papaver Rhœas, Polygonum, Roſæ caninæ flores, Vinca pervinca & reliqua ferè Adſtringentia.*
Mictus involuntarius] *Agrimoniæ exiccatæ pulvis, Plantago.*

N

Narcotica.] *Croci flores, Cynogloſſum, Hyoſcyamus, Lactuca ſylv. Lolium, Papaver.*

O

Odontalgia.] *Argentina, Chelidonium minus, Clematis daphnoides, Lepidii radices, Primula veris, Ptarmica.*
Ophthalmica.] *Caryophyllata, Chelidonium majus; Cichorei & Cyani flores, Dipſaci aqua, Enula campana, Erica, Euphraſia, Fumaria, Fœniculum, Horminum, Holoſteum, Linaria, Lyſimachia ſpicata, Pomorum agreſtium ſuccus, Salicis lachryma, Valeriana, Verbena.*

P

Paralyſis.] *Ceraſa dulcia, Ericæ flores, Leucoium luteum, Lilium convallium, Primula veris, Sinapi, Viſcus.*
Paronychia.] *Paronychia vulg. Telephium.*
Peſtis.] *Anagallis mas, Arum, Hederæ baccæ, Herba Paris, Juniperi baccæ, Petaſites, Ranunculus bulboſus, Scordium, Scorodonia, Thalictrum, & Alexipharmaca pleraque.*
Phthiſis.] *Bellis maj. Conſolida maj. Crocus, Dens leonis, Glycyrrhiza, Helenium, Linum, Tuſſilago, Betulæ ſuccus & reliqua Pneumonica.*
Pleuritis.] *Glycyrrhiza, Aqua florum Pruni, Fraxini ſem. Linum, Papaver Rhœas, Scabioſa, Tragopogi rad. Violaria, Viſcus, Urtica & pleraque Pneumonica.*

Pneumonica.] *Adianthum album & aureum, Althæa, Artemiſia, Arum, Calamintha, Crocus, Filipendula, Glycyrrhiza, Hedera terreſtris, Helenium, Lichen arborum, Marrubium album, Pes cati, Peucedanum, Pimpinella ſaxifraga, Pulegium, Pulmonaria, Scabioſa, Tuſſilago, Verbaſcum album, quod noſtrates* Cows Lungwort, *i. e. Pulmonarium boum, appellant, Veronica, Trichomanes, Urticæ ſemen.*

Purgantia.] *Alnus nigra ſeu Frangula, Aſarum, quamvis hoc nondum in Anglia ſpontaneum obſervaverim, Bryonia alba, Cuſcuta, Digitalis, Dulcamara, Eſula, Euonymus Theophraſti, Eupatorium Avicennæ, Geniſtæ ſemen & ſummitates, Juglandes immaturæ ſaccharo conditæ, Oxyacanthæ cortex medianus, Pinguicula, Polygalon, Polygonati baccæ, Polypodium, Rhamni cathartici baccæ, Sambuci & Ebuli ſem. cortex, ſuccus, Soldanella, Sorbi ſylv. ſeu Aucupariæ baccæ, Thalictrum, Valerianæ radices, Xyridis radices. Kali, Laureola, Linum catharticum, Tithymali omnes, & ſiquæ præterea inter Emetica recenſuimus.*

R

Rachitis.] *Filix præcipuè mas & florida, Ruta muraria, Trichomanes.*

S

Sanguinem purgantia.] *Fumaria, Naſturtium aquaticum, Urticæ turiones.*

Scabies.] *Lapathi rad. & aqua ſtill. Chamædrys, Conyza, Fumaria, Lichen, Origanum, Scabioſa, Scrophularia, Veronica.*

Scorbutus.] *Abies, Aceris lachryma, Becabunga, Betulæ lachryma, Radices Ari ſiccatæ, Centaurium minus, Chamæmorus, Chelidonium minus, Cochlearia, Fumaria, Naſturtium aquaticum, Nummularia, Oxylapathi radix, Rhaphanus*

phanus

phanus ruſticanus, Piſa viridia, Rapa cruda & cocta? Mora Rubi vulgaris & Idæi, Scorodonia, Sorbus ſylv. Soldanella.

Scrophulæ.] *Aparine, Bardana minor, Bellidis minoris radices, Chamædrys, Clematis daphnoides, Cynogloſſæ radices, Digitalis, Geniſta, Lamium album, Malus ſylv. Paronychia foliis rutaceis, Perfoliata, Scrophularia, Umbilicus Veneris, Xyridis rad.*

Singultus.] *Daucus.*

Splenitica.] *Ceterach, Cicuta, Fraxini ſem. cortex & lignum, Geniſta, Orobanche, Polypodium.*

Sternutatoria.] *Ptarmica, Saponaria, Sinapi, Thlaſpeos ſem.*

Stranguria.] *Conſolidæ maj. flores, Daucus, Linaria, Populus alba, Ruſci rad. Sonchus.*

Strumæ, *v.* Scrophulæ.

T

Tabes.] *Anagallis, Dens leonis, Eryngium, Marrubium album, Parietaria, Pimpinella, Tragopogi radix.*

Tinctoria.] *Alni cortex, Geniſta tinctoria, Glaſtum, Lichen petræus, Luteola, Rubiæ radix.*

Tormina.] *Meum, Serpyllum, Tanacetum, Trifolii prat. purp. flores, Verbena,*

Tumores & inflammationes.] *Cerefolium, Oleum Chamæmelinum, Cicuta, Cynogloſſa, Fagi folia, Galeopſis ſuccus, Lamium, Oleum Lini, Malva, Orchidum rad. Parietaria, Rapum, Selinum Sii foliis, Sphondylii rad. Urtica.*

Tuſſis.] *Enula campana, Eryſimum, Daucus, Glycyrrhiza, Baccæ Juniperi, Linum, Marrubium album, Parietaria, Periclymenum, Petaſites, Peucedanum, Scabioſa, Tragopogi radix, Tuſſilago, Verbena, Violaria, Urticæ radix & ſemen, Caſtanearum farina.*

Tuſſis convulſiva ſive Catarrhus ferinus.] *Muſcus pyxidatus, Succus Pulegii, Origanum.*

V

Variolæ & Morbilli.] *Ad præcavendum* v. *Alexipharmaca, ad expellendum Aquilegia, Crocus, Rapi ſemen.*
Venerem ſtimulantia.] *Aſparagus, Avellanæ, Caſtaneæ, Crocus, Eryngium, Eruca, Dauci ſemen, Fœniculum virens, Cannabis, Fabæ, Orchides omnes, Opiata quæcunque, Paſtinaca latifolia, Horminum, Mentha virens, Naſturtium, Ononis, Perſonatæ rad. Rapi Semen, Sinapi, Apium dulce, quod* Sceleri *dicitur.*
Ventriculum roborantia *ſeu* Stomachica.] *Abſinthium, Acorus, Acetoſa, Agreſta, Berberis, Caryophyllata* Præ-vot. *Ceraſa accida, Fraga, Mentaſtrum, Calamintha, Pruna ſylveſtria & eorum ſuccus, Pulegium, Prunella, Sorba, Ranunculus.*
Verrucæ.] *Mercurialis, ſuccus in foraminibus Populi collectus, Lac Tithymalorum, præcipuè Helioſcopii, Dipſacus, Galeopſis ſuccus.*
Vertigo.] *Primula veris, Aqua florum Tiliæ, Viſcus.*
Ulcera cancroſa.] *Elatine, Gallium, Laureolæ pulvis.*
Vomitoria. *v.* Emetica.
Vomitum ſiſtentia.] *Sal Abſinthii, Menthæ aqua ſtillat. Polygonum, Rubus Idæus, Vaccinia.*
Urinæ ardor vel acrimonia.] *Caſtanearum emulſio, Malva, Glycyrrhiza, Portulaca, quamvis ad acrimoniam urinæ mitigandam nihil conducibilius ſit quàm Lac recens copiosè ingeſtum, aut Lactis defectu Serum vel Cereviſia tenuis, nihil enim aliud requiri videtur, quàm ut Sanguis ſero exhauſtus leni aliquo liquore affatim diluatur.*
Vulneraria.] *Agrimonia, Alchimilla, Anagallis, Androſæmum, Argentina, Artemiſia, Bellis major & minor Betonica, Bonus Henricus, Bugula, Centaurium, Ceterach*

INDEX.

Chamædrys, Cicuta, Conſolida maj. Cruciata, Cynogloſſum, Equiſetum, Eupatorium Avicennæ, Fœniculum, Geranium, Glaſtum, Hedera terreſt. Herniaria, Hypericum, Jacobæa, Lamium, Lilium convallium, Lunaria minor, Melilotus, Millefolium, Nummularia, Ophiogloſſum, Panax coloni, Parietaria, Pentaphyllum, Perfoliata, Perſicaria, Peucedanum, Piloſella, Pimpinella, Pinguicula, Plantago, Polygonatum, Polygonum, Prunella, Rubia, Salviæ agreſtis, Sanicula, Scordium, Serratula, Sophia Chirurgorum, Succiſa, Tanacetum, Telephium, Tormentilla, Valeriana, Verbena, Virga aurea, Veronica utraque.

FINIS.

ERRATA.

PAg. 3. lin. 7. *pro* ex quæ *lege* quæ ex. p. 36. l. 2. denominari. 59. 35. diphthongo. 62. 1. nigro. 6. Teſæ. 66. 20. *poſt* Chamæmeli *infere* ad. 90. 2. juſculo. 4. folio. 103. 15. reſiduum 117. 20. obſtructiones. 119. 7. Hæc verba. *In a little wood* &c. ad fungum ſequentem pertinent. 121. 5. excuſſis. 133. 4. *Glaſs*. 139. 14. ſummo. 146. 34. *Vox* filamentis *in ſequentem lineam transferatur poſt* alia. 148. 30. *vox* Fulv. *deleatur*. 149. 36. lanatum, & *Lugd*. 172. 10. tonſillarúmque. 186. 20. Cyprus 26. loco. 188. 27. cœruleis. 190. *ult.* inveniri. 204. *penult. poſt* ſhire *ſupple* Figura. 205, 20. *Tres notæ ſequentes ad* Muſcum clavatum *Ger. pertinent, ideoque ad paginam* 2 4. *transferendæ ſunt, & poſt lineam octavam inſerendæ*. 218. 31. Origănum. 222. 14 hiant. 230. 8. Prutenicum. 238. 24. vulgare. 244. 35. aquis. 245. 23. *Nota prima ad Lichenem arborum* pag. 125. *transferatur, ad quem pertinet*. 254. 27. Nonnulli. 260. *ult.* alias. 276. 8. eſu. 282. 26. Craſſula. 285. 9. *dele* at. 293. 35. ægris. 307. 6. viridario. 308. 24. latiſſima.

Quæ notavimus Errata, præter ea quæ Manuſcripto noſtro debentur, leviora ferè ſunt, quæque Lector ipſe facilè poſſit diſcernere & corrigere. Quod ideo monendum duxi, nequis opuſculum hoc mendis ſcatere, aut Typographum in eo excudendo minùs ſtrenuè, & diligenter partes ſuas egiſſe arbitretur; cui è contra hoc nomine me gratias debere fateor, quòd emendatior multo libellus iſthic è prelo prodeat, quàm ſoleant nunc dierum libri Latini aut Græci.

ME-

METHODUM PLANTARUM Generalem, quam in Præfatione pollicitus ſum, quod attinet, ſciat Benevolus Lector, me illam dudum adornâſſe, & Reverendiſſimo Præſuli D. *Joanni Wilkins* nuper Epiſcopo Ceſtrienſi in manus tradidiſſe, ut pars aliqua eſſet *Tabularum Philoſophicarum* pro Opere illo egregio de *Charactere Univerſali*, cujus editionem Latinam figuris in æs inciſis illuſtrandam moliebatur. Verùm laudatiſſimo Autore, mihíque præ aliis æternùm honorando, rebus humanis erepto, antequam opus illud in quod tantum laboris impenderat, tantos ſumptus fecerat, planè abſolutum & prelo aptatum eſſet, nemo *amicorum* hactenus inventus eſt, qui ejus *perficiendi* edendíque curam & laborem in ſe ſuſcipere voluit; adeóque in ſcriniis deliteſcens cum blattis & tineis rixatur; noſtráque unà Methodus, nunquam puto lucem viſura, niſi ſeorſim emittatur.

Benjn Haywards

Book

1728

Soldanella. We read of an Empr of German

Lodges Illustrations of british history 1791. Vol

"Th' Empr's Stomach was this last weeke very swolne, and in great feablenes: the Queene, perceyving that pylles made of Soldonella, an her that cummeth out of Italie, had done Monsr Ruelp good, purging his Stomah of an incr-edible deale of water, and other raw and gr[illegible] matter, willed Doctor Cornelius to breake matter to the Empr. and to see whether his mynde would serve him to take the same purgation: th' Empr. agreed to it, and at 4 of clock the next morning toke it; whiche did work his Stomah, so purge him, that (savin your honour) he that did carry out that th cume from hym did faynt by the way, an had much ado to kepe himself on his feet, much did the Savour turn his Stomah. It wrought on him nine tymes, besyds twyse upwards —